

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නිල වාර්තාව

(අශෝධිත පිටපත)

අන්තර්ගත ප්‍රධාන කරුණු

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1983 [නව වන වෙන් කළ දිනය] :

ශීර්ෂ 182 සහ 183 (මහ රෝග) ; ශීර්ෂ 119 (වැදිලි කමිණි) ;
ශීර්ෂ 84-86 (රාජ්‍ය පරිපාලන) ; ශීර්ෂ 81 සහ 82 (කම්කරු,
කාරක සහවෙහිදී සලකා බලන ලදී

දැරි ලක්මිමිරිප

(විකල්ප)

වෙරි ෭෭

(වෙරි කලිප)

ලියවන ලද පොත

වෙරි කලිප

වෙරි කලිප [෨෦] ෨෦, වෙරි කලිප 'වෙරි කලිප'
: [෨෦]

: (වෙරි කලිප) ෨෦ වෙරි : (වෙරි කලිප) ෨෦ වෙරි
(වෙරි කලිප) ෨෦ වෙරි : (වෙරි කලිප) ෨෦ වෙරි
෨෦ වෙරි කලිප ෨෦ වෙරි කලිප

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சார்ட்)

அதிகார அறிக்கை

(பிழை திருத்தப்படாதது)

பிரதான உள்ளடக்கம்

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்

ஒதுக்கீட்டுச் சட்டமூலம், 1983 [ஒதுக்கப்பட்ட ஒன்பதாம் நாள்] :

குழுவில் ஆராயப்பட்டது [தலைப்புக்கள் 182 உம் 183 உம்
(பெருந்தெருக்கள்); தலைப்பு 119 (பெருந்தோட்டக்
தொழில்); தலைப்புக்கள் 84—86 (அரசாங்க நிர்வாகம்);
தலைப்புக்கள் 81 உம் 82 உம் (தொழில்)]

Volume 23
No. 2

Tuesday
22nd March 1983

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

OFFICIAL REPORT

(Uncorrected)

PRINCIPAL CONTENTS

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

APPROPRIATION BILL, 1983 [Ninth Allotted Day] :

Considered in Committee (Heads 182 and 183 (Highways);
Head 119 (Plantation Industry); Heads 84-86 (Public
Administration); Heads 81 and 82 (labour).

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(Hansard)

பிரதமர்

(தலைவர்)

பிரதமர்

பிரதமர்

பிரதமர்: தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கேள்விக்கான பதிலைக் கொடுப்பதற்காக நான் தயாராக இருக்கிறேன். ஆனால், இது ஒரு மிகவும் சிக்கலான கேள்வி. அதற்கான பதிலைக் கொடுப்பதற்கு நான் சற்று நேரம் தேவைப்படும். எனவே, நான் இதைத் தாமதப்படுத்தி விட்டு, பின்னர் அதற்கான பதிலைக் கொடுப்பேன்.

Tuesday
23rd March 1983

Volume 23
No. 2

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

OFFICIAL REPORT

(Uncorrected)

PRINCIPAL CONTENTS

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

APPROPRIATION BILL, 1983 (MID-DAY MEALS)
CEREBEAL TO COMBATED (HEADS 183 AND 184)
HEAD 19 (MILITARY INDUSTRIES) HEADS 24-26
ADMINISTRATION HEADS 81 AND 82 (MID-DAY MEALS)

பார்லிமேன்තුව

பாராளுமன்றம்

PARLIAMENT

1983 மார்ச் 22 වන අගනැවැද

செவ்வாய்க்கிழமை 22, மார்ச் 1983

Tuesday, 22nd March 1983

சூ. கா. 10 ට පාර්ලිමේන්තුව රැස් විය. කථනායකතුමා [අල් හාජ් එම්. අබ්දුල් ඛානිජ් මහාජ මහතා] මූලසකාරුඬ විය.

பாராளுமன்றம் மு. ப. 10 மணிக்குக் கூடியது. சபாநாயகர் அவர்கள் [அல்ஹாஜ் ஏம், அப்துல் பாகீர் மாகார்] தலைமை வகித்தார்கள்.

The Parliament met at 10 A.M. MR. SPEAKER [AL. HAJ M. ABDUL BAKEER MARKAR] in the Chair.

பீசி லேவொரீய சிபிளின்திவீ

சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பத்திரங்கள்

PAPERS PRESENTED

Annual Report of the Associated Newspapers of Ceylon Limited for 1981.—(Mr. M. Vincent Perera, on behalf of the Prime Minister and Minister of Local Government, Housing and Construction and Minister of Highways.)

Report of the Rubber Research Board for 1979.—(Mr. M. Vincent Perera on behalf of the Minister of Public Administration and Minister of Plantation Industries.)

සහායවිසය මත තිබිය යුතුයයි කියවේ කරන ලදී.

சபாபீடத்தில் இருக்க கட்டளையிடப்பட்டது.

Ordered to lie upon the Table.

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

ස. එල්. ඉන්ද්‍රසේන මහතා සහ තවත් අය : වන්දි

திரு. யூ. எல். இந்திரசேனவும் ஏனையோரும்: நஷ்டசதி

MR. U. L. INDRASENA AND OTHERS: COMPENSATION 136/83

1. ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක (ගාල්ල)

(கலாநிதி டபிள்யூ. தஹநாயக்க—காலி)

(Mr. W. Dahanayake—Galle)

ඉඩම් හා ඉඩම් සංවර්ධන අමතීතුමා සහ මහවැලි සංවර්ධනය පිලිබඳ අමතීතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය: (අ) හිංගග යෝජනා ක්‍රමයේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් හිංගගෙව උඩ්වත්තෝ, ස. එල්. ඉන්ද්‍රසේන හා තවත් පහලොස් (15) දෙනෙකුට අයත් කුඹුරු ඉඩම් රොන්මඩවලින් ගහන වී යාම් පිලිබඳව ඔවුනට වන්දි ගෙවනු ලබන්නේද? (ආ) නොඑසේ නම් ඒ මන්ද?

காணி, காணி அபிவிருத்தி அமைச்சரும் மகாவலி அபிவிருத்தி அமைச்சருமானவரைக் கேட்ட வினா: (அ) வின் கங்ககத்திட்டத்தின் காரணமாக முற்றாக மணல் படிந்த நெல் வயல்

களின் உரிமையாளர்களான உக்வத்தை, கிந்தோட்டடையச் சேர்ந்த திரு. யூ. எல். இந்திரசேன் என்பவருக்கும் ஏனைய பதினைந்து பேருக்கும் நட்டசதி வழங்கப்படுமா? (ஆ) இன்றேல், ஏன்?

asked the Minister of Lands and Land Development and Minister of Mahaweli Development: (a) Will compensation be paid to Mr. U. L. Indrasena and 15 others of Ukwatte Gintota whose paddy fields have been fully silted on account of the Ginganga Scheme? (b) If not why?

එම්. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා (පාර්ලිමේන්තු කටයුතු හා ත්‍රිබු ඇමතීතුමා සහ ආණ්ඩු පාර්ශ්වයේ ප්‍රධාන සංවිධායකතුමා)

(திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா—பாராளுமன்ற அலுவல்கள், விளையாட்டுத் துறை அமைச்சரும் பிரதம அரசாங்கக் கொறடாவும்)

(Mr. Vincent Perera—Minister of Parliamentary Affairs & Sports and Chief Government Whip)

I answer on behalf of the Hon. Minister of Lands and Land Development and Minister of Mahaweli Development.

(a) Mr. U. L. Indrasena and the 15 others referred to have not made any request for compensation.

(b) Does not arise.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක මහතා

(கலாநிதி டபிள்யூ. தஹநாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

Is the Hon. Minister aware that I myself sent the complaint of Mr. U. L. Indrasena and 15 others to the Director of Irrigation in a letter by registered post? How can he say that no complaints have been received?

එම්. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා

(திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா)

(Mr. M. Vincent Perera)

The question is whether compensation will be paid to Mr. Indrasena and 15 others whose paddy fields have been fully silted on account of the Ginganga Scheme? The answer is in accordance with the question.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක මහතා

(கலாநிதி டபிள்யூ. தஹநாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

What is the answer? Will compensation be paid?

එම්. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා

(திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா)

(Mr. M. Vincent Perera)

The answer is that they have not made any request for compensation.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක මහතා

(கலாநிதி டபிள்யூ. தஹநாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

What I say is that they have made a request for compensation.

එම්. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා
(திரு. எம். வினசன்ட் பெரேரா)
(Mr. M. Vincent Perera)

The answer is that they have not made any application.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක මහතා
(கலாநிதி டபிள்யூ. தஹநாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

Is the Hon. Minister aware that the answer is erroneous ?

එම්. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා
(திரு. எம். வினசன்ட் பெரேரா)
(Mr. M. Vincent Perera)

Well! I do not know. Anyway, I will refer the matter to the Minister concerned.

කළානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

In other words, you have made an application but there is no application from the particular party concerned.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක මහතා
(கலாநிதி டபிள்யூ. தஹநாயக்க)
(Mr. W. Dahanayake)

Sir, the party concerned has made an application.

එම්. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා
(திரு. எம். வினசன்ட் பெரேரா)
(Mr. M. Vincent Perera)

According to the Answer the party has not made an application.

කළානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

Will you get the Minister concerned to look into it ?

එම්. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා
(திரு. எம். வினசன்ட் பெரேரா)
(Mr. M. Vincent Perera)

Yes.

පී. කෝදාගොඩ මහතා : වන්දි

திரு. பி. கோதாக்கோட : நஷ்டஈடு

MR. P. KODAGODA : COMPENSATION

137/83

2. ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක මහතා
(கலாநிதி டபிள்யூ. தஹநாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

ප්‍රධාන කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිතුමා සහ ගමනාගමන මණ්ඩල පිළිබඳ ඇමතිතුමා සහ පුද්ගලික බස් ප්‍රවාහනය පිළිබඳ ඇමතිතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) 1981 ජූලි මස 6 වැනි දින රන්ගමදි අංක 23 ශ්‍රී 8066 සහ 23 ශ්‍රී

2966 දරන බස් රථ දෙක සවිඛණය වූ බවත්, මුල් රථයේ ගමන් කරමින් සිටි ශාල්යේ වන්වැල්ල පාපේ අංක 354/7 දරණ ස්ථානයේ පදිංචි පී. කෝදාගොඩ මහතා බරපතල ලෙස තුවාල ලැබූ බවත් එතුමා දන්තවාද? (ආ) වෛද්‍ය සහතිකයන් පොලීස් වාර්තාවන් ඉදිරිපත් කර ඇති බව එතුමා දන්තවාද? (ඇ) නීසි වන්දි වහාම ගෙවනවාද? (ඈ) නො එසේ නම්, ඒ මන්ද?

போக்குவரத்து அமைச்சரும் போக்குவரத்துச் சபைகள் அமைச்சரும், தனியார் பஸ் போக்குவரத்து அமைச்சருமான வரைக் கேட்ட வினா : (அ) காவி, வக்வெல்ல வீதி, 354/7 ஆம் இலக்கத்தைச் சேர்ந்த திரு. பி. கோதாக்கோட என்பவர் 1981, ஜூலை 6 ஆம் திகதி பஸ் வண்டியொன்றில் பயணம் செய்த போது இரக்கமையில் மற்றொரு பஸ் வண்டியுடன் (பஸ் வண்டிகளின் இலக்கங்கள் முறையே 23 ஸ்ரீ 8066, 23 ஸ்ரீ 2966) அது மோதியதால் படுகாயமடைந்தாரென்பதை அவர் அறிவாரா? (ஆ) இதுபற்றிய வைத்தியச் சான்றிதழும், போலீசு அறிக்கையும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளதை அவர் அறிவாரா? (இ) உரிய நட்டஈட்டை அவர் உடனடியாக வழங்குவாரா? (ஈ) இன்றேல், ஏன்?

asked the Minister of Transport and Minister for Transport Boards and Minister for Private Omnibus Transport : (a) Is he aware that Mr. P. Kodagoda of 354/7, Wakwella Road, Galle, was seriously injured while travelling in a bus which collided with another bus (23 Sri 8066 and 23 Sri 2966 respectively) at Ratgama on 6th July 1981 ? (b) Is he aware that the medical certificate and the police report have been given ? (c) Will he grant due compensation at once ? (d) If not, why ?

එම්. බී. අබේරත්න මහතා (නියෝජ්‍ය ගමනාගමන මණ්ඩල පිළිබඳ ඇමතිතුමා)

(திரு. எச். பி. அபேரத்ன—போக்குவரத்துச் சபைகள் பிரதி அமைச்சர்)

(Mr. H. B. Abeyratne—Deputy Minister of Transport Boards)

(a) Yes. (b) Yes. (c) The claimant Mr. P. Kodagoda, has been requested to furnish particulars of his average monthly earnings. On receipt of this information his claim for compensation will be considered. (d) Does not arise in view of (c) above.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක මහතා
(கலாநிதி டபிள்யூ. தஹநாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

Is the hon. Deputy Minister aware that the CTB is in the habit of delaying these payments ?

එම්. බී. අබේරත්න මහතා
(திரு. எச். பி. அபேரத்ன)
(Mr. H. B. Abeyratne)

In the case of compensation, we will have to get all the information necessary. In most of these cases where compensation is claimed from the Ceylon Transport Board, the parties concerned do not furnish the necessary information in time. That is why there is delay. As far as the administrative functions are concerned, there is no delay.

**ඔබ්බිට්ටි. ජේ. සුගතපාල මහතා: රක්ෂණ සමාගමින්
ලැබිය යුතු මුදල්**

திரு. டபிள்யூ. கே. சுகதபால் : காப்புறுதி பாக்கிகள்
MR. W. J. SUGATHAPALA : INSURANCE DUES

138/83

3. ආවාජය ඔබ්බිට්ටි. දහනායක මහතා

(கலாநிதி டபிள்யூ. தஹநாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

වෙළඳ හා නාවුක කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය: (අ) අක්මමන, කුතිරිහේනේ ඔබ්බිට්ටි. ජේ. සුගතපාල මහතාගේ අංක 3691 දරණ සිලෝන් මියුචුවල් ඉන්ෂුරන්ස් සමාගමේ රක්ෂණ, සහතිකයේ කාලය 1979 අප්‍රේල් මස 14 වෙනි දින සම්පූර්ණ වී ඇති නමුදු මේ දක්වාම ඔහුට හිමි ගෙවීම් ගෙවා නැති බව එතුමා දන්නවාද? (ආ) ගෙවීම් දිගු කලක් ප්‍රමාද වී ඇති මේ හා වෙනත් සමාන සිද්ධීන් සම්බන්ධයෙන් එතුමා කුමන පියවරක් ගත්තේද? (ඇ) සියළුම වරදකාරී රක්ෂණ සමාගම්වලට විරුද්ධව නඩු පැවරීමට එතුමා පියවර ගත්තේද? (ඈ) නො එසේ නම් ඒ මන්ද?

வர்த்தக, சுப்பல் போக்குவரத்து அமைச்சரைக் கேட்ட வினா :
(அ) 1979 ஏப்ரல் 14 இல் முதிர்வடைந்த சிலோன் மியூசுவல் இன்சூரன்ஸ் கம்பனி காப்புறுதிப்பத்திர இல. 3691 இன் உரிமையாளரான அக்மீமன, கெக்கிரிதேனவைச் சேர்ந்த திரு. டபிள்யூ. ஜே. சுகதபால் என்பவருக்குரிய பாக்கிகள் இன்னும் கொடுபடவில்லை என்பதை அவர் அறிவாரா? (ஆ) இதிலும், இதைப் போன்ற ஏனையவற்றிலும் ஏற்படும் நீண்டகால தாமதத்திற்கு அவர் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கவுள்ளார்? (இ) தவறிழைக்கும் எல்லாக் காப்புறுதி முகவர்கள் மீதும் வழக்குத் தாக்கல் செய்ய அவர் நடவடிக்கை எடுப்பாரா? (ஈ) இல்லையெல், ஏன்?

asked the Minister of Trade and Shipping : (a) Is he aware that Mr. W. J. Sugathapala of Kekerihena, Akmeemana, has not yet been paid his dues on policy No. 3691 by the Ceylon Mutual Insurance Co., although the date of maturity was 14th April 1979 ? (b) What action will he take in this and similar cases where there is a long delay in payment ? (c) Will he take steps to file action against all peccant insurance agencies ? (d) If not, why ?

කළානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

Minister of Trade and Shipping ? He is not here. Anybody answering ? Nobody is answering.

ආවාජය ඔබ්බිට්ටි. දහනායක
(கலாநிதி டபிள்யூ. தஹநாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)
Why is that, Sir ?

කළානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)
I do not know.

ආවාජය ඔබ්බිට්ටි. දහනායක මහතා
(கலாநிதி டபிள்யூ. தஹநாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

I have to make a complaint to you, Sir, you are the custodian of our rights and privileges. Question 3 remains unanswered. Why ?

කළානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

Is the Hon. Minister of Parliamentary Affairs able to give the Answer ?

එම්. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා
(திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா)
(Mr. M. Vincent Perera)

Question No. 3-I have got the Answer. You must give me an opportunity to answer.

ආවාජය ඔබ්බිට්ටි. දහනායක මහතා
(கலாநிதி டபிள்யூ. தஹநாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

Very well.

කළානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

There was only a delay in answering.

එම්. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා
(திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா)
(Mr. M. Vincent Perera)

I answer on behalf of the Minister of Trade and Shipping.

(a) Yes. (b) The Ceylon Mutual Insurance Company Limited was managing its affairs in a manner prejudicial to the interests of policy-holders. Therefore, in terms of the control of insurance Act, No. 25 of 1962, action was filed in the District court of Colombo. The court has appointed a liquidator. Action is now being taken by the liquidator to finalize matters relating to all claims including that of Mr. W. J. Sugathapala. Action on the same lines, in terms of the Control of Insurance Act, No. 25 of 1962, is being taken regarding other similar cases.(c) Yes. (d) Does not arise.

ආවාජය ඔබ්බිට්ටි. දහනායක මහතා
(கலாநிதி டபிள்யூ. தஹநாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

Does the Hon. Minister realize that in this particular case which I have brought to his notice the delay from the date of maturity is as much as four years ? Four years after the date of maturity the policy-holder does not get his dues. Does the Hon. Minister realize that this situation constitutes a scandal ?

එම. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා
(திரு. எம். வினசன்ட் பெரேரா)
(Mr. M. Vincent Perera)

Action is being taken by the liquidator to look into that particular case.

දාට. ඊය ඩබ්ලිව්. දහනායක මහතා
(கலாநிதி டபிள்யூ. தஹநாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

I hope that action will be taken immediately, Sir.

එම. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා
(திரு. எம். வினசன்ட் பெரேரா)
(Mr. M. Vincent Perera)

Yes.

සේවක භාරකාර අරමුදල: වියදම්

தொழிலாளர் நம்பிக்கை நிதி: கொடுபாடுகள்

EMPLOYEES TRUST FUND: DISBURSEMENTS

154/83

4. ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා (අත්තනගල්ල)

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி—அத்தனகல்லை)

(Mr. Lakshman Jayakody—Attanagalle)

කමකර ඇමතිතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය: (අ) 1982 වර්ෂයේ සේවක භාරකාර අරමුදලේ වියදම් එතුමා සහභාගී කරන්නේද? (ආ) නො එසේ නම්, ඒ මන්ද? (ඇ) 1982 වර්ෂය සඳහා අදාළ අරමුදලේ ශේෂ පත්‍රය එතුමා සහභාගී කරන්නේද? (ඈ) නො එසේ නම්, ඒ මන්ද?

தொழில் அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) 1982 ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் நம்பிக்கை நிதி கொடுபாடு செய்த விபரத்தை அவர் சபையில் சமர்ப்பிப்பாரா? (ஆ) இல்லையென்றால் ஏன்? (இ) 1982 இல் முடிவுடைந்த ஆண்டுக்கான ஐந்தொகையை அவர் சமர்ப்பிப்பாரா? (ஈ) இல்லையென்றால், ஏன்?

asked the Minister of Labour: (a) Will he table the disbursement of ETF funds during the year 1982? (b) If not, why? (c) Will he table the P/L balance sheet of the fund for the year ending 1982? (d) If not, why?

එම. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා

(திரு. எம். வினசன்ட் பெரேரா)
(Mr. M. Vincent Perera)

I answer on behalf of the Minister of Labour.

(a) No. The account of the Employees Trust Fund including the P/L balance sheet is now under submission to the Auditor-General for purposes of audit. They will be submitted to Parliament when the audit is completed. (b), (c) and (d) do not arise in view of Answer to (a) above.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

What I have asked is not about the accounts. I have asked about the disbursement of funds during that year. Could you kindly see that this Question remains on the Order Book?

එම. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා

(திரு. எம். வினசன்ட் பெரேரா)
(Mr. M. Vincent Perera)

This is the reply that has been sent.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

What I want to know is how the money was disbursed.

එම. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා

(திரு. எம். வினசன்ட் பெரேரா)
(Mr. M. Vincent Perera)

That will form part of the audit report.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

No, definitely not.

එම. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා

(திரு. எம். வினசன்ட் பெரேரா)
(Mr. M. Vincent Perera)

In that case I want time to answer.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

All right.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

வினாவை மற்றொரு தினத்துக்குச் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question ordered to stand down.

ඩේ ඇන්ඩ් குசோ மைனிங். සමාගම: මැණික් ගල් සැකසීම

"டே அன்ட் கிராஸ்ஸோ" சுரங்கத் தொழில் நிறுவனம்: மாணிக்கக் கல் பட்டம் திட்டல்

DAY AND GRASSO MINING COMPANY: PROCESSING OF PRECIOUS STONES

155/83

5. ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

මුදල් හා ක්‍රමසම්පාදන කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය: (අ) ශ්‍රී ලංකාවේ මැණික් ගල් සැකසීම සඳහා විදහාගාරයක් පිහිටුවීමට යෝජනා කරන මිස්ට්‍රිලියාවේ සිවිල් නගරයේ ඇති "ඩේ ඇන්ඩ් ග්‍රාසෝමයිනිං" යන සමාගමක් ගැන එතුමා දන්නවාද

(ආ) මේ සම්බන්ධයෙන් නිදහස් ආයෝජන අනුමත කිරීමේ කමිටුවේ යෝජනාවක් වෙනුවෙන් එතුමා එය සහභාගී කරන්නේද? (ඇ) නො එසේ නම්, ඒ මන්ද? (ඈ) මෙම යෝජනා ක්‍රමයේ ශ්‍රී ලාංකික අනුග්‍රහකයින්ගේ නම් එතුමා දන්නේද? (ඉ) නො එසේ නම්, ඒ මන්ද?

நிதி, திட்டமிடல் அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : (அ) அவர் திரெவியாவிலுள்ள சிட்னியில் இயங்கும் "டே அன்ட் கிராஸ்சோ" என்ற சுரங்கத் தொழில் கம்பனி இலங்கையில் மாணிக்கக்கல் பட்டம் தீட்டும் ஆய்வுகூட மொன்றை நிறுவ எண்ணியுள்ளதை அவர் அறிவாரா? (ஆ) FIAC ஆலோசனைகள் என்ன ஒன்றிருந்தால் அதை அவர் சமர்ப்பிப்பாரா? (இ) இல்லையேல், ஏன்? (ஈ) இக்கருத்திட்டத்தின் இலங்கைத் திட்ட முதல்வர்களின் பெயர்களைக் கூறுவாரா? (உ) இல்லையேல், ஏன்?

asked the Minister of Finance and Planning : (a) Is he aware of a company called Day and Grasso Mining in Sydney Australia, proposing to establish a laboratory to process precious stones in Sri Lanka? (b) Will he table the FIAC proposal, if there is one? (c) If not, why? (d) Will he give the names of the Sri Lankan sponsors of this project? (e) If not, why?

பி. பி. பி. நினைவு மொழி உரையார் (நினைவு மொழி உரையார்)
(ஜனாதிபதி எம். எச். எம். நயினா மரிக்காரர்—நிதி, அமைப்புத் திட்டப் பிரதி அமைச்சர்)
(Mr. M. H. M. Naina Marikar—Deputy Minister of Finance & Planning)

(a) Yes. Day and Grasso Mining have submitted proposals for the mechanised mining of precious minerals in the Elahera area and the establishment of a lapidary to cut and polish sapphires and other precious stones mined by the company in Sri Lanka. (b) & (c) A proposal has been made by the company to the Chairman of the FIAC but this proposal has not yet been placed before the FIAC for consideration. It will not be appropriate at this stage to table the proposal. (d) & (e) The proposal has not mentioned the names of any Sri Lankan sponsors for this project.

ஐ. ஐ. ஐ. நினைவு மொழி உரையார்
(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

Under what scheme have you attracted an FIAC proposal where there are no Sri Lankans involved? In regard GCEC I agree, but FIAC?

பி. பி. பி. நினைவு மொழி உரையார்
(ஜனாதிபதி எம். எச். எம். நயினா மரிக்காரர்)
(Mr. M. H. M. Naina Marikar)

The proposal is now before the FIAC. If they want any particulars of names they will ask for them and then consideration can be given at the proper time.

ஐ. ஐ. ஐ. நினைவு மொழி உரையார்
(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

The names of the proposers, the sponsors, have been submitted to the FIAC, and they are not Sri Lankans. They are all foreigners. Can we have the names, please?

பி. பி. பி. நினைவு மொழி உரையார்
(ஜனாதிபதி எம். எச். எம். நயினா மரிக்காரர்)
(Mr. M. H. M. Naina Marikar)

The names are not there. If that is one of the requisites of application, they will call for them.

உறுப்பினர்
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

Your question does not include a question about the names of the parties concerned. That is why he is not ready. You can ask that question.

ஐ. ஐ. ஐ. நினைவு மொழி உரையார்
(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

My question is, does the FIAC entertain any persons other than Sri Lankans whose names are not divulged?

பி. பி. பி. நினைவு மொழி உரையார்
(ஜனாதிபதி எம். எச். எம். நயினா மரிக்காரர்)
(Mr. M. H. M. Naina Marikar)

The hon. Member has already asked a question. If there are any irregularities, any gaps, any information necessary, the FIAC will call for them. Merely because a proposal has come before the FIAC it does not mean that it has been considered and finalized. As I said, it is under consideration.

ஐ. ஐ. ஐ. நினைவு மொழி உரையார்
(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

I take the assurance that he will look into all aspects.

கிணங்க டீர்வை அமைச்சர்: மொழி உரையார் திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி
உறுப்பினர்
வீடமைப்புத் திட்டங்கள் : வாடகையில் வியாபார மொத்த விற்பனை வரவு வரி

HOUSING SCHEMES : BTT ON RENTS PAID

182/83

ஐ. ஐ. ஐ. நினைவு மொழி உரையார்
(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)
(Mr. Lakshman Jayakody)

இருட்டி டீர்வை அமைச்சர் கட்டியிருக்கும் மொத்த விற்பனை வரவு வரி செலுத்துவதற்கான வீடமைப்புத் திட்டங்களின் பெயரையும் அவை அமைந்துள்ள இடங்களையும் அவர் கூறுவாரா? (அ) ஒவ்வொரு வீடமைப்புத் திட்டத்திலும் வரி விதிப்புத் தொகையை அவர் கூறுவாரா?

நிதி, திட்டமிடல் அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : (அ) குடியிருப்பவர்கள் தாம் செலுத்தும் வாடகைமீது வியாபார மொத்த விற்பனை வரவு வரி செலுத்துவதற்கான வீடமைப்புத் திட்டங்களின் பெயரையும் அவை அமைந்துள்ள இடங்களையும் அவர் கூறுவாரா? (ஆ) ஒவ்வொரு வீடமைப்புத் திட்டத்திலும் வரி விதிப்புத் தொகையை அவர் கூறுவாரா?

[ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා]

asked the Minister of Finance and Planning : (a) Will he state the names and locations of those housing schemes where the occupant has to pay a Business turnover Tax on the rents paid. (b) Will he give the amount of taxation in each of the housing schemes ?

එම්. එම්. එම්. නයිනා මරිකාර් මහතා

(ജൂනപ്പ് எம். எச். எம். நயினா மரிக்கார்)

(Mr. M. H. M. Naina Marikar)

(a) There is no housing scheme administered by the Government where tenants have been required to pay BTT on the rent payable. (b) Does not arise.

යූ. ඊ. පෙරේරා මහතා: වන්දි මුදල්

திரு. யூ. ஈ. பெரேரா: நஷ்டஈடு

MR. U. E. PERERA : COMPENSATION

173/83

10. එම්. සිවසිත්ඵරම් මහතා (නල්ලූර්)

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்—நல்லூர்)

(Mr. M. Sivasithamparam—Nallur)

පේෂකර්මාන්ත ඇමතිතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය: (අ) කාර්මික ආරවුල් පනත යටතේ රු. 28,000 ක වන්දි මුදලක් යූ. ඊ. පෙරේරා මහතාට ගෙවන ලෙස ජාතික පේෂකර්ම සංස්ථාව හා එහි ඇවරකරු වන වයි. ආර්. ද සිල්වා මහතාට නියම කරනු ලැබුවේද? (ආ) එකී වන්දි මුදල 1982 නොවැම්බර් 27 වැනි දිනට පෙර ගෙවන ලෙසට කොළඹ මහෙස්ත්‍රාත්තුමා ජාතික පේෂකර්ම සංස්ථාවට හා එහි ඇවරකරු වන වයි. ආර්. ද සිල්වා මහතාට නියම කළේද? (ඇ) ඉහත (අ) සහ (ආ) යන්තට පිළිතුර "මව්" නම් තවත් දුරට පමා නොකර මේ වන්දි මුදල ගෙවන මෙන් එතුමා ඇවරකරුට උපදෙස් දෙන්නේද? (ඈ) උපදෙස් නොදෙන්නේ නම්, ඒ මන්ද?

புடவைக் கைத்தொழில் அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) கைத்தொழிற் பிணக்குகள் சட்டத்தின் கீழ் திரு. யூ. ஈ. பெரேரா என்பவருக்கு ரூபா 28,000/- நட்டஈடு செலுத்தும் படி தேசிய புடவைக் கூட்டுத்தாபனத்துக்கும் அதன் ஒழிப்பு போராளியு (Liquidator) திரு. வை. ஆர். த சில்வா என்பவருக்கும் கட்டளையிடப்பட்டதா? (ஆ) சொல்லப்பட்ட நட்டஈட்டுத் தொகையை 1982, நவம்பர் 27 ஆந் திகதியோ அதற்கு முன்னரோ செலுத்தும்படி தேசிய புடவைக் கூட்டுத்தாபனத்துக்கும் அதன் ஒழிப்புபோராளியு திரு. வை. ஆர். த சில்வாவுக்கும் கொழும்பு நீதிவான் கட்டளையிட்டாரா? (இ) மேற்படி (அ), (ஆ) என்பவற்றுக்கான விடை ஆமெனில் மேலும் தாம தயின்றி இத்தொகையைச் செலுத்தும்படி ஒழிப்பவரை அவர் பணிப்பாரா? (ஈ) இன்றேல், ஏன்?

asked the Minister of Textile Industries : (a) Was the National Textile Corporation and its liquidator, Mr. Y. R. de Silva, ordered to pay a compensation of Rs. 28,000 to Mr. U. E. Perera under the Industrial Disputes Act ? (b) Did the Colombo Magistrate order the National Textile Corporation and its liquidator, Mr. Y. R. de Silva to pay the said sum of compensation on or before 27th November 1982 ? (c) If the answers (a) and (b) above are in the affirmative, will he direct the liquidator to pay this sum without further delay ? (d) If not, why ?

එම්. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා

(திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா)

(Mr. M. Vincent Perera)

I answer on behalf of the Minister of Textile Industries.

(a) Yes. (b) Yes. (c) As the National Textile Corporation has appealed to the Court of Appeal against the Judgment, compensation cannot now be paid to him. (d) Does not arise in vies of (c) above.

එම්. සිවසිත්ඵරම් මහතා

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)

(Mr. M. Sivasithamparam)

With respect, I think the information given to Hon. Minister is apparently wrong, because the court of Appeal has dismissed the appeal. Now it has come back to the Magistrate's Court, and the Magistrate has ordered that the compensation be paid. May I say, Sir, that it is rather unfortunate that the Ministers concerned are not here. The Hon. Minister of Parliamentary Affairs certainly does yeoman work in answering all these questions, but if we want to ask a supplementary question the Minister concerned must be here to answer it. I am certain that a wrong answer has been given here that the matter is in appeal. I know that the appeal has been dismissed.

එම්. වින්සන්ට් පෙරේරා මහතා

(திரு. எம். வின்சன்ட் பெரேரா)

(Mr. M. Vincent Perera)

I will bring it to the notice of the Minister concerned.

එම්. සිවසිත්ඵරම් මහතා

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)

(Mr. M. Sivasithamparam)

There is no point in asking questions unless we can have some definite answers on the Floor of this House.

ශ්‍රී ලංකාව අත්සන් කළ ජාත්‍යන්තර සම්මුති

இலங்கை கைச்சாத்திட்ட சர்வதேச உடன்படிக்கைகள்

INTERNATIONAL CONVENTIONS SIGNED BY SRI LANKA

174/83

11. එම්. සිවසිත්ඵරම් මහතා

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)

(Mr. M. Sivasithamparam)

විදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිතුමාගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය: (අ) මානව අයිවාසිකම් පිළිබඳ ජාත්‍යන්තර සම්මුති කොපමණ සංඛ්‍යාවක් එක්සත් ජාතීන්ගේ මහ සභාව විසින් පිළිගනු ලැබුවේද? (ආ) එයින් කීයකට ශ්‍රී ලංකාණ්ඩුව අත්සන් කර තිබේද? (ඇ) ශ්‍රී ලංකාණ්ඩුව පහත සඳහන් සම්මුති අත්සන් කර තිබේද? (i) අධ්‍යාපනයෙහි ලා කෙරෙන පක්ෂපාතයට එරෙහි වූ සම්මුතිය; (ii) සම පාරිලුමික සම්මුතිය; (iii) තොරතුරු හා විය අඩු කිරීමේ සම්මුතිය; (iv) තොරවුන්ගේ තත්වය

පිළිබඳ සම්මතය; (v) කම්කරු නියෝජිතයින්ගේ සම්මතය; (vi) සමාගමයේ නිදහස හා සම්මුති සංවිධානය කිරීමේ අයිතිය ආරක්ෂා කිරීමේ සම්මුතිය (ඈ) රජය ඉහත සඳහන් සම්මුති අත්සන් කර නොමැත්තේ නම් ඒවා අත්සන් කරන්නේ කවදාද? (ඉ) සිවිල් හා දේශපාලන අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ ජාත්‍යන්තර ප්‍රඥප්තියේ වෛකල්පික නියෝජිත බලපත්‍රය රජය විසින් අත්සන් කර තිබේද? (ඊ) අත්සන් කර නොමැත්තේ නම්, රජය ඒවා අත්සන් කිරීමට බලාපොරොත්තු වනුයේ කවදාද?

වෙளிනාට්ටුවලු වැඩිමුණක් අමෙසරාජ් කේට්ට් විනා: (අ) ඉදිකිය නාලිකාවන් පොතාසපයෙ ඉරුකුකොණ්ඩෝල මනිත දරිමයකුන් පර්තිය සර්වතේස දුන්පදිකකකුන් ගත්තේ? (ආ) ඉවරුණුන් ගත්තේයයි ඉලකක අරසාකුකු කෙසරාත් කිට්ටෝලා? (ආ) පිත්වරුකු දුන්පදිකකකුන් ඉලකක අරසාකුකු කෙසරාත් කිට්ටෝලා? (ආ) කුකුකුකුකු පාරපදිකුකු කාට්ටුවතර්කෙතිරාණ දුන්පදිකකු; (ආ) සම ආකුකු දුන් පදිකකු; (ආ) නාදර්ත නිලයකු කුරාප්පත පර්තිය දුන් පදිකකු; (ආ) නාදර්තෝරු අර්තකුකු තොදර්පාණ දුන් පදිකකු; (ආ) වෙලි සෙප්වොරිණ් පිරතිනිකුකු පර්තිය දුන්පදිකකු; (ආ) සතර්තිරාකුකු කුකුකුකුකු, අමෙප් පොණ්තර්ත තාපිකුකු දරිමයෙප් පාතාකාප්පතර්තාණ දුන්පදිකකු (ආ) මෙර්පදි දුන්පදිකකුකුකුකු අරසාකුකු ඉතුවරා කෙසරාත්තිපාකුකුකුකු ගප්පොතා කෙසරාත් තිකුකු? (ආ) කුකුකුකු, අරසියල් දරිමයකුන් පර්තිය සර්ව තේස සමවරාත්තිර්කාණ (Covenant) විරුප්ප්තාදෙද්දිල් අරසාකුකු කෙසරාත්තිට්ටෝලා? (ආ) ඉන්තේල් ගප් පොතා කෙසරාත්තිද දුන්තේසිකුකුකුකු?

asked the Minister of Foreign Affairs : (a) How many International conventions on Human Rights have been adopted by the General Assembly of the United Nations ? (b) How many of these have been signed by the Sri Lanka Government ? (c) Has the Sri Lanka Government signed the following conventions : (i) Convention against Discrimination in Education ; (ii) Equal Remuneration Convention ; (iii) Convention on the Reduction of Statelessness ; (iv) Convention relating to the status of Stateless persons ; (v) Workers' Representatives Convention ; (vi) Freedom of Association and Protection of the Right to Organise Convention. (d) If the Government has not signed the Above conventions, when will the Government sign them ? (e) Has the Government signed the Optional Protocol to the International Covenant on Civil and Political Rights ? (f) If not, when does the Government propose to sign same ?

විදේශ ප්‍රකාශන මහතා (නියෝජ්‍ය විදේශ කටයුතු ඇමතිතුමා)

(ති. රි. ෆෙර්නන්ඩෝ—පිරති වෙලිනාට්ටුවලු වැඩිමුණක් අමෙසරාජ්)

(Mr. Tyronne Fernando—Deputy Minister of Foreign Affairs)

(a) 21 International Conventions on Human Rights have been adopted by the General Assembly of the United Nations. (b) Out of these Sri Lanka has signed 11 conventions. (c) (i) No. (ii) No. (iii) No. (iv) No. (v) Yes, (vi) No.

Among the conventions which Sri Lanka has signed are : The International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights ; the International Covenant on Civil and Political Rights ; the International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination ; Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women ; Convention on the Abolition of Slavery, the Slave Trade, and Institutions and Practices similar to Slavery ; Convention for the Suppression of the Traffic in Persons and of the Exploitation of the Prostitution of Others.

(d) The government will study and accede to such conventions as do not conflict with our national interests or sovereignty. (e) The Government has not signed the Optional Protocol to the International Covenant on Civil and Political Rights. (f) The Government has not signed it because fundamental rights are justiciable under the Constitution of Sri Lanka and it is not considered necessary to accede to this protocol.

එම්. සිවසිතම්පරම් මහතා
(ති. ආ. ආ. සිවසිතම්පරම්)
(Mr. M. Sivasithamparam)

Will the Hon. Minister agree that there is absolutely no point in your signing conventions unless you are going to give the right to an individual to go to the courts and enforce his rights if there is a breach ? That is where the necessity to sign the Optional Protocol to the International Covenant becomes important.

විදේශ ප්‍රකාශන මහතා
(ති. රි. ෆෙර්නන්ඩෝ—පිරති වෙලිනාට්ටුවලු වැඩිමුණක් අමෙසරාජ්)
(Mr. Tyronne Fernando)

I answered that question as to why we have not signed. The Optional Protocol deals with provisions concerning receiving and consideration of communications from individuals claiming to be victims of violation of any right mentioned in the covenant. We have not signed it because under our Constitution you can go to our courts. Fundamental rights are justiciable under the Constitution.

එම්. සිවසිතම්පරම් මහතා
(ති. ආ. ආ. සිවසිතම්පරම්)
(Mr. M. Sivasithamparam)

Is it the position of the Hon. Minister that you will never sign the Optional Protocol ?

විදේශ ප්‍රකාශන මහතා
(ති. රි. ෆෙර්නන්ඩෝ—පිරති වෙලිනාට්ටුවලු වැඩිමුණක් අමෙසරාජ්)
(Mr. Tyronne Fernando)

No. We have not signed it so far. I told you in answer to (d) that the Government will study and accede to such conventions as do not conflict with our national interests or sovereignty. We are always prepared to change and change our minds.

வினாக்கள்

(சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Speaker)

Question No. 12.

உ. வினாக்கள்

(திரு. எம். வினாயகர் பெரேரா)

(Mr. M. Vincent Perera)

On behalf of the Minister of Public Administration and Minister of Plantation Industries, I want one month's time to answer that Question.

உ. வினாக்கள்

(திரு. எம். சிவசிதம்பரம்)

(Mr. M. Sivasithamparam)

The persons might die by that time !

புள்ளியை ஒரு தினத்திற்கு முன்பாக கிடைக்காத காரணத்தால்

வினாவை மந்திரி தினத்துக்குள் சமர்ப்பிக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question ordered to stand down.

கே. எ. சி. நாளினி : க.பொ. த. (சா.த.) பெறுபெறு

செல்வி கே. ஏ. சி. நாளினி : க.பொ. த. (சா.த.) பெறுபெறு

MISS K. A. C. NALINI : GCE (OL) RESULTS

156/83

7. குறிப்பிட்ட பதிலைக் கொடுக்க வேண்டும் (பார்லிமேன் உத்தரவு)

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயகொடி—திரு. சரத் முத்தெட்டிவேகம—கலவான—சார்பாக)

(Mr. Lakshman Jayakody—on behalf of Mr. Sarath Muttetuwegama—Kalawana)

கேள்விகள் கருத்துகள் அல்லது வினாக்கள் கலவான அமைச்சரவைக்குள் கொண்டு வரப்படும். (அ) (i) 1978 தேசிய அளவிலான பரீட்சை முடிவுகள் (ii) 1978 தேசிய அளவிலான பரீட்சை முடிவுகள் (iii) 1978 தேசிய அளவிலான பரீட்சை முடிவுகள் (iv) 1978 தேசிய அளவிலான பரீட்சை முடிவுகள்

இளைஞர் விவகாரம், தொழில் வசதி அமைச்சரும் கல்வி அமைச்சரும் கலவான அமைச்சரவைக்குள் கொண்டு வரப்படும். (அ) (i) அயாகம், எல்லா நேரங்களிலும் வசிக்கப்படும் செல்வி கே. ஏ. சி. நாளினி என்பவர்

வர் 1978 டிசம்பர் மாத ஜி. சி. ஈ. சாதாரணதரப் பரீட்சைப் பெறுபெற்றதின் பிரதியொன்றைக் கோரி பரீட்சை ஆணையாளருக்குக் கடிதம் எழுதியுள்ளார் என்பதையும் (ii) இவரது கடிதத்திற்கு பதில் கிடைக்காததால் கலவான பாராளுமன்ற உறுப்பினர் பரீட்சை ஆணையாளருக்கு இவ்விடயம் தொடர்பில் 6.9.82 இல் கடிதம் எழுதினார் என்பதையும்? (iii) 15.11.82 இல் திரும்பவும் கலவான உறுப்பினர் பதிவுத்தபாலில் பரீட்சை ஆணையாளருக்கு எழுதினார் என்பதையும், (iv) மேலே குறிப்பிட்ட எந்தக் கடிதங்களுக்கும் பரீட்சை ஆணையாளர் பதில் எழுதவில்லை என்பதையும் அவர் அறிவாரா? (ஆ) ஏதாவது கட்டணம் இருப்பின் அதை அறவிட்டபின் செல்வி கே. ஏ. சி. நாளினிக்கு பெறுபெற்றதின் பிரதியொன்றை அனுப்பச் செய்வதை அவர் கவனிப்பாரா? (இ) அப்படியாயின் இது எப்போது நடைபெறும்? (ஈ) இல்லையெல், ஏன்?

asked the Minister of Youth Affairs and Employment and Minister of Education : (a) Is he aware—(i) that one Miss K. A. C. Nalini of Ellahena, Ayagama wrote to the Commissioner of Examinations requesting that a copy of her results sheet in the 'O' Level Examination of 1978 December, be sent to her? (ii) that since she received no reply to this letter, the MP for Kalawana, wrote to the Commissioner of Examinations on 6.09.82, on the same subject? (iii) that again the MP for Kalawana, wrote to the Commissioner of Examinations, on 15.11.82, under registered cover on the same subject? (iv) that the Commissioner of Examinations has not replied any of the letters referred to above? (b) Will he see that a copy of the results sheet is sent to Miss K. A. C. Nalini, after payment of any charges incurred therefore? (c) If so when will this be done? (d) If not, why?

வினாக்கள்

(திரு. காமணி அத்துக்கோறல்—இளைஞர் அலுவலர்கள், தொழில் வாய்ப்புப் பிரதி அமைச்சர்)

(Mr. Gamini Atukorale—Deputy Minister of Youth Affairs & Employment)

(அ) (i) கலவான (ii) கே. எ. சி. நாளினி மெனேவிய விசினி வினா கையாண்டு வரும் உத்தரவு 1982. 07. 30 திகதி பிப்ரவரி 1982. 09. 06 பிப்ரவரி கலவான வினா கையாண்டு வரும் பிப்ரவரி 1982. 09. 06 பிப்ரவரி கலவான வினா கையாண்டு வரும் பிப்ரவரி 1982. 09. 15 திகதி திரும்பவும் கலவான உறுப்பினர் பதிவுத்தபாலில் பரீட்சை ஆணையாளருக்கு எழுதினார் என்பதையும், (iv) மேலே குறிப்பிட்ட எந்தக் கடிதங்களுக்கும் பரீட்சை ஆணையாளர் பதில் எழுதவில்லை என்பதையும் அவர் அறிவாரா? (ஆ) ஏதாவது கட்டணம் இருப்பின் அதை அறவிட்டபின் செல்வி கே. ஏ. சி. நாளினிக்கு பெறுபெற்றதின் பிரதியொன்றை அனுப்பச் செய்வதை அவர் கவனிப்பாரா? (இ) அப்படியாயின் இது எப்போது நடைபெறும்? (ஈ) இல்லையெல், ஏன்?

(ii) අනුව පැන නොනගී. (ආ) මව්. (ඇ) අදාල ආකාරී පත්‍රයේ ඉල්ලීමක් කල විට හා නියමිත ගාස්තු ප්‍රමාණය ගෙවූ විට. (ඈ) පැන නොනගී.

1980 ජූලි මාසයේදී සිය තනතුරු අත්හැර ගිය සේවකයෝ

1980 ඉංග්‍රීසි මාසයේදී සිය තනතුරු අත්හැර ගිය සේවකයෝ

EMPLOYEES WHO VACATED THEIR POSTS IN JULY, 1980

185/83

8. **ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා** (සරත් මුත්තෙට්ටුවෙ මම මහතා වෙතුවට)

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி—திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகம்—கலவரன்—சார்பாக)

(Mr. Lakshman Jayakody—on behalf of Mr. Sarath Muttetuwegama)

යෞවන කටයුතු හා රැකිරීම් ආමානිතූමා සහ අධ්‍යාපන ආමානිතූමාගෙන් අයු ප්‍රශ්නය : (අ) 1980 ජූලි මාසයේ රාජකාරි සඳහා නොපැමිණීමෙන් අනතුරුව, අමාත්‍යාංශයේ දෙපාර්තමේන්තු හා සංස්ථාවල කොප මණ සංඛ්‍යාවක් සේවය අත්හැර ගොස් ඇත්ද? (ආ) මෙයින් කී දෙනෙක් නැවත සේවය සඳහා කැඳවා ඇත්ද? (ඇ) එසේ නැවත සේවය ලබා දී ඇති අය අතුරින් හිඟ වැටුප් ගෙවා ඇති සංඛ්‍යාව කොපමණද?

இளைஞர் விவகாரம், வேலைவாய்ப்பு அமைச்சரும் கல்வி அமைச்சரும் சருமானவரைக் கேட்ட வினா : (அ) 1980, ஜூலியில் வேலைக்கு வராததன் விளைவாக அமைச்சின் கீழுள்ள நினைக்களங்களிலோ கூட்டுத்தாபனங்களிலோ எத்தனை பேர் தமது பதவியை விட்டு நீங்கியுள்ளார்கள்? (ஆ) அத்தகையவரில் எத்தனை பேர் மீண்டும் வேலைக்கு எடுக்கப்பட்டுள்ளனர்? (இ) எடுக்கப்பட்டோரில் எத்தனை பேருக்குச் சம்பள நிலுவைகள் கொடுக்கப்பட்டன?

asked the Minister of Youth Affairs and Employment and Minister of Education : (a) How many persons in departments or corporations in the Ministry have vacated their posts consequent to absence from work in July 1980? (b) How many such persons have been taken back? (c) Of those taken back how many have been paid their arrears of back wages?

ගාමිනි අතුකෝරල මහතා
(திரு. காமினி அத்துகொறள்)
(Mr. Gaminī Atukorale)

මේ ප්‍රශ්නය කොටස් දෙකකින් යුක්තයි. පළමු කොටස, අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය සම්බන්ධයෙන්— (අ) 3600. (ආ) 2882. (ඇ) මවුන්ට හිඟ වැටුප් ගෙවීම පිළිබඳව මෙතෙක් තීරණයක් ගෙන නැත.

යෞවන කටයුතු හා රැකිරීම් ආමානිතූමා සහ අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය සම්බන්ධයෙන්—(අ) කිසිවකු නැත. (ආ) සහ (ඇ) පැන නොනගී.

1980 ජූලි මාසයේදී සිය තනතුරු අත්හැර ගිය සේවකයෝ

1980 ඉංග්‍රීසි මාසයේදී සිය තනතුරු අත්හැර ගිය සේවකයෝ

EMPLOYEES WHO VACATED THEIR POSTS IN JULY, 1980

186/83

9. **ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා** (සරත් මුත්තෙට්ටුවෙ මම මහතා වෙතුවට)

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி—திரு. சரத் முத்தெட்டுவெகம்—கலவரன்—சார்பாக)

(Mr. Lakshman Jayakody—on behalf of Mr. Sarath Muttetuwegama)

අධිකරණ ආමානිතූමාගෙන් අයු ප්‍රශ්නය : (අ) 1980 ජූලි මාසයේ රාජකාරි සඳහා නොපැමිණීමෙන් අනතුරුව අමාත්‍යාංශයේ දෙපාර්තමේන්තු හා සංස්ථාවල කොප මණ සංඛ්‍යාවක් සේවය අත්හැර ගොස් ඇත්ද? (ආ) මෙයින් කී දෙනෙක් නැවත සේවය සඳහා කැඳවා ඇත්ද? (ඇ) එසේ නැවත සේවය ලබා දී ඇති අය අතුරින් හිඟ වැටුප් ගෙවා ඇති සංඛ්‍යාව කොපමණද?

நீதி அமைச்சரைக் கேட்ட வினா : (அ) 1980, ஜூலியில் வேலைக்கு வராததன் விளைவாக அமைச்சின் கீழுள்ள நினைக்களங்களிலோ கூட்டுத்தாபனங்களிலோ எத்தனை பேர் தமது பதவியை விட்டு நீங்கியுள்ளார்கள்? (ஆ) அத்தகையவரில் எத்தனை பேர் மீண்டும் வேலைக்கு எடுக்கப்பட்டுள்ளனர்? (இ) எடுக்கப்பட்டோரில் எத்தனை பேருக்குச் சம்பள நிலுவைகள் கொடுக்கப்பட்டன?

asked the Minister of Justice : (a) How many persons in departments or corporations in the Ministry have vacated their posts consequent to absence from work in July 1980? (b) How many such persons have been taken back? (c) Of those taken back how many have been paid their arrears of back wages?

ෂෙල්ටන් රනාරාජ මහතා (නියෝජ්‍ය අධිකරණ ආමානිතූමා)

(திரு. ஷெல்டன் ரணராஜா—நீதி பிரதி அமைச்சர்)

(Mr. Shelton Ranaraja—Deputy Minister of Justice)

(a) 108. (b) 92. (c) 91.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1983

ஒதுக்கீட்டுச் சட்டமூலம், 1983

APPROPRIATION BILL, 1983

காரண சபைக்கீழ் நவீனப்படுத்தப்பட்ட பணப் பட்டியல்—[புறமிய 21]

[கலாநாயகர் இலாபகாரியம் விட]

குழுவில் மேலும் ஆராயப் பெற்றது.—[தேர்ச்சி : மார்ச் 21]

[சபாநாயகர் அவர்கள் தலைமை வகித்தார்கள்.]

Considered further in Committee.—[Progress : 21st March.]

[MR. SPEAKER in the Chair.]

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා

(திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)

(Mr. Lakshman Jayakody)

Before you start, Sir I wish to make a correction, to apologise to you, with regard to a statement that I made yesterday on the Floor of the House pertaining

[மேம்படுத்தல் பற்றிய செய்தி]

to matters of this House. It has been reported that I have said "I, therefore, ask the Hon. Prime Minister to look into the seniority concept and see that no member of the staff of this Parliament is harassed or deprived of his rightful place when the changes took place".

Sir, what I want to say is my speech has been reported in the past tense, and probably I did say this. But what I meant was for the future, that it will not take place in the future. You will see, Sir, that in my earlier statement, I have referred to the finances and the control of finances of the CPA and the IPU, and it is because of that that I made that statement. Therefore, Sir, I wish to apologise and make that correction.

சபைத் தலைவர்

(தலைவர்)

(The Chairman)

Yes, it can be corrected accordingly.

1982 வகை அட்டவணை—மேல் மார்ச் 22 அறிக்கை

1 வகை உடல் பணிகள்: பொது நிர்வாகம் பதவியினர் சேவை களும்—மீண்டும் செலவு, ரூபா 10,04,000

தலைப்பு 182.—பெருந்தெருக்கள் அமைச்சர்

நிகழ்ச்சித் திட்டம் 1.—பொது நிர்வாகம் பதவியினர் சேவை களும்—மீண்டும் செலவு, ரூபா 10,04,000

HEAD.—182 Minister of Highways.

Programme 1.—General Administration and Staff Services—Recurrent Expenditure Rs. 1,004,000

சா. பி. ரத்னம் (கி. பி. சி.)

(திரு. கா. பொ. இரத்தினம்—ஊர்காவற்றுறை)

(Mr. K. P. Ratnam—Kayts)

சபாநாயகர்களே, "இந்த அமைச்சின் வாக்குப்பணத்திலே பத்து ரூபா குறைக்கப்படுமா" என நான் முன் மொழிகின்றேன். சென்ற ஆண்டு இந்த வாக்குப்பணத்தின் மீதான பிரேரணையில் நான் பேசுகின்ற பொழுது, இத்தனைக் களம் திறமையாக இயங்கவில்லை, வீதிகள் செப்பனிடப்படவில்லை, இப்பொழுது பிரதம அமைச்சர்களின் பொறுப்பிற்கு இத்தனைக்களம் கைமாறியிருப்பதால்—அவர் ஆற்றல் நிறைந்தவர் என்ற வகையில்—இக்குறைகள் எல்லாம் நிவர்த்தி செய்யப்படுமென நாங்கள் எண்ணுகின்றோம் எனத் தெரிவித்தேன். எனினும், சென்ற ஆண்டில் அவருடைய கைவண்ணத்தையும் செயல் வண்ணத்தையும் இத்தனைக் களத்தின் நிருவாகத்திலே—அதன் அதன் வேலைத் திட்டங்களிலே—காண முடியாதிருந்ததென்பதை நான் கவலையோடு இங்கு கூறவேண்டியிருக்கின்றது.

இந்த அலுவலகங்கள் செம்மையாக இயங்கவில்லை. வீதிகளிலே குவிக்கப்பட்டிருக்கின்ற கற்கள் மாதக்கணக்கில் அங்கு கிடக்கின்றன. உருளைகள், வீதி ஓரங்களிலே நாட்கணக்கில் உபயோகிக்கப்படாமல் கிடக்கின்றன. இப்படி நாட்கணக்கில் உருளைகள் உபயோகிக்கப்படாமல் இருந்தால் எங்கள் பகுதிகளுக்கு வழங்கப்படுகின்ற பணத்திலே தான் அவற்றின் வாடகைகளைக் கொடுக்கவேண்டியிருக்கும் என்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள். இவையெல்லாம் தவிர்க்கப்படவேண்டிய விடயங்களாகும். வேலைகள் திட்டமிடப்பட்டு விரைவாகச் செயற்படுத்தப்பட்டால், கல்லைக் குவித்து, எவ்வளவு விரைவாக அவற்றைப் பரப்பி தார் ஊற்றமுடியுமோ அவ்வளவு விரைவாகச் செய்து முடிக்கலாம். இதனால் எங்கள் தொகுதிகளுக்கு வழங்கப்படுகின்ற பணத்தில் கூட நாம் மிச்சத்தை ஏற்படுத்தவாமெனக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இன்று நாம் எந்தவிதமான முன்னேற்றத்தையும் இத்தனைக்களத்தில் காண முடியாமலிருக்கின்றது. இத்தனைக்களம் இந்த அமைச்சரின் பொறுப்பில் வந்த பிறகு இடைக்காலத்திலே, C, D, வகுப்பு வீதிகளையெல்லாம் பன்முகப்படுத்தப்பட்ட வரவுசெலவுத்திட்ட நிதியிலிருந்து செய்யவேண்டுமென இடைக்காலத்தில் ஒரு மாற்றம் ஏற்பட்டது. ஆனால், எங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பன்முகப்படுத்தப்பட்ட வரவுசெலவுத்திட்ட நிதியிலிருந்து நாம் அந்த C, D, வகுப்பு வீதிகளில் செப்பனிடும் வேலைகளைச் செய்து முடிக்க இயலாது. பணமும் போதாது. தலைவரவர்களே, எனது தொகுதியில் 36 C, D, வீதிகள் இருக்கின்றன. ஏறக்குறைய 75 அல்லது 76 மைல்கள் நீளமான C, D, வீதிகள் இருக்கின்றன, இவற்றைப் பேணுவதற்கே இந்தப் பணம் போதாது. இவையெல்லாம் அதிகமாக வெள்ளத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட வீதிகள். இவ்வீதிகளில் செரும்பாலானவற்றில் வசக்கள் ஒடுகின்றன. இன்று எல்லாவற்றுக்குமே பன்முகப்படுத்தப்பட்ட வரவுசெலவுத்திட்ட நிதியிலிருந்து செலவு செய்யவேண்டும் என்று அரசு எதிர்பார்க்கின்றது. ஓர் அரசினர் வைத்தியசாலையிலே மின் வசதியில்லை என்றால் அதற்கும் பன்முகப்படுத்தப்பட்ட வரவுசெலவு நிதியிலிருந்து செலவிட வேண்டும். பாலம் கட்டுவதற்கும் இந்நிதியிலிருந்துதான் செலவிட வேண்டும். கிராம மின்சாரத் திட்டமென்றாலும் இந்த நிதியிலிருந்து தான் செலவிட வேண்டும், இப்படியாக எல்லா அமைச்சர்களும் எங்களைக் கேட்கின்றன. இதையெல்லாம் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அறியாதவர்கள் அல்ல. இந்தப் பன்முகப்படுத்தப்பட்ட வரவுசெலவுத்திட்டம் ஓர் அமுத சுரபியல்ல. ஒவ்வொரு அமைச்சும் கேட்பதை, எடுத்து எடுத்துக் கொடுக்க அது சுரந்து கொண்டிருக்கின்ற ஒரு அமுத சுரப்பி அல்ல. சென்ற நான்கு, ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் 10 இலட்சம் ரூபாவுக்குச் செய்த வேலையை இன்று 35 இலட்சம் ரூபாவைக் கொண்டு தானும் செய்ய முடியாது நிலை இருக்கின்றது. எனவே, இந்த C, D, வகுப்பு வீதிகளின் வேலைகளை மீண்டும் பெருவீதிகள் திணைக்களமே பொறுப்பேற்க வேண்டும்; அன்றேல் ஒவ்வொரு தொகுதிக்கும் இந்த C, D, வகுப்பு வீதிகளைத் திருத்தவதற்கு ஆண்டு தோறும் விசேடமாக நான்கு அல்லது 5 இலட்சம் ரூபா ஒதுக்கவேண்டுமென இங்கு வற்புறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக, யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, மகாதேவா பால வேலைகளுக்கென நாங்கள் எமது தொகுதி ஒவ்வொன்றிலுமிருந்து ஒரிலட்சம் ரூபாவும், சென்ற ஆண்டில் 2.8 இலட்சம் ரூபாயும் அதாவது ஏறக்குறைய 3

இலட்சம் ரூபாவும்—கொடுக்க. பின்னர் இவ்வருடமும் இரண்டு இலட்சம் ரூபா கொடுக்கின்ற நிலையில் இருக்கின்றோம். எனைய இடங்களிலே பாலங்கள், மதகுகள் எல்லாம் பெருந்தெருக்கள் திணைக்களத்தினாலேயே கட்டப்படுகின்றன. பிரதம அமைச்சரவர்கள் யாழ்ப்பாணத்திற்கு விஜயம் செய்த பொழுது, 1981 ஆம் ஆண்டு சனவரி மாதம் 29 ஆம் தேதி அவர் கச்சேரியில் கூட்டிய கூட்டமொன்றில் நான் இதைப் பற்றிக் கூறினேன். அப்பொழுது, “இம்முறை நீங்கள் கொடுங்கள், அடுத்த முறை நான் பணம் தருகிறேன்” என்று சொன்னார்கள். அதுமட்டுமல்ல, “நீங்கள் உங்கள் பங்கைச் செய்யுங்கள்” என்றும் அவர் அக்கூட்டத்தில் சொன்னார். எனவே, “இம்முறை நாம் ஒரிலட்சம் கொடுக்கிறோம். அடுத்த முறை இதற்குப் பணம் ஒதுக்கப்படுந்தானே” என்று நாம் எண்ணி வேண்டுகிறோம்.

1981 ஆம் ஆண்டு மிக ஆரவாரமாக 24 பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களோடு அங்கு வந்த பிரதம அமைச்சர் இவ்வாறு எங்களுக்குச் சொன்னார். அவர் சொன்னதை நம்பினோம். ஆனால், சென்ற ஆண்டு ஒன்றுமே கொடுக்கப்படவில்லை. 1981 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 8 ஆம் தேதி இந்த வாக்குறுதியை அவர் இந்தச் சபையிலே தந்தார். சாவக்கச்சேரிப் பிரதிநிதி பின்வருமாறு ஒரு கேள்வியை எழுப்பினார்.

I am reading from Volume 18, Column 2032 of the HANSARD of 9th December 1981 :

“(Mr. V. N. Navaratnam)

Before the Hon. Minister concludes I would like to state that we accept the assurances given by him with regard to the requests we made, but we want a firm decision of the Government in regard to the Mahadeva Causeway.

(Mr. R. Premadasa)

We have not abandoned it. We had some problems with the Salt Corporation. We have now settled them, and we are going ahead with it.

(Mr. V. N. Navaratnam)

The money?

(Mr. R. Premadasa)

Money also. I told you that we would provide it. You have honoured your promise; I must also honour my promise.”

We have to thank the Hon. Prime Minister that he has accepted that we have honoured our promise. I am sorry to say that so far the Government has not honoured its promise. I hope the Hon. Prime Minister will at least provide sufficient funds this year for the completion of the causeway.

இதற்காக நாங்கள் ஒவ்வொரு தொகுதியிலிருந்தும் ஆறு, ஏழு இலட்சம் ரூபாவைக் கொடுத்திருக்கிறோம்.

பல்கலைக் கழகங்களுக்கு, “கற்பிக்கின்ற வைத்தியசாலைகள்”—Teaching Hospitals—வேண்டும். இப்பொழுது சபையிலே சமூகமாயிருக்கும் முன்னாள் சுகாதார அமைச்சர், சுகாதார அமைச்சராக இருந்த காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்துக்கு விஜயம் செய்து ஒரு கூட்டத்தில் பேசும்பொழுது, மருத்துவ மாணவர்களை பயிற்சிக்குரிய ஓர் இடத்தைக் கட்டாயமாக

அமைத்துத் தருவேன் என உறுதி கூறினார். இது சம்பந்தமாக நான் பாராளுமன்றத்திலே கேள்வி கேட்டபொழுது உயர் கல்வி அமைச்சின் சார்பிலே சுகாதார அமைச்சோடு தொடர்பு கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கலாம் எனச் சொல்லப்பட்டது. அப்படிச் சொன்ன பிறகும் ஒரு வருடம் கழிந்து விட்டது. “நீங்கள் அரசாங்கம் தரும்வரை காத்துக் கொண்டிருந்தால் அவர்களுடைய படிப்பு நிறைவேறாது; அவர்களுடைய பயிற்சி பாதிக்கப்படும். ஆதலால் நீங்களாவது கொஞ்சம் பணம் தர வேண்டும்” என அவர்களுக்குக் கற்பிக்கின்ற பேராசிரியர்கள் எங்களுக்கு முறையிடுகிறார்கள். சென்ற ஆண்டு ஒவ்வொரு தொகுதியிலிருந்தும் 5 இலட்சம்,—இந்த வருடம் 10 இலட்சம் என இதற்காகப் பணம் ஒதுக்க வேண்டிய நிலையிலேயே நாங்கள் இருக்கிறோம். இதற்காக 2½ கோடி ரூபா—250 இலட்சம்—ரூபா ஒதுக்கியுள்ளோம். இலங்கையிலே, யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திலிருந்துதான் இவ்வளவு தொகையான பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது, மாணவர்கள் பயில்வதற்கு வாய்ப்பாக ஒரு ரிகிச்சைக் களத்தை அமைப்பதற்காக வேறு பல்கலைக் கழகங்கள் பல எங்கள் நாட்டிலே இருக்கின்றன. அவற்றுக்கெல்லாம் அரசாங்கமே அந்த வசதியைத் தேடிக்கொடுத்திருக்கின்றது. ஆனால், யாழ்ப்பாண மாவட்டம் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. நாங்கள் எங்கள் தொகுதிப் பணத்திலிருந்து ஐந்தில் இரண்டு பங்குப் பணத்தை—அதாவது நாற்பது வீதத்தை—இதற்காகக் கொடுத்திருக்கிறோம். இந்த ஆண்டு மட்டுமல்ல, அடுத்த ஆண்டும் கொடுக்க வேண்டும். அந்தப் பணத்தை வேறு நாட்டுதவி மூலமோ, அல்லது வேறு வழியாகவோ அரசாங்கம் பெற்றுக் கொடுக்க வேண்டும். அல்லது நாங்கள் கொடுத்த பணத்தோடு மிகுதிப் பணத்தோடு மிகுதிப் பணத்தை அரசாங்கம் கொடுத்து கட்டடத்தை முடிக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று இங்கு குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

இந்த முறை வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டிலே, மகாதேவா பாலத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் இந்தப் பாலத்து வேலைகள் முடிந்து விட்டன என்ற குறிப்புக் காணப்படுகின்றது. இவ்வாண்டு வரவு செலவுத் திட்ட தமிழ் மதிப்பீட்டிலே எம் எம் 38 ஆம் பக்கத்திலே,

துண்ணியவுகள் முடிவுறும் தறுவாயிலிருந்து படங்கள், மதிப்பீடுகள் இறுதி முடிவு, எதிர்பார்த்திருக்கும் விடயங்கள்—1982, பாகம் 11 என்ற தலைப்பின் கீழ் 17 ஆகக் குறிப்பிடப் பட்டிள்ளது “மகாதேவா நீரிடைப்பாதை.”

எனவே இந்தப் பாதைக்கு வேண்டிய மதிப்பீடுகள் எல்லாம் செய்து முடிக்கப்பட்டுள்ளன என்று வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு கூறுகிறது. ஆகவே, அதற்கான மதிப்பீடுகளைப் பெற்று, மிக விரைவில் அந்தப் பாதைக்கு வேண்டிய பணத்தை ஒதுக்கி அதனைக் கட்டி முடிக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்துகிறேன். அதை விட, 16 ஆவதாக ஊர்காவற்றுறையையும் காரைநகரையும் இணைக்கும் நீரிடைப் பாதைக்கும் மதிப்பீடுகள் பெறப்பட்டிருப்பதாக வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீடு கூறுகின்றது. அதற்கும் வேண்டிய பணத்தை ஒதுக்கி அந்தப் பாலத்தையும் அமைக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கௌரவ அக்கிராசனர் அவர்களே, இந்தத் திணைக்களத்தில் ஆக்க வேலைகளுக்கு 22,47,30,000 ரூபா ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் 19,73,30,000 ரூபா தார் ஊற்றுதல் போன்ற

මේත්තුවත් අතර කාලයක් තිස්සේ කඩ ඇදීලෑක් තිබුණා. මේ සංවර්ධන සහ ක්‍රමය නිසයි මේ කාර්යයට මා අත ගැසුවේ. කිසියම් සම්බන්ධීකරණයක් ඇති කිරීම පිණිස. දැන් ඒ වැඩ පිළිවෙල ගැන මට කියන්නට තිබෙන්නේ ඒ වැඩ පිළිවෙල භරියාකාර ක්‍රියාත්මක වුණොත් හුඟක් දුරටම නාස්තිය වළක්වන්නට පුළුවන් කියන එකයි.

කලින් කපා කළ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කිව්වා වාගේ සමහර පළාත්වල කළුගල් ගෙනාවිත් ගොඩගසා තිබෙන බව අපට පෙනෙනවා. සමහරවිට ඒ ගල් යට තිබෙන්නේ මොනවාද කියා දන්නේ නැහැ, උඩින් කළුගල් වගේ තිබුණාට. ඔය වැඩ පිළිවෙල තමුන්නාන්සේ දන්නා දෙයක්. එහෙත් මේ වැඩ පිළිවෙල ගැන මට කියන්නට තිබෙන්නේ නිසි පරීක්ෂාකාරී එමෙන්ම සම්බන්ධීකරණ ක්‍රියාදාමයක් ඇති වන තුරු මේවායේ නාස්තිය වළක්වන්නට බැරි බවයි. මම කැමතියි අපේ ගරු මන්ත්‍රී වරු හැම දෙනාම තම තමන්ගේ කොටියාවල මේ කරුණු ගැන සොයා බලා ඒ සම්බන්ධයෙන් ක්‍රියා කරනවා නම්. අපේ මන්ත්‍රීවරුන්ට ඇයි බැරි ඒ ඒ ස්ථාන වල කෙරෙන මේ කටයුතු පරීක්ෂා කරන්නට, සොයා බලන්නට, ඒ ඒ නිලධාරීන්ගෙන් අහන්නට? තම තමන්ගේ දිස්ත්‍රික්කවල සිටින නිලධාරීන් විසින්ම මේවා ක්‍රියාත්මක කරන්නේ. ඇයි මේ විධියට නාස්ති කරන්නේ, ඇයි මේ විධියට ගල් ගෙනාවිත් පාරවල් අයිතෝ දමා තිබෙන්නේ, ආදී කරුණු ගැන අපේ මන්ත්‍රී වරු මීට වඩා ටිකක් උනන්දුවෙන් වැඩ කරන්න ඕනෑ. එය ඉතාමත් අවශ්‍යයි.

එමෙන්ම සංවර්ධන සහ ක්‍රමය යටතේ අපි නිර්දේශ කර තිබෙනවා සංවර්ධන සහ ක්‍රම කාරක සහ ක්‍රමයක් ඇති කර ගන්නා කියා. මහාමාර්ග ජලසම්පාදනය වාරි මාර්ග ආදී මූලික අවශ්‍යතාවයන් ගැන එක කමිටුවක්. අනිකුත් විෂයයන් ගැන තවත් කමිටුවක්. ඔය විධියට දිස්ත්‍රික් මට්ටමින් එවැනි පරීක්ෂාකාරී වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කරන්න ඕනෑ. එහෙම නැතිව කවදාවත් මධ්‍යස්ථානයකින් මේවා කරන්නට බැහැ. මම මූලින් කිව්වා වගේ මේ සංවර්ධන සහ ක්‍රමය ඇති කිරීම නිසයි මාර්ග පිළිබඳව මේ කාර්යය මම බාර ගෙන යම් සම්බන්ධීකරණයක් ඇති කරන්නට ඕනෑය කියා කල්පනා කළේ.

අවාසනාවකට ගරු සභාපතිතුමනි, මේ ඇති වූ උද්ධමනකාරී තත්ත්වය නිසා, මිල ගණන් වැඩිවීම නිසා, අපට මුහුණ පාන්නට සිදු වුණා ප්‍රශ්න දෙකකට. එකක් මේ පාරවල් සකස් කිරීමට අවශ්‍ය වන තාර ආදී ද්‍රව්‍යවල මිල ගණන් පුදුම අන්දමින් වැඩිවීමයි. ගරු මන්ත්‍රීවරු දන්නවා ඒ නිසා ඇති වී තිබෙන පාඩුව. තමුන්නාන්සේට මම කියන්නම්. මේ රජය මාර්ග සඳහා වෙන් කළ මුදල් ගැන කල්පනා කර බලන විට මිල ගණන් වැඩි වීම නිසා ඒ බලාපොරොත්තු වූ ක්‍රියා මාර්ගය දියත් කරන්න පුළුවන්කමක් ඇති වුණේ නැහැ. ඇත්ත වශයෙන්ම රජයට සිදු වුණා මේ මිල ගණන් වැඩිවීම නිසාත් උද්ධමනකාරී තත්ත්වය නිසාත් මේ ආර්ථික අපෝනිය නිසාත් මොන මොන කරුණුවලට ප්‍රමුඛත්වය දෙන්නට ඕනෑද කියා කල්පනා කර බලන්නට. තමුන්නාන්සේ දන්නා පරිදි මේ වැඩ පිළිවෙලේදී අපි තීරණයක් ඇති කර ගෙන තිබෙනවා නිෂ්පාදන ක්‍ෂේත්‍රයට ප්‍රමුඛත්වය

දෙන්නට. ඒ අනුව නිෂ්පාදනයට රුකුල් දෙන යම්කිසි මහා පරිමාණ වැඩ පිළිවෙලක් තිබෙනවා නම් මේ අවුරුදු කීපය තුළ දී ඒ ගැන විශේෂ සැලකිල්ලක් දක්වන්නට තීරණයක් ඇති කර ගෙන තිබෙනවා. එයින් අපි ප්‍රධාන වශයෙන් තෝරාගත් ව්‍යාපෘතිය තමයි මහවැලි ව්‍යාපෘතිය නැත්නම් මහවැලි යෝජනා ක්‍රමය. මොකද, ඒ යෝජනා ක්‍රමය තුළ නිෂ්පාදන ක්‍ෂේත්‍රයට ඉතාම අවශ්‍ය මූලික වැඩ පිළිවෙලක් ක්‍රියාත්මක වෙනවා.

ගොවිතැනට අවශ්‍ය ජලය ලබාදීම, ඒවාගේම ජල ගැලී මෙන් සිදුවන හානි වැළැක්වීම, විදුලි බල නිෂ්පාදනය ආදී කටයුතු මහවැලි ව්‍යාපෘතිය තුළින් ඉටු වෙනවා. නිෂ්පාදන ක්‍ෂේත්‍රයට විදුලි බලයේ ඇති බලපෑම නිසා, විදුලි බල නිෂ්පාදනය ඉතාමත් ඉහළින් ප්‍රමුඛත්වයක් ලැබිය යුතු අංශයක් බව තමුන්නාන්සේ පිළිගන්නවා ඇති. ඒ නිසා අපේ ඇස්තමේන්තු දෙස තමුන්නාන්සේ බැලූවොත්, මේ අවුරුදු කීපය තුළ විශාල මුදල් සම්භාරයක් මහවැලි යෝජනා ක්‍රමය සඳහා අපි යොමු කර තිබෙන බව පෙනෙයි. මා හිතන්නේ මේ ඉදිරි අවුරුදු දෙක තුන ඇතුළතදී එහි විශාල වැඩ කොටසක් අවසන් වෙනවා. මෙම කාර්යය ඉක්මණින් අවසන් කර ගතහොත්, මහා මාර්ග, වෙනත් අත්‍යවශ්‍ය පාසල්, රෝහල් ආදී අංශ සඳහා වියදම් කිරීමට විශාල මුදලක් ඉතිරි වන බව රජය කල්පනා කර තිබෙනවා. එසේ නොමැතිව මාර්ග සංවර්ධනය සම්බන්ධයෙන් අඩු ප්‍රමුඛත්වයක් දීමට නොවෙයි අපි කල්පනා කළේ.

අපි විශේෂ සැලකිල්ලක් දැක්වූයේ දේශීය වශයෙන් අපේ නිෂ්පාදනවලට රුකුලක් ලැබෙන ජල විදුලිය, වාරි මාර්ග වැනි අංශවලටත් ඒ වාගේම විදේශ විනිමය උපයා ගන්නට පුළුවන් කර්මාන්ත ක්‍ෂේත්‍රයේ නොයෙකි අංශවලටත් අවශ්‍ය මූලික වියදම් මේ අවුරුදු දෙක තුන ඇතුළතදී යොදවා ඒවාට ප්‍රමුඛත්වයක් දී වැඩි ප්‍රයෝජනයක් ලබා ගැනීමටයි. මහා මාර්ග අංශයේ නියම ව්‍යාප්තියක් ඇති කිරීමට මේ කාලය තුළ රජයට අවකාශයක් නොලැබුණේ ඒ නිසා බව මා කියන්න කැමතියි. නමුත්, මේ සම්බන්ධයෙන් යම් වැඩපිළිවෙලක් ක්‍රියාත්මක කරන්නට අපි උත්සාහ කළා. කයිටිස් ගරු මන්ත්‍රීතුමා (කා. පො. ඉරත්තිනම් මහතා) කිව්ව කරුණය මා පිළිගන්නවා. මේ සම්බන්ධයෙන් විශේෂ සුපරීක්ෂාකාරීත්වයක් තිබෙන්නට ඕනෑ. විශේෂයෙන්ම මාර්ග තැනීම ආදී කටයුතු ප්‍රාදේශීය වශයෙන් විමධ්‍ය ගත කෙරෙන්නට ඕනෑ.

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ අයවැයෙන් අපි මහා මාර්ග සඳහා වෙන්කර තිබෙන මුදල් ප්‍රමාණය ගැන විස්තරයක් මම දැන් ඉදිරිපත් කරන්නම් :

In our Budget Estimates for 1983, we have set aside Rs. 136,650 million as recurrent expenditure for the maintenance of roads, bridges, causeways and culverts.

On the maintenance of roads only, we have set apart Rs. 125 million and this sum is broken up in the following manner : maintenance of approximately 2,300 miles of Class " A " roads at Rs. 10,000 a mile. You just cannot satisfactorily do up a Class " A " road at Rs. 10,000 a mile. I have been told, on the basis of

[ආදී. ජ්‍යෙෂ්ඨ මහතා]

today's prices, that you require at least Rs. 23,000 to do up a mile of Class "A" road. You can just imagine the situation. To do up a mile of Class "B" road, you require Rs. 20,500, and to do up a mile of Class "C" road require Rs. 18,400. You may be astonished to hear these figures, but the prices have gone up to that extent. What we are now doing is only patch-work and it will not help us.

I have had discussions with His Excellency the President on infrastructural projects like roads, water supplies and the extension of electricity services which are very essential for the development of this country and the production process. What are we doing now? We embrace several items of work and distribute them on some basis, but we are unable to satisfactorily complete even one project because we have a number of items of work going on at the same time. We have been seriously considering this matter and would like to have the view of the Opposition too.

Within the next two or three years—maybe even before that—a large portion of the Mahaweli Development project will be completed, and we will have a considerable portion of those funds available for other areas of development. Why not think of a system where we set apart capital expenditure for important priority projects for 6 years or so? We can take 5 or 6 items and each year we should concentrate on one item and spend the capital expenditure to complete that project. We can leave that decision to the electorate or the District Development Councils, but let us have a list of items of important infrastructural development projects for each year. Each area can decide on their particular item of importance because the needs of areas differ from district to district and from electorate to electorate.

Take the construction of roads, minor tanks, the expansion of electricity supplies, the development of schools and minor agricultural development work. We must identify the priorities and tell the people that these are our priorities and that we are going to concentrate on these particular items. We can tell them that during this year we will be giving top priority to this particular item of work and will concentrate our capital expenditure which has been earmarked for that area on this particular item. Let us all get together, work on it, and complete it. I think we have to have a programme like that, especially in regard to capital expenditure. Otherwise, what are we doing? We are just taking whatever money is available for capital expenditure, we embrace a large number of items, and we will find they are not completed at the end of our term. Now this is just an idea. We will have to give serious consideration to this matter. When we complete the Mahaweli Scheme and

some other important areas of development, there will be enough money available. But of course the prices will be high. But at the end of a term, we would have achieved something.

Considering the various infrastructure items, you will all agree that highways, village roads, urban streets are all important for the production process. Without roads you cannot have real development in various areas of activity. So I want to tell you that we have allocated whatever we can allocate for the development of highways.

Capital Expenditure: Construction and improvements to roads, bridges, causeways, culverts—Rs. 224,730,000.

Block Vote: Provisions for improvements to A and B class roads—Rs. 90 million.

Rehabilitation of class 'A' and 'B' roads and re-construction of 30 bridges under the World Bank Aid Programme—Rs. 107 million. And the other items—itemized works in the Moneragala, Batticaloa, Jaffna, Mullaitivu, and Mannar Districts. There are also twelve bridge works totalling Rs. 6.4 million.

As you know, Sir, I set up the Roads Development Authority and as a result we were able to transfer unspent balances at the end of 1982 to this Development Authority. At least we have achieved that by setting up this Authority. Otherwise, at the end of every year, unexpended money went back to the Treasury. (*Interruption*). Even DCB savings were so transferred. I got a Cabinet decision to transfer unspent balances at the end of 1982 to the Road Development Authority. The total savings, including flood relief which was voted at the end of last year, totalled around Rs. 40 million. Otherwise this money would have gone to the Treasury.

Money too will be expended this year, 1983, on urgent road work. And as a result of setting up this Roads Authority we have been able to earn some money which I propose to utilize for road development work in the country.

The Highways Department also does work for other Departments. With the monies that were allocated from the district budget, they have done work to the extent of Rs. 90 million, KPC 10 million, IRDB Hambantota, Nuwara Eliya, Matale, Matara, approximately Rs. 30 million annually. Other works such as Telecommunications, Airport. Local Government, Irrigation—Rs. 30 million annually.

Then the Mahaweli—Victoria Project, to date roads done to the extent of Rs. 44.6 million. Kotmale Project Rs. 3.3 million, Randenigala Project Rs. 10 million and the Maduru Oya Project Rs. 2 million.

Now, Sir, the Roads Development Authority, during the short time it has been in existence, did some work for the Welisara Milk Powder Packing Factory and earned approximately Rs. 2 million; the Bullers Lane Housing Scheme Rs. 700,000. It has also undertaken the following projects: The Galudapita Road, Welisara, Rs. 2.8 million, the Internal Roads at N.A.B., Katubedde, Rs. 1.3 million. Negotiations are going on with the Port, Mahaweli and the GCEC in regard to other works and the profits of these works will be utilized for the road construction work of the country. So that I want to keep you informed of the situation as far as the road construction programme is concerned. It is not that the Government is neglecting certain works, but we are compelled by circumstances to divert capital expenditure to urgent project work such as the Mahaweli. As I explained to you, they are going to bring us a return and will help development and the production process in this country.

The hon. Member for Kayts referred to the Mahadeva causeway—the undertaking they gave and the undertaking I gave. I want to assure on behalf of both parties that the undertakings will be kept. As far as I am concerned, whatever undertaking I have given I will see is fulfilled. Hon. Members will agree with me that after many years of delay this was started in 1981. I had to make the decision and I gave approval for this work to go on. At the time you brought this to my notice no decision was made, it was just lying there. The expenditure up to 1982 has been almost Rs. 5 million. You have set a very good example by setting apart DCB money for a project that is of national value.

ඒ. අමිර්තලිංගම් මහතා
(*திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்*)
(Mr. A. Amirthalingam)

They have done two thousand feet of causeway.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
(*திரு. ஆர். பிரேமதாசு*)
(Mr. R. Premadasa)

You have set a very good example, and I think the other members will follow your example. Almost Rs. 4 1/2 million has been released in 1981 and 1982 by the Members of Parliament getting together in the Jaffna District. Financial provision has been made under the Ministry of Regional Development for 1982—Rs. 500,000 that is by your former colleague, presently your great Friend.

ඒ. අමිර්තලිංගම් මහතා
(*திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்*)
(Mr. A. Amirthalingam)

He has transferred Rs. 1 million elsewhere.

3 - A 69603 (83/03)

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
(*திரு. ஆர். பிரேமதாசு*)
(Mr. R. Premadasa)

Elsewhere means in Sri Lanka ?

ඒ. අමිර්තලිංගම් මහතා
(*திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்*)
(Mr. A. Amirthalingam)

Yes, yes, he did not send it across.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
(*திரு. ஆர். பிரேமதாசு*)
(Mr. R. Premadasa)

In 1983 Rs 600,000. But I want to keep the Members informed that to complete this project for the causeway alone we will require about Rs. 4 1/2 million; for the bridge—the span is about 660—we want Rs. 30 million.

එම්. සිවසිත්ආම්පරම් මහතා
(*திரு. எம். சிவசிதம்பரம்*)
(Mr. M. Sivasithamparam)

You give the Bridge, Sir, we will give the causeway.

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා
(*திரு. ஆர். பிரேமதாசு*)
(Mr. R. Premadasa)

I like to give the users. This is a very important project and I will do my best as far as possible. Now, Sir, I do not want to take much time, but I wanted to inform the House of the situation as far as the construction of roads is concerned.

සු. හා. 11

ඒ. ඩී. බී. ඒකනායක මහතා (මැදිරිගිරිය)
(*திரு. ஏ. டி. பி. ஏகநாயக்க—மெடிரிசிரிய*)
(Mr. A. D. B. Ekanayake)—Medirigiriya)

ගරු සහායකිනුමනි, මහා මාර්ග අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීර්ෂ යටතේ කළා කරන මේ අවස්ථාවේදී මම සන් තෝෂ වෙනවා, අගමැතිතුමා යටතේ තිබෙන අමාත්‍යාංශ යක් වශයෙන් මෙහි තිබෙන ප්‍රගතිය සහ වැඩිකඩයුතු හැන විකක් මතක් කරන්න.

පසුගිය අවස්ථාවකදී ගරු අගමැතිතුමා මේ අමාත්‍යාංශය භාර ගත්තායින් පසුව මහා මාර්ග කටයුතු කඩිනම් කිරීම සඳහා මහා මාර්ග අධිකාරියක් පිහිටව්වා. මේ යටතේ ලංකාවේ මහා මාර්ගවල විශාල ප්‍රගතියක් ඇති වෙයි කියා අපි හැම කෙනෙකුගේම බලාපොරොත්තුවක් තිබුණා. මම හිතන විධියට අද වන විට එය ඒ ආකාරයෙන් ඉෂ්ට වෙලා නැහැ. ඒකට හේතුවක් ගරු අග මැතිතුමා පැහැදිලි කර දන්නා ඒ තමයි, මුදල් ප්‍රශ්නය.

යම්කිසි ප්‍රදේශයක් හෝ රටක් සංවර්ධනය කරනවා නම් මාර්ග, විදුලිය වගේම මහා මාර්ග අංශයත් ඉතා වැදගත් වෙනවා කියා මම කල්පනා කරනවා. ගරු අගමැතිතුමාගේ අදහස වුණේ ඊට වඩා දැනින් අංශවලට ප්‍රමුඛත්වයක් දිය යුතුය කියන එකයි. එසේ වියයුතු

[ඒ. ඩී. ඩී. ඒකනායක මහතා]

නැහැ. මම හිතන්නේ මහා මාර්ගයේ ඒ වගේම වැදගත් ය කියලයි. මාදුරුබය, කොත්මලේ වැනි විශාල වාර මාර්ග යෝජනා ක්‍රම දැන් අපි ආරම්භ කර තිබෙනවා. ඒ වැඩ ආරම්භ කරනකොටම ඒ වගේම පාරවල් හදලා තමයි, අපි ඒ වැඩ පටන් ගත්තේ. එහෙම නැත්නම් අනිකුත් වැඩ කටයුතු කරන්නට බැහැ.

මගේ ආසනයේ මහා මාර්ග සම්බන්ධයෙන් කපා කරනකොට මම කියන්නට කැමතියි, පසුගිය අවුරුද්දේ විමර්ශන අයවැය යටතේ මගේ ආසනයට වෙන් කළ මුදල්වලින් මහා මාර්ග කටයුතු සඳහා ලක්ෂ 12 ක් දෙන්නට මට සිදු වුණා. ලක්ෂ 25 යි හමිනි වෙන්වේ, එයින් ලක්ෂ 12 ක් දෙන්න සිදු වුණා. ඒ වගේම ඊට කලින් අවුරුද්දෙන් ලක්ෂ 8 ක් දෙන්න සිදු වුණා. මේ නිසා මහා මාර්ග සම්බන්ධයෙන් අපට බරපතල ප්‍රශ්නයක් ඇති වී තිබෙනවා. ඒ මොකද, අපේ ආසනයේ ජනගහණය පුදුමකාර වේගයකින් වැඩි වෙනවා. පිටස්තර අය ගිහින් එහි පදිංචි වෙනවා. 1970 දී මැදිරිගිරිය ආසනයේ ඡන්දදායකයින් දාහත් දහසයි සිටියේ. එතකොට ආසනයක් වෙන් වෙලා තිබුණේ නැහැ. අද හතලිස් තුන් දහසක් ඡන්දදායකයින් සිටිනවා. ජනගහණය ලක්ෂයකට වැඩියි. ඒ විධියට බලනවිට ඒ අයගේ ගමනාගමන පහසුකම්, අවශ්‍යතාවන් ඉතාමත් වැදගත් වෙනවා.

ඒ වගේම මගේ ආසනයේ තිබෙන පාරවල් සියල්ලක්ම 'සී' පන්තියේ ඒවා. මම හිතන විධියට නිෂ්පාදනයට 'සී' පන්තිය කියා ප්‍රශ්නයක් වෙන්වේ නැහැ. මැදිරිගිරිය ආසනයේ කුඹුරු අක්කර හතලිස් තුන් දහසක් තිබෙනවා. එහි වී නිෂ්පාදනය ඉහළම මට්ටමින් සිදු වෙනවා. එක කන්නයකට වී බුසල් ලක්ෂ තිහක්, හතලිහක් ඒ ආසනයේ සිට පිටස්තර ආසනවලට පිටස්තර ප්‍රදේශවලට යනවා. අද එහි පාරවල් ඉතාමත්ම දුර්වල අබලත් තත්ත්වයකයි, තිබෙන්නේ. ඒ වගේම පසුගිය කාලයේදී අපට තවත් අභ්‍යන්තර පන්තිය දෙයක් සිදු වුණා. ඒ අභ්‍යන්තර පන්තිය ගුවන් කාලයේදී ගරු ජනාධිපතිතුමාත් අගමැතිතුමාත් පොළොන්නරුව දිස්ත්‍රික්කයට ඇවිදිත් සාකච්ඡා කළා. එතැනදී මහා මාර්ගවල තිබුණු අඩුපාඩුකම් අපි පෙන්වුම් කළා. මේ පිළිබඳව විශේෂ සැලකිල්ලක් යථා කාලයේදී ගරු අගමැතිතුමාගෙන් ලැබෙයි කියා මම හිතනවා.

අනිත් එක මේ මහා මාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ලංකාවේ අනිකුත් හැම දෙපාර්තමේන්තුවකම සහ සංස්ථාවකම තිබෙන අසනිපය තිබෙනවා. අපේ ගරු අගමැතිතුමාත් ඒක පිළිගත්තා. නිෂ්පාදනය, වංචාව, දූෂණය කියන ඒවා මේවායේ සැහැන්පා තිබෙනවා. මන්ත්‍රීවරු ඒ ගැන උනන්දු වෙන්න ඕනෑ කියා එතුමා අපට කීවිවා. ඇත්තෙන්ම ඒ ගැන අපි උනන්දු වෙනවා; බලනවා; කපා කරනවා. නමුත් එතැනින් එහාට අපි ගන්නා ක්‍රියා මාර්ගය මොකක්ද? ඉන් එහා ගන්න ක්‍රියා මාර්ගයක් අපට ඇත්තේ නැහැ. ඉංජිනේරුවකුගේ, එහෙම නැත්නම් සේවකයකුගේ වරදක්, අඩුපාඩුවක් සම්බන්ධයෙන් ඊට වඩා දෙයක් කරන්න අපට ඉඩකඩක් ඇත්තේ නැහැ.

මම එක දවසක් වාහනයේ යනකොට දැක්කා, සේවකයන් 14 දෙනෙක් එකතු වෙලා විල්බැරැක්කයකට ගල් පුරවනවා. ඒකත්, මහා මාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවේ වැඩක් මම, වාහනය තට්ටුව ඒ දිනා බලාගෙන ගිටියා. ඇත්තෙන්ම ඒ මිනිස්සු දිනා විනාඩි 10 ක් විතර මම බලාගෙන හිටියා. නමුත් ඒ උදවිය ඒක ගණන් ගත්තේ නැහැ; තමන්ගේ වැඩය කරගෙන ගියා. ඊට පස්සේ මම ඒ මිනිස්සුගෙන් ඇහුවා, 'මොකක්ද, මේකෙ තේරුම?' කියා. ඒ විධියට තමයි, බොහෝ විට නාස්ති කාරී, විනාශකාරී වැඩ සිදු වන්නේ. මම ඉංජිනේරු මහත්මයාටත් කීවා, 'මේ වගේ වැඩ සිද්ධ වෙනවා' කියා. නමුත් එතැනින් එහාට එවැනි දේ වලක්වන්න යමක් සිද්ධ වුණොත් කියා මම හිතන්නේ නැහැ. ඒ විධියට තමයි, සීමෙන්ති හොරණම් වගේ දේවල් කෙරෙන්නේ. ඒවා ගැන අපි හොයා බැලුවාට පස්සේ, අදාළ නිලධාරීන්ගෙන් ඇහුවාට පස්සේ, එතැනින් එහාට කරන්න දෙයක් අපිට ඉතුරු වෙලා නැහැ. ඒ විධියේ පැමිණිලි ගැන විභාග කෙරෙන්නේ කොහොමද කියන්න මම දන්නේ නැහැ. එතැනින් එහාට අපි යන්නේ කොතැනටද කියා මට නම් තේරෙන්නේ නැහැ.

ගරු අගමැතිතුමාගේ විශේෂ අවධානය යොමු වුණු තැනක් තමයි, මගේ ආසනයේ තිබෙන සෝමාවතිය වෙනසය. සුංගාවිලෙන් එහාට හැතැප්ම 6 ක් පමණ තිබෙන පාර තාවකාලිකව කලින්-කලට සකස් කෙරෙනවා, සෝමාවතියේ උත්සව කාලයට. ඒ සඳහා ගරු අගමැතිතුමා වරින්-වර අවස්ථා කීපයකදීම මුදල් ලබා දී තිබෙනවා. ඒ ගැන මම එතුමාට ස්තූති වන්න වෙනවා. මේ පාරේ භූතප්‍රමි 12 කට වඩා දුර ප්‍රමාණයක් තිබෙනවා, තාර දමන්න. අපට විමර්ශන අයවැයෙන් ලැබෙන මුදල් ඒ සඳහා වෙන් කරන්න හුඹක් අමාරුයි. එම නිසා ගරු අගමැතිතුමාගෙන් මම ඉල්ලා සිටිනවා, අවස්ථා-අදියර-කීපයකදී හෝ, සෝමාවතිය පාරේ දැල් පළම කියන ස්ථානයේ සිට තර දමා පාර සකස් කර දීමට කටයුතු කරන්නය කියා. අඩු වශයෙන් මේ අවුරුද්දේ භූතප්ම දෙක-තුනකටවත් තාර දමා දුන්නොත් ක්‍රමයෙන් ඉතිරි වැඩ වික කර ගන්න පුළුවන් වේය කියා අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා.

මට මතකයි, 1977 කාලයේදී හැතැප්මක පාරක් හැදීම සඳහා අපි මහා මාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවට දුන්නේ රු. 75,000 ක් පමණයි. නමුත් අද තිබෙන උද්ධමකාරී තත්ත්වය යටතේ, ඉහළ ගොස් තිබෙන මිල ගණන් අනුව ඒ සඳහා රු. 3,25,000 ක් වත් යනවා. අද තාර බැරල් එකක මිලත් පුදුම විධියට ඉහළ ගිහින් රු. 1,200 ක් පමණ වී තිබෙනවා. කම්කරු කුලී, අනෙකුත් විශදම් ආදියත් ඒ වගේම ඉහළ ගිහින්.

ගරු අගමැතිතුමනි, මබතුමා යටතේ තිබෙන මහා මාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවේ ඉන්නේත් අනෙක් තැන් වල ඉන්න ජාතියේම, ලංකාවේම උදවිය තමයි. අනෙක් දෙපාර්තමේන්තුවල ඉන්න අය තුළ වගේ ඒ අය තුළත් මානුෂික දුර්වලකම් තිබෙනවා. එම නිසා ඒ අයත් වංචාවට, දූෂණයට ලක් වෙනවා. එවැනි වංචා, දූෂණ පිටු දැකීම අපට පමණක් තනියෙන් කරන්න පුළුවන්

දෙයක් නොවෙයි. ඒවා මැඩපැවැත්වීම සඳහා තිබෙන නීති-රීති පොතට පමණක් සීමා වුණාට වැඩක් වන්නේ නැහැ. මම කපා කරන්නේ මහා මාර්ග දොර්තමේන්තු වේ තිබෙන වංචා, දුෂණ හැන පමණක් නොවෙයි. මේ රටේ තිබෙන වංචා, දුෂණ මැඩපැවැත්වීමට නම් මුළු රාජ්‍ය තත්ත්වයේම ලෙ කු වෙනසක් කරන්න ඕනෑ. ඒ වෙනස කරන්නේ නැතිව නම් කවදාවත් ඒවා මැඩපවත්වන්න පුළුවන් වන්නේ නැහැ.

මුදල් ඇමතිතුමා මේ අයවැය කපාවේදීත් පැහැදිලිව සඳහන් කළා, දුෂණය හා නාස්තිය පිටුදකින්න ඕනෑය කියා. මේ රට දියුණු කරන්න නම්, අරකාර්යය අනිවාර්ය යෙත්ම කරන්න ඕනෑ. නමුත් අද තිබෙන තත්ත්වය දිහා බැලුවාම අපට පෙනෙනවා, හැම ආයතනයකම, හැම අංශයකම පුදුම විධියේ නාස්තියක්, විනාශයක් සිදුවන බව. ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරු වශයෙන් අපට පමණක් මේ කාර්යය කරන්න බැහැ. තිබෙන බාධක දිහා බැලුවාම ඊට ඉදිරිපත් වන්න අකමැත්තක් ඇති වන්න පවා පුළු වන් වුණත්, මේ දුෂණය හා නාස්තිය වළක්වන්න අපි කටයුතු කරන්න ඕනෑ.

කලින් කීවා වගේ ආණ්ඩු පක්ෂයේ අපට පමණක්ම බැහැ, මේ වැඩය කරන්න. මේ නාස්තිය හා දුෂණය පිටු දැකීමට නම් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ—විශේෂයෙන් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ සහ දුටුබ එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණෙන්—මන්ත්‍රීවරුන්ගේ සහයෝගයත් අපට වුව මනා කරනවා. මේවැනි නාස්තිය, දුෂණ දැක්කොත් ඒවා පෙන්වා දීම එතුමන්ලාගේ යුතුකමක්. අපේ මූලික යුතුකම මේ රට, සමාජය ගොඩනැගීමේ කියන වේතනාව පෙරදැරි කරගෙන, මේ කටයුත්ත සඳහා අපි ඔක්කෝම එකතු වෙන්න ඕනෑ. එහෙම නැත්නම් මොන ආණ්ඩුවකට වුණත්—සමහර විට මහජනයා රවටා බලයටපත් වන්න විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නමුත්තාන්සේ ලාට පුළුවන් විය හැකියි—මේ උද්ධමනකාරී තත්ත්වය යටතේ මේ රට ඉදිරියට ගෙන යන්න පුළුවන් වන්නේ නැහැ. එම නිසා අපි සත්‍ය තත්ත්වයට මුහුණ දී අවශ්‍ය කටයුතු කරන්න ඕනෑ.

ගරු අගමැතිතුමා කීවා, එතුමා මහා මාර්ග අමාත්‍යාංශය භාර ගත්තේ පාරවල් පිළිබඳව යම්කිසි සමීක්ෂණයක් කරන්නට නියමය කියා. ඒ නිසා මම ඔබතුමාට ආරාධනා කරනවා, සමීක්ෂණයක් නොව, ඔබතුමා යටතේ මෙය හරියටම, අනෙක් අමාත්‍යාංශ වගේම ප්‍රමාණවත්ව ගෙනියන්න කියලා. එසේ ගෙන යාමට ඔබතුමාට හැකියාව තියෙනව. දක්ෂ නියෝජ්‍ය ඇමති වරයෙක් ඔබතුමාට සිටිනවා. එතුමා නමුත්තාන්සේට උදවු කරයි. දක්ෂ නිලධාරීන් සිටිනවා.

සභාපතිතුමා
(*சபைவர்*)
(The Chairman)
ගරු මන්ත්‍රීතුමා පොඩ්ඩක් ඉක්මන් කරලා ඉවර කරන්න.

ඒ. ඩී. බී. ඒකනායක මහතා
(*திரு. ஏ. டி. பி. ஏகநாயக்க*)
(Mr. A. D. B. Ekanayake)
එම නිසා මම ප්‍රාර්ථනා කරනවා, මේ අමාත්‍යාංශය යටතේ තමුත්තාන්සේට තවත් වැඩ කටයුතු කරන්න ශක්තිය ලැබේවා කියලා.

වී. එන්. නවරත්නම් මහතා (වාවාකච්චේරිය)
(*திரு. வி. என். நவரத்தினம்—சாவகச்சேரி*)
(Mr. V. N. Navaratnam—Chavakachcheri)

Mr. Chairman, I would like to emphasize what the hon. Member for Kayts (Mr. K. P. Ratnam) has already said about the problems and the embarrassment Members of Parliament have in regard to the maintenance and repairs of 'B' and 'C'. class roads. Almost all of us have to spend about 40 per cent of our DCB allocation for the maintenance of these roads. Not only do we members of Parliament for the Jaffna District have these problems, I am sure all Members of Parliament in the country share them. So I would ask the Hon. Prime Minister to allocate at least half a million rupees to each electorate for the maintenance of these roads. We are unable to face the people. The Transport Boards have stopped running buses on most of the roads in my electorate because the buses cannot run on them. When the people write to the department or to the Ministry they are told, "Ask your Member of Parliament to allocate money for the repair of these roads." They think that we are responsible for the mess in the transport system in our various areas. So, I am sure the Hon. Prime Minister would at least take the step of asking the department not to ask any money from the DCB funds for the repair of these roads, so that people will know that we are not responsible for the problems they are facing.

Sir, reference has been made to the Mahadeva Causeway. We are grateful to the Hon. Prime Minister for the assurance he has given that he would keep to his promise. He has always kept to the promises that he has made both here and outside. The bridge will cost only Rs. 30 million. There is one aspect of this matter which I want to bring to the notice of the Hon. Prime Minister. He says that so far Rs. 4½ million has been spent on the construction of the causeway. It will be very useful for the Hon. Prime Minister to send a high-powered commission to find out the quality and quantity of work done in this area. I throw a challenge—I do not want to throw a challenge to the Hon. Prime Minister—to the Ministry, the Ministry officials and the head of the department. If they can find in any other part of this country another road or a similar project which they have done of this quality and quantity, I will, Sir, authorize the Secretary-General of Parliament to transfer my salary for the rest of my term of this Parliament to the Highways Department Welfare Association.

Why was it possible for this officer to do this amount of work? The hon. Leader of the Opposition said that there was shramadana. I think the shramadana component of

[වි. එන්. නවරත්නම් මහතා]

this work is less than 2 per cent. At least 50 per cent of the component of this work, Hon. Prime Minister, is honesty and efficiency. So, if you could send a team and study the manner in which this work has been done and this same scheme is applied to the rest of the country, I am sure there will be a saving. We can do twice the amount of work with the amount of money allocated.

දු. ක. 11.15

Apparently, it is because of this efficiency and honesty that the engineer in charge of this project was transferred out six times within a period of two years. Apparently he was upsetting the system. And we had to intercede with you, Hon. Prime Minister, and ask you to keep him till this project was over. The Hon. Prime Minister told us: "What can I do? If the work is shoddy, if there is irregularity, if there is dishonesty, it is you Members of Parliament who are close to the place and you must have a closer look at it." We tried to do this sometime ago at the DCB meeting in Jaffna. We asked the then Chief Engineer to send a breakdown of the estimate to Members of Parliament whenever work commences in our arrears. He said, "My instructions are that I should not send it." In fact, at the Committee Stage of the Budget of 1981, I brought it to the notice of the Hon. Prime Minister and told him that he must send instructions to the local heads of departments to send a breakdown of the estimates of work before work commenced. If that is done the Members of Parliament through their Development Officers and also through various sub-organizations that they have will be able to have a check on the quality and quantity of work done in their areas.

As mentioned by the hon. Member for Kayts (Mr. K. P. Ratnam), the amount of money allocated for major new works in certain areas is hardly sufficient. I do not know whether the highways Department is aware of the existence of a road called the Werbatan Road which is also known as the Katchai-Elephant Pass Road. It was the main highway between Jaffna and Kandy during the early British period. It cuts short the distance between Jaffna and Elephant Pass by 8 miles. At least 500 vehicles go to Jaffna via Elephant Pass every day. So when each vehicle saves 8 miles on its run, there is a saving of 4000 miles a day which is a saving of at least Rs. 10,000 a day, mostly in foreign exchange, because all these vehicles use fuel. This was taken up as a district priority long ago but because of the insufficiency of funds we had, it was abandoned. I think the rest of the work would cost only about Rs. 2 million. Mr. Chairman, that investment of Rs. 2 million—I would not call it an expenditure but an investment—you could get back in one year, by saving on fuel alone. Therefore, I would ask the Hon. Prime Minister to give special attention to major works of this nature.

The hon. Prime Minister may ask me, "Now where do I go for the money? It is not in the estimates." We have Rs. 40 million, Mr. Chairman, as savings from last year in the Highways Development Authority Fund. Rs. 2 million

out of this would be a worthwhile investment and I would call upon the Hon. Prime Minister to give an order to the Highways Department to at least give a feasibility report on this road, as to how much money we could save for the country if this road is constructed.

Similarly if we spend Rs. 30 million on the Mahadeva causeway—at least 200 vehicles go from Jaffna to Mannar, doing an extra 30 miles on every trip—the saving alone to the country would be more than Rs. 50 million a year. Therefore, instead of wasting any more time we should do both these jobs immediately.

ආනන්ද දසනායක මහතා, (කොත්මලේ)

(திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க—கொத்தமலை)

(Mr. Ananda Dassanayake—Kotmale)

ගරු සභාපතිතුමනි, මම හිතන හැටියට, දීර්ඝ වශයෙන් කතා කරන්නට අපට වෙලාවක් දීල නැහැ. මම හිතන්නේ, දවල් දොළහ වන විට ඉවර වෙන්න ඕනෑ සම්පූර්ණ වැඩ සටහනම. මම ස්තූතිවන්ත වෙනවා, ගරු දිසා ඇමතිතුමියට මට අවස්ථාව දීම ගැන. මම හිතන්නේ, මගේ කතාවෙන් පස්සේ, මගේ කතාවන් අල්ලගෙන එතුමිය කතා කරන්න වෙන්න ඇති හිතේ තියෙන්නේ. ඒකට කමක් නැහැ.

මම ඇත්ත වශයෙන්ම ගරු අගමැතිතුමාගේ අධීක්ෂණය යටතේ පවත්නා මහාමාර්ග අමාත්‍යාංශය සම්බන්ධයෙන් කතා කරමින් මේ ගරු සභාවේදී හතර පස් වතාවක්ම පහදා දුන්නා, පෙන්නා දුන්නා, බොහොම බැහැපත්ව ඉල්ලා සිටියා, ඉස්සරවෙලාම ශ්‍රී පාරවල් වල—“මේතේටෙනත්ස්” තැන්නම් නඩත්තුව කරන්න ඕනැයි කියලා, කිසිම පාරක් නඩත්තුව කරන්නේ නැති එක තමයි තියෙන වරද. දැන් අපි කෙලින්ම අතින් ඒවා—“කොන්ස්ට්‍රක්ෂන්”, අලුත් ඒවා, අරව මේවා—කරන්න ඉස්සර වෙලා, තිබෙන පාරවල් වික රැක ගැනීම, නඩත්තු කිරීම අවශ්‍යයි කියන එකයි මම හැම වෙලාවෙම ඉදිරිපත් කරන යෝජනාව. ඒක ක්‍රියාත්මක කිරීමට විශාල මුදලක් අවශ්‍ය නැහැ.

අද බොහොමයක් පාරවල් අබලන් තත්ත්වයට වැටී තිබෙනවා. අවුරුදු තුනකින් විතර සමහර පාරවල් වලට අතහැරලත් නැහැ. උදහරණයක් වශයෙන් ගම්පොල-හෙම්මානගම-මාවනැල්ල පාර පෙන්නන්න පුළුවන්. ඒ පාරේ “ස්කූල් බසස්” දෙකක් එහාට මෙහාට ගමන් කරනවා. ඒ පාර ඇත්ත වශයෙන්ම ගම්පල සිට අඩි එක්දාස් අටසියක් විතර කන්ද නගිනවා. බොහොම වංගු සහිත පාරක්. ඊළඟට එතන ඉඳල අඩි දෙදහසක් විතර පහළුව මාවනැල්ලට බහිනවා. ඒ තරම් අමාරු පාරක්. ඇත්ත වශයෙන්ම ගරු අගමැතිතුමනි, මම මේ තමුන් කාන්සෙට විරුද්ධව කතා කරනවා නොවෙයි. මම හිතන්නේ, මේ පස් වැනි වතාව, මම මේ ඉල්ලීම මේ සභාවේදී කරන. ඒ පාරෙමයි මමත් ඉන්නේ. [බාධා කිරීමක්] ඇත්ත වශයෙන්ම, මම පදිංචිව ඉන්න ප්‍රදේශයේ තිබෙන පාරක් නිසා ඒ පාර දිගේ මට යනකොට එහි තිබෙන අඩුපාඩුකම් මට පේන්නේ තැන්නම් තමුන් කාන්සේට හෝ වෙන කෙනකුට හෝ පේන්නේ නැහැ. පාර නඩත්තු කරන්න කිව්වම තිලධාරී මහත්වරුන් අපට කියන්නේ මොකක්ද? එක් සිකිට්ටි ඉන්ජිනියර්—

විධායක ඉංජිනේරු—කෙනෙක් හරි කිව්වේත් කියන්නේ මුදල් නෑ කියන එකයි. ඇත්ත වශයෙන්ම මම සන්තෝෂයි කියන්න, නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා වගා වක් එතනට ගිහින් බැලුවා. ඇයි? ගරු ජනාධිපතිතුමා කිව්වා මේ පාරේ වැඩ කරන්න කියලා. එතුමා එතොත්ට ගියා, ගිහින් බලලා කැඩුණු පාලමක් හරිගස්සලත් දුන්නා. නමුත් දැන් අවුරුදු තුනකින් පමණ කිසිම “මේන්ටෙනන්ස්” එකක්—නඩත්තුවක්— කරල නෑහැ. මේ පාරේ “සයිඩ්” දෙකේ—දෙපැත්ත කපල සුද්ද කරන එකවත් දැන් අවුරුදු තුනකින් විතර කරල නෑහැ.

දීර්ඝ වශයෙන් වැඩ කරන ඒවා—අලුතෙන් පාරවල් හැදීම, තාර දැමීම—ඒවා නෙමෙයි අපට ඕනෑ කරන්නේ. අපට ඕනෑ කරන්නේ නඩත්තුව. ඒ වගේම තමයි, කොන්මලේ-පුස්සැල් ලාව-කඩදොර පාරත්. මේක කලින් හොදට තිබුණා. බස් කීපයක් ගමන් කරන මාර්ගයක්. මේ පාර ගැන මම මේ ගරු සභාවේදී කීප වතාවක්ම කිව්ව. මහවැලි අමාත්‍යාංශයේ වැඩ බිම පටන් ගත්තට පස්සේ, මේක නිදහසට කරණයක් කර ගෙන, “හයිවේස් සිපාර්ට්මන්ට්” එක කියනව, “මේක අපිට නෑහැ, මේක මහවැලි අමාත්‍යාංශයේ එකක් නිසයි මේ විධියට අබලන් තත්ත්වයකට වැටිල තියෙන්නේ, ඒගොල්ලොයි ඒක ප්‍රයෝජනයට ගන්නේ, අපට කරන්න දෙයක් නෑහැ, එහෙත් සල් ලී දුන්නොත් අපි හදන්නම්” කියල.

ඩී. සී. සී. මිටිමේදී ඒක තිබුණු කාලේ මම මේක කීප වතාවක් කිව්ව. නිලධාරී දෙහොල්ල හැප්පිලා “අපිට සල් ලී දුන්නොත් කරන්නම්” කියලා මහාමාර්ග අංශය කියනව; “අපි දෙන්න වුවමනාවක් නෑහැ, මේක අයිති මහාමාර්ග අංශයට” කියලා මහවැලි අමාත්‍යාංශය කියනව. මේ ප්‍රශ්නය උඩ අද දවස දක්වා මේ පාරේ කිසිම කෙනෙකුට ගමන් කරන්නට පවා බැරි තත්ත්වයක් ඇති වී තියෙනව. පසුගිය කාලේ මේකේ බස් යන්නේ නැතුව නතර කලා. ඊට පස්සේ මහවැලි අමාත්‍යාංශය හදිසියේම මුදලක් දමලා යන්නම් “හොට් හෝල්ස්” වහලා—වලවල් වහලා—හරිගස්සුවට යන්නම් බස් එක දුවන්න.

දැන් ආයින් යන්න බැහැ. යන්න පුළුවන්කමක් ඇත්තේම නෑහැ. ළමයි ඉස්කෝලේ යන්න ඕනෑ. මහ ජනතාවට තමන්ගේ නොයෙක් නොයෙක් ප්‍රශ්න සම්බන්ධයෙන් එහාට මෙහාට ගමන් කරන්න ඕනෑ. ගරු අගමැතිතුමා මහා මාර්ග සම්බන්ධයෙන් දීර්ඝ කාලීන වැඩ කරන්න කලින් පාරවල් නඩත්තු කිරීමට අවශ්‍ය වැඩ කරන්නට ඕනෑ. අටුව කඩා පුටුව හදන්න බැහැ. අටුව රැකගන්න ඕනෑ. අපට කරන්නට තිබෙන්නේ තිබෙන පාරවල් වික රැකගෙන ඒ අතරේ අතික් පාරවල් සංවර්ධනය කරන්නයි. ඒ නිසා මම ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමාගෙන් විශේෂයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, එතුමා පිටරට යන්නට කලින්—මම හිතන්නේ හෙට අනිද්ද එතුමා විදේශ සංචාරයක යෙදෙන්න බලාපොරොත්තු වෙනවා—ඒ පාර නඩත්තුවට අවශ්‍ය මුදල් දීලා ඒ පාරේ වැඩ පටන්ගන්න සලස්වන්න කියා ඒ සඳහා අදාළ නිලධාරීන්ට නියෝග දෙන්න කියා මම ඉල්ලා සිටිනවා.

අතික් කරණය, මට එක් සංවිධානයකින් ලිපියක් එවා තිබෙනවා. පියදුරු දීමනා හා ගාස්තු පිළිබඳව, රාජ්‍ය පරිපාලන අමාත්‍යාංශයෙන් වක්‍රලේඛයක් එවා තිබෙනවා. [බාධා කිරීම්] නැහැ, මේකට එය අදාළයි. මෙහි වැඩ කරන පියදුරන්ට ගෙවිය යුතු ගමන් ගාස්තු පිළිබඳව මෙම වක්‍රලේඛයේ සඳහන් වෙනවා. මම එය සභාගත කරනවා.

සභා මේසය මත තබන ලද වක්‍රලේඛය
 சபாபிடத்திற் வைக்கப்பட்ட சுற்று நிලுபம்.
 Circular tabled :

“ ආයතන වක්‍ර ලේඛ ලිපි අංක : 366

මගේ අංකය : 946 එල් 51 ටී,
 රාජ්‍ය පරිපාලන අමාත්‍යාංශය,
 නිදහස් වතුරඉය,
 කොළඹ 7,
 1981 මැයි 29 දින.

සියළුම ලේකම්වරුන් සහ දෙපාර්තමේන්තු ප්‍රධානීන් වෙත.

ආයතන සංග්‍රහයේ XIV පරිච්ඡේදය යටතේ සංයුක්ත දීමනා, සැතපුම් ගාස්තු, ලොරි කුලී, රියදුරු බඩා ආදිය සංශෝධනය කිරීම

රජයේ නිලධාරියෙකුට, 1981.05.01 දින හෝ ඊට පසු දිනක යෙදෙන රාජකාරි සඳහා ගෙවිය යුතු සංයුක්ත දීමනා, සැතපුම් කුලී සේවා ස්ථාන මාරුවකදී ගෙවිය යුතු ලොරි කුලී, කම්කරු ගාස්තු, අනියම් විචල්‍ය සහ රියදුරන්ගේ බඩා මෙසේය :—

2. (i) සංයුක්ත දීමනා වැටුප් (ඒකාබද්ධ)	එක් එක් පූර්ණ 24 පැය කාලයක් සඳහා රු. ශ.
වාර්ෂික රු. 3600 සහ ඊට අඩුව ලබන නිලධාරියෙකුට	35 0
වාර්ෂික රු. 3601 සිට රු. 9600 දක්වා ලබන නිලධාරියෙකුට	45 0
වාර්ෂික රු. 9601 සිට රු. 18000 දක්වා ලබන නිලධාරියෙකුට	55 0
වාර්ෂික රු. 18001 සහ ඊට වැඩිය ලබන නිලධාරියෙකුට	75 0

පැය 24 කින් යුත් එක් එක් සම්පූර්ණ කාලපරිච්ඡේදයක් සඳහා ඉහත නියම කර ඇති ප්‍රමාණයන් සහ ඉන් කොටසක් සඳහා පහත දක්වෙන අනුපාතික පදනම මත සංයුක්ත දීමනා ගෙවිය යුතුවේ.

පැය 24 කින් යුත් එක් එක් පූර්ණ කාල පරිච්ඡේදයක් සඳහා	... සම්පූර්ණ සංයුක්ත දීමනාව
පැය 12 කට නොඅඩු කාලයකට	... සම්පූර්ණ සංයුක්ත දීමනාව
පැය 6 කට නොඅඩු කාලයකට	... සංයුක්ත දීමනාවෙන් අඩක්

(ii) නිලධාරියෙක් පැය 24 කට වඩා ගතකළ විට, එක් එක් පැය 24 ක් කාලය සඳහා සහ 3 ක කාලයක උපරිමයකට යටත්ව සංයුක්ත දීමනාවෙන් 25%ක් අතිරේකව ගෙවිය හැකිය. පැය 24 කට අඩු කාලයක් සඳහා මෙම 25%ගේ අතිරේක සංයුක්ත දීමනාව ගෙවිය නොහැකිය.

(iii) උපවේගන දීමනා සඳහා මෙම 25%ගේ දීමනාව උපරිම වශයෙන් එක් ලීන් මාසයක් දක්වා (දින 30ක්) පමණක් ගෙවිය හැකිය.

3. රජයේ නිලධාරියෙකුට ගෙවිය හැකි සැතපුම් ගාස්තු බර ප්‍රමාණය කුමක් වුවත්, පෞද්ගලික මෝටර් රථයක් සඳහා	සැතපුම්කට රු. ශ.
කුලී රථයක් සඳහා	5 0
මෝටර් බයිසිකලයක් සඳහා	7 0
බයිසිකලයක් සඳහා	1 0
කර්මන්තයක් සඳහා (ගොනකු බැඳි හා ගොන් දෙදෙනෙකු බැඳි)	2 50

4. ස්ථාන මාරුවීමේදී රජයේ නිලධාරියකුට තම ලී බඩු සහ ගේදොර බඩු මුදවා ප්‍රවාහනය සඳහා ගෙවිය හැකි ලොරි කුලී.

(අ) වොන් 1 කට නොවැඩි සැතපුම්කට 2 70
(ආ) වොන් 1 කට වැඩි එහෙත් වොන් 2 කට නොවැඩි වොන් 1 කට සැතපුම්කට	2 50
(ඇ) වොන් 2 කට වැඩි එහෙත් වොන් 4 කට නොවැඩි වොන් 1 කට—සැතපුම්කට	2 25
(ඈ) වොන් 4 කට වැඩි එහෙත් වොන් 6 කට නොවැඩි වොන් 1 කට—සැතපුම්කට	1 95
(ඉ) වොන් 6 කට වැඩි වොන් 1 කට—සැතපුම්කට	... 1 75

අංක 200 හා 1976.03.22 දිනැති ආයතන චක්‍රලේඛ ලිපියේ 2 වන ඡේදය මේ අනුව සංශෝධන වේ.

5. (i) කම්කරු ගාස්තු : (ආයතන සංග්‍රහයේ XIV පරිච්ඡේදයේ 15 වගන්තිය).

නිලධාරියකුගේ වැඩට අවශ්‍ය උපකරණ ආදිය ගෙන රු. ග. යාමට යොදන කම්කරුවන් සඳහා ගෙවිය හැකි ගාස්තුව සැතපුම්කට ... 2 0

(ii) අතීයම් වියදම් :

ආයතන සංග්‍රහයේ XIV වන පරිච්ඡේදයේ 17.2 වගන්තිය අනුව, ගෙවිය හැකි අතීයම් වියදම් මෙසේය :

	රු. ග.
දුර ප්‍රමාණය සැතපුම්කට වැඩි 5 0
දුර ප්‍රමාණය සැතපුම්කට අඩු 2 50

6. මෝටර් රථ රියදුරකුට සහ ක්ලිනර්වරයකුට බඩා ගෙවීම :

තම සේවාස්ථානයේ සිට සැතපුම් 25ක් හෝ ඊට වැඩි දුර ස්ථානයක් කරා ගමන් ගන්නා මෝටර් රථ සහ ඊට සමාන රථ රියදුරකු සඳහා පහත දැක්වෙන පරිදි සංයුක්ත දීමනා ගෙවිය හැකිය.

- එක් එක් පූර්ණ 24 පැයක කාලයක් සඳහා—පූර්ණ දීමනාව
- පැය 12 කට නො අඩු කාලයක් සඳහා—පූර්ණ සංයුක්ත දීමනාව
- පැය 6 කට නොඅඩු කාලයක් සඳහා—අර්ධ සංයුක්ත දීමනාව.

ප්‍රධාන වශයෙන් බඩු ප්‍රවාහනයේ යොදන ලොරියක හෝ ඊට සමාන වාහනයක හෝ රියදුරකුට හා ක්ලිනර්වරයකුට, ඔවුන් සේවය කරන නගර හෝ මහා නගර සීමාවලින් පිටත සැකැස්ම 25ක් හෝ ඊට වැඩි මුල දුරක් ගමන් කරන්නේ නම්, ඉහත පදනම මත යැපීම දීමනා ලබා ගැනීමට තීරණය කළහ.

තම සේවා ස්ථානයෙන් බැහැරව ගිය වේලාවේ සිට ආපසු පැමිණෙන කාලය දක්වා ඒ කාලපරිච්ඡේදය තුළ ඔහු අනිකාල දීමනා ඉපයුවත් නො ඉපයුවත්, මේ අනුව රියදුරකුට බඩා ගෙවිය යුතුය.

සටහන.— එක් සැකැස්මක් කිලෝ මීටර් 1.61කට සමාන වේ.

7. මෙම සංශෝධන ගමන් වියදම් ගෙවීමට 1981 වර්ෂයේ ගමන් වියදම් සඳහා අතිරේක මුදල් කිසිවක් නොසැලසිය යුතුය. අමාත්‍යාංශ සහ දෙපාර්තමේන්තු, ගමන් වියදම් ප්‍රමාණය අඩු කිරීම හෝ වෙනත් වැය වියදම් සංකේතයන්ගෙන් මාරු කිරීමෙන් හෝ වැඩිවන පිරිවැය වෙනුවෙන් මුදල් සලසා ගත යුතුය.

8. 1979.02.13 දිනැති අංක : 301 දරණ ආයතන චක්‍රලේඛ ලිපියද, 1979.02.13 දිනැති අංක : 302 දරණ ආයතන චක්‍රලේඛ ලිපියද, 1969.11.06 දිනැති අංක : 781 දරණ භාණ්ඩාගාර චක්‍රලේඛයද මෙයින් අවලංගු කෙරේ.

9. ආයතන සංග්‍රහයේ අවශ්‍ය සංශෝධනයන් යථා කාලයේදී නිකුත් කරනු ඇත.

ආයතන අධ්‍යක්ෂ.

මෙහි තිබෙන ප්‍රශ්නය මේකයි : අමාත්‍යාංශයන් එක් ක වැඩ කරන, විධායක නිලධාරීන් එක් ක වැඩ කරන අයට එක ගාස්තුවකින් අනිකුත් කොටසට එක ගාස්තුවකින් වශයෙන් දෙවිධියකට ගාස්තු ගෙවනවා. නමුත් රාජ්‍ය පරිපාලන රෙගුලාසි අනුව නියම කර තිබෙන්නේ,

ඒ තත්ත්වයට ඇති ඉන්තවා නම්, ඒකෙන් බැඳී සිටිනවා නම්, ඒ හැම දෙනාටම එක ගාස්තුවක් ගෙවන්නයි. නමුත් ඒ අයට වෙනම ගාස්තුවක් ගෙවනවා. ඒකයි ඒ අයගේ ඉල්ලීම. ඒ නිසා මම නමුත් නාත්සේ ගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා—මා ළඟ ඒ ලියුම් කියුම් ඔක්කොම් තිබෙනවා, ඒවා නමුත් නාත්සේගේ පරීක්ෂාව සඳහා දෙන්න පුළුවන්—අර රාජ්‍ය පරිපාලන වක්‍ර ලේඛය යටතේ කර ඇති විධිවිධාන අනුව ගෙවීම් කිරීම සඳහා කටයුතු කරන්නාය කියා. අවසාන වශයෙන් අර මා සඳහන් කළ පාර තබන්න කිරීම සඳහා—මම ලොකු පාර වල් කපන්නාය කියා ඉල්ලන්න නැහැ—ගරු අමාත්‍යාංශය තුළ රටෙන් බැහැර යන්නට කලින් නියෝගයක් කරන්නාය කියා නැවතත් ඉල්ලා සිටිනවා.

එක්ස්. එම්. සෙල්ලාම්බු හෙනා (මුලතිව්)
(திரு. எக்ஸ். எம். செல்லாந்தம்பு—முல்லைத்திவு)
(Mr. X. M. Sellathambu—Mullaitivu)

The Hon. Prime Minister said, I should say, very correctly that the estimates for construction work have gone up largely because prices of items like tar and other materials have gone up. While I do agree with him, I wish to add that there are other reasons also for these estimates going up. The first time the estimates began accelerating was after the last Government introduced the check-roll system. These check-rolls are being done in all out-of-the way places where accuracy cannot be checked. It is generally known that half the people who are said to have worked on a particular road according to the check-roll, have not worked. That is one reason why the costs have gone up. The former Government out of anxiety to do away with the Overseer System, brought is this System. The overseers, whatever they may have done, it must be said to their credit, maintained our highways in very good condition. You have now replaced the overseers by a young batch of educated, more intelligent, more capable men whom you call Work Supervisors. May I suggest, for the earliest consideration of the Prime Minister that he do away with this check-roll system and re-introduce the old system at least in a given area in one district, and see the results. If it results in better work at a lower cost, kindly extend it to the whole Island. But if the experiment is a failure—after all what we would have done is to experiment in only one small district—I do not think the cost to Government should be very much, but I certainly believe that there will be a saving on cost.

The other suggestion strictly relates to the Ministry of Local Government, but as the Prime Minister is also the Minister of Local Government and Minister of Highways, I am suggesting this.

The Hon. Prime Minister initiated a very fine scheme, unprecedented in our country, of constructing district bridges. He gave a bridge to each district. This was confined to connecting VC roads, as a result of

which we were able to cross a number of streams over which the Village Committees said they had no funds to construct bridges. These bridges cost Rs. 1 1/2 lakhs to Rs. 2 lakhs, according to the estimates.

As I pointed out earlier, and the Prime Minister himself knows, there is a class of roads in this country known as 'D' Class roads. Most of these roads are bridle-paths. At least, it is so in the dry zone jungle areas. Some of them are in a worse condition than VC roads. They were actually the old DRC roads. When the DRCs were abolished in 1951 they were taken over by the PWD and the PWD treated them like the poor cousin ever since. Now in the case of a large number of these roads, you find streams crossing them, cutting off one village from another. I would like the Hon. Prime Minister to authorize the construction of district bridges over these 'D' Class roads also. Both are under him. In my electorate for instance, I have constructed four bridges as a result of which a large number of villagers who used to travel 8 to 10 miles to hospitals, to the Assistant Government Agent's office, to the Maha Vidyalayams, to the market, to the MPCs Societies, now travel only two or three miles. It is a great boon to them, an unprecedented boon. Why should we deny that to villages that are connected by these 'D' Class roads. They are no better than most of the VC roads where there have been genuine hard-working chairmen those VC roads are in a much better condition than these 'D' class roads.

The other point I wanted to speak on relates to my district. The Mullaitivu-Paranthan Road is the connection for us to Jaffna. This road starts from Mullaitivu and joins the Jaffna-Kandy Road at Paranthan, a distance of 32 miles. Of this, 22 miles fall within the Mullaitivu District and 10 miles within the Jaffna District. These 22 miles are in very good condition. As far as the Jaffna District is concerned, the ten miles from Paranthan eastwards is a road leading into a wilderness. The road is in a hopeless condition. We would like the Hon. Prime Minister to authorize the maintenance of these roads to be transferred to the Chief Engineer Vavuniya and the Executive Engineer Mullaitivu because that road is very necessary for us. A patient needing urgent operative treatment or medical treatment should be taken by ambulance to Jaffna, or someone needing a drug would have to go to Jaffna to buy the drug if the drug is not available there. People may need to buy spare parts for a water pump, thousands of which are in operation in our country, or to buy spare parts for our fishing boats, parts which are very necessary. Therefore, I make this request. If there is any difficulty in passing over the supervision of these 10 miles to the Executive Engineer, Mullaitivu, I would kindly request the Hon. Minister to give a directive to the Chief Engineer, in the interests of the people of

mullaitivu for whom it is an urgent front road connecting them with Jaffna, whereas for the people of Jaffna it may be a road leading into the wilderness—that these 10 miles be maintained in a similar state as the balance 22 miles in the Mullaitivu District.

Before I finish, Sir, I wish to pay a tribute to the Executive Engineer presently functioning in the Mullaitivu District. When he took over some years back, the highways in the Mullaitivu District were considered the worst in the Northern Province. Today, many people consider them to be the best highways in the Northern Province. This is largely due to the dedicated service of the Engineer. If there are many more engineers like him, I think the roads in this country will not be second to the roads in any other country in our neighbourhood. Thank you, Sir.

මහත් උදයරත්න මහතා (අරනායක)

(திரு. வசந்த உதயரத்ன—அரநாயக்க)

(Mr. Wasantha Udayaratne—Aranayaka)

As the hon. Member for Kotmale (Mr. Ananda Dassanayake) said, we must pay more attention to roads and our priority should be for the maintenance of roads. Today, Sir, unlike in the past, there is a heavy flow of traffic on the roads, whatever it is, thanks to the free trade system that we have. All the junk from Singapore and Japan is in our roads today, and also, especially last year, we had an unprecedented rainfall as a result of which most of our roads got damaged. I know, specially in my electorate, some of the roads and some of the bridges that got damaged are still not repaired. I must mention specially that there is a bridge leading to Aranayake and Dikpitiya. Regarding this, I have written to the department about thrice. For the last three years I have been writing, but still that bridge has not been attended to. And I think, Sir, with the next rains, if the bridge gets washed away even I might get washed off from the electorate.

With respect, Sir, I must say that the Hon. Prime Minister mentioned that much of the road construction work should be transferred to the District Development Councils. In regard to the District Development Councils, for the last one or two years, our experience has been that they do not have that experience that is necessary to build roads or any kind of major work. I would suggest that we go back again to the old Overseer System. I think that was a system which functioned very well, extremely well.

I remember, during my early school days, how the Overseers looked after their areas. There was responsibility pinned on them. At the slightest earthslip, the men would come to the spot in no time and clear it off the roads. The roads were well maintained because responsibility was cast on them.

[වසන්ත උදයරත්න මහතා]

So, I suggest that, if possible, we bring back the Overseer System, that everything be marshalled under the Ministry and decentralised to a certain extent so that we as MPs can provide the funds from our decentralised budget also. I think that would be a better system of maintaining the roads than for the District Development Councils to commence doing it.

The other thing that I wish to suggest is about finances. I think, we pay about Rs. 200 or 300 for licensing our vehicles and we use the road for the entire year. It is better if we can localize a system at the district level for a motor car owner to pay something more in addition to the licence fee that he pays. It can be something like a toll system or a tax system through which a district can get some money from the motor car and other vehicle owners. If a person can import a vehicle paying lakhs of rupees and by merely paying a licence fee of Rs. 200 or Rs. 300 he uses the road for the whole year, surely, it should be possible for him to pay something extra for the use of the road at the district level. That money can be channelled into the DDC at least for the maintenance of roads, if not for construction of roads. These are some methods by which we can find money. Sir, when I was in the USA, I found that they had a toll system where you had to pay at certain gates a dollar or two. That money went toward the maintenance of roads.

I wish to refer to one more matter and that is with regard to the encroached reserved areas of the highways. I have seen this on the Kandy-Colombo Road as well as along most of the roads. The entire land bordering the road has been encroached. I think from the centre of the road about fifty feet is reserved for a main road. I have seen this encroachment at Mawanella and especially at Uthumankanda where fences have been erected even enclosing what are called the boundary stones. When I asked the engineer why they cannot put a stop to this he said that the law is not effective enough. All what I suggest is this, if the law is not effective, if the law does not have teeth, let us give it teeth, because I know that every time a road is to be expanded or widened—I do not know whether compensation is paid—this creates a lot of inconvenience and even delay. Sometimes you see even vehicles being driven into houses. So, it is good to demarcate the areas pertaining to highways, the reserved areas. When I asked the engineers they said the law is not effective, and they cannot bring the offenders to book. Therefore, I like to request the Hon. Prime Minister to see whether land that has been encroached could be once again demarcated and reserved as areas for the highways.

රේනූකා හේරත් මෙනෙවිය (නුවරඑළිය දිසා ඇමති තුමිය)

(ශ්‍රේණි රාණුකා හේරත්—නුවරඑළිය මහාමැති ආයතන අය)

(Miss Renuka Hearth—District Minister, Nuwara Eliya)

ගරු සභාපතිතුමනි, කොත්මලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආනන්ද දසනායක මහතා) මහාමාර්ග වැය ශීර්ෂය යටතේ කතා කිරීමේදී ඉස්සෙල්ලාම කතා කළේ තමා වෙනුවෙන් වෙහෙස මහත්සි වූණ, තමාගේ ආසනයේ ජනතාවගේ අවශ්‍යතාවයන් ගැන නොවෙයි. නුවරඑළිය දිස්ත්‍රික්කයට අයිති මහාමාර්ග ගැනයි. ඇත්ත වශයෙන්ම මා ඒ ගැන කතාගාටු වෙතවා. ඒ සමගම එතුමා පුස්සුල්ලාව-කඩදොර මාර්ගය ගැනත් කීවිවා. මම එතුමාට විශේෂයෙන් මතක් කරන්න කැමතියි, මේ ගරු සභාවේදී පමණක් මේ කාරණා ගැන කතා කළාට මදි. නුවරඑළිය දිස්ත්‍රික්කයේ සංවර්ධන සභාවට ඇවිත් විමධ්‍යගත අයවැය සම්බන්ධයෙන් කෙරෙන සාකච්ඡාවලට සහභාගි වී ඒ අඩුපාඩුකම් පෙන්නා දෙන්නය කියා තමන්ගේ ආසනයේ ජනතාවගේ අවශ්‍යතාවයන්, අඩුපාඩු මොනවාද කියා, දැනුම් දෙන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. [බාධා කිරීම්] මම හිතන විධියට 1978 න්, 1979න් පසුව එතුමාගේ ආසනයේ මොනවද කෙරෙන්නේ කියාවත් එතුමා දන්නේ නැහැ. එතුමා මට බාධා කරන්න දැන්සාන කරන නිසා මම විශේෂයෙන් සඳහන් කරන්න කැමතියි, විමධ්‍යගත අයවැය යටතේ 1983 වර්ෂයට එතුමා ඉල්ලා තිබුණේ එකම එක දෙයක් පමණක් බව. ඒ වෙත මොකටත් නොවෙයි, විරසේකරපුරයට වැසිකිළියක් ලබා දෙන්නට කියයි. මම දිසාපතිතුමාට කීවිවා වහාම ඒ සඳහා අවශ්‍ය මුදල් වෙන් කර දෙන්නය කියා. එතුමා ඉල්ලා තිබෙන්නේ එපමණයි.

ගරු අගමැතිතුමාට මා මතක් කරන්න කැමතියි, මහ මාර්ග දෙපාර්තමේන්තුව සතු මාර්ග නුවරඑළිය දිස්ත්‍රික්කයේ කිලෝ මීටර් 1407.70ක් පමණ තිබෙනවා. 'ඒ' පාතියේ සහ 'බී' පාතියේ මාර්ග නඩත්තුව සඳහා දෙපාර්තමේන්තු මුදල් ප්‍රතිපාදන ලැබෙනවා. නමුත් 'සී' 'ඩී' සහ 'ඊ' වර්ග යටතේ තිබෙන පාරවල් සඳහා අපට විමධ්‍යගත අයවැය මුදල් යොදන්නට සිදුවී තිබෙනවා. නුවරඑළිය දිස්ත්‍රික්කයේ තිබෙන මාර්ග ප්‍රමාණයෙන්—කිලෝ මීටර් 1407 න්—කිලෝ මීටර් 949.5 ක්ම අයිති වන්නේ 'සී' 'ඩී' සහ 'ඊ' යන වර්ගවලටයි. ගරු අගමැති තුමාගේ කතාවේදී පැහැදිලි කළා, හාණ්ඩාගාරයෙන් ලැබෙන මුදල් ප්‍රමාණය 'ඒ' සහ 'බී' වර්ගයේ පාරවල නඩත්තු කරන්නටවත් ප්‍රමාණවත් නැත කියා. නමුත් මා ගරු අගමැතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටින්න ඕනෑ, අඩුම වශයෙන් නුවරඑළිය දිස්ත්‍රික්කයේ 'බී' වර්ගයේ තිබෙන පාරවල් විකවත් 'ඒ' වර්ගයේ පාරවල් හැටියට සලකන්නය කියා. ඒ තරම් විශාල ප්‍රමාණයක් නැහැ. නුවරඑළිය දිස්ත්‍රික්කයකටම තිබෙන්නේ 'බී' වර්ගයට අයිති පාරවල් කිලෝ මීටර් 333.38 ක් පමණ යි. එයින් වලපනේට අයිති වන්නේ කිලෝ මීටර් හැට දෙකක් පමණයි. මා හිතන විධියට ජනතා අවශ්‍යතා මත මහා මාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවට පවරා ගත යුතු මාර්ග කීපයක්ම තිබෙනවා. මම ඒ මාර්ග ගැන විස්තර පසුව සඳහන් කරනවා.

දුෂ්කර ප්‍රදේශ වන වලපනේ, හගුරන්කොන, කොත්මලේ වැනි ප්‍රදේශ ගත්තොත්, විශේෂයෙන්ම මා ප්‍රකාශ කරන්න ඕනෑ, වලපනේ සමහර ගම්වල නිෂ්පාදනය කරන එළවළු, ධාන්‍ය වර්ග ආදිය තවමත් තවලම් පිටින් ගෙන යාමට ඒ ජනතාවට සිදුවී තිබෙන බව. මෙවැනි ගම් වල අලුතෙන් පාරවල් කපා දෙන්නට ගරු අගමැතිතුමාගේ අවධානය යොමු වූණොත් ඉතාමත් හොඳය කියාමා කල්පනා කරනවා. ඒ කටයුතු කිරීමේදී පස් වැඩ සම්පූර්ණයෙන්ම යුමදනයෙන් කර දීමට අපේ ගම්වල ජනතාව සූදනමින් සිටිනවා. බෝක්කු දැමීමත්, තාර දැමීමත් විමධ්‍යගත අයවැයෙන් දරන්නට සිදුවී තිබෙන නිසා ගරු අගමැතිතුමාගේ මහා මාර්ග දෙපාර්තමේන්තුව යටතේ ඒ කටයුතු කර දෙන්නය කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා. විමධ්‍යගත අයවැයෙන් වැඩිපුර මුදල් ප්‍රමාණයක් වියදම් කර තිබෙන්නේත් මහාමාර්ග උදෙසායි.

පරිපූරක ප්‍රතිපාදන යටතේ 1982 වර්ෂයට මහා මාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවට වෙන් වූණ මුදල් වලින් රුපියල් දහනව ලක්ෂ තිස්අට දහසක් නුවරඑළිය දිස්ත්‍රික්කයට ලබාදීම ගැන මම ගරු අගමැතිතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙතවා. ඒ වගේම ගරු අගමැතිතුමා දන්නවා ඇති, 1982 නොවැම්බර්, දෙසැම්බර් මාසවල පැවති ධාරාණිපාත වර්ෂාව නිසා අපේ මාර්ගවලට සැහෙන හානියක් වූණ බව. වලපනේ ආසනයේ පමණක් රුපියල් විසි එක් ලක්ෂයක පමණ හානියක් සිදුවී තිබෙනවා. එම මුදලින් හතරෙන් එකක පමණ ප්‍රමාණයක් ගරු අගමැතිතුමාගේ ලේකම් බ්‍රැඩ්මන් විරකෝන් මහත්මයාගේ මූලිකත්වයෙන් අපට ලබා දී තිබෙනවා, ඒ ගැන අපි ස්තූතිවන්ත වෙතවා. ඒ වගේම ඉතිරි මුදලක් ලබා දීමට ගරු අගමැතිතුමාගේ දැඩි අවධානය යොමු කරන ලෙස ඉතා කරුණාවෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

මා හිතනවා කොත්මලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට මතක් කරන්නට ඕනෑ—එතුමා අද මතක් කළේ නැහැ—කොත්මලේ තිබෙන ඩන්සිලන්ඩ්-පුන්ඩලම් මාර්ගය. එය ඉතාමත්ම අබලන්ව තිබෙනවා. ඉස්සර නම් එතුමා මය මාර්ගය ගැන හරියට කතා කළා. දැන් අම්තක වෙලාද දන්නේ නැහැ. ඒ කොහොම වුණත් මෙවර අපි ඇස්තමේන්තු කරන විට විශාල මුදලක් අවශ්‍ය වී තිබෙනවා. මම එතුමාට මතක් කරන්නේ වෙන මොකත් නොවෙයි, විමධ්‍යගත අයවැය යටතේ ඒ වාගේම ගරු අගමැතිතුමාගේ අමාත්‍යාංශය යටතේත් ලක්ෂ 4 ක මුදලක් වැඩ ආරම්භ කිරීම සඳහා මේ අවුරුද්දේ අපි වෙන්කර තිබෙනවාය කියන එකයි.

ඒ වාගේම තලවාකුලේ-තවලන්තැන්න මාර්ගයේ 41/9 දරන පාලමේ වැඩ ආරම්භ කිරීම සඳහාත් ගරු අගමැතිතුමා විශේෂ නියෝගයක් කර තිබෙනවා රුපියල් ලක්ෂ තුනක මුදලක් නිදහස් කරන්නය කියා. මා ඒ ගැනත් එතුමාට මගේ ස්තූතිය පුද කරනවා. ඒ වාගේම ඒකාබද්ධ ශ්‍රාමීය සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රමය යටතේත් විශාල වැඩ කොටසක් මහාමාර්ග අමාත්‍යාංශයෙන් කෙටිගෙන යනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, ඉතාමත් කෙටියෙන් කතා කරන්න කියන නිසා මා විනාඩි දෙක තුනකින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

මහාමාර්ග නියම තත්වයෙන් පවත්වාගෙන යාම සඳහා විශාල මහත්සියක් දරනවා නුවරඑළිය දිස්ත්‍රික්කයේ ප්‍රධාන ඉංජිනේරු මහතා ඇතුළු එම කාර්ය මණ්ඩලය. මම ඒ අයට ස්තූතිවන්ත වන අතර, ගරු අගමැතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරන්නට ඕනෑ, ඒ කාර්ය මණ්ඩලයේ යටිතල පිළිකරු මහත්වරුන් ගැන. ඒ අය ඇත ප්‍රදේශවලින් පැමිණ සිටින නිසා ස්ථාන මාරුවීම් ලබා ගන්නට නිතර කරදර කරනවා. ඒ අය ගියත් ප්‍රශ්නයක් නැහැ. නමුත් ඒ පුරප්පාඩු සඳහා පිට ප්‍රදේශවලින් තැනිව, ඒ දිස්ත්‍රික්කය ඇතුළතම අය යොදවනවා නම් එතුමාට නිවාස ප්‍රශ්නයත් පහසු වෙන් විසඳා ගැනීමට පුළුවන් වෙයි.

අළුතෙන් කළ යුතු මාර්ග සම්බන්ධ වැඩ සටහනක් තිබෙනවා. මම එය සහගත කරනවා.*

ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා (අශ්‍රාමාන්‍යතුමා, පළාත් පාලන, නිවාස හා ඉදිකිරීම් ඇමතිතුමා, මහාමාර්ග කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිතුමා සහ පාර්ලිමේන්තුවේ සභානායකතුමා)
(*බී.ඊ. ආර්. පිරිමිපාසා—පිරිමිපාසා අමාත්‍යවරයා විසින් ඉදිරිපත් කළ, ඔහුගේ ප්‍රකාශන පිළිබඳව ප්‍රකාශයක්.*)

Mr. R. Premadasa—(Prime Minister, Minister of Local Government, Housing & Construction, Minister of Highways, and Leader of the House of Parliament.)

Sir, very good suggestions have been made by hon Members. I am very thankful to them. In fact, I fully agree with the hon. Member for Kotmale, (Mr. Ananda Dassanayake) that it is very important to maintain our roads rather than build new roads. I fully agree with him.

Now, what we have to face is the question of supervision. We must see whether we are utilising the monies that we are spending on maintenance profitably. We must avoid waste as far as possible. Hon. Members of Parliament with the members of Development Councils and Gramodaya Mandalayas must devise some method to supervise this work. That is very important. I fully agree with him.

A suggestion was made by the Member for Chavakachcheri in regard to maintenance. He said, why not give at least half a million rupees for each electorate for maintenance? I would like to consider that suggestion. But, of course, we cannot give a uniform amount, because some electorates are bigger than others. I think we will have to devise a basis, and if you all agree I can consider this aspect, because we have Rs. 125 million for maintenance. On the basis of this suggestion I will ask my Secretary to work it out, but the Members of Parliament must get together with the officials of the area and ensure that that money is utilized profitably. Please get voluntary organizations and the people to participate in doing shramadana and

වැඩ කටයුතු අවසානයේ පළ කර ඇත.
சார்பிடத்தில் வைக்கப்பட்ட சுற்றுநிருபம் :
Reproduced at end of proceedings.

[ආර්. ප්‍රේමදාස මහතා]

to give the necessary assistance ; then you will be able to utilize this money profitably. At the same time, whatever monies you can give from your District Budget you may also give, but prepare a plan for the maintenance and development of the roads in your areas and keep to that. You can draw up a time table and do this with voluntary assistance. I am very thankful for this suggestion. I will consider it very favourably.

I also agree that when the PWD system was in operation a lot of work was done, but there was abuse in that also. If the abuse at that time was 10 per cent, now it is 90 per cent. I fully agree with what the hon. Member said with regard to the checkroll system. I am now trying to experiment with a new system in regard to maintenance. This is only a pilot scheme. There was a certain objection to this. In spite of the objection, I have given orders to work it out and see whether we could get better results. A fifty mile unit of road in each Executive Engineer's Division is being given out to road maintenance agents as a pilot project for maintenance. Tenders were called from registered contractors, organizations like Rural Development Societies, Gramodaya Mandalayas and other voluntary organizations. Tenderers have been selected. We have made the selection on the basis of the tenders that were below the departmental rates. First we get the departmental rates worked out for maintenance and then call for tenders. Wherever we found the amount was less, we have chosen those people ; some are organizations and some are individuals.

These road maintenance agents will commence work from the beginning of next month,—April. The procedure will be that the EE will prepare a programme of work to be carried out on the roads during a particular month. The maintenance agents will carry this out during the month according to the approved programme and they will submit bills to the EE by the third day of the month following. Payment will be made by the EE. After inspection of the work done on the basis of the actual work. The maintenance agents have agreed to take over some of the maintenance labour. The experiment will be watched for a year and either extended or amended according to results. This is only an experiment. I think this is what the hon. Member was suggesting. He was suggesting that we utilize the new officials as we did the PWD overseers. That aspect also will be looked into.

Then the other thing I would like to say is that these roads were not meant for the type of traffic that use our roads at this time. I do not think when these roads

were constructed they expected this volume of traffic. You know the tonnage that is going over our roads. I am not surprised that we are unable to maintain our main roads especially.

I am very thankful to the hon. Member for Aranayake (Mr. Wasantha Udayaratna) for his suggestions in regard to earning revenue. I want to tell him that it is a matter for the Development council. They have only to formulate a scheme and send it up to me. I will examine it and if it is workable and feasible I will definitely give my approval.

Recently I got a very good suggestion from the Mannar Development Council. They wanted a certain charge levied on the passengers leaving the port. I have examined it. That is a matter that the Central Government will have to do, but I have seen to it that they get 50 per cent of the earnings so that they maintain the services at that point. We are always ready to encourage Development Councils which come out with feasible and viable projects. That is the purpose of these Development Councils. They must not think that they are only there spend money. They must think of ways and means of collecting revenue.

The hon. Member for Aranayake made a suggestion in regard to vehicles plying in that district. I would like to examine the proposal if he could formulate one with the Members of his executive committee.

In regard to maintenance, I fully agree with hon. Members. Whatever I can do to help them I am prepared to do, but I want them to take a keener interest in supervising the work that is being done by these agencies.

“ 182 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන වැඩ සටහන, පුනරාවර්තන වියදම පදනම රු. 10,04,000 ක මුදල උපලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය ” යන ප්‍රශ්නය වෙසන ලදීන්, සහ සම්මත විය.

182 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන වැඩ සටහන.—පුනරාවර්තන වියදම උපලේඛනයෙහි කොටසක් ලෙසට නිවස සුතුසයි නිසේන කරන ලදී.

“ තலைப்பு 182, නිකුත් කිරීමට මුද්‍රා 1, රිසිට්ටුවලට සෙලසු කාන ලෙසට 10,04,000 අර්ථසාධකයක් සමුදාය කිරීමට ” යනුම වැනි බලපත්‍ර සම්මත කිරීමට අරමුණින් පැවරුණුය.

තலைப்பு 182, නිකුත් කිරීමට මුද්‍රා 1, රිසිට්ටුවලට සෙලසු අර්ථසාධකයක් පැවරුණුය.

Question “That sum of Rs. 1,004,000 Head 184 Programme 1, Recurrent Expenditure, be inserted in the Schedule” put and agreed to.

Head 182, Programme 1, Recurrent Expenditure, ordered to stand part of the Schedule.

[வி. ருக்ஷேஷி னை]

நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். இந்த ஒதுக்கீட்டு மானியத்தில் 10 ரூபா வெட்டப்பட வேண்டுமென நான் முன் மொழிகின்ற அதேவேளையில், சில முக்கியமான கருத்துக்களையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பெருந்தோட்டத்தொழில் அமைச்சு அண்மைக் காலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஒரு அமைச்சாகும். இந்நாட்டின் பொருளாதாரத்தில்—தேசிய வருமானத்தின் — முதுகெலும்பாகக் கருதப்படுகின்ற பெருந்தோட்டப் பயிர்களான தேயிலை, இரப்பர், தென்னை போன்ற பொருட்களின் உற்பத்தி, விளைவு ஆகியவற்றோடு இணைத்து இதனை ஒரு கைத்தொழில் அமைச்சாக, இதன் பெறப்பெறுகளைக் கட்டுதலான அளவில் பெருக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இந்த அமைச்சு உருவாக்கப்பட்டதென்பதை நாம் மறுக்க முடியாது. எனவே, எமது தேசிய வருமானத்தின் உயிர்நாடியாக விளங்குகின்ற தேயிலை, இரப்பர், தென்னை ஆகிய விளைபொருட்களுடன் மா முந்திரிகை, பட்டுப்பூச்சி உற்பத்தி, பருத்தி உற்பத்தி முதலியனவும் இவ்வமைச்சின்கீழ் சில முக்கிய கடைமைகளாகக் கொண்டுவரப்பட்டிருப்பதன் நோக்கம் என்ன என்பதையும் நாம் சற்று ஆராய வேண்டும்.

இப் பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்கை ஆங்கிலேய ஏகாதிபத்திய காலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஒன்றாக இருந்தாலும், விடுதலை அடைந்த ஒரு நாடென்ற முறையிலே இவ் விளை பொருட்களின் உற்பத்தியில்—செய்திறனில் எந்த முறையிலே நாம் எமது நாட்டில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதையும் நாம் சிறிது சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்தப் பாரிய பொறுப்பு இன்று பெருந்தோட்டக் கைத்தொழில் அமைச்சரின் கையிலேயே உள்ளது.

ஆங்கிலேய ஏகாதிபத்திய காலத்திலே ஆங்கிலேயருடைய நாட்டிலேயும் குடியேற்ற நாடுகளிலேயும் இதர நாடுகளிலேயும் அமைந்திருந்த உற்பத்திக்கு மூலப் பொருள்களைச் சேசரிக்கும் நோக்கமாகவும் இக் குடியேற்ற நாடுகளிலே சந்தைப்படுத்தலை ஏற்படுத்துகின்ற நோக்கமாகவும் எழுந்ததே பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கை. நமது நாட்டிலே இந்தப் பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கை எந்த அளவுக்கு ஏற்றுமதியைப் பெருக்கி இந்த நாட்டினுடைய தேசிய வருமானத்தை ஆண்டுதேறும் பெருக்கலாம் என்பதையும் இவ்வாறு தேசிய வருமானத்தைப் பெருக்குகின்றவையிலே பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு இதன்வாயிலாக எவ்வாறு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தைப் பெறலாம் என்பதையும் ஆராய்ந்து இதன் பயனாக பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கையாக இருந்த ஓர் அமைச்சு மூன்று துண்டுகளாகப் பிரிவு செய்யப்பட்டது. அதன் ஒருபகுதியாகிய பெருந்தோட்டக் கைத்தொழில் அமைச்சு இப்பொழுது குழு நிலையில் விவாதத்துக்குள்ளாக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த அமைச்சு, பெருந்தோட்டக் கைத்தொழில் அமைச்சு என்ற பெயரோடு ஆரம்பிக்கப்பட்ட நோக்கம் என்ன? இந்த நோக்கம் எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றது என்பதை நாங்கள் சற்று ஆராயவேண்டியது இந்தக் காலகட்டத்திலே மிக அவசியமாக அமைகிறது. இந்த அமைச்சின் கீழ் நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டதுபோல தேயிலை, இரப்பர், தென்னை, பட்டுப்பூச்சி விவசாய உற்பத்தி, மாமுந்திரிகை, பருத்தி ஆகியன முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றாலும்கூட, இந்த முக்கியமான அமைச்சினுடைய முக்கியமான பணி,

இந்த நாட்டிலே அமைந்து இருக்கின்ற பெருந்தோட்டத் தொழில் துறைகளிலேயே ஒரு சிறந்த முகாமைத்துவத்தை பெற்றுக் கொடுப்பதேயாகும். "Managerial activity" என்று இதனை ஆங்கிலத்திலேயே சொல்வார்கள். இந்தச் சிறந்த முகாமைத்துவ முறையை அமைத்துக் கொடுக்கின்ற நேரத்திலே பல்வேறு துறைகளிலும் அமைந்து இருக்கின்ற பெருந்தோட்டச் செயலில் மேலேழுந்தவாரியாக நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டால் திட்டமிட்ட முறையிலேயே காலவரையறையிட்டு திட்டங்கள் யாவும் குறுகிய காலத் திட்டங்களாகவும், நீண்டகாலத் திட்டங்களாகவும், இடைக்காலத் திட்டங்களாகவும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு, இவ்வாறு இந்த மூன்று வகையாகப் பிரிக்கப்படுகின்ற திட்டங்களுக்கும் எந்த முறையிலே சிறந்த ஆராய்ச்சி முறைகளை அமைத்து அதன் உற்பத்தி முறையைச் சீரடையச் செய்ய இதன் விளைத்திறனை—efficiency—என்று ஆங்கிலத்திலே கூறுவார்கள்—மேலோங்கச் செய்ய வேண்டும், எந்த முறையிலே இதன் விளைத்திறனை—ஆங்கிலத்தில் இதனை Productivity என்று கூறுவார்கள்—விளைத்திறனைப் பெருக்கி மேலோங்கச் செய்ய வேண்டும் என்ற வழிவகைகளைக் காட்டுவதற்காகத் தான் பெருந்தோட்டக் கைத்தொழில் அமைச்சு அமைந்து இருக்கிறது. அந்த முறையிலே இந்த அமைச்சின் முக்கியமான ஒரு கடமை, தொழிலாளர் சக்தியை—திறனை—வீண்விரயஞ்செய்யாமல் சந்தோஷமாக வைத்திருக்க வேண்டியதாகும். இது இன்றியமையாத ஒரு அம்சமாக அமைந்து இருக்கின்றது. இந்த இரு துறைகளிலும் இந்த அமைச்சு அமைக்கப்பட்டதன் முக்கியமான நோக்கம், அதன் நடவடிக்கைகளில் அமைந்திருக்கின்ற விளைத்திறன் என்பன தொழிலாளரை வீண்விரயஞ் செய்யாமல் மகிழ்ச்சிகரமாக வைத்திருக்கும் சூழ்நிலையில் வெற்றி கண்டிருக்கின்றனவா என்ற கேள்வியை இந்தச் சபையின்முன் வைக்கவேண்டியது அவசியமாகும்.

காலத்திற்குக் காலம் எழுந்த வேலைநிறுத்தங்களை நாம் பார்க்கும்போது எந்த அளவுக்குத் தொழிலாளருடைய அபிவிருத்திகள், நலன்கள் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்தன என்பதை நாம் ஓரளவுக்கு மதிப்பீடு செய்யக்கூடியதாக இருக்கின்றது. அந்தமுறையிலே பெருந்தோட்டக் கைத்தொழில் அமைச்சின் முக்கியமான பிற்தொரு அம்சமாக விளைத்திறன் நாளுக்கு நாள் குறைந்து வருகின்றதை நாங்கள் அவதானிக்கக்கூடியதாக இருக்கின்றது. Rate Productivity குறைந்துவிட்டது. பொருள்களின் விலை கூடினாலும்கூட பொருள்கள் உற்பத்திசெய்கின்ற அளவு, Quantum of Production நாளுக்கு நாள் குறைந்துகொண்டு வருகின்றது. சாதாரணமாக உள்ளூர் விலையாக இருந்தாலுஞ்சரி அல்லது அகில உலக நாடுகளின் விலைகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போதும்சரி, இவற்றின் விளைவாக உற்பத்திசெய்யப்பட்டு ஏற்றுமதி செய்யப்படும் பொருள்களின் விலை உயர்ந்து சென்றாலும்கூட உற்பத்தியினுடைய அளவு நாளுக்குநாள் குறைகின்றது; குன்றுகின்றது. ஆகையால், கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் உற்பத்தி அளவு, விளைத்திறன் ஏன் நாளுக்குநாள் குறைகின்றன என்ற அம்சத்தை கவனத்திற்கெடுத்து அவற்றிற்குப் பரிசீலனை நடவடிக்கைகளைக் காணவேண்டியது தவிர்க்கமுடியாத ஒரு நடவடிக்கையாகும்.

இன்று பெருந்தோட்டத் தொழில்களைக் கைத்தொழில் என்று நாங்கள் அழைக்கின்றபோது—கைத்தொழில் என்று நாங்கள் அழைக்கும் காரணத்தைப் பார்க்கும்போது—

பெருந்தோட்டத் தலையங்கத்தின்கீழ் இயங்கிவருகின்ற ஏனைய அமைச்சினுடைய ஏற்றுமதிப் பொருள்களை நாம் பார்க்கும்போது, நீண்டகாலமாக குடியேற்ற நாட்டு காலத்திலிருந்து—பிரித்தானிய ஏகாதிபத்திய காலத்திலிருந்து— அவற்றை நாம் மூலப் பொருள்களாக வெளிநாடுகளுக்குக் குறைந்த விலையில் தான் அனுப்பவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. ஆனால், இன்று அவற்றைப் பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கையாக இல்லாமல், அவை கைத்தொழில்களுக்கான பொருள்களாக மாற்றுவதற்கு முயற்சி எடுக்கின்ற இந்நேரத்தில், அப்பொருள்கள் ஏற்றுமதிசெய்யப்படுகின்றபொழுது வெளிநாட்டுச் சந்தையிலே அவற்றுக்குக் கூடுதலான விலையைப் பெறக்கூடியதாகவும், அதன்மூலம் கூடிய வெளிநாட்டுச் செலாவணியைச் சேகரிக்கக்கூடியதாகவும் நாம் வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

அடுத்ததாக நாம் எமது நாட்டு மூலப்பொருள்களை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்புகின்றபொழுது வெளிநாடுகளிலேயுள்ள கைத்தொழில் ஆலைகள் அவற்றை வெவ்வேறு உருவங்களில் உற்பத்திசெய்து மறுபடியும் எமது நாட்டுக்கு அனுப்புகின்றன. இப்படியாக எமது நாட்டுக்கு அனுப்பப்படுகின்ற பொருள்களைக் கூடுதலான விலையைக் கொடுத்து வாங்குகின்ற ஒரு நிலைமை எமது நாட்டு மக்களுக்கு ஏற்படுகின்றது. அப்படியென்றால் இந்த அமைச்ச அமைக்கப்பட்டதன் நோக்கம் எந்த அளவுக்கு வெற்றியளித்துள்ளதென்பதே நாம் கௌரவ அமைச்சரவர்களிடத்தில் கேட்கவேண்டிய கேள்வியாகும். மேலும் ஒரு கைத்தொழிலை நாம் நோக்குகின்ற பொழுது, சிறப்பாக இந்நாட்டினுடைய பெருந்தோட்டக் கைத்தொழிலை நாம் நோக்குகின்றபொழுது, இந்நாட்டின் தேசிய வருமானத்தின் உயர்நாடியாக அமைந்துள்ள பெருந்தோட்டப் பொருள்களை உற்பத்திசெய்கின்ற—அவற்றை இயக்குகின்ற—தொழிலாளர்களை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. அத்தொழிலாளர்களின் நன்மைகள் எந்த அளவுக்குப் பேணிப் பாதுகாக்கப்படுகின்றதென்பதையும் இத்தொழிலுடன் சம்பந்தமான அமைச்சரவர்கள் கவனத்திற்கொள்ள வேண்டும். அமைச்சரவர்கள் மட்டுமல்ல, இத்தொழில்களை நடைமுறைப்படுத்துகின்ற தொழில்துட்ப வல்லுநர்களும் அக்கறை கொண்டவர்களாக இருக்கவேண்டும். அந்தவகையிலே இந்த நாட்டிலே பெருந்தோட்டக் கைத்தொழில் வாயிலாகத் தேசிய வருமானத்தைப் பெருக்கவேண்டுமென்று நாம் சிந்திக்கின்ற பொழுது அவற்றுக்கு அடித்தளமாக அமைந்த தொழிலாளர்களின் நலன்கள் நிச்சயம் பாதுகாக்கப்படவேண்டும்.

டி. லா. 2.15

உண்மையிலே தனியார் துறையிலே பணியாற்றுகின்ற சாதாரண ஊழியர்களிலும் பார்க்கப் படுமோசமான முறையிலே தோட்டத் தொழிலாளர்களுடைய சம்பளம் வழங்கப்படுவது மிகமிக வேதனைக்குரியது. பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கைக்கு ஊடாக நாட்டினுடைய தேசிய வருமானத்தின் பெரும் பகுதி கிடைக்கின்றது என்று பெருமைப்படுகின்ற அதே நேரத்திலே பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கைக் கூடாக நாட்டினுடைய தேசிய வருமானத்தை ஆக்கீத்தருகின்ற மூலகர்த்தாக்களான தொழிலாளர்களைச் சமூகப்பாளர்களை மறந்து விடுகிறோம். அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்ற நாளாந்த சம்பளத்தை இன்று நாட்டிலே நிலவுகின்ற வாழ்க்கைச் செலவோடு வாழ்க்கைத் தரத்தோடு ஏனைய தனியார் துறையில் உள்ளவர்களுடைய சம்பள விகித்தோடு நாங்கள்

ஒப்பீடு செய்து பார்த்தால் அவர்களுக்கு பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு—எவ்வளவு மோசமான முறையிலே சம்பளம் வழங்கப்படுகின்றது என்பது புலனாகும். இதனைச் கௌரவ அமைச்சர் கவனத்துக் கெடுத்து உடனடியாக நிவாரணம் வழங்க முயற்சியெடுக்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தத் தோட்டத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த மட்டிலே பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த மட்டிலே அவர்களது நிலைமையை The operation was successful but the patient died.

என்றுதான் ஆங்கிலத்தில் கூறவேண்டும். “சந்திர சிகிச்சை வெற்றிகரமாக நடைபெற்றது. ஆனால் நோயாளி இறந்து விட்டான்” என்று சொல்லும் அளவிலேதான் அவர்கள் நிலைமை இருக்கிறது. தேசிய வருமானத்துக்கு அடிப்படையாக இருக்கும் தொழிலாளர்கள். தொழில் வருமானம் பெறுபேறு முதலியன பெருமளவு கூடக் கொடுக்கின்ற அதே நேரத்திலே அந்தத் தொழிலாளர்களுடைய நிலைமை பற்றிக் பார்க்கும் பொழுது அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கும் அவர்களுடைய சந்திக்கு ஏற்ற முறையிலே முழு நேரத் தொழில்வாய்ப்பு ஒவ்வொரு தோட்டத்திலும் வழங்கப்படுகிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை என்றுதான் கூறவேண்டும். அவ்வாறு கூறுகின்றபொழுது அவர்களுடைய மனிதவளம், மனிதசக்தி, தொழில்வளம் ஆகியவை வீண் விரயம் செய்யப்படக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலை பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர் மத்தியில் நிலவி வருவது வேகனைக்குரிதாக இருக்கின்றது. இன்று உள்ளூர் மட்டத்திலே மட்டுமல்ல. தேசிய மட்டத்திலே மட்டுமல்ல; சர்வதேச ரீதியாக ஐ. எல். ஓ. முதலிய ஸ்தாபனங்களுக்குக் கூடாக இத்தொழிலாளர்களுடைய நலன்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்று குரல் கொடுகின்ற இந்த நிலையிலே இந்தப் பகுதியிலே வாழுகின்ற பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கைத் தொழிலாளர்களுக்கும் அவர்களுடைய சக்திக்கும் ஏற்ற முறையிலே முழுநேரத் தொழில்வாய்ப்புக் கிடைக்கின்றதா என்னும் கேள்விக்குக் கௌரவ அமைச்சரிடமிருந்து பதிலறிய விரும்புகின்றேன்.

அது மட்டுமல்ல; அவர்கள் வேலை செய்கின்ற சூழ்நிலையைச் சற்றுப் பார்ப்போம், சாதாரணமான கவர்ச்சியான ஒரு சூழ்நிலையிலே அவர்கள் வேலைக்கு அமர்த்தப்படுகிறார்களா? வேலை நிபந்தனைகள் பற்றிப் பேசுகின்றோம். அந்த வேலை நிபந்தனைகள் அவர்கள் வேலைசெய்கின்ற சூழ்நிலைக்குச் சாதமாக அமைந்திருக்கின்றனவா அல்லது பாதகமாக அமைந்து இருக்கின்றனவா என்பது ஆராயப்பட வேண்டும்.

இந்த அமைச்சினுடைய முக்கியமான நோக்கம் வினைத் திறன்—Efficiency in Management—அடுத்தது, Productivity தொழிலாளர்களுக்கிடாகத்தான் அந்த Productivity யைச் செய்ய முடியும், அப்பேர்ப்பட்டவர்களின் வேலை செய்யும் சூழ்நிலை சாதகமாக அமைந்திருக்கின்றதா என்பதை நாம், அவதானிக்க வேண்டும். அது மட்டுமல்ல, அவர்களுடைய வாழ்க்கை வசதிகள், அவர்களுடைய சுகாதார வசதிகள், அவர்களுடைய கல்வி வசதிகள், அவர்களுடைய வீட்டு வசதிகள் ஆகிய பல்வேறு அம்சங்களை நாம்

[சு. சுவரீலேன ஜெ]

பார்க்கும் பொழுது நாங்கள் இந்த நாட்டிலுடைய தேசிய வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையாக இருக்கின்ற பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்கையை எவ்வளவு முக்கியத்துவம் படுத்தவேண்டும் அவற்றை வெறும் விவசாய வருவாயாக ஆக்காமல் ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல, உலக நாடுகளிலேயுள்ள அத்தனை நாடுகளும் விவசாயப் பாதையிலே இருந்து, கைத்தொழில் பாதைக்குச் செல்லவேண்டும். அப்பொழுதுதான் எந்த நாடும் அறிவியலின் பயனையும் தொழில்துட்பப் பயனையும் Science and Technology என்பவற்றுனுடைய உதவியைப் பெற்றுக்கொள்ள. அவற்றின் பயனை அனுபவிக்க முடியும் என்ற கூற்றுக்கு இணங்க எங்களுடைய மத்தியில் இதுபோன்ற எழுச்சியை நாம் காண வேண்டும் என்றால், இதுபோன்ற திருப்பங்களை நாம் காண வேண்டும். இந்தத் தொழிலாளர் நலனைப் பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டியது மிகமுக்கியம்.

இந்த நாட்டிலே ஏறி இருக்கின்ற வாழ்க்கைச் செலவை அவதானித்து இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே கௌரவ நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அரசாங்க உத்தியோகத்தர்களுக்கு 100 ரூபா சம்பள உயர்வை வழங்கியுள்ளார்கள், இந்த நாடு விடுதலை அடைந்த காலத்திலிருந்து இதுபோல சம்பள உயர்வுகளை எந்த அரசாங்கமும் கொடுக்கவில்லை என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பெருமையாகக் கூறினார்கள். ஆனால் தனியார் துறையில் உள்ள பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு இந்த வாய்ப்புக் கொடுக்கப்படுமா என்பதைக் கௌரவ பெருந்தோட்டத் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சபையிலே கூறவேண்டும் என்று பல்லாயிரக்கணக்கான பாமர தோட்டத் தொழிலாளர்களுடைய சார்பிலே நான் கேட்கிறேன். காரணம், வாழ்க்கை என்று கூறும் பொழுது—வாழ்க்கைவசதி என்று கூறும்பொழுது—அவர்களும் வாயோடும் வயிற்றோடும் தான் வாழ்கிறார்கள். மனிதன் பிறக்கும்பொழுது அவன் கையோடும் மூனையோடும் மட்டும் பிறக்கவில்லை. மூளை சிந்திப்பதற்கு, கை வேலை செய்வதற்கு, கடவுள் படைப்பில் வாய், வயிறு படைக்கப்பட்டதால்தான் அடிப்படைப் பொருளாதாரப் பிரச்சினை நிலவுகிறது. அதில் அரசாங்க துறை ஊழியர்களுக்கும் தனியார்துறை ஊழியர்களுக்கும் பாகுபாடு கிடையாது. அரசாங்கம் என்னும் பொழுது அது இந்த நாட்டில் உள்ள அனைவருக்கும் பொறுப்பாகச் செயல்பட வேண்டிய நிலையில் உள்ளது. ஆகையால், இந்த 100 ரூபா சம்பள உயர்வைத் தனியார் துறையில் உள்ள சகல தொழிலாளர்களுக்கும் சிறப்பாக—குறிப்பாக—பெருந்தோட்டக் கைத்தொழில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்கள் அனைவருக்கும் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுடைய வாய், வயிற்றைக் கட்டுப்படுத்தாமல், அவர்களைத் தியாகம் செய்யாமல் இருக்க வேண்டும். அவர்கள் குடும்பங்களைப் பாதிக்காத முறையில் விஷம்போல் ஏறி இருக்கும் வாழ்க்கைச் செலவுக்கு ஏற்ற முறையில், அவர்களும் வாழ்க்கைச் செலவைச் சமாளிக்கத் தக்க முறையில், அவர்களுக்கும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் கொடுப்பாரா என்பதை அவர் தமது உள்ளத்தைத் தொட்டு இந்தச் சபையிலே பதில் கூறவேண்டும் என்று நான் எதிர்பார்க்கின்றேன்.

இந்த நேரத்தில் மரமுந்திரிகை சம்பந்தமாக பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்கையின் கீழ் மேற்கொள்ளப்படும் நடவடிக்கைகள், பொருளாதார நடவடிக்கைகள் அல்ல, அரசின்

ஏகாதிபத்திய குடியேற்ற நடவடிக்கையேயாகும் என்பதை எந்தவிதமான தயக்கமும்பில்லாமல் இந்தச் சபையில் கூற விரும்புகிறேன். இது ஒரு பொருளாதார அபிவிருத்தி நடவடிக்கை அல்ல, அல்லது பொருளாதார அபிவிருத்திக்கான நடவடிக்கையும் அல்ல. இது ஓர் அரசியல் குடியேற்றத் திட்டத்தை மறைமுகமான முறையில் பலவந்தமாக நடைமுறைப்படுத்த அரசியல் ரீதியாக எடுக்கப்படும் ஓர் ஏகாதிபத்திய குடியேற்றத்திட்டம் என்றுதான் கூறவேண்டும். ஆகையால், இந்த நாடு விடுதலை அடைந்து தேசியம் பற்றி, ஒருமைப்பாடு பற்றி, ஒற்றுமை பற்றிப் பேசி வாழ்வதற்கு முனையும் இந்தக் கட்டத்தில் இதுபோன்ற போர்வைகளில் குடியேற்றத் திட்டங்களைப் பொருளாதாரத் திட்டத்திலே புகுத்தி—நினைத்து—வாழமுடியாது என்பதைக் கௌரவ அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆகையால் இவற்றையெல்லாம் சுருக்கிப் பார்க்கும் பொழுது, கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் சில முக்கியமான அடிப்படை உண்மைகளைக் கவனிக்கவேண்டும், அவர் பாராளுமன்றத்தைப் பொறுத்த அளவில் தன்னுடைய கடமையை நிறைவேற்றி இருக்கிறாரா என்பதை நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உதாரணமாக இந்த அமைச்சுக்கு ஒரு பாராளுமன்ற ஆலோசனைக்குழு இருக்கிறது. கௌரவ அமைச்சர் அவர்கள் எத்தனை நடவை இந்த ஆலோசனைக் குழுவைக் கூட்டி அங்கத்தவர்களது ஆலோசனைகளைக் கேட்டிருக்கிறார்? அப்படிக் கேட்டு இந்த அமைச்சின் நடவடிக்கைகளை அவர் நடைமுறைப்படுத்தி இருக்கிறாரா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இரண்டாவதாக முகாமைத்துவத்தைப் பொறுத்தவரையிலே, எவ்வளவு துரிதமாக இந்த நடவடிக்கைகளின் விளைத்திறனை அவர்கள் கையாண்டிருக்கிறார்கள்? அதன்மூலமாக உற்பத்தியின் அளவு பெருகியுள்ளதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். மூன்றாவதாக, தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையிலே எந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு நீதி வழங்கப்பட்டுள்ளது என்பதையும் நான்காவதாக, தேசிய மட்டத்திலே எந்த அளவுக்கு பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்கை, விவசாய நிலையிலேயிருந்து கைத்தொழிலுக்கு மாற்றப்பட்டதென்பதையும் கேட்க விரும்புகிறேன். ஐந்தாவதாக, இந்தநாட்டின் வாழ்க்கைத் தரத்திற்கேற்ப வரவு செலவுத் திட்டத்திலே நிதியமைச்சரவர்களால் வழங்கப்பட்ட 100 ரூபா சம்பள உயர்வு பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு வழங்குவது தவிர்க்கமுடியாத ஒன்றாகும் என்ற கேள்விகளுக்கு அமைச்சரவர்கள் பதில் இறுக்க கடமைப்பட்டுள்ளார் என்பதைத் தெரிவித்து எனது உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

டி. னா. 2.30

சி. லென் டீல் பூனாட் ஜெனா (கரீலேன ஜெ டீலா டிபுது டிஸென்சர் டிபுது)

(திரு. என். டென்சில் பெர்ணண்டோ—கைத்தொழில், விஞ்ஞான அலுவல்கள் பிரதி அமைச்சர்)

(Mr. N. Deniz Fernando—Deputy Minister of Industries & Scientific Affairs)

I am very happy that I have followed the Hon. Member for Uduppiddy. Certain things that the Hon. Member said, His Excellency has already answered. His excellency has already said that he is willing to give civic rights to all the estate workers and non-workers on estates. He has already said so. So there is no necessity for anything else. They will

become citizens and they will share everything that we have. One of the main causes for crying, for shedding tears, crocodile tears is that estate workers should become free citizens of this country.

Then, he was speaking about the wages of these workers. There is a Wages Board for this category of workers. Why cannot they make representations to that Wages Board? After all we are in a democratic state. But he was trying to say that he would come to that part of it.

He mentioned that the Budget is more for dictatorship than for development. I will answer that question. Do not run away, I will answer that question. The only thing is there is a Wages Board. If that group of people called 'estate workers' is suffering or their wages are not enough, it is their duty to make representations. The TULF Members need not carry it very far. We are in a Cabinet system of government, the Leader of the estate workers is a Cabinet Minister today (*Interruption*). Who says, no. I never said that. I only said, you need not carry it very far. That is because there is already one within the Cabinet.

පී. රසලිංගම් මහතා
(*திரு. த. இராசலிங்கம்*)
(Mr. T. Rasalingam)

I would like to mention about Edmund Burke. Once a member is selected he represents the entire country.

එන්. ඩෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මහතා
(*திரு. என். டென்சில் பெர்னாண்டோ*)
(Mr. N. Denzil Fernando)

I am only saying you need not carry it very far, because the Leader of the estate workers is within the Cabinet. He can get everything done.

මන්ත්‍රීවරයෙක්
(*அங்கத்தவர் ஒருவர்*)
(A Member)

You have bought him over.

එන්. ඩෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මහතා
(*திரு. என். டென்சில் பெர்னாண்டோ*)
(Mr. N. Denzil Fernando)

No! No! Do not say that of a gentleman of the type of Mr. Thondaman. He cannot be bought even for his weight in gold. I tell you, I know Mr. Thondaman very well. I do not think anybody can buy him for his weight in gold. That is my view. He is not the type you can buy for anything, a gentleman one hundred per cent.

There is a Wages Board appointed by the Government. Why do they not make their representations to them. They made representations to Mr. Thondaman. He is always with them. They are being helped. I am not saying that the TULF should never make representations. I am only saying that you should not carry it far. I repeat it. You can make representations. The Member for Uduppiddy

did not mention Mr. Thondaman's name even once. I do not know why this is. There is a gentlemen within the Cabinet. Let us get help and ask him why not make the necessary representations to His Excellency and to the Cabinet and get things done by the Cabinet. (*Interruption*). We know that once a Member is elected, he becomes a member for the whole island. There is no doubt about it. But there are certain sections where we give them the right to do that. I am not saying you cannot do it. I only said do not do that.

Another thing you said was that this was not a development budget. Let me ask you one question. The total revenue of this country is Rs. 20 billion. The recurrent expenditure is about Rs. 3 billion more, which by taxation, the Hon. Minister of Finance is collecting money. Then he has to find another Rs. 26 billion. For what is this? If you take out the recurrent expenditure—the entire recurrent expenditure is going out for development—We have Rs. 26 billion in hand which is siphoned off for development. Can anybody say this Budget is not a development budget? I do not know how you can say that. Then more than recurrent expenditure, the Hon. Minister is spending for development, nearly Rs. 26,000 million is earmarked for development in this Budget. There is no doubt about it. It may be by way of aid from foreign countries, may be by way of a loan from this country or from outside, but all that money is going towards development.

සභාපතිතුමා
(*தலைவர்*)
(The Chairman)
You have only two minutes.

එන්. ඩෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මහතා
(*திரு. என். டென்சில் பெர்னாண்டோ*)
(Mr. N. Denzil Fernando)

So that, Sir, there is no dictatorship. His Excellency is only an Executive President, and as Executive President, His excellency is the Head of the Cabinet. If there is no Parliament, then his Excellency may be a dictator. His Excellency is the Head of the Government; head of the Cabinet. It is ruled by the Cabinet. Therefore, all the democratic rights that the people are entitled to are still being enjoyed by the people. Not a single democratic right or human right has been trampled by the present Government. All those rights have been given to the people. Thank you, Mr. Chairman, for allowing me to speak even for two minutes.

කේ. අබේවික්‍රම මහතා (මාතර දිසා ඇමතිතුමා සහ වැඩබලන නම්බන්තොට දිසා ඇමතිතුමා)

(*திரு. கே. அபேவிக்ரம—மாத்தறை மாவட்ட அமைச்சரும் அம்பாந்தோட்டை பதில் மாவட்ட அமைச்சரும்*)

(Mr. K. Abeywickrema—District Minister, Matara and Acting District Minister, Hambantota)

ගැ. නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මේ ඉතාමත් වැදගත් අමාත්‍යාංශය යටතේ වචන ස්වල්පයක් කථා කිරීමට මා සන්තෝෂ වනෙවා. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ගැන හෝ වෙනත්

[කේ. අබේවික්‍රම මහතා]

පාලන ක්‍රමයක් ගැන සාකච්ඡා කිරීමට මා බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. මෙම අමාත්‍යාංශය ගැන අප බොහෝම වැදගත් ලෙස සලකා බැලීම අවශ්‍යය යන්නයි මගේ විශ්වාසය. මෙම අමාත්‍යාංශය යටතේ පාලනය වන ආයතනවල එදා තිබුණු අඩුපාඩුකම් ගැන 1977 න් පසු මෙම ගරු සභාවේ මමත් අපේ සභෝදර මන්ත්‍රීවරු බොහෝ දෙනෙකුත් සඳහන් කළා මට මතකයි. 1977 ට ප්‍රථමයෙන් සිටම පැවති අඩුපාඩුකම් රාශියක් තිබුණි. කුඩා තේ වතු හිමියන්ට තමන්ගේ අමු දළ දෙන්නට කර්මාන්ත ශාලාවල් තිබුණේ නැහැ. ඒ වාගේම නැවත වගා කිරීමට අවශ්‍ය පහසුකම් තිබුණේ නැහැ. පොහොර ලබාගන්නට ප්‍රථමත් කම තිබුණේ නැහැ. මේ විදියේ අඩු පාඩුකම් රාශියක් තිබුණි. 1977 න් පසු, අවුරුදු කීපයක් තිස්සේ, මෙම ගරු සභාවේ මමත් අපේ සභෝදර මන්ත්‍රී වරුනුත් නිතර නිතරම මේ අඩුපාඩුකම් ගැන මතක් කළා. ඒ ආයතන වලට වෝදනා කළා. ගරු ඇමතිතුමා, ඉතාමත් ක්‍රමානුකූලව එතුමාගේ අමාත්‍යාංශයේ නිලධාරීන් සමග ක්‍රියා කර අද මෙම කටයුතු ඉතා සතුටුදායක තත්වයකට පත් කර තිබෙනවාය යන්න කැනැහැනා පූර්වකව සිහිපත් කළයුතුයි.

එදා දෙණියාය මහජන මන්ත්‍රීවරයා හැටියට අපට කර්මාන්ත ශාලාවල් මදිය කියා මා නිතරම මතක් කළා. අප එදා කුඩා තේ වතු හිමියන්ට නැවත තේ වගා කිරීමට කිසිම ධෛර්යයක් දුන්නේ නැහැ. මන්ද, කර්මාන්ත ශාලාවල් මදිකම නිසා ඔවුන් ඊට උනන්දුවක් දක්කුවේ නැහැ. නමුත් අද ඒ තත්ත්වය සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස් වී තිබෙනවා. මේ අමාත්‍යාංශය යටතේ වූ කුඩා තේ වතු සංවර්ධන අධිකාරිය මගින් දැන් සැහෙන දුරට කර්මාන්තශාලාවල් දියුණු කර තිබීම ගැන සන්තෝෂ වෙනවා. ඒ වාගේම, මෙම අමාත්‍යාංශයට අයිති නැති වූවත්, රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථාවත්, එසේම පෞද්ගලික අංශයත් ඇති කළ කර්මාන්තශාලාවල් නිසා අද කිසිම ප්‍රශ්නයක් නැතිව හැම දෙනාගේම තේ දළ වික නිෂ්පාදනය කරන්නට හැකි වී තිබෙනවා. දකුණු පළාතේ පමණක් නොව, හැම පළාතකම කුඩා තේ වතු සංවර්ධන අධිකාරිය මොන විදියට ක්‍රියා කරනවාදැයි මා දන්නවා.

ආනන්ද දසනායක මහතා

(*திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க*)

(Mr. Ananda Dassanayake)

තවම එකම ස්ටෝරුවක්වත් හදලා නැහැ. තිබුණු ස්ටෝරු විකත් කඩල දාලා තිබෙනවා.

කේ. අබේවික්‍රම මහතා

(*திரு. கே. அபேவிக்ரம*)

(Mr. K. Abeywickrama)

ගරු කොත්මලේ මන්ත්‍රීතුමා මේ නවා කිව්වත්, කොත්මලේ ප්‍රදේශයට අළුත් කර්මාන්තශාලාවල් අවශ්‍ය නැහැයි මා හිතනවා. මන්ද? ඒ ප්‍රදේශය මහවැලි ජලාශයට යට වෙනවා. කෙසේ වුවත්, එතුමාට, එතුමාගේ අදහස් ප්‍රකාශ කරන්නට අවස්ථාවක් ලැබෙයි. ඒ නිසා කලබල වන්නට වැඩක් නැහැ. අද දකුණු පළාතට පමණක් සීමා නොවී මේ ව්‍යාපාරය මුළු රටේම හොඳට ව්‍යාප්ත වී තිබෙනවා. කොත්මලේ ප්‍රදේශයටත් අවශ්‍ය නම්, තිබෙන කර්මාන්තශාලා වික නිකරණය කර ගත්

තොත් ඇති ඒ ප්‍රදේශවල අළුතෙන් තේ වගා කර තිබෙනවා මා දැක්කේ නැහැ. කෙසේ වුවත්, ඒ කරුණු වික එතුමා ඉදිරිපත් කරවී. අපේ දකුණු පළාතට අවශ්‍ය සියළුම කර්මාන්තශාලා ඇතිවීම ගැන සතුටු වෙනවා. තව තවත් තේ වගා කරන්නට අවස්ථාව සලසා දෙන්නටයි අප බලාපොරොත්තු වන්නේ. එයට අවශ්‍ය සියළුම පළසුම් දැන් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. පොහොර ලබා ගන්නට අවශ්‍ය සහනාධාර දෙනවා. බැංකු ණය ක්‍රම ඇති කර තිබෙනවා. අවශ්‍ය පැල තවාන් ඇති කර තිබෙනවා. ඒවාගේම කුඩා තේ වතු හිමියන්ටත් අනෙක් අයටත් අවශ්‍ය දැනුම ලබා දීම සඳහා මෙම අමාත්‍යාංශය යටතේ තේ පර්යේෂණාගාරත් ඇති කර තිබෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම මෙම අමාත්‍යාංශය දැන් බොහෝම කල්පනාකරීට සැලැස්මක් ඇතිව ක්‍රමානුකූලව තම වැඩ කටයුතු කරගෙන යනවාය කියා අපට බොහෝම සන්තෝෂයෙන් ප්‍රකාශ කරන්නට පුළුවනි. මට පසුව කළා කරන ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගේ අදහස් පිලිබදව එය ප්‍රකාශ වේවිය කියා මම සිතනවා. මීට කලින් අවුරුදු වල මේවැනි තත්ත්වයක් පැවතුණේ නැහැ. මීට කලින් හැම දෙනාම කපා කළේ අඩුපාඩුකම් ගැන; ප්‍රශ්න ගැන නොයෙකුත් ඉල්ලීම් ගැන. අද ඒ තත්ත්වය සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස් වී තිබෙනවා. මට පෙර කළා කළ උඩුප් පිහිඩි මන්ත්‍රී තුමාගේ අදහස් මොනවාදැයි මම දන්නේ නැහැ. ඒ ප්‍රදේශවල තේ නොවැටෙන නිසා එතුමන්ලාට තේ කර්මාන්තශාලා යනාදිය අවශ්‍ය නැහැ. නමුත් අපේ ප්‍රදේශවල, දකුණු සහ මැදට වැනි ප්‍රදේශවල තේ කර්මාන්තය පිලිබදව නවෝදයක් ලබා තිබෙන බව—ඒ ප්‍රදේශවල තේ කර්මාන්තය දියුණු වී තිබෙන බව—මම විශේෂයෙන්ම මේ අවස්ථාවේදී සඳහන් කරන්නට කැමතියි. වැඩ කරන ජනතාවගේ ප්‍රශ්න පිලිබදව සොයා බැලීම වැඩිලි කර්මාන්ත ඇමතිතුමාගේ කාර්ය භාරයක්ය කියා මම කල්පනා කරන්නේ නැහැ. ඒ සඳහා කම්කරු අමාත්‍යාංශය තිබෙනවා. කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව තිබෙනවා. කම්කරු අමාත්‍යාංශයෙන් ඒ කටයුතු කෙරී ගෙන යන බව අපට පෙනෙනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, මීට ප්‍රථමයෙන් ලක්ෂ ගණන් පාඩු වූ කුඩා තේ වතු අධිකාරියේ කර්මාන්තශාලා අද විශාල වශයෙන් ලාභ ලබන තත්ත්වයකට පරිවර්තනය වී තිබෙනවා. එය සාධක ඇතිව ඔප්පු කරන්නට පුළුවනි. මම පෞද්ගලිකව ඒ ගැන සොයා බලා තිබෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම මෙම අමාත්‍යාංශය මගින් අද ගෙන යන වැඩ පිලිවෙල ගැන අපි අවංකවම ගරු ඇමතිතුමාට ප්‍රශංසා කරන්නට කැමතියි.

ඉදිරියට නවත් තේ කර්මාන්තශාලා අවශ්‍ය බව මම ගරු ඇමතිතුමාට කියන්නට කැමතියි. අද මෙම අමාත්‍යාංශය තුළ බියක් තිබෙනවා දැනට තිබෙන කර්මාන්තශාලා සංඛ්‍යාවත් වැඩිය කියලා. නමුත් එහෙම කර්මාන්තශාලා සංඛ්‍යාවෙහි වැඩි වීමක් ඇතිවෙන්න නැහැ. ඒ මක් නිසාද? පසුගිය කාල සීමාව තුළදී කර්මාන්ත ශාලා නැති කම නිසා කුඩා තේ වතු හිමියන් නැවත වගාවක් කළේ නැහැ. දැනට තිබෙන පහසුකම් සහ මෙම අමාත්‍යාංශය මගින් දැනට ගෙන යන නොයෙකුත් වැඩ පිලිවෙලවල් නිසා ඉදිරි අවුරුදු දෙක තුන තුල විශාල වශයෙන් තේ නැවත වගා කරන්නට පුළුවනි. අළුත් වගාවන් ඇති කරන්නට පුළුවනි. ඒවාගේම පාලු සිටුවීම නිසාත් මේ

රටේ කුඩා තේ වතු හිමියන්ගේ නිෂ්පාදනය බෙහෙවින් වැඩි වෙන්නට පුළුවනි. ඒ කරුණු නිසා තවත් අලුත් තේ කර්මාන්තශාලා ඇති කිරීම සලකා බැලීම අවශ්‍යය කියා මම මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරන්නට සතුටයි.

අ. හා. 2.45

ඒවාගේම මේ අවස්ථාවේදී මතක් කළයුතු තවත් කරණයක් තිබෙනවා. තේ පර්යේෂණායතනය වැනි ආයතන වල සිටින විශේෂඥයන්ට මෙම අමාත්‍යාංශය මගින් යම් කිසි සහනයක් දෙන්නට ඕනෑ දැනට තලවකාලේ වැනි ස්ථානවල සේවය කරන විශේෂඥ නිලධාරීන්ට විශේෂ සහනාධාර ක්‍රමයක් හෝ සැහෙන පඩිතැනි ලබා දෙන්නට අපහසු නම් ඒ අයට සැලසිය හැකි වෙනත් පහසුකම් තිබෙනවා. ඒ අයට විශ්ව විද්‍යාලවලට හෝ වෙනත් ආයතනවලට සම්බන්ධ වී ක්‍රියා කරන්නට පුළුවනි ඒ පහසුකම ඒ අයට සැලසිය හැකියි. තේ කර්මාන්තයේ දියුණුවට විශාල පර්යේෂණාත්මක වැඩ පිළිවෙලක් අවශ්‍ය බව අමුතුවෙන් කියන්නට වුවමනාවක් නැහැ. ඒක අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ ඉතාම හොඳින් පවත්වා ගෙන ආපු වැඩ පිළිවෙලක්. එමනිසා තේ පර්යේෂණායතනයේ විශේෂඥ නිලධාරීන් ගැන ගරු ඇමතිතුමාගේ විශේෂ අවධානය යොමු කරන ලෙසත් ඒ අය වෙනුවෙන් විශේෂ වැඩ පිළිවෙලක් යොදන ලෙසත් මම ඉල්ලීමක් කරනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, රබර් කර්මාන්තය ගැන මේ අවස්ථාවේදී කතා කරන්නට මම අදහස් කරන්නේ නැහැ. ඒ වාගේම වැවිලි කර්මාන්ත අමාත්‍යාංශය යටතේ තිබෙන වෙනත් අංශ ගැනත් මේ අවස්ථාවේදී කතා කරන්නට මම බලාපොරොත්තු වෙන්නේ නැහැ. නමුත් මම එක කාරණයක් කියන්නට සතුටු වෙනවා. විශේෂයෙන්ම ලංකාවේ හොඳ වගාවන් ඇති කුඩා තේ වතු හිමියන් වැනි ප්‍රමාණයක් ඉන්නේ දකුණු පළාතේ බව මා අමුතුවෙන් කියන්නට අවශ්‍ය නැහැ. වෙනත් පැතිවලත් ඇති. නමුත් විශේෂයෙන්ම මේ ප්‍රදේශය ගැනයි මම සඳහන් කළේ. එම නිසා, ඒ ගැන බොහොම සතුටු වෙනවා; ඒ වාගේම බොහොම කෘතඥ වෙනවා. (බාබාකිරීමක්) ඇත්ත වශයෙන්ම මේක අපි බෙදා ගත් දෙයක් නොවෙයි. තමුත් තාත්සේලාගේ කාලයේ ඒක නොකළ නිසා තමයි, ගරු ඇමතිතුමාට ඒක කරන්න සිද්ධ වුණේ. මන්ත්‍රීතුමා මට තවත් බාධා කළොත් තමුත් තාත්සේලාගේ අතීතය ගැන පිකක් මතක් කරන්න සිද්ධ වන වෙනවා. එම නිසා ඒ අතීතය ගැන මතක් නොකර—

ආනන්ද දසනායක මහතා
(සී.ඊ. ආනන්ද තණනායක)
(Mr. Ananda Dassanayake)
ලුණු නැති පොල් සම්බෝලයක් වාගෙයි.

කේ. අබේවික්‍රම මහතා
(සී.ඊ. ජේ. අබේවික්‍රම)
(Mr. K. Abeywickrama)

තමුත් තාත්සේලාගේ කාලයේ එක කර්මාන්ත ශාලා වක් වත් දියුණු කර නැහැ; තේ කර්මාන්ත ශාලා එක කට්ටන් අලුතෙන් යන්ත්‍රෝපකරණ සවි කර නැහැ. රජය අනුන්ගේ කර්මාන්ත ශාලා උදුරා ගෙන

විනාශ කිරීමට පමණයි, ඒ කාලපරිච්ඡේදයේදී කළේ. අන්න එම නිසා ඒ කළ අතීතය ගැන—තමුත් තාත්සේලාගේම කළ අතීතය ගැන කතා නොකර—

ආනන්ද දසනායක මහතා
(සී.ඊ. ආනන්ද තණනායක)
(Mr. Ananda Dassanayake)
සුද්දෙක් වගේ කතා කරන්නෙ.

කේ. අබේවික්‍රම මහතා
(සී.ඊ. ජේ. අබේවික්‍රම)
(Mr. K. Abeywickrama)

සුදුසු දෙයක් ගැන කතා කරනවා නම් එය බෙහෙවින් වැදගත් වෙනවා. තමුත් තාත්සේලා මට බාධා කරන්නෙ ඕත්ත මය වාගේ දේවල් අහගන්න. තමුත් තාත්සේලා කරන මය බාධාවලට පිළිතුරු දෙන්න ඕනෑය කියා මම හිතන්නේ නැහැ. එහෙම දෙන්න දෙන්න තමුත් තාත්සේලාගේ ඒ අතීතය ගැන තවත් සිහිපත් වෙනවා. කොහොම වුණත් අපි සතුටු වෙනවා, විශේෂයෙන් මේ වැඩ පිළිවෙල නිසා, කුඩා තේ වතු හිමියන්වත්, ඒ වාගේම තේ සහ වෙනත් වගාවන් කරන අයටත්, විශාල දියුණුවක් ඇති කර ගන්න පුළුවන් වීම ගැන. මේ අමාත්‍යාංශය යටතේ වැඩ කරන හැම දෙනාටම එදව වඩා අද විශාල වෙනසක් ඇති වී තිබෙන බව විශේෂයෙන්ම මතක් කරන්න ඕනෑ.

මෙයට වඩා දීර්ඝ කතා කරන්න මම බලාපොරොත්තු වෙන්නේ නැහැ. අපි හැම දෙනාම මේ වැඩ පිළිවෙල සම්බන්ධයෙන් සතුටු වන අතර ඉදිරි කාලය තුළදී මේ වැඩ පිළිවෙල තවදුරටත් සාර්ථක වන බවට මගේ කිසිම සැකයක් නැහැ. එසේ සඳහන් කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය මෙයින් සමාප්ත කරනවා.

ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා (අත්තනගල්ල)
(සී.ඊ. ලක්ෂ්මන් ඉයාජිකොඩි—අත්තනගල්ල)
(Mr. Lakshman Jayakody—Attanagalla)

We are discussing a very important Ministry and in the Budget itself the entire emphasis has been placed on the export of commodities of this country with particular reference to tea, rubber and coconut. If we do not produce, then nothing can be exported. Therefore, I would like to confine my remarks to the production of tea, rubber and coconut and suggest to the Hon. Minister how we could increase production.

I am doing this mainly because of the fear that the production in tea, rubber and coconut may come down in time to come. The Hon. Minister is very cleverly planting two per cent of tea every year. I think he believes in planting something which gives below seven hundred pounds per acre and he pays a very high amount. Then, on the other hand, there is also another school of thought whether it is good enough to have in-filling of tea instead of replanting. Now, if you take an acre of tea, you will find certain patches where plants have died and thus you do not get the maximum out of the acreage. For in-filling of tea, we get only two

[ලක්ෂ්මන් ජයකොඩි මහතා]
 rupees for a plant. This, I think, is not enough. For replanting you are paying massive sums of money, but for in-filling of areas where the tea plants have died you are giving only two rupees for a plant. If the Hon. Minister can increase this amount to at least four rupees a plant, I think, we will do very well. We must take into account the fact that we are in a happy position today. We are extremely happy that tea prices have picked up and we are having a boom. This boom period is the most valuable and most important period not only for the tea planters but also the tea producer.

Now, how are we going to utilize the excess money that we get into our hands during this period? The guaranteed price for a pound of bought leaf, I think, is about Rs. 3.10 to Rs. 3.20. We have now gone over and above the guaranteed price. We have in fact forgotten the guaranteed price. That is because prices are good. When it approaches the months of August, September and October, when the tea prices come down, the producers will start asking, "How much is the guaranteed price of tea?" and start worrying the Government. So, the boom period is the best time for the tea producer, with the excess money in hand, to commence fertilizing, do replanting, cutting drains, and the like. If the tea producer waits till the boom period is over then problems will arise. I think this is so in regard to tea, rubber and coconut.

I would therefore like the Hon. Minister to consider two matters: one is to increase the payment for in-filling of tea, and secondly, to bring to the notice of the small-holders, those who benefit by the guaranteed price, the importance of replanting, fertilizing, etc., during this period. I am glad that the Deputy Minister who preceded me said something about the question of propaganda. It is quite correct. Now, is the time to start it. I hope the District Ministers of all these Districts will be alert to this and inform the producers that now is the time to replant and fertilize. Do not wait till August, September, October. That is the time that they will start grumbling.

Thirdly, I do not know whether the registration of the smallholders' acreage is completed. Will, I have a feeling that the acreage of tea that smallholders have is quite correct. Because some of them are very frightened about certain taxes that might come in if their acreage is known. They feel that they will be taxed, that there will be an income tax, or land tax, or some other form of tax that might come and therefore, they do not want to let you know how much of tea they have. So if you can give one assurance where a smallholder is concerned - maybe a tea producer, rubber producer, or a coconut producer - that all smallholders are out of income-tax, that no form of taxation will be levied on the smallholder, I think most

of those who wish to give the correct production figures will give the correct figures and thereby facilitate the people who are marketing, and I think it will make things easier for the entire plantation industry also.

If not, I feel very very sorry. I feel sometimes that the plantation and agriculture that we had might turn into subsistence agriculture. This is the fear I have. When I see the export figures I find first comes tea: rubber has been thrown out; that place has been taken over by remittances from abroad. Coconut has been thrown out; that place has been taken over by tourism. In the fourth place I think rubber comes in. Then gems come in, then manufactured articles come in. Then coconut comes in. What was a plantation agriculture is gradually dwindling down to be a subsistence agriculture. That I hope will not be the case.

Now with regard to rubber, I am not going to talk about the price of fertilizer. I cannot speak any more, and the Hon. Minister also will agree with me. When you are asked to pay Rs. 3,003 per ton or 2 kilograms of fertilizer for every rubber tree - there are 183 trees per acre - when you see these figures, I do not think we need to talk any more because we just cannot pay for it. Along with the bad weather that has come or with the wintering that is going on now, prices have come down, at least production has fallen. And also a lot of money has gone into replanting. Most of the people have cut down their rubber trees, and now heavy replanting has been done and thereby production has fallen.

Moreover, we had 155,000 tons of rubber for export, and now we have only 131,000 tons of rubber for export. Originally we used to utilize in our country about 6,000 tons. Now we are utilizing in our country - which is a good thing - 17,000 tons.

So gradually we find that if we do not get cheap fertilizer, in whatever form, for tea, rubber, and coconut, our production will fall. There are no two words about it. Do not blame the planters. Do not blame the industry. Do not blame anyone. You have to blame yourself, - that the fertilizer price is too high, and that is one reason. If you do not bring it down, - production will fall.

There are also certain changes that have taken place, I suppose, on management techniques. I am very very sorry to see that most of the planters are living in a state of apathy.

They are disgruntled and they are not putting their best efforts into whatever they do. I believe there are reasons for it. His Excellency the President meets them and has discussions with them, and various types of

production levels are set, but in spite of all this it looks as if the planter is not getting a fair deal. The planter says that his work is not recognized in the way it should be. I have spoken to many of them and they tell me that all they get is a pat on the back from the chairman of the group or the managing director. They ask why they should work so hard. There is a general tendency of apathy, and that has to be erased in some way or the other.

There is another sorry situation on which I have to comment. The standard of rubber tapping has fallen considerably, I do not know why this is so. This is a very serious thing, and if this continues you can be one hundred per cent sure that we will not have a good crop. I think the Hon. Minister should look into these matters because he is also in charge of the sector involving the marketing of rubber.

With regard to rubber taxes, I feel they are too high. I do not know what pressures the Hon. Minister can exert to get them reduced. To my mind, the taxes are too high. Today the duty on rubber is Rs. 8.89 while the market price is Rs. 10 to Rs. 12. If you take that money and give it to the producer he will get Rs. 16 to Rs. 18. Just imagine a person who is used to getting Rs. 10 getting Rs. 16 ! Rubber is no more a crop of the plantation raj. Rubber belongs to the ordinary worker and ordinary peasant, and it is the poor man's crop today. There are big estates no doubt, but today they are on par with coconut.

අ. හා. 3

I would urge the Hon. Minister to consider these facts and bring them to the notice of the powers-that-be and have a complete change in the tax structure. Sir, this is something that has been going on for the last 10 years. This House has been discussing these matters for the last 10 years. It has been brought to the notice of hon. Members of Parliament, and also to the notice of both Governments. For the past 15 years members of the SLFP and members of the UNP have been agitating and bringing pressure to bear on the Ministry or Ministries which come and go - capitalist Ministries, socialist Ministries and Marxist Ministries - but the problem of high duties and prices remains. I think it is high time that we came to some decision on this matter.

This is why I have always been saying - and so did a former Minister of this Government, Mr. M. D. H. Jayawardena, who, I am sorry, is not here today because he is sick - that the export duty on rubber should be knocked off. If that happens - and I know it will happen one day - we will see a better future for rubber.

රෝහාන් අබේගුණසේකර මහතා (හඟුරන්කෙත)
(*ಶ්‍රී ලංකා රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභා සාමාජිකයෙක්*)
(Mr. Rohan Abeygunasekera—Hanguranketa)

ගරු සභාපතිතුමනි, වැවිලි කර්මාන්ත අමාත්‍යාංශයේ වැය ගිණුම සාකච්ඡා කරන මේ අවස්ථාවේදී, අපේ ආසනය වෙනුවෙන් එක කාරණයක් සඳහන් කරන්න අවශ්‍ය යයි මට සිතනවා.

මාතර දිසා ඇමතිතුමා කලාකරන අවස්ථාවේදී මා ඉතා හොඳින් සවන් දී ගෙන සිටියා. කුඩා තේ වතු සංවර්ධන අධිකාරිය යටතේ අද කුඩා තේ වතු හිමියන්ට ඇති වී තිබෙන පහසුකම් මොනවාදැයි එතුමා අපට සවිස්තරව ඉදිරිපත් කළා. ඇත්තවශයෙන්ම, කුඩා තේ වතු හිමියන් සංවිධානය කර, ඒ අයට හොඳ තැනක් ලබා දීම සම්බන්ධයෙන් මාතර පමණක් නොවෙයි, අපේ ප්‍රදේශ වලත් එතුමා විශාල කීර්තියක් ලබා ගෙන තිබෙනවා. මාතර, ගාල්ල දිස්ත්‍රික්ක වල තේ වතු හිමියන් ඔවුන්ගේ වතු කොයි තරම් හොඳට නඩත්තු කරනවාද කීවොත්, අද ජනවසමේ එහෙමත් නැත්නම් වැවිලි සංස්ථාවේ හොඳ තේ වතු තරම් ලක්ෂණව ඒ අයගේ තේ වතු සකස් කර ගෙන තිබෙන බව මා අහලා තිබෙනවා.

එතුමා කලාකලේ ඉතාමත් ආඩම්බරයෙන්, මා මූලික කීවක මෙන් එතුමා ප්‍රකාශ කළා, අපේ වැවිලි කර්මාන්ත ඇමතිතුමාත්, කුඩා තේ වතු සංවර්ධන අධිකාරියත්, කුඩා තේ වතු හිමියන්ට දී තිබෙන පහසුකම් ගැන. අපි ගාල්ල, මාතර දිස්ත්‍රික්ක වලින් විකක් ඉහළට පැමිණි විට, විශේෂයෙන්ම අපේ වගේ ප්‍රදේශ වලට පැමිණි විට ඇත්තවශයෙන්ම ආඩම්බර වෙන්ත තරම් අපේ තේ වතු හිමියන් නැහැ. මම කිහිප වරක්ම කුඩා තේ වතු සංවර්ධන අධිකාරියෙන් තොරතුරු විමසා බැලුවා. අපේ කුඩා තේ වතු හිමියන්ට අඩුව තිබෙන එක්තරා විශේෂ දෙයක් තමයි, කුඩා තේ වතු හිමියන්ටම වෙන් වූ තේ නිෂ්පාදනය කරන කර්මාන්ත ශාලා වක් නැතිකම. මට දැනගන්නට ලැබුණා ලෝක බැංකු ආධාර යටතේ දකුණු ප්‍රදේශයේ අලුතින් කර්මාන්ත ශාලා 7 ක් පමණ ක්‍රම ක්‍රමයෙන් බිහි කරන්නට දැනට සැලසුම් ඇදලයි තිබෙන්නේ නිසා. මා හිතනවා, රුපියල් කෝපි හත හමාරක් පමණ ඒ ව්‍යාපෘතිය සඳහා වෙන් කරන්නට අදහස් කර තිබෙනවා නිසා. මා මේ අවස්ථාවේදී අපේ වැවිලි කර්මාන්ත ඇමතිතුමාගෙන් අහන්න කැමතියි, උඩරට ප්‍රදේශවල විශේෂයෙන්ම හඟුරන්කෙත වැනි ආසනවල එම ව්‍යාපෘතිය ක්‍රියාත්මක වෙන්නේ නැද්ද කියා. මට මතකයි කොත්මලේ ඒ දුප්පත් ගැමි ජනතාව වෙනුවෙන් තිතර දෙවේලේ ආණ්ඩුවේ ආයතන වලට ගොස් කරුණු විමසා බලන නුවරඑළිය සංවර්ධන සභාවේ සභාපතිතුමා ඉල්ලීමක් කළා, නුවරඑළියේ තිබෙන ඒකාබද්ධ ග්‍රාමීය සංවර්ධන සැලැස්මෙන් කොත්මලේ ප්‍රදේශයටත් කුඩා තේ වතු හිමියන් සඳහා වෙනම කර්මාන්ත ශාලාවක් දෙන්න ය කියා. මමත් ඒ අයගෙන් එවැනිම ඉල්ලීමක් කළා. ඒ අවස්ථාවේ මට ලැබුණු පිළිතුර තමයි, හඟුරන්කෙතට දෙනවා නම් දෙන්නේ කොත්මලේටවත් ලැබෙන්නේ නැහැ. හඟුරන්කෙතට ග්‍රාමීය සංවර්ධන සැලැස්මෙන් නම් කවදාවත් ලැබෙන්නේ නැහැ කියා මම හිතනවා. ඒ නිසා මම අපේ ගරු ඇමතිතුමාගෙන් මේ අවස්ථාවේ ඉල්ලා සිටින්න කැමතියි.

[රොහන් අබේගුණසේකර මහතා]

ලෝක බැංකු ආධාර යටතේ දැනට සැහෙන සංවර්ධන යක් සිදු වී තිබෙන මාතර හා ගාල්ල දිස්ත්‍රික්කවලට අමතරව අපේ පළාත්වලටත් එම ආධාරවලින් කොටසක් සුළු වශයෙන් හෝ ලබාදීම ලබා දෙන්නාය කියා.

මේ අවස්ථාවේ අපේ වැවිලි කර්මාන්ත ඇමතිතුමා මෙතන නැති වුණත් මා කියන්න ඕනෑ එතුමා හොඳහැටි දන්න බව, අපේ ප්‍රදේශය මොන විධියේ ප්‍රදේශයක්ද කියා, එතුමා තරුණ කාලයේදී අපේ ප්‍රදේශයේ වාසය කරලත් තිබෙනවා. එතුමාට මන්දාරම් නුවර ගුඩිවුඩි ජන පදය වැනි ඒවා ගැන මම කියන්න ඕනෑ නැහැ. එතුමා මට වඩා හොඳහැටි ඒවා ගැන දන්නවා. එහෙත් එතුමා අද ගියේත් එතුමාට පුදුම ගිනෙයි, එහි අද වෙනස්කම් ඇති වී තිබෙන ආකාරය ගැන. ජනගහනය ඉතාමත්ම අධිකයි. එදා තිබුණු තේ වතු ක්‍රම ක්‍රමයෙන් පිරිහී ගොස් තිබෙන එක ඇත්ත. එසේ වන්නට ම, දක් වන විශේෂ හේතුව, කුඩා තේ වතු ගිමියන්ට අවශ්‍ය කර්මාන්ත ශාලාවක් නැති වීමයි. කුඩා තේ වතු සංවර්ධන අධිකාරියෙන් අනිකුත් ව්‍යාප්ත සේවාවන් නොලැබුණු අවස්ථාවලදී කුඩා තේ වතු ගිමියන්ට තොයෙකුත් ප්‍රශ්න ඇති වන බව අපි දන්නවා. උදාහරණයක් වශයෙන් ගත්තොත් අපට කියන්නට පුළුවන් පරිවහන අවස්ථාවන් ගැන. පරිවහනය කරන ලොරි උදේ කැබු දළ ගෙනයන්නේ හැන් දැවටයි. හැන්දැවේ එන විට දළ වැඩි හරියක් මැලවීලා ඉවරයි. සමහර කර්මාන්ත ශාලාවලට හැතපුම ගණනක් දළ ප්‍රවාහනය කළාට පසු ඒ තේ දළ ඇත්ත වශයෙන්ම ඇඹරීමට නුසුදුසු කියා ප්‍රතික්‍ෂේප කරනවා. තවත් සමහර අවස්ථාවල මාසය අන්තීමට මුදල් ගන්නා ගියාම මුදල් ලබා ගන්නත් බැහැ. මා දන්නා කරුණක් තමයි, පසුගිය දවස්වල සැහෙන දළ ප්‍රමාණයක් නෙලා ඇතත් කුඩා තේ වතු ගිමියන්ට සැහෙන ආදායමක් ලැබී නැහැ. විශේෂයෙන්ම අපේ පළාත්වල සියයට සියයක්ම ගොවි තැනිත් ශාපෙන ජනතාවක් සිටින්නේ. ස්ථිර බෝගයක් හැටියට තිබෙන්නේ තේ පමණයි. එවැනි ජනතාව කට තමන්ගේ නිෂ්පාදන අලෙවි කළාට පසුව හරි වෙලාවට මුදල් නොලැබුණොත් ජීවත් වීම පවා අපහසුයි. දැන් අපේ ආසනයේ කුඩා තේ වතු ගිමියන්ට මුහුණ පාන්න සිදු වී තිබෙන ප්‍රශ්නය මේකයි. ජනවසමේ තේ කර්මාන්ත ශාලාවල ධාරිතාව නියම විධියට පවතින්නේ නැති අවස්ථාවලදී, ඒ කියන්නේ ජනවසමේ වතු වල තේ දළ අඩුවෙන් කැඩෙන අවස්ථාවලදී ඒ කුඩා තේ වතු ගිමියන්ට තමන්ගේ තේ දළ එම කර්මාන්ත ශාලාවලින් අඹරා ගන්න පුළුවන් වෙනවා. නමුත් සැහෙන ප්‍රමාණයක් දළ ලැබෙන විට කුඩා තේ වතු ගිමියන්ගේ තේ දළ ඇඹරීම ප්‍රතික්ෂේප කරනවා; ඉවත දමනවා. එසේ නම් මේ තත්ත්වය ගැන අපට කිසිසේත් සතුටු වෙන්න බැහැ. ඇතත්වශයෙන්ම කුඩා තේ වතු ගිමියන්ට වෙනමම තේ කර්මාන්ත ශාලාවක් නොතිබීම බලවත් අඩු පාඩුවක්. එම නිසා කුඩා තේ වතු සංවර්ධන අධිකාරිය යටතේ පාලනය වන කර්මාන්ත ශාලාවක් පමණක් නොවෙයි. එම අධිකාරිය යටතේ අනිකුත් ප්‍රදේශවලට දැනටමත් ලැබෙන සේවාවන් සියල්ලක්ම අපේ ප්‍රදේශ වලටත් ලබා දෙන්නාය කියා වැවිලි කර්මාන්ත ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටින්න කැමතියි.

ගරු සභාපතිතුමනි, තවත් එක් කරුණක් කියන්න තිබෙනවා. මගේ ප්‍රදේශයේ කුඩා තේ වතු සංවර්ධන අධිකාරියේ නිලධාරී මහත්මයෙක් ඉන්නවා. ඒ නිලධාරී මහත්මයාගේ රාජකාරිය ගැන බැලුවාම අපට පෙනී යනවා ඒ නිලධාරී මහත්මයාට ප්‍රවාහන පහසුකම් නොතිබීම නිසා, ප්‍රදේශයට සැහෙන පාඩුවක් සිදු වී ඇති බව. ඒ මහත්මයාට ඒකාබද්ධ ග්‍රාමීය සංවර්ධන සැලැස්මෙන් ප්‍රවාහන පහසුකම් සලසා දෙන ලෙස ඉල්ලා සිටියා. නමුත් ඒ ඉල්ලීම තවමත් ඉටු වී නැහැ. එම නිසා විශාල ප්‍රදේශයක සිය රාජකාරිය කරන්න තිබෙන නිලධාරීන්ට ප්‍රවාහන පහසුකම් ලබා දෙන්නට වශ කියා මේ අවස්ථාවේදී ඉල්ලා සිටින්න කැමතියි.

ගරු සභාපතිතුමනි, තමාගේ තරුණ විය ගැන මතක් වී හඟුරන්කෙන වැනි ආසනයකට එතුමාගේ සානුකම්පිත බැල්ම ලැබේවිය කියන විශ්වාසයෙන් මගේ කතාව අවසන් කරනවා.

අ. හා. 3.15

ආනන්ද දසනායක මහතා (කොත්මලේ)

(ශ්‍රී ලං. ජ්‍යෙෂ්ඨ තඟ්‍රායඡ්ඡ—කොත්මලේ)

(Mr. Ananda Dassanayake—Kotmale)

ගරු සභාපතිතුමනි, වැවිලි කර්මාන්ත පිළිබඳ ගරු ඇමතිතුමාත් ඒ වාගේම නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමාත් යන දෙදෙනා කලාතුරකින් මේ ගරු සභාවේ ඉන්නවා අපට දකින්නට ලැබෙනවා. ගරු නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා නම් අපට හුණ කලකින් දකින්නට ලැබුණේ නැහැ. ඒ අසතිපයෙන් සිටි නිසා වෙන් න ඇති කියා මම හිතනවා. මේ වැය ශීර්ෂය ඉතාමත් වැදගත් වැය ශීර්ෂයක් හැටියට මම හැමදාමත් සලකනවා, හැමදාමත් කපා කරනවා. මම මීට කලිනුත් කියා තිබෙනවා, මේ රටේ ගොඩ නැගිලි ඉදිකිරීමේ කටයුතු, රජයේ ගොඩනැගිලි ඉදිකිරීමේ කටයුතු, වාහන ගෙන්වීම, පාරවල් විශාල කිරීම, අළුත්වැඩියා කිරීම ආදී කටයුතු සියල්ලක්ම කරන්නට අපිට පුළුවන් වන්නේ මේ රටේ වැවිලි කර්මාන්තය ප්‍රධාන තැන ගත්තොත් පමණයි කියා.

වැවිලි කර්මාන්තය ගැන කියන විට තේ, පොල්, රබර් යන ප්‍රධාන වැවිලි තුන හා කෝපි, ගම්මිරිස්, කොකෝවා ආදිය “ට්‍රැඩිෂනල් ක්‍රොප්ස්” නැත්නම් පාරම්පරික වැවිලි හැටියට හඳුන්වන්නට පුළුවන් නමුත් ඇත්තවශයෙන්ම ඒ කලයේ වෙළඳ වැවිලි වශයෙන් ගණන් නොගෙන නොසලකා හැර තිබුණු, ‘තන් ට්‍රැඩිෂනල් ක්‍රොප්ස්’ කියා රජයේ පාලනයකින් තොරව තිබුණු වැවිලි වර්ග දැන් අවුරුදු 12 ක පමණ කාලයක සිට පුද්ගලික අංශයේ ක්‍රියාත්මක වීමෙන් අපට විදේශ විනිමයක් උපදවා දෙන්නට සමත් වී තිබෙනවා. ඒ කොටසත් අරගත්තාම, රටේ ධන නිධානය තිබෙන්නේ වැවිලි කර්මාන්තයේයි. ගරු ඇමතිතුමාට හර දී තිබෙන්නේ රටේ ආර්ථික ධන නිධාන ඉපදවීම සම්බන්ධයෙන් ඉතාමත් වැදගත් අංශයක්. එමනිසා ඇත්ත වශයෙන්ම ගරු මන්ත්‍රීවරුන් සියලු දෙනාගේම සහාය මේ අමාත්‍යාංශයට ලැබිය යුතුයි. මේ අමාත්‍යාංශයේ තිබෙන අඩුපාඩු මොනවාද? එම අඩුපාඩු මග හරවා දියුණු කරන්නේ කොහොමද? ඒ සඳහා යෙදිය

යුතු ප්‍රතිකර්ම මොනවාද? ඒ ප්‍රතිකර්ම යෙදීම සඳහා මුදල් නැත්නම් රජයේ අයවැය ලේඛනයෙන් මුදල් දිය යුත්තේ කෙ.හොමද කියන කරුණු පිළිබඳව ගරු මන්ත්‍රීවරුන් සියලු දෙනාම සෙයා බලන්නට ඕනෑ.

විශේෂයෙන් මම ගරු ඇමතිතුමාට කියන්නට ඕනෑ, වැවිලි කර්මාන්තය දියුණු කරන්නට අදහස් ගතහැකි පරිදි ලියැවුණු මා කියවූ ලිපි තුනක් ගැන. ඒ ලිපි තුනම “ද අයිලන්ඩ්” පත්‍රයේ පළ කර තිබෙනවා.

“The Island” of 3rd March 1983, 4th March 1983, 5th March 1983. These are by Bernard E. de Silva, Chairman and Managing Consultant, professional and Business Consultant.

අමාත්‍යාංශ නිලධාරීන් ඒවායේම වැවිලි කර්මාන්තයට සම්බන්ධ පේ. ඊ. ඩී. බී. සහ එස්. ඒ. සී. කියන ආයතනවල නිලධාරීන් ඒ ලිපි තුන කියවා බලා ඒවායේ තිබෙන යෝජනා වක ක්‍රියාත්මක කරනවා නම් වැවිලි කර්මාන්තය දියුණු කරන්නට එය ඉතා මත් ප්‍රයෝජනවත් වෙනවා ඇත කියා මම හිතනවා.

අ. ආ. 3.15

වැවිලි කර්මාන්තය වික කලකින් දියුණු කළත් බාහිර බලපෑම් උඩ නැවතත් එහි පසුබැසීම් ඇති වන බව අපි දන්නවා. මාස හයක් වැස්ස නැතිව ගියොත්, ‘චූච්චි’ එකක් නැත්නම් ඉඩෝරයක් ඇල්ලුවොත් වැවිලි කර්මාන්තය සම්පූර්ණයෙන්ම හාත්සිඳි. ඒක නවත් වන්න රජයකට පුළුවන්කමක් නැහැ. සමහර වෙලාවට වැස්ස වැඩි වුනත් තේ දල නිෂ්පාදනය අඩු වෙනවා. පොල් පලදාව අඩු වෙනවා. රබර් කිරි ගැනීම අඩු වෙනවා. ඒවා ගැනත් අපට කල්පනා කරන්නට සිදු වී තිබෙනවා. ඒවායේම 1962 දී රුපියල් 1.62 ක්ව තිබුණු නිෂ්පාදන වියදම — කොස්ට් රිෆ් ප්‍රොඩක්ෂන් — මම හිතන විධියට 1981 සංඛ්‍යා ලේඛන අනුව දැන් රුපියල් 6.85 ක් පමණ වෙනවා. ඒ අනුව අපට පෙනෙනවා, තේ කිලෝ එකක් නිෂ්පාදනය කිරීම සඳහා යන වියදම එන්න එන්නම වැඩි වී තිබෙන බව. ඒ අනුව, ලාභයත් එන්න එන්නම අඩු වන බව ඕනෑ කෙනෙකුට පෙනෙනවා. ‘ප්‍රෝපිට්’ එක නැත්නම් ලාභය කෙ.යි තරම් අඩු වී තිබෙනවාද, ඒ වගේම ‘කොස්ට් රිෆ් ප්‍රොඩක්ෂන්’ එක නැත්නම් නිෂ්පාදන වියදම කොයි තරම් වැඩි වී තිබෙනවාද කියා සොයා බලා අවශ්‍ය කටයුතු කිරීමත් ඇමතිතුමාගේ වගකීමක්.

ඒ ඒ වත්ත අරගෙන වෙන වෙනම බැලුවාම, මේ නිෂ්පාදන වියදම වැඩි වී තිබෙන්නේ එක විධියකට නම් අපට ඒක තේරුම් ගන්න පුළුවනි. ඒ වගේමයි, නිෂ්පාදනය කරන ප්‍රමාණය පිළිබඳ තත්ත්වයත්. යම් කිසි වත්තක හෝ තේ කිලෝ එකක් නිෂ්පාදනය කිරීම සඳහා වුවමනාවට වඩා—රු. 6.52 කල වඩා—වියදම් කර තිබෙනවා නම් ඒ ගැනත් සොයා බලන්න ඕනෑ. කොහොමද මේක වුණේ කියා. නමුත් ක්‍රමවර්ධනය දිස්ත්‍රික්කයේ වත්තක නම් සමහර විට වැඩිපුර නිෂ්පාදන වියදමක් යන්න පුළුවන්, ඒවායේ වැඩ කරන උදවියට යම් යම් වරප්‍රසාද දීමනා—ශීත කාලයට දෙන

ආධාර දීමනා වගේ ‘ප්‍රින්ෂ් බෙහිප්ටිස්’—දෙන නිසා නමුත් ඒ දිස්ත්‍රික්කයේම එක වත්තක නිෂ්පාදන වියදම වැඩි වන අතර, තවත් වත්තක නිෂ්පාදන වියදම හුඟක් අඩු නම් ඒ ගැනත් සොයා බලන්න ඕනෑ. නමුත් සමහර විට භූගෝලීය කරුණු—පස් සරුකම නැත්නම් නිසරුකම—අනුව එක වත්තක ‘සිල්ඩ්’ එක නැත්නම් අස්වැන්න අඩු වෙන්නත්, තවත් වත්තක වැඩි වෙන්නත් පුළුවනි.

නමුත් වත්තෙන්— වත්තට, තේ කිලෝ එකක් නිෂ්පාදනය කිරීම සඳහා යන වියදමේ ලොකු පරතරයක් ඇති වෙන්න බැහැ. ඒ විධියේ ලොකු වෙනසක් තිබෙනවා නම් එතැන තිබෙනවා, මොකක් හෝ ලොකු දූෂණයක්. මම කලින් සඳහන් කළ අර ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර තුනේ ඇතුළත් තොරතුරු, මෙතැනදී හුඟක් වැදගත් වෙනවා. ඒ පත්‍රවල ඇති ලිපි සම්පූර්ණයෙන්ම කියවන්න මම අදහස් කරන්නේ නැහැ. එහෙම කළොත් එය තමුන්තාත් සේලාට කරන ලොකු අපරාධයක් වෙනවා. නමුත් ඒ ලියවිලි තුනේ බොහොම පැහැදිලිව, අපකෂපාතීව තොරතුරු දක්වා තිබෙනවා. එය ලියා තිබෙන්නේ බර්නාඩ් ඊ. ද සිල්වා නමැති මහත්මියයකුයි.

සභාපතිතුමා

(*தலைவர்*)
(The Chairman)

ඇමතිතුමාගේ කාලයයි, දැන් මන්ත්‍රීතුමා පාවිච්චි කරන්නේ. තවත් මන්ත්‍රීවරු කපා කරන්න ඉන්නවා. එම නිසා ඉක්මනින් කපාව ඉවර කරන්න.

ආනන්ද දසනායක මහතා

(*திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க*)
(Mr. Ananda Dassanayake)

ඇමතිතුමා නම් කපා නොකළත් කමක් නැති තරම්. මෙන්න මේවා ක්‍රියාත්මක කරන්න කියා එතුමාට යෝජනා ඉදිරිපත් කළ යුත්තේත් අපි නොවෑ? [බාධා කිරීම්]

ඇලික් අළුවිහාරේ මහතා (වැවිලි කර්මාන්ත නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා)

(*திரு. அலிக் அலுவிறார* — பெருந்தோட்டக் தொழில் பிரதி அமைச்சர்)

(Mr. Alick Aluvihare—Deputy Minister of Plantation Industries)

පේ. ඊ. ඩී. බී. එස්. පී. සී. අයිති ඒකටයි. එම නිසා ඒ වැය ශීර්ෂය යටතේ මේවා ඉදිරිපත් කරන්න එතුමාට පුළුවන්කම තිබෙනවා.

ආනන්ද දසනායක මහතා

(*திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க*)
(Mr. Ananda Dassanayake)

මම දන්නේ නැහැ, මය ‘මාජින්’ එක නැත්නම් මායිම වැටී තිබෙන්නේ කොතැනින්ද කියා. ඒක තමුන් තාත් සේලා දන්නවා වුණත්, අපි දන්නේ නැහැ. අපි වැවිලි කර්මාන්ත අමාත්‍යාංශය, ජනතා වතු සංවර්ධන අමාත්‍යාංශය, රාජ්‍ය වැවිලි අමාත්‍යාංශය යනුවෙන් එකම විධියේ අමාත්‍යාංශ කීපයක්ම තිබෙනවා. එතැන පටල වැටී ගොඩක් තිබෙනවා.

[ආනන්ද දසනායක මහතා]

මම පෙන්වුම් කර දෙන්න ගියේ මේකයි : 1965 දී කිලෝ දසලක්ෂ 229.5 ක් වූ අපේ ' පී ප්‍රඩක්ෂන් ' එක නැත්නම් තේ නිෂ්පාදනය 1982 දී කිලෝ දසලක්ෂ 187.8 කට පහළ බැස තිබෙනවා. [බාධා කිරීම්] මේ අනුව තේ නිෂ්පාදනය විශාල කිලෝ ගණනකින් පහත වැටී තිබෙන බව පෙනෙනවා. එන්න එන්නම එය පහත වැටී තිබෙනවා. 1965 සිට 1982 දක්වා කාලය තුළ මේ පහත වැටීම සිදු වී තිබෙනවා. තේ නිෂ්පාදනය මේ විධියට පහත වැටෙන්න හේතුව මොකක්ද කියා අපි හොයා බලන්න ඕනෑ. 1962 දී පහත වැටී තිබෙන ප්‍රමාණය සියයට 18.16 ක් වෙනවා. අපි මේවා ගැන සැලකිල්ලක් දැක්විය යුතුයි. අපට මෙයින් ලැබුණු සියයට 70 ක් පමණ වූ ආදායම දැන් සියයට 47 දක්වා පහත වැටී තිබෙනවා. තේ, පොල් රබර් ආදියේ ආදායම එන්න එන්නම පහත වැටිගෙන යනවා.

මේකට එක හේතුවක් වශයෙන් තිබෙන්නේ මැනේජ් මන්ට් එකේ, පරිපාලනයේ වැරද්දයි. මේ සංස්ථා දෙකම එකක් විය යුතුයි. (බාධා කිරීම්) මම උදාහරණයක් වශයෙන් එක් කැණක් පෙන්වන්නම්. කිසියම් ප්‍රදේශයක ජේ. ඊ. සී. බී. එකේ වත්තකුත් එස්. පී. සී. එකේ වත්තකුත් තිබෙනවා. (බාධා කිරීම්) පැහැත්තේ නැතිව ඉන්නකෝ. (බාධා කිරීම්) අම්මෝ, හරි පැහිවීම මිනිස්සු විකක් මේ ඉන්නේ. අනේ නිකං ඉන්න. (බාධා කිරීම්) තමන් කතා කරන්නේ නැහැ. තමන්ට කතා කරන්න අවස්ථාවත් නැහැ. කටවහරෙන ඉන්නවා. මුකවාමම දාගත්තු අය වාගේ. එහෙම ඉන්න ගමන්, අනෙක් කෙනෙක් කතා කරන විට (බාධා කිරීම්)

Keep quiet. If you are unable to say, keep quiet.
මේක ආණ්ඩුවට දෙන උපදේශයක් නොවෙයි ; ඇමති තුමාට දෙන උපදේශයක්.

සභාපතිතුමා
(තலைவர்)
(The Chairman)

The hon. Member can certainly address the Chair instead of getting involved in cross-talk.

ආනන්ද දසනායක මහතා
(திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க)
(Mr. Ananda Dassanayake)

No, Sir, I am prepared to listen to you, but the question is they are not allowing us to speak.

සභාපතිතුමා
(தலைவர்)
(The Chairman)

Why are you getting involved ? Now, you have used more time than what you wanted.

ආනන්ද දසනායක මහතා
(திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க)
(Mr. Ananda Dassanayake)

But see their behaviour, Sir.

සභාපතිතුමා
(தலைவர்)
(The Chairman)

Please take another two minutes and wind up your speech.

ආනන්ද දසනායක මහතා
(திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க)
(Mr. Ananda Dassanayake)

It is a disgrace to this House.

මම කතාකරගෙන ගියේ, මේ ආයතන වෙනම ආයතන දෙකක් හැටියට නොව එකම ආයතනයක් හැටියට වැවිලි කර්මාන්ත අමාත්‍යාංශයෙන් පාලනය කළ යුතු බව කීමටයි. එක් ආයතනයක් හැටියට ඒ අමාත්‍යාංශයේ පාලනයට ගත යුතුයි. දැන් තිබෙන තත්ත්වය අනුව, ජේ. ඊ. සී. බී. වත්තක තිබෙන පාලනය නොවෙයි, එස්. පී. සී. වත්තක තිබෙන්නේ. එකක තිබෙන විනය නොවෙයි අනෙක් එකේ තිබෙන්නේ. මේ දෙක පැරිම කරදරයක්. ඒ නිසා දෙකම එකම පාලනයකින් ගෙන යන්න ඕනෑ. එය ඉතාම වැදගත් වෙනවා. (බාධා කිරීම්) වැවිලි කර්මාන්තයට අයිති කොටස් දෙකක් තියෙනවා. මේ දෙක එකක් විය යුතු බවයි මම කියන්නේ. රජය මේ සම්බන්ධයෙන් ගෙන තිබෙන පියවර වැරදියි. මම කියන්නේ මේ දෙක එකම අමාත්‍යාංශයකට—එක් ඇමතිවරයකු යටතට, වැවිලි කර්මාන්ත ඇමතිවරයා යටතට ගත යුතු බවයි. (බාධා කිරීම්)

සභාපතිතුමා
(தலைவர்)
(The Chairman)
Do not argue.

ආනන්ද දසනායක මහතා
(திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க)
(Mr. Ananda Dassanayake)

සභාපතිතුමනි, මම තමුන් තාන්සේට කියන්නේ (බාධා කිරීම්).

සභාපතිතුමා
(தலைவர்)
(The Chairman)

The hon. Deputy Minister must kindly refrain from arguing.

ආනන්ද දසනායක මහතා
(திரு. ஆனந்த தஸநாயக்க)
(Mr. Ananda Dassanayake)

මේකේ විශේෂ කාරණය මේකයි. මේ පාඩු සිදු වන්නේ පරිපාලනයේ දුර්වලකම නිසායි.

සභාපතිතුමා
(தலைவர்)
(The Chairman)
දැන් නතර කරන්න ඕනෑ.

ආනන්ද දසනායක මහතා

(*ශ්‍රී. ඉ. ආනන්ද ත්‍යාගාචාර්ය*)

(Mr. Ananda Dassanayake)

ඊළඟට ඒ වාගේ පරීක්ෂණ හරිහැටි කිරීම, අඩපණවීම, ඊළඟට, යම්කිසි වැඩකට යොදන මූලධන ආයෝජන, ඒ වැඩට ඕනෑ කරන ඇස්තමේන්තු හරිද වැරදිද කියා පරීක්ෂා කිරීමේ දුර්වලකම, මේ නිසා අනවශ්‍ය විධියට මුදල් නාස්ති වෙනවා.

සභාපතිතුමා

(*තலைவர்*)

(The Chairman)

ගරු මන්ත්‍රීතුමා පොරොන්දු වුණ විනාඩි දහයෙන් කතාව නතර කරන්න.

ආනන්ද දසනායක මහතා

(*ශ්‍රී. ඉ. ආනන්ද ත්‍යාගාචාර්ය*)

(Mr. Ananda Dassanayake)

තවම පහසු ගියේ. තව පහක් තියෙනවා.

සභාපතිතුමා

(*தலைவர்*)

(The Chairman)

කරුණාකර එහෙම කරන්න එපා, ඔය කරන එක වැරදියි. එහෙම අනික් අයටත් ඉඩ නොදෙන එක හොඳ නැහැ.

ආනන්ද දසනායක මහතා

(*ශ්‍රී. ඉ. ආනන්ද ත්‍යාගාචාර්ය*)

(Mr. Ananda Dassanayake)

මම ඉවර කරන්නයි යන්නේ, කරුණා කර මට තව පිකක් ඉඩ දෙන්න.

සභාපතිතුමා

(*தலைவர்*)

(The Chairman)

නැහැ, නැහැ, බොහොම කණගාටුයි, පොරොන්දු කඩ කරන එක හරි නැහැ.

ආනන්ද දසනායක මහතා

(*ශ්‍රී. ඉ. ආනන්ද ත්‍යාගාචාර්ය*)

(Mr. Ananda Dassanayake)

සර් මට වඩා කාලයක් ගන්නව හෙ මාව විවේචනය කරන්න. සමාවෙන්, මම අවසන් කරනවා. මම කියනවා ගරු ඇමතිතුමාට—මම හැමදාමත් කියා තිබෙනවා—පොහොර එක්කො නොමිලේ දෙන්නය, එහෙම නැත්නම් සියයට 80 ක වත් සහනාධාරයක් දෙන්නය කියා.

සභාපතිතුමා

(*தலைவர்*)

(The Chairman)

Please, I am now calling upon the hon. Deputy Minister to reply.

ආනන්ද දසනායක මහතා

(*ශ්‍රී. ඉ. ආනන්ද ත්‍යාගාචාර්ය*)

(Mr. Ananda Dassanayake)

I am going to finish, I am going to wind up my speech in five minutes.

සභාපතිතුමා

(*தலைவர்*)

(The Chairman)

No, no. I cannot give you five minutes.

ආනන්ද දසනායක මහතා

(*ශ්‍රී. ඉ. ආනන්ද ත්‍යාගාචාර්ය*)

(Mr. Ananda Dassanayake)

This is the last request. Will you not allow me to finish ?

සභාපතිතුමා

(*தலைவர்*)

(The Chairman)

I cannot allow you to do so.

ආනන්ද දසනායක මහතා

(*ශ්‍රී. ඉ. ආනන්ද ත්‍යාගාචාර්ය*)

(Mr. Ananda Dassanayake)

ගරු ඇමතිතුමනි, පොහොර මිල සියයට 80 තිත් පමණ අඩු කළ යුතුය, එසේ නැත්නම් පොහොර නොමිලේම දීමට කටයුතු කළ යුතුය කියා මම ඉල්ලා සිටිනවා.

සභාපතිතුමා

(*தலைவர்*)

(The Chairman)

The hon. Member for Minuwangoda (Mr. Bennet Gunasekera) can have two minutes as requested. The hon. Deputy Minister can follow.

අ. හ. 3.30

බැනට් ගුණසේකර මහතා (මිනුවන්ගොඩ)

(*ශ්‍රී. ඉ. බෙනට් ගුණසේකර—மினுவாங்கோடை*)

(Mr. Bennet Gunasekera—Minuwangoda)

ගරු සභාපතිතුමනි, වැවිලි කර්මාන්ත අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීඝ්‍රය යටතේ වචන ස්වල්පයක් කපා කිරීමට ඉඩක් ලැබීම ගැන මම ඉතාමත් සන්තෝෂ වෙනවා. ඒ මොකද? බොහොමයක් ගරු මන්ත්‍රීවරු කපා කෙළේ කර්මාන්තය සම්බන්ධවයි. නමුත් මිනුවන්ගොඩ ආසනයේ තමයි වැවිලි කර්මාන්ත අමාත්‍යාංශය යටතේ පාලනය වන කපු සංස්ථාව තිබෙන්නේ. ඒ කිසි වචන ස්වල්පයක් කපා කිරීමට ලැබීමේ වැදගත්කම තිබෙන්නේ.

පළමුවෙන්ම ගරු ඇමතිතුමාට ස්තූතිවන්ත විය යුතුයි. ඒ මොකද, සෑහෙන කාලයක් තිස්සේ පැවති සේවක අර්බුදයක් හේතුකොට ගෙන එහි වැඩ කටයුතු අඩපණ වී තිබුණු අවස්ථාවක ඒ සේවක අර්බුදය නිරාකරණය කර දැන් යම් තත්වයකට එහි වැඩ කටයුතු පවත්වාගෙන යාම ගැන. ඒ ගැන එතුමාට තවත් වරක් මම ස්තූතිවන්ත වෙනවා.

මෙහිදී සැලකිය යුතු තවත් කරණයක් නම් ලෝක වෙළඳ පොළේ කපු මිල සෑහෙන ප්‍රමාණයකින් අඩු වී තිබීමයි. අපට ලැබී ඇති ආර්ථිකයේ හැටියට, රුසියාවත් ඉන්දියාවත් අතර ද්‍රව්‍ය වෙනුවට ද්‍රව්‍ය හුවමාරු කිරීමේ barter ක්‍රමයට පැවති වෙළඳාම් ක්‍රමය නැති වී ගිහිත්

[බැනව් ගුණසේකර මහතා]
 ඉන්දියාවේ කපුන් විවෘත වෙළඳ පොළට පැමිණ තිබෙන නිසා මිල ගණන් අඩුවී තිබෙනවා. මේ තත්ත්වය හරිගස්සා ගන්න පිළිවෙලක් මම පෙන්වා දෙන්නට කැමතියි. පුළුල් අපනයන බෝගවලට පහසුකම් ලබා දෙනවාය කියා වෙළඳ අමාත්‍යාංශය යටතේ සහෝස මගින් වෙනමම කොටසක් ඇති කර කටයුතු කරගෙන යන බව මට දකින්නට ලැබුණා. නමුත් ඒ ලැයිස්තුවට කපුන් ඇතුළත් වී තිබෙන බවක් මම දැක්කේ නැහැ. එම නිසා මම ඒ ආයතනයේ සහාපතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. කපුන් ඒකට ඇතුළත් කරන්නය කියා. එතකොට අපට අලුත් වෙළඳ පොලවල් ඇතිව මීට වඩා ව්‍යාප්ත පිළිවෙලකට අපනයනය කන්න පුළුවන් වෙනවා.

අතික් කාරණය මෙයයි. කපු තැලීමෙන් ඒ පළාතේ කාන්තාවන් විශාල වශයෙන් ආදායම් ලබාගන්නවා. ඒ නිසා කපු සංස්ථාවෙ තිබෙන කපු විකුණා අවසන් කළොට පසුව යළිත් කපු මද සංස්ථාවට ගැනීමට කටයුතු කළොත් මම හිතනවා සංස්ථාවටත් වාසියක් ලබාගන්න පුළුවන් වන අතර ඒ ගැමි කාන්තාවන්ගේ රැකියා ප්‍රශ්නයත් විසඳාගන්න පුළුවන් වේය කියා. ඒ නිසා ඒ ගැන ගරු ඇමතිතුමා කල්පනා කරනවා ඇතැයි මම විශ්වාස කරනවා.

අ. හා. 3.30

ගාමිණී අතුකෝරල මහතා (නියෝජ්‍ය සෞඛ්‍ය කටයුතු හා රැකියා ඇමතිතුමා)

(සී. ග්‍රැ. ගාමිණී අතුකෝරල මහතා—இணைஞர் அலுவலர்கள், தொழில்வாய்ப்புப் பிரதி அமைச்சர்)

(Mr. Gamini Atukorale—Deputy Minister of Youth Affairs & Employment)

ගරු සහාපතිතුමනි, වැවිලි කර්මාන්ත වැය ශීර්ෂය යටතේ වචන කීපයක් කපා කිරීමට අවස්ථාව ලබා දීම ගැන මම තමුත්තාත්සේට විශේෂයෙන් ස්තූති කරනවා. සමහර උදව්‍ය නම් මේ වැය ශීර්ෂ සාකච්ඡා කරන අවස්ථාවේදී කොහේ හෝ දෙයක් බලාගෙන ඇවිල්ලා, සාකච්ඡාවට භාජනය වන වැය ශීර්ෂයට කිසිම සම්බන්ධ කමක් නැති, කපා කරන ප්‍රදියට කපා කරන්න ඕනෑ නිසා නිකමි මෙතන දෙඩා බලා අපේ වටිනා කාලය කාබා සිනියා කිරීමයි පුරුද්දක් වී තිබෙන්නේ.

සහාපතිතුමනි, මෙම වැය ශීර්ෂය යටතේ පසුගිය වසරේ අයවැය විවාද අවස්ථාවේදී රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කයේ මැතිවරණ කොට්ඨාශයක් නියෝජනය කරන මන්ත්‍රී වරයෙකු හැටියට මෙම අමාත්‍යාංශය යටතේ පවතින කුඩා තෝවතු අධිකාරය ගැන මම වෝදනා මුඛයෙන් කපා කලා මට මතකයි. නමුත් රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කයේ මන්ත්‍රීවරයෙකු හැටියට අපට ටිකක් සන්තෝෂ වෙන්න පුළුවනි, එක්තරා විධියක ප්‍රගතියක් කුඩා තෝවතු සංවර්ධන අධිකාරිය තුළින් රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කයේ අපට පෙනෙන්නට තිබෙන නිසා. ඒ වුණත් අපට තවමත් සැහීමට පත්වෙන්න බැහැ. කුඩා තෝවතු රාශියක් තිබෙන දිස්ත්‍රික්කයක, කුඩා තෝවතු රාශියක් තිබෙන ඡන්ද කොට්ඨාශයක් නියෝජනය කරන මන්ත්‍රීවරයෙකු හැටියට මා කියන්න ඕනෑ, කුඩා තෝවතු හිමියන්ගේ තේ දළ, කර්මාන්ත ශාලාවලට හාර දෙන අවස්ථාවේදී මවුන්ට සැහෙන ප්‍රශ්නයකට මුහුණ දෙන්නට සිදුවී තිබෙන බව. පසුගිය මාසයේදී රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කයේ කර්මාන්ත

ශාලා දෙකක්ම කුඩා තෝවතු සංවර්ධන අධිකාරිය යටතට පවරා ගත් බව මම මේ අවස්ථාවේදී ඉතාම කෘතඥවූවක ව සඳහන් කරන්න ඕනෑ. රත්දෙල කර්මාන්ත ශාලාවත්, නව පනාවැන්න කර්මාන්ත ශාලාවත් පවරා ගත්තා. නමුත් රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථාවෙන් දළ නිෂ්පාදනය කරන්නේ නැති කර්මාන්ත ශාලා තව කීපයක්ම තිබෙනවා. මම හිතන විධියට රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කයේ සිටින කුඩා තෝවතු හිමියන්ගේ සියලුම දළ මිලට ගන්නට මේ කර්මාන්ත ශාලා දෙකටම අවස්ථාවක් ලැබෙන්නේ නැහැ. කුඩා තෝවතු හිමියන්ගේ දළ මිලට ගැනීමට රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථාව ටිකක් මැළිකමක් දැක්වීම නිසා නිවිති ගල මැතිවරණ කොට්ඨාශයේ සිටින අයට සැහෙන ප්‍රශ්නයකට මුහුණපාන්නට සිදුවී තිබෙනවා. ඒ නිසා වැවිලි සංස්ථාව සමග සාකච්ඡා කර, එම සංස්ථාවට අයත්, දැනට වසා දමා ඇති කර්මාන්ත ශාලාවක් කුඩා තෝවතු සංවර්ධන අධිකාරියට පවරා දෙන්නට කටයුතු කරන්නය කියා ඇමතිතුමාගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා. එසේ කළොත් නිවිතිගල මැතිවරණ කොට්ඨාශයේ පමණක් නොව යාබද ඇති කලවාන මැතිවරණ කොට්ඨාශයේත් සිටින කුඩා තෝවතු හිමියන්ටත් යම්කිසි සහයෝගයක් ලබා දෙන්නට පුළුවන් වෙනවා.

මා මීට වඩා දීර්ඝ වශයෙන් කතා කරන්න බලාපොරොත්තු වෙන්නේ නැහැ. අපට නැවතත් මේ වර්ෂය අවසානයේදී එළඹෙන අයවැය කාරක සභා අවස්ථාවේ දීත් කතා කරන්න ඉඩක් ලැබෙන නිසා ඒ අවස්ථාවේදී තවදුරටත් කතා කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙමින්, විශේෂයෙන්ම රත්නපුර දිස්ත්‍රික්කය වෙනුවෙන් කළ ඉල්ලීමට ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු වේවායි ප්‍රාර්ථනය කරමින් මා නිහඬ වෙනවා.

ඇලික් අළුවිහාරේ මහතා (වැවිලි කර්මාන්ත නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා)

(සී. ග්‍රැ. ඇලික් අළුවිහාරේ මහතා—பெருந்தோட்டத் தொழில் பிரதி அமைச்சர்)

(Mr. Alick Aluvihare—Deputy Minister of Plantation Industries)

ගරු සහාපතිතුමනි, කොත්මලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (අනන්ද දසනායක මහතා) කිව්වා, මගේ ඇමතිතුමාත් මමත් දකින්න ලැබෙන්නේ ඉතා කලාතුරකින්ය කියා. පාර්ලිමේන්තුවේ ඉන්න පොඩිම දෙන්නා අපි දෙන්නා නිසා වෙන්න ඇති, කොත්මලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට අපිව පෙනෙන්නේ නැත්තේ.

අපේ මිනුවන්ගොඩ මන්ත්‍රීතුමාත් (බෙනව් ගුණසේකර මහතා) සඳහන් කළ පරිදි කපු පිරිසැකසුම් මධ්‍යස්ථානය තිබෙන්නේ මිනුවන්ගොඩයි. අපේ සංස්ථාවට අයිති කපු වතු නවයක් තිබෙනවා. ඒ වතු නවයේම එලදාව ගෙන එන්නේ මිනුවන්ගොඩයි. මේ කපු පිරිසැකසුම් මධ්‍යස්ථානයේ 250 ක් පමණ සේවක පිරිසක් වැඩ කරනවා. ඒ අයට මුළු අවුරුද්දේම වැඩ කරන්නට අපි අවස්ථාව සලසා දී තිබෙනවා. සමහර විට මේ අවුරුද්දේදී ලැබෙන කපු ප්‍රමාණය වැඩි වුණොත් ගමේ ඉන්න අතික් අය ලවා හෝ ඒ කපු ශුද්ධ කරවා ආපසු එවා මිල දී ගන්නට අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා. විශේෂයෙන්ම මේ වතු නවයම පිහිටා තිබෙන්නේ වියලි කලාපයේයි. කොණ්ඩවිච්චි වතුයාය, මාන්කර්ණි වතුයාය, පුත්තලම

වතුයාය, මඩුපාර වතුයාය, කමන්දඵව වතුයාය, නිරියාය වතුයාය, පුනරින් වතුයාය, මිරිපිපිල වතුයාය, හාර්ඩි වතුයාය ආදී මේ හැම වතුයායක්ම තිබෙන්නේ විශ්ලී කලාපයේයි. 1982 සැප්තැම්බර් මාසයේ පටන් මේ ප්‍රදේශයට ලැබී තිබෙන්නේ අහල් හතරක වර්ෂාපතනයකි. මේ වනාවෙන් මේ කපුණ්වල මල් පල හටගනිමින් තිබෙනවා. නමුත් මේ මාසය හෝ ලබන මාසය ඇතුළතදී වර්ෂාව නොලැබුණහොත් ඒ පලදාව අඩුවෙන් පුළුවන්. එවැනි තත්වය සිදු වන්නේ නිලධාරීන්ගේ අදක්ෂතාවයක් නිසා හෝ වෙනත් කාරණයක් නිසා හෝ නොව වර්ෂාව නොලැබීම නිසයි. 1977 දී අපේ රජය බලයට පත්වීමෙන් පසු මේ වතුයායවල් තවයේම අක්කර 8380 ක පමණ අපි කපු වවා තිබෙනවා. එයින් අක්කර 2052 කින් පමණ හොඳ පලදාවක් ලැබෙනවා. අනික් අක්කර ප්‍රමාණයෙන් ලැබෙන පලදාවත් විකෙන් වික හොඳ තත්වයට පත්වනවා. සහාපතිතුමා ඇතුළුව අන්තිම කම්කරුවා දක්වා සිටින සියලුම දෙනා ඉතාම උනන්දුවෙන් මේ සංස්ථාවේ වැඩ කරගෙන යනවා. අපේ ගරු ඇමතිතුමා දැන් මාසයකට පමණ කලින් අපේ විශාලම වතුයාය වන මන්නාරමේ කොණ්ඩවිච්චි වතුයායට ගියා. ඇමතිතුමා එහි ගොස් ඒ වැඩ කටයුතු බලා සන්නෝෂ වුණා. උදේ 7 ට වැඩ පටන්ගෙන දවල් එකටයි වැඩ අවසන් වෙන්නේ. ඒ වතුයායේ වැඩ කරන අයට ඕනෑම හෝගයක් වටාගන්න අපි ඉඩ දී තිබෙනවා. කවිපි පමණක් වගා කරලා එක පවුලකට රුපියල් පහළොස් දහක්, විසිදහක් ලැබී තිබෙනවා, මේ අවුරුද්ද ඇතුළත. ඇමතිතුමා එතුමාගේ සතුව ප්‍රකාශ කිරීමට රුපියල් 17,000 ක් පමණ වටිනා විචි එකක් ඒ ජනතාවට දුන්නා. ඉස්පිරිතලයක් දී තිබෙනවා. පාඨශාලාවක් දී තිබෙනවා. ඒ අයට අපි උනන්දු කරවන්න ඕනෑ. එවිට තමයි ඔවුන්ගේ දේවල් වාගේ සලකා මේ සංස්ථාවේ වැඩ කරන්නේ.

ඇමතිතුමාට උත්තර දීමට ඇත්තේ නව විනාඩි 20 ක් පමණක් නිසාත්, මේ සංස්ථාව ගැන—විවේචන අපි බලාපොරොත්තු වුනත්—කිසිම විවේචනයක් ඇති නොවුණු නිසාත් මගේ වචන ස්වල්පය මෙයින් අවසන් කරනවා.

මොන්ටේගු ජයවික්‍රම මහතා (රාජ්‍ය පරිපාලන ඇමතිතුමා සහ වැවිලි කර්මාන්ත ඇමතිතුමා).

(සී. ජේ. මොන්ටේගු ඉයනිකරාම—පොතා තීර්වාරා අමාත්‍ය ජනරාල් පෙරුණ් ජොර්ජ් ජොර්ජ්ගේ අමාත්‍ය ජනරාල්)

(Mr. Montague Jayawickrema—Minister of Public Administration and Minister of Plantation Industries)

Mr. Chairman, since I have a bare 20 minutes, I will as briefly as possible give an account of the work of the Plantation Industries Ministry during the last year.

Sir, I will first make some observations on rubber. I thought of making rubber an important item in my speech because 75 per cent of the rubber in Sri Lanka is owned by smallholders and therefore, it is important for us to study what is happening as far as rubber is concerned. Now, in the year 1977, 6,460 acres were replanted. That is the period of time that my honourable Friend, the Member for Attanagalla, was

an important Member of the Government. Now, this is not in the form of criticism, but I want the country to know the progress this Government has made. The number of acres re-planted in 1976 was 6,299. This figure has increased to 16,758 for the year 1982. That is the actual re-planted acreage from the year this Government came into power up to now.

Now what is the projection? The projection for 1983 is 21,000 acres. In other words this year we propose to project our re-planting programme to 21,000 acres. I do not see any difficulty in achieving it because we have increased our target projection in actual re-planting for the last few years and our projection for 1984 is 25,000 acres. I think that is a fair achievement for this Government, that 25,000 acres will be re-planted in 1985, as against, as I stated earlier, 6,460 acres in 1977.

What are the clones that we are using? Now the latest development is taking place in the Rubber Research Institute and the clones that we propose to distribute among the rubber smallholders would be clones that we have never distributed in earlier times. The yield will be one ton of rubber per acre per year. The hon. Member for Attanagalla is an expert on this subject. The names of the clones are these: 100, 103, 114, 123 and my honourable friend can get full particulars if he writes to the Rubber Research Institute. They are all clones that will give one ton of rubber per year per acre and some of these clones will give the first yield in 4 1/2 years time. I welcome any Member to visit our Rubber Research Institute at Agalawatte. We will make all the arrangements for the visit so that you can see for yourself what this institute is doing. Now, Sir, that is as far as rubber is concerned.

Now Sir, my hon. Friend say, that people are cutting down their rubber trees and replanting rubber. I think it is an opportune moment for them to do so when the prices drop. Then I think it is scientifically correct for them to go on planting high yielding clones, so that for the next four or five years they get a substantial profit from very high yielding clones. Accepting all these factors as correct, if the yield per acre goes high, then the cost of production should be low.

As far as tea is concerned, as the hon. Member knows, the subsidy has increased vastly. He made a point that two rupees is too small a subsidy for infilling. I give an assurance that I will take up this matter with the Minister of Finance and see whether we can increase the infilling item to four rupees. There are two schools of thought on this question of refilling. Some prefer to replant completely, and some prefer infilling. But in India they do infilling, while in Sri Lanka we do a little more replanting.

[මොන්ටේගු ජයවික්‍රම මහතා]

The replanting subsidy, as you know, in the lower country is Rs. 12,000 and in the mid-country and up country Rs.14,500. So you see that this Government has progressively increased the subsidy to encourage the small holding to plant more and more of the latest clones. We have established various nurseries, the latest in the southern province, and we have lots of nurseries—one in Ratnapura, the St. Jerkins Estate, and elsewhere too. As far as the tea small holding factories are concerned somebody made an observation that more factories are built in the southern province than elsewhere. The reason for that is—it is not my choice—the World Bank survey made a recommendation that certain areas in the Deniyaya and Hiniduma Electorates should get factories because tea small holdings are most essential in the southern province as compared to up-country areas. The tea small holdings in the country areas get higher yields, that may be the reason why there is more concentration on tea small holdings in the low country than in the mid-and up-country.

අ. ස. 3.45

As far as the estates are concerned, I would like to mention that Darangala, Kalubowitiyana, Neluwa-Medagama are three estates in the Southern Province. Broadlands in Nuwara-Eliya, Raxana in Wattagama, Dartry in Gampola, Hinguloya at Mawenella; in Balangoda we have Randola, that has just been taken, and another factory is being taken also. In Nawalapitiya we propose to start another factory and since hear the hon. Member for Hangurankete asking for a tea smallholding factory, if you can get a silence factory from either the J.E.D.B. or the S.L.S.P.C., I will be very happy to explore the possibility of taking it over and making it a tea smallholding factory.

Now Sir, this is very interesting, in Darangala we made a nett profit under Rs. 1 million, in Kalubowitiyane we made a nett profite of Rs. 797,000 in Neluwa-Medagama we made a profit of over Rs.1 million, Broadlands Rs. 339,000. In Raxana for four months we made Rs.100,000, in Dartry, the lowest Rs. 81,000, in Hinguloya, Rs. 185,000. This was before the prices shot up. Now Sir, the prices are at a higher level than in any year in the modern history of tea planting. I attribute this to a shortfall of nearly 40 million kilogrammes per year from Sri Lanka, from India and most of the tea producing countries. That is one reason. The other reason is the problems that have arisen in India, in Assam, where production is at a disadvantage because of the communal problems that the Assamese Government is confronted with. The result is, the tea production is low.

I myself agree with the hon. Member that these tea prices are not going to remain like this perpetually. The time is coming when tea prices might come down—(Interruption) when the crops come in but it will never come down to the level it came down to last year.

Sir, I must thank my good Friend the District Minister for Matara who is also, as you know, the Member of Parliament for Morawaka. When he made his observations,

he told this honourable House the difference between what this Ministry is now and what it was some years ago. Sir, we are concentrating on the tea smallholders and also on the rubber smallholders. This is very important because we feel that they are the backbone of our rural economy and to that extent this Government is going all out to help the tea smallholder and the rubber smallholder. As my Deputy Minister said, the cashew and allied silk are also two Corporations that come under the Ministry and we are trying our best to help the cultivators of these two crops.

My hon. Friend for Minuwangoda who has the central factory for cashewnuts can be sure that we will take every possible step to meet the problems he has to face.

Now Sir, the other matter I want to deal with before I wind up I have just another eight to nine minutes to speak—is the tremendous headway our two Research Institutes have made. I have emphasized to the Director of the Tea Research Institute to process as much as possible tissue culture in propagation of tea plants. Sir, in China, for instance, they have already succeeded in completing the tissue culture experiments where they got the entire rubber plant, both the root and the stem by tissue culture. My Director of the Rubber Research Institute is to visit China in the course of the next few months, and I have told him to study this process of tissue culture so that—

මන්ත්‍රීවරයෙක්

(அங்கநகவர் ஒருவர்)

(A Member)

In the Mekong Valley?

මොන්ටේගු ජයවික්‍රම මහතා

(திரு. மொண்டேகு ஜயவிக்ரம)

(Mr. Montague Jayawickrema)

In the Mekong Valley. So that if he could learn the technique from the Chinese, it would be a tremendous advantage to our rubber industry. I must mention that we have welcomed the Chinese technicians who came to Sri Lanka on a number of occasions and they have been at the Rubber Institute learning our methods. As a matter of reciprocity, I have asked the Director to see what could be done by inviting a few Chinese to Sri Lanka to help us to propagate our rubber plant also similar to the tissue culture in the Meking Valley.

Now in tea promotion, we have made, tremendous headway. We are now exporting the variegated products such as tea bags and tea canisters. We are now the largest exporters of tea to the Middle East. Seventy per cent of our tea is now sold in the Middle East, to countries such as Saudi Arabia, the United Emirates, Kuwait, Egypt, Iraq, Syria, Jordan and North Africa. Actually Sri Lanka tea has captured the Middle East market and we are now controlling the Middle East market. This is true. You could check the statistics, and since my hon. Friend for Attanagalla smiled—I hope it is not a sarcastic smile—

லக்ஷ்மன் சயகோடி மெனா
 (திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)
 (Mr. Lakshman Jayakody)
 No, No!

மோன்டேஜு சயவிக்ரெமா
 (திரு. மொண்டேஜு ஜயவிக்ரம)
 (Mr. Montague Jayawickrema)

He agrees that we have really captured the Middle East market. Not only have we captured the Middle East market, we have also broken into the British market in exporting pure Ceylon tea. In the past, as you know, the multi-nationals blended our tea and sold it as a blend, but today for instance, we have the most prestigious group of firms like the "Army and Navy", a very prestigious chain of stores which are selling pure Ceylon tea as the Orchid Brand.

லக்ஷ்மன் சயகோடி மெனா
 (திரு. லக்ஷ்மன் ஜயக்கொடி)
 (Mr. Lakshman Jayakody)
 I smiled because you said "controlling the market".

மோன்டேஜு சயவிக்ரெமா
 (திரு. மொண்டேஜு ஜயவிக்ரம)
 (Mr. Montague Jayawickrema)

We are not controlling the market, but we have broken into the market again. What I meant was that we have broken into the market. The same thing has happened in Japan, - Isou - 400,000 outlets. They are green leaf people. But we have broken into the market again, and they are marketing our tea for the first time in 4,000 outlets in Japan. The thing is happening in Australia - Woolworth Wholesale - 700 outlets - are selling Sri Lankan tea, as the hon. Member knows. That is a tremendous headway, Sir. Not only that we have come in in a strong way to the competitive market in Spain, Italy. Also the Tea Board is actively promoting our campaign. It is a Uninational Umbrella Campaign for Ceylon tea supporting all the brands, of packeted tea and tea bags in these countries and in some of the other countries, such as Canada, New Zealand, France, Switzerland, the United States of America, and West Germany. And Sir, we have not kept still these last few years. So this Government has gone ahead, realised the importance of the two industries, and I think though up to now the Middle East employment factor has been the biggest money spinner for Sri Lanka, I think, if these prices persist, this year will show that tea has taken its proper place. I think the hon. Member agrees.

Now, I mentioned to you what the hon. Member for Attanagalla said. The reason for this shortfall in production, I think, you will agree is that we have both, India and Sri Lanka, suffered a major drought. We expected the Monsoons to break about the middle of March. It has not done so. So, production figures in Sri Lanka will drop unless the rain comes within the next fortnight.

Now, Sir, before I conclude, I must thank everybody concerned. Members of the Offices of the Ministry of Plantation Industries and all those associated with the Deputy Minister and myself in the last year. I thank also all hon. Members for the important criticisms or suggestions and compliments made by them.

"119 வன ஒப்பீசனெ 1 வன வுடி ஸபனா, ப்ரதர்வெந்தன விடவு ஸடா ௨. 24,24,000 ன னுடல ருபலே'வனவ ஸதுலன் னட ஸதுவ" ஸத ஸுள்தவ விமென லுடன். ஸா, ஸவிமென விட.

119 வன ஒப்பீசனெ 1 வன வுடி ஸபனா, ப்ரதர்வெந்தன விடவு ருபலே'வனவென் னெவென் னுவிவெ திநிவ ஸதுவெ திவெ'வ னதன லுடன்.

"தலைப்பு 119, நிகழ்ச்சித் திட்டம் 1, மீண்டுவருஞ் செலவுக்கான ரூபா 24,24,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமா" எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தலைப்பு 119, நிகழ்ச்சித் திட்டம் 1, மீண்டுவருஞ் செலவு அட்டவணியின் பகுதியாக இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 2,424,000, for Head 119, Programme 1, Recurrent Expenditure, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 119, Programme, 1 Recurrent Expenditure, ordered to stand part of the Schedule.

2 வன வுடி ஸபனா.—வுடிலி னதீவனவ ஸவெ'வனவ ஸது லே ஸபனா—
 இரவென விடவு, ௨. 15,99,90,000

நிகழ்ச்சித் திட்டம் 2.—பெருந்தோட்டத் தொழில்களின் அபிவிருத்தியும்—உதவிகளும் ஆக்கப்பொருட் செலவு ரூபா, 15,99,90,000

Programme 2.—Development of and assistance to Plantation Industries—Capital Expenditure Rs. 159,990,000

"119 வன ஒப்பீசனெ 2 வன வுடி ஸபனா, இரவென விடவு ஸடா ௨. 15,99,90,000 ன னுடல ருபலே'வனவ ஸதுலன் னட ஸதுவ" ஸத ஸுள்தவ விமென லுடன். ஸா, ஸவிமென விட.

119 வன ஒப்பீசனெ 2 வன வுடி ஸபனா, இரவென விடவு ருபலே'வனவென் னெவென் னுவிவெ திநிவ ஸதுவெ திவெ'வ னதன லுடன்.

"தலைப்பு 119, நிகழ்ச்சித் திட்டம் 2, ஆக்கப்பொருட் செலவுக்கான ரூபா, 15,99,90,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமா" எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தலைப்பு 119, நிகழ்ச்சித் திட்டம் 2, ஆக்கப்பொருட் செலவு அட்டவணியின் பகுதியாக இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 159,990,000, for Head 119, Programme 2, Capital Expenditure be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 119, Programme 2, Capital Expenditure, ordered to stand part of the Schedule.

ஸபாஸ்திதும

(தலைவர்)

(The Chairman)

The sitting is suspended till 4.30 p.m.

௨.௪.30 லு ஸதுலுடுவ னவெ'வெ'வ ஸதுலுடுவ லுடன், ௨. ௪. 4.30 லு திவெ'வ னதன ஸபாஸ்திதும [தீவெ'வ ஸதுலுடுவ மெனா] ஸது ஸபாஸ்திதுவென் னு'வத ஸதவெ'வ லுடன்.

அதன்படி, அமர்வு பி. ப. 4.30 மணிவரை இடை நிறுத்தப்பட்டு, மீண்டும் ஆரம்பமாயிற்று. குழுப் பிரதித் தலைவர் அவர்கள் [திரு. ஸ்டீவன் சமரவிக்ரம] தலைமை வகித்தார்கள்.

Sitting accordingly suspended till 4.30 P.M. and then resumed.
 MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES (MR. EDMUND SAMARAWICKREMA) in the Chair.

84 வது கட்டணம்.—சர்வ சபைகளின் உறுப்பினர்
1 வது வகுப்பினர்.—சர்வ சபைகளின் உறுப்பினர்
கட்டணம்—மீண்டுவருக செலவு ரூபா 30,72,000

தலைப்பு 84.—அரசாங்க நிருவாக அமைச்சர்

நிகழ்ச்சித் திட்டம் 1.— பொது நிருவாகமும் பதவியினர் சேவை
களும்—மீண்டுவருக செலவு ரூபா 30,72,000

HEAD 84.—MINISTER OF PUBLIC ADMINISTRATION
Programme 1.—General Administration and Staff Ser-
vices—Recurrent Expenditure, Rs. 3,072,000

கி. பி. ரத்னம் (கயை) (கயை)

(திரு. கா. பொ. இரத்தினம்—ஊர்காவறறுறை),
(Mr. K. P. Ratnam—Kayts)

குழுக்களின் பிரதித் தலைவர்களே, அமைச்சின் வாக்குப் பணம் பத்து ரூபாவால் குறைக்கப்படுமா என நான் முன் மொழிகின்றேன். அரசாங்க நிருவாக அமைச்சு பல செயற்பாடுகளிலே ஈடுபட்டிருக்கின்றன. இதனுள் சிறப்பாக உத்தியோக மொழியை நடைமுறைப்படுத்துதலும் வழிப்படுத்தலும் நியாயமான தமிழ் மொழி உபயோகத்தை நடைமுறைப்படுத்துதலும் இந்த அமைச்சின் பொறுப்பாக இருக்கின்றது. இதன் தொடர்பாகத் தமிழ் உத்தியோகத்தர்களுக்குக் சிங்கள மொழித் தேர்ச்சியை வரையறை செய்யும் பொறுப்பும் இந்த அமைச்சுக்கு உரியதாக இருக்கிறது. இவற்றைவிட பிரதேச அபிவிருத்தி அமைச்சு, புதிய அரசியலமைப்புத் திட்டத்தில் மொழிக்குக் கொடுக்கப்பட்ட உரிமைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்குப் பொறுப்பாக இருக்கின்றது.

இந்த இரண்டு அமைச்சுக்குமிடையே ஒருமுகமான ஒத்துழைப்பு இல்லை.

The direction and the supervision of the Official Language and the reasonable use of the Tamil Language in all spheres of the Public Service—Estimates, Page L 40. Then Sir, the implementation of the Official Language policy within the framework of the Official Language Act and the Tamil Language Special Act.

இந்த இரண்டு அரசாங்க நிருவாக அமைச்சின் கடமைகளாகக் காட்டப்பட்டிருக்கின்ற அதே வேளையில் பிரதேச அபிவிருத்தி அமைச்சின் கடமை

Ministry of Regional Development – the implementation of the Tamil Language under the provisions of the Constitution of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka.

என இருக்கிறது. இவ்விதமாக, தமிழ்மொழி உரிமையை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு இந்த இரண்டு அமைச்சுக்களும் பொறுப்பாக இருக்கின்றன. முந்திய அமைச்சு, தமிழ் மொழிச் சட்டத்தையும் உத்தியோக மொழிச் சட்டத்தையும் சேர்த்து நடைமுறைப்படுத்துவதாக இருக்கின்றது. இரண்டாவது அமைச்சு, அதாவது பிரதேச அபிவிருத்தி அமைச்சு அரசியலமைப்புக் கொடுக்கின்ற தமிழ்மொழி உரிமையை நடைமுறைப்படுத்துவதாக இருக்கின்றது. இந்த வகையில் தான் தமிழ்மொழியை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான சுற்ற

றிக்கை வராமலிப்பதற்குரிய காரணம் அமைகிறது. இந்த இரு அமைச்சுக்களும் இந்தச் செயற்பாட்டில் ஈடுபட்டிருப்பதுதான் இக்காலதாமதத்திற்குக் காரணமாகுமென்பதை நான் இங்கு வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

இங்கே நேற்றைய தினம் பேசிய பிரதம அமைச்சரவர்கள், தம்முடைய பேச்சிலே, தமிழ்மொழி அழல் சுற்றறிக்கைகள் உடனே வெளியிடப்படவேண்டுமெனக் குறிப்பிட்டதை "விரகேசரி" பத்திரிகை தலையங்கமாகிய பிரசுரித்திருக்கின்றது. இது எங்களுக்குப் புதுமை அல்ல. இப்படி எத்தனையோ தலையங்கங்களை நாங்கள் கண்டிருக்கிறோம். "ஜனநாயகக் கட்டளையிட்டிருக்கின்றோம்" என்று இப்படித் தலையங்கங்கள் பல வந்திருக்கின்றன. ஆகவே இப்படிப்பட்ட தலையங்கங்களினாலோ, அல்லது வேறு எவற்றினாலோ தமிழரிமை இந்நாட்டு மக்களுக்குக் கிடைக்காது. தமிழ் உரிமை கிடைக்க வேண்டுமென்றால், இவற்றை ஓர் அமைச்சுப் பொறுப்பேற்கவேண்டும். அரசாங்க நிருவாக அமைச்சு அல்லது பிரதேச அபிவிருத்தி அமைச்சு—இந்த இரண்டில் ஒன்று பொறுப்பேற்க வேண்டும். அன்றேல் இந்த இரண்டு அமைச்சுக்களும் ஒன்று பட்டுச் செயற்படவேண்டும்.

பிரதேச அபிவிருத்தி அமைச்சு தயாரிக்கின்ற சுற்றுநிருபங்கள் முதலியவற்றை அரசாங்க நிர்வாக அமைச்சு மேற்பார்வை செய்கின்றது. அவற்றிலே தமிழ் மொழிக்கு ஏதாவது சிறிது உரிமை கொடுத்துவிட்டால் "இது சிங்களம் மட்டும் சட்டத்துக்கு மாறானது" என்று சொல்வது வழக்கம். அத்துடன் "இதனைச் சட்ட ஆலோசகர்களிடம் சமர்ப்பிக்க வேண்டும்" என்ற நிலையிற் போய்த்தான் இது தங்கி விடுகின்ற நிலையை நாம் இன்று பார்க்கிறோம். ஆகையால், இந்த அமைச்சிலிருந்து இந்தப் பொறுப்பு விடுவிக்கப்படல் வேண்டும். அல்லது, பிரதேச அபிவிருத்தி அமைச்சு தன்னுடைய பொறுப்பையும் இந்த அமைச்சுக்கு ஒப்படைக்க வேண்டும்.

நான் மாண்புமிகு சனநாயகியவர்களை அவருடைய அழைப்பின்பேரில் சந்தித்த பொழுது முதன்முதலாக ஒரு வேண்டுகோளை விடுத்தேன். தமிழ் உத்தியோகத்தர்களுக்குச் சிங்கள மொழித் தேர்ச்சி பற்றிய ஒரு கூட்டத்துக்கு சனநாயகியவர்கள் எனக்கு விசேட அழைப்பு விடுத்திருந்தார். நான் பல ஆண்டுகளாகத் தமிழ் மொழி உரிமை பற்றிப் பேசி வந்ததுமட்டுமல்லாமல் தொடர்ந்தும் அதில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தபடியால் அப்பொழுது அவருக்கு நான் ஓர் உண்மையைச் சொன்னேன். "தமிழ் மொழி உரிமையை நடைமுறைப்படுத்துவது மிகவும் சிக்கலான, பொறுப்பு வாய்ந்த ஒரு விடயம், சனநாயகியாகிய நீங்களே இந்தத் திணைக்களத்தை—தமிழ் மொழி உரிமையை நடைமுறைப்படுத்தலைப் பொறுப்பேற்க வேண்டும் என்று அவரிடம் நேரிடையாகவே கூறினேன். அதுமட்டுமல்ல, கூட்டம் முடிந்த பின் அதனை நான் எழுத்திலும் கொடுத்தேன்.

ஏனென்றால், இது மிகவும் பொறுப்பு வாய்ந்த ஒன்று தட்டிக்கழிக்கின்ற ஒரு நிலைமையை உருவாக்காமல் உண்மையாகவே இதனை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமானால் பொறுப்பு வாய்ந்த ஒருவரிடத்திலே இதனைக் கொடுக்க வேண்டும். யானை தாங்க முடியாத ஒரு பார்த்தை ஒரு பூனை தாங்குகின்ற விதத்தில் பிரதேச அபிவிருத்தி அமைச்சரிடத்தில் இந்தப் பொறுப்பைக் கொடுத்துவிட்டால் அவர்

அதைச் செய்யமுடியாமல் இருக்கிறார். "சுற்று நிருபம் எப்போது வரும், எப்போது வரும்" என்று இந்தச் சபையில் நான் ஐந்துமுறை கேட்டேன். கடைசியாக, ஒரு கிழமையில் வரும் என்று அவர் எனக்கு மறுமொழி சொன்னார். ஆனால், இரண்டு ஆண்டுகளாகியும் அச் சுற்றுநிருபம் வெளிவரவில்லை. இதற்கு அடிப்படைக் காரணம், தமிழ் மொழி உரிமைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு அதிகாரமும் பொறுப்பும் வாய்ந்த ஒருவர்—சனாதிபதியோ, பிரதம அமைச்சரோ பொறுப்பாக இருக்காதது தான்.

"ஸிரகேசரி" என்ற பத்திரிகையிலே பிரசுரிக்கப் பட்டிருக்கின்ற பிரதமருடைய பேச்சு பற்றி நான் குறிப்பிட்டேன். ஆனால் பிரதமருடைய பொறுப்பிலே இருக்கின்ற ஒரு பிரிவு தமிழைப் புறக்கணிப்பது பற்றி நான் அவருக்குச் சுட்டிக் காட்டினேன். இவ்வித புறக்கணிப்பு-நீக்கப்பட வேண்டுமானால் உங்களைப் போன்ற பொறுப்பும் அதிகாரமும் வாய்ந்த ஓர் அமைச்சர் கையில் தான் பொறுப்பில் தான் தமிழ்மொழி உரிமை நடைமுறைப்படுத்தல் இருக்க வேண்டுமென நான் பிரதமருக்குச் சுட்டிக்காட்டினேன்.

1958 ஆம் ஆண்டு தமிழ் மொழி விசேட சட்டம் உருவாக்கப்பட்டது. 1958 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இன்று வரை என்ன மாதிரி தமிழ் புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்ததோ அவ்விதமே தொடர்ந்தும் இருந்து கொண்டு வருகின்றது. அரசியல் அமைப்பிலே தமிழ் மொழிக்கு உரிமைகளை வழங்கியிருக்கிறோம் என்று சொல்வது வெறும் ஏட்டுச் சரைக்காய் என்பதை நான் இங்கு மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்த விரும்புகின்றேன்.

ஆகவே, தமிழ் மொழி அமுலாக்களைப் பொறுப்பு வாய்ந்த ஓர் அமைச்சரிடத்திற் கொடுத்தால் ஒழிய எதுவும் செய்ய முடியாது. நான் மட்டும் இதைக் கூறவில்லை. இன்றைய நிலை, நான் பல ஆண்டுகளாகக் கூறி வந்ததைப் போலத்தான் இருக்கின்றது. நான் 1965 ஆம் ஆண்டு கூறியதைப்போலத்தான் இன்றும் இருக்கின்றது. இதை நான் கூறவில்லை. "சன் குறுப்" பைச் சேர்ந்த "சிந்தாமணி" என்ற பத்திரிகை இப்பொழுதுள்ள நிலையை மிக அழகாக எடுத்துக் கூறுகின்றது. இதனை நான் கூறினால் ஒரு வேளை தமிழ் ஆர்வத்தால்—தமிழ் வெறியால்—பேசுகிறேன் என்று நீங்கள் எண்ணலாம். தமிழ் மொழியின் இன்றைய நிலை இந்நாட்டில் எப்படி இருக்கின்ற தென்பதைச் "சிந்தாமணி" என்ற பத்திரிகை மிகச் சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டுகின்றது. எனவே நானாகக் கூறாமல் இந்நிலைமையை விளக்க அப் பத்திரிகையிற் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதை வாசித்துக்காட்டுகின்றேன்.

27.2.1983 ஞாயிற்றுக்கிழமை "சிந்தாமணி"யில்—

"தொண்டாவுக்கு அல்லில் அளித்த உறுதி காற்றில்" என்ற தலைப்பில் எழுதப்பட்டிருக்கின்ற சில பகுதிகளை நான் படித்துக்காட்ட வேண்டும்.

"ஸூபாவாஹினி நிகழ்ச்சிகள் மட்டுமல்ல; அதன் மொழிக்கொள்கையும் கூட தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு வெறுப்பையும் வேதனையையும் அளிக்கின்றது. அரசாங்க நினைக்காளங்களிலும் கூட்டுத்தாபனங்களிலுமுள்ள பொறுப்பு வாய்ந்த அதிகாரிகளும் அமைச்சர்களும் கூட—

"மொழி விஷயத்தில் தமிழ் பேசும் மக்களின் உள்ளங்களைப் புண்படுத்தும் வகையில் நடந்து கொள்வதுதான் இந்நாட்டில் சமூக ஒற்றுமைக்குப் பெரும் சவாலாக அமைந்திருக்கின்றது.

இலங்கை ஓரே நாடாக இருக்க வேண்டும் என்று மனதாவிருப்புகிறவர்களைக் கூட பிரிவினை பற்றிச் சிந்திக்கத் துண்டு பவர்கள் மொழிக் குழப்பம் செய்யும் இந்தச் சிறு நரிக் கூட்டத்தினர்தான்"

என்று அந்தப் பத்திரிகை எழுதுகின்றது. மேலும் அது கூறுவதாவது—

"அரமைப்புச் சட்டத்தின் 4 ஆவது பிரிவு அரசாங்கத்தின் மொழிக் கொள்கையை வரையறுத்துக் கூறுகிறது. அதில் மொத்தம் 8 ஷரத்துகள், அவற்றில் 6 ஷரத்துகளில் தமிழ் மொழி உபயோகம் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. கடைசி ஷரத்தில் என்ன சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது? இந்தப் பிரிவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மொழிகளை (சிங்களமும் தமிழும்) உபயோகிப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகள் அனைத்தையும் அரசு செய்யும் என்று அதில் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது.

அப்படியிருந்து நடைமுறை வேறாக உள்ளது"

தமிழ் மொழி உரிமையை நடைமுறைப்படுத்துவதற்குப் பல நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும் என்று அரசியல் மைப்புக் கூறுகின்றது. அதை இந்தப் பத்திரிகை சிறப்பாக எடுத்துக்காட்டி, அப்படி ஒன்றுமே நடைபெறவில்லை என்று கூறுகின்றது. நாங்கள் இதுவரை சொல்லிவந்த கருத்தைத் தான் இந்தப் பத்திரிகை அழுத்தம் திருத்தமாக எடுத்துக் காட்டுகிறது.

அலுவலகப் பெயர்ப் பலகைகள், படிவங்கள் முதலானவற்றில் கூடத் தமிழ் மொழி விடுபட்டுப் போகிறது.

தமிழ் மொழி அமுலுக்குப் பொறுப்பாக பிராந்திய அபிவிருத்தி அமைச்சர் திரு. சே. இராசதுரை இருக்கிறார்.

தமிழ் மொழி அமுல் - மந்தமான அறிக்கையை அவர் வருடக் கணக்காகத் தயாரித்து வருகிறார். உருப்படியாக ஒன்றும் நடக்கவில்லை. ஊர்காவற்றுறை எம். பி. பண்டிதர் கா. பொ. இரத்தினம் பல தடவைகள் நாடாளுமன்றத்திலும் இது பற்றிக் கேட்டு ஒய்ந்து போய் இருக்கிறார்.

உள்நாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சர் திரு. கே. டபிள்யூ. தேவநாயகம் இன்னொரு தமிழ் அமைச்சர் ஆளும் ஐ. தே. கட்சியில் கிரேஷ்ட உறுப்பினர். மேல் மட்டத்தில் காரியம் பார்க்கக் கூடியவர் தமிழ் மொழி உரிமைகள் பலவற்றைத் தாம் பெற்றுக் கொடுத்திருப்பதாக மேடைகள் தோறும் முழங்கி வருபவர்.

மற்றத் தமிழ் அமைச்சர் திரு. எஸ். தொண்டமான். வாழ்த்து மடலில் தமிழ் ஒதுக்கப்பட்டதைச் சக அமைச்சரிடம் துணிச்சலுடன் எடுத்துக் காட்டியவர் அவர்.

அப்படி ஐந்து அமைச்சர்கள் அமைச்சரவையிலே இருக்கிறார்கள். தமிழ் பேசும் அமைச்சர்கள் ஐந்து பேர் இருந்தும் தமிழ்மொழி அமுல் சீராக இல்லை.

அதிகாரிகள் மட்டுமன்றி, பல அமைச்சர்கள் கூட தமிழ் மொழி விஷயத்தில் ஏனோ தானே என்று அலட்சியமாக நடக்கிறார்கள்.

ஒவ்வொரு தடவையும் அதில் குறை, இதில் பிழை, அங்கே தப்பு, இங்கே தவறு என்று அமைச்சர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டு இருக்க வேண்டுமா?

தாமே உணர்ந்து சரியாக நடக்க அவர்களுக்குத் தெரியாதா அல்லது அப்படி நடக்க உண்மையில் அவர்கள் விரும்பவில்லையா?

அமைச்சர் ஆனந்த திஸ்ஸ டி அல்லில் போன்ற அமைச்சர்களை தமிழ் மொழியை ஒதுக்கும்போது வேறு எப்படிக்கேட்பது என்று வேதனைக் குடல் எழுப்புகிறார்கள் தமிழ் மக்கள்."

[ஊ. ஸ. ஓர்நீகிவிஓ ஓவல]

ஆகவே, இந்த நிலைதான் இன்று, எங்கள் உரிமை தரப்படவில்லை என்று தமிழ் மக்கள் வேதனைக் குரல் எழுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நீங்கள் உண்மையாக தமிழ் மொழி உரிமைகளைப் புதிய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கொடுக்க விரும்பினால் அதை நடைமுறைப்படுத்தும் பொறுப்பு வேறு அமைச்சுக்கு, பொறுப்பு வாய்ந்த ஆற்றல் மிக்க ஓர் அமைச்சுக்கு மாற்றப்பட வேண்டும். அவ்வாறு மாற்றப்பட்டாலொழிய எதுவும் நடைபெறாது என்பதை நான் இங்கு எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக, தமிழ் அரசாங்க உத்தியோகத்தர்களுடைய சிங்களத் தகைமை, இதற்காக ஐந்து தமிழ் அமைச்சர்கள் சேர்ந்து, தமிழ் உத்தியோகத்தர்களில் யார்யார் எந்தெந்த நிலையிலே, எந்தத் தரத்திலே சிங்களத்தில் தேர்ச்சி பெற வேண்டுமென்று அறிக்கையொன்றைச் சமர்ப்பித்தார்கள். அந்த அறிக்கை பின்னர் அரசாங்க நிர்வாக அமைச்சின் செயலாளரினால் 182 ஆவது இலக்க அறிக்கையாக—அரசாங்க நிர்வாகச் சுற்றறிக்கையாக—வெளி வந்தது. அந்தச் சுற்றறிக்கையிலே, சிங்கள மொழியாலே தேர்ச்சி பெறாத சிலருக்கு, சில நிவாரணம் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அந்த நிவாரணம் 1980 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 9 ஆம் தேதி தொடக்கம் தான் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அவ்விதம் நிவாரணம் அளிக்கப்பட்ட தேதிக்கு முன்னர் பாதிக்கப்பட்ட அரசாங்க உத்தியோகத்தர்கள், பதினைந்து, இருபது வருடகாலம் வேலை செய்த பின்னர் வேலையிலிருந்து நிறுத்தப்பட்டு வாழ வழியின்றித் துடிக்கிறார்கள் என்பதை நான் கௌரவ அமைச்சருடைய கவனத்துக்குக் கொண்டு வந்தேன். 1982 செப்டம்பர் 7 ஆம் தேதியன்று இந்தப் பாராளுமன்றக் கூட்டத்திலே நடைபெற்ற இந்த அமைச்சினுடைய ஆலோசனைக் குழுக் கூட்டத்திலே இதனை அவருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தேன். 7.9.1982 ஆம் தேதிக்கு முன்னர் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு, 7.9.82 ஆம் தேதிக்கும் பின்னர் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற நிவாரணங்கள், அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற சில வாய்ப்புக்கள் கொடுக்கப்பட வேண்டும்; அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் அவரைக் கேட்டேன். அந்தக் கூட்ட அறிக்கையை நான் இங்கே வாசித்துக் காட்ட விரும்புகின்றேன்.

ஈ. ஸ. 5

Mr. K. P. Ratnam said that in terms of the Circular No. 182 those public officers who were not proficient in the official language could retire but certain categories of employees or officers such as K.V.S., Grama Seva Niladaris and weaving teachers who were not proficient in the official language and who count over 20 years have been discontinued from service thus depriving them of their pension rights. He requested that this facility be extended to these officers and allow them to retire on this ground.

இதற்கு அமைச்சர் என்ன சொன்னார் அவர் அப்பொழுது உண்மையாகத் தனது கருத்தைச் சொன்னார்.

Mr. Siriwardena explaining the matter informed the Committee that the terms and the limit were fixed by the Cabinet. The Chairman, the Hon. Minister, said that he appreciated the point raised by the hon. Member and undertook to make out a case in view of the number involved and take up at the Cabinet.

பிறகு அவருக்கு ஆலோசனை கூறியவர்கள் அவரை ஓர் அமைச்சரவைப் பத்திரத்தைச் சமர்ப்பிக்க விடாமல் செய்து விட்டனர். அதைச் செய்ய முடியாது என்று எனக்கும் மறு மொழி அனுப்பி இருக்கிறார்கள். உண்மையில் அமைச்சர் அவர்கள் உதவி செய்ய வேண்டும் என்றுத்தான்

விரும்பினார். ஏதோ சுமார் நூறு உத்தியோகத்தர்கள் அந்தச் சேவையில் இருந்தவர்களுக்குக் கிடைத்த நிவாரணத்தை இழந்து வருந்துகிறார்கள். இதை ஒரு மனிதாபிமானத்துடன் நோக்க வேண்டுமென்று கௌரவ அமைச்சர் கருதினார். எனினும் அதைச் செய்ய விடாமல் அவர் தடுக்கப்பட்டார். இதை மீண்டும் அவரது கவனத்துக்குக் கொண்டு வருகிறேன். நீதி எல்லோருக்கும் வழங்கப்பட வேண்டும். சேவையில் இருந்தவர்களுக்குக் கொடுக்கும் அந்த நிவாரணத்தை ஒரு சில காலங்களுக்கு முன்னர் சேவையில் இருந்து நீக்கப்பட்டவர்களில் நிவாரணம் பெறத் தகுதி உடையவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்றுதான் நான் கேட்கின்றேன். அமைச்சர் அதை நியாயமானது என்று ஏற்றுக் கொண்டார். அதைச் செய்ய வேண்டியது அவரது கடமை.

அடுத்தது தமிழ் அரசாங்க எழுதுவினைஞர் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எனக்குச் சில முறைப்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். அதை எடுத்துக்கூற இங்கு நேரம் இல்லாதபடியால் அதை இங்கு சமர்ப்பிக்கிறேன்.

அடுத்தது, 1980 ஆம் ஆண்டு வேலை இழந்தவர்கள் பிரச்சினை இன்னும் தீர்க்கப்படவில்லை. இதை தீர்க்கப் பல நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. அன்று நடைபெற்ற ஆலோசனைக் கூட்டத்திலும் இதை நான் சுட்டிக் காட்டினேன். ஆனால் இப்பொழுது பத்திரிகை மூலமாக அமைச்சரவைச் செயலாளர் விண்ணப்பங்களைக் கோரியிருந்தார். ஆனால், நல்ல பலன் எதுவும் கிடைக்கவில்லை என்று வேலை இழந்தவர்கள் முறைப்படுகிறார்கள். பெரும்பாலோருக்கு வேலை கொடுக்கப்பட்டு விட்டது. ஆனால், ஒரு சிறு தொகையினர்தான் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் காலம் தாழ்த்தாமல் வேலை கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தது, கமநல சேவையில் சுருக்கெழுத்தாளர்கள் தட்டச்சாளர்கள் பற்றி ஆலோசனைக் கூட்டத்தில் அமைச்சரது கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தேன். அதைக் கவனிப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படிச் சொன்னபின் முன்னைய வழக்கப்படி அவர்களுக்குச் சிங்களம் வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். 182 ஆவது இலக்கச் சுற்றறிக்கை, தமிழ் உத்தியோகத்தர்களுக்குச் சிங்களம் வேண்டுமா என்பதைத் தீர்ப்பதற்காக வெள வந்த சுற்றறிக்கை அதில் இவ்வித ஊழியர்களுக்குச் சிங்களம் வேண்டாம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அவர்களுக்குச் சிங்களம் வேண்டாம் என்று முடிவாகக் கூறப்படவில்லை; அல்லது அரசாங்க நிர்வாக அமைச்சினுடைய செயலாளர்தான் தீர்க்க வேண்டும் என்றும் கூறப்படவில்லை. அவர்கள் யாருடைய அதிகாரத்தால் நியமிக்கப்பட்டார்களோ அவர்கள் தான் அவ் ஊழியர்களுக்குச் சிங்களம் வேண்டுமா என்பதைத் தீர்மானிக்க வேண்டுமாம். ஒரு சாதாரண சேவகருக்குச் சிங்களத் தேர்ச்சி வேண்டாம் என்று பொதுவாகச் சுற்றறிக்கை கூறினாலும் அந்தத் திணைக்களத் தலைவரோ, அல்லது கீளை அலுவலகத்திற்குப் பொறுப்பாக இருப்பவரோ அவ்ஊழியர் சிங்களம் படிக்கத்தான் வேண்டும் என்றால் அவர் படிக்கத்தான் வேண்டும். எனவே ஓர் அமைச்சின் செயலாளர் தீர்க்க வேண்டிய அந்த விடயத்தை ஒரு சாதாரண உத்தியோகத்தர்களில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தன்னுடைய விருப்பு வெறுப்புப்படி சிங்களத் தேர்ச்சி வேண்டுமா, வேண்டாமா என்று சொல்லுகின்ற முடிவை அந்த உத்தியோகத்தருக்குக்

[අනන්ත දසනායක මහතා]

"ස්වදේශ කටයුතු අමාත්‍යාංශය වැඩ වර්ජක සංඛ්‍යාව 1765 කි. යළි සේවයට ගනු ලැබූ සංඛ්‍යාව 855 කි."

එතනත් ආපසු සේවයට කැඳවා ගත්තේ නැතිව හත් සිය ගණනක් තවම පිට ඉන්නවා.

"සිවර අමාත්‍යාංශය වැඩ වර්ජක සංඛ්‍යාව 14 කි. යළි සේවයට කැඳවුණේ 6 කි."

එතනත් 8 දෙනෙක් අරගෙන නැහැ.

'කර්මාන්ත හා විද්‍යා කටයුතු අමාත්‍යාංශය වැඩවර්ජකයන් ගණන 1127 කි. යළි සේවයට කැඳවුණේ 392 කි.'

එතන ඉන්නවා තවත් අටසිය ගණනක්.

'පෝෂකර්මාන්ත අමාත්‍යාංශය වැඩවර්ජකයන් 1454 කි. යළි සේවයට කැඳවුණේ 402 කි.'

එක්දහස් එකසිය ගණනක් තවම ඉන්ඩාවා, ගත්තේ නැති.

'ප්‍රධාන අමාත්‍යාංශය වැඩවර්ජකයන් 8691 කි. යළි සේවයට කැඳවුණේ 5725 කි.'

එතනත් තුන්දහසට කිවිටු ගණනක් තවම කැඳවා නැහැ.

'තැපැල් හා විදුලි සංදේශ අමාත්‍යාංශය වැඩවර්ජකයන් 632 කි. යළි සේවයට කැඳවුණේ 593 කි.'

මා හිතනවා ඒ ගණන ගැන නම් අපි හුඟත් දුරට සන් තෝෂ වෙන්නට ඕනෑ. තවත් 40 ක් 50 ක් පමණ අර ගන්න ඉන්නවා.

'කම්කරු අමාත්‍යාංශය වැඩවර්ජකයන් 277 කි. සේවයට කැඳවුණේ 99 කි.'

එතනත් එකසිය හත්තැ ගණනක් කැඳවන්න තිබෙනවා.

'සංස්කෘතික අමාත්‍යාංශය වැඩවර්ජකයන් 53 කි. යළි සේවයට කැඳවුණේ 28 කි.'

එතනත් කොටසක් තවත් ඉන්නවා.

'ආහාර හා සම්පත අමාත්‍යාංශය වැඩවර්ජකයන් 755 කි. යළි සේවයට කැඳවුණේ 530 කි.'

එතනත් දෙසිය ගණනක් ගන්නට තිබෙනවා.

'රාජ්‍ය ආරක්ෂක අමාත්‍යාංශය වැඩවර්ජකයන් 797 කි. යළි සේවයට කැඳවුණේ 526 කි.'

එතනත් දෙසිය ගණනකට කිවිටුයි.

'උසස් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය වැඩවර්ජකයන් 5 කි. යළි සේවයට කැඳවුණේ 4 කි.'

එක්කෙනෙක් තවම අරගෙන නැහැ. එයින් පෙනෙනවා ඉතාම උසස් ලෙස කටයුතු කර තිබෙන්නේ උසස් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය බව.

'රජයේ හා සංස්ථාවන්හි අතිශයම හා තාවකාලික පදනමේ සේවක සංඛ්‍යාව මෙයට අදාළ නොවේ.'

මම මෙහිදී පෙන්වා දෙන්නට උත්සාහ කළේ 1980 දී ඇතිවුණු සිද්ධියට දැන් අවුරුදු තුනක් පමණ කිවිටු වෙන්න ආ බවයි. ගරු ජනාධිපතිතුමා පැහැදිලිව ප්‍රකාශ කළා කිහිප වතාවක්ම ඒ සියළුම සේවකයින්ට නැවත

රක්ෂාව දිය යුතුයි කියා. ඒකට යම්කිසි ෆෝමියුලා එකක්— ක්‍රියා මාර්ගයක්, යම්කිසි සම්ප්‍රදායයක්, කොන්දේසි මාලාවක්—හදලා රැකියාව ඉල්ලන්න කිව්වා. ඒ අනුව ඔවුන් ඉලලිය. මම පබ්ලික් ඇඩ්මිනිස්ට්‍රේෂන් එකට දොස් කියන්නෙ නැහැ. නමුත් අපට මේ ගැන කියන්නට තිබෙන්නේ වෙන කාටවත් නොවෙයි, පබ්ලික් ඇඩ්මිනිස්ට්‍රේෂන් එකටමයි. අමාත්‍යාංශවල, දෙපාර්තමේන්තුවල, නිලධාරීන්ගේ පරිපාලනය, පඩිනඩි ගැන බැලීම, විනය නීතිරීති ගැන සෙවීම ආදී සියල්ලම භාර වෙන්නේ පබ්ලික් ඇඩ්මිනිස්ට්‍රේෂන් එකට නැති නම් රාජ්‍ය පරිපාලන අමාත්‍යාංශයටයි.

මේක නමුත් නාන්සේලා කළ වරදක් ගැටියට අපි සලකන්නෙ නැහැ. අනිත් අමාත්‍යාංශවලින් සංඛ්‍යා ලේඛන අරගෙන මේක අපි සකස් කළේ උදව්වක් වශයෙන්, මේ අයට නැවත රැකියාව ලබා දීම සම්බන්ධව කටයුතු කරන්න. මේගොල්ලන්ගෙන් කිහිප දෙනෙක් සිය පණ හානි කර ගත්තා. අපි දන්නවා, ඒක ඒක ගණනකට නැගලා තිබෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම කරන්නට වෙන දෙයක් නැතිකොට මිනිසුන්ට හිතෙන්නේ එකම නිදහස ඒකයි කියලයි. අපි ඒක හරියි කියනවා නොවෙයි.

අ. හා. 5

නමුත් මේ විධියේ වැඩවලින් මිනිසුන් ඒ අන්දමට පවා නොමග යැවෙනවා. අපට වුවමනා කරන්නේ මේ අයට රක්ෂා ලබා දීමයි. රාජ්‍ය පරිපාලන නියෝජ්‍ය ඇමති තුමා හොඳ "ෆිප්ලොන්ක්‍රොප්ස්" කෙනෙකු යයි කිව්වත් කමක් නැහැ. ඇමතිතුමාත් ඒවාගේමයි. දෙපොළම ඉතාම කරුණාවන්ත සියයට සියයක්ම ධර්මිස්ඨ ආකල්පය තිබෙන දෙදෙනෙක්. එම නිසා මෙතැන බාධක තිබෙනවා නම් ඒ බාධක මොනවාදැයි පරීක්ෂා කර බලා මේ පුශ්තිය විසඳනවා නම් තවත් පහළොස් දාහකට පමණ සහනය සලස්වන්නට පුළුවනි. තවත් පහළොස් දාහක් පමණ රක්ෂා නොලැබ පිට ඉන්නවා. ඒ පවුල් පහළොස්දාහ විදින දුක් කරදර සම්බන්ධව අපි හිතන්නට ඕනෑ. ඔවුන් ගැන අනුකම්පාව යොමු කරන්න ය කියලයි අපි කියන්නේ. මේක රජයට කරන චෝදනාවක් නොවෙයි. ඉල්ලීමක්. අපි චෝදනාවක් කළත් රජය ඒ ගැන ක්‍රියා නොකරනවා නම් ඒ චෝදනාවෙන් වැඩක් නැහැ. අපි කියන්නේ යම් පියවරක් ගෙන ඒ පවුල් සංඛ්‍යාවකට සහනයක් සලස්වන ලෙසයි. ඒ සහනය සලස්වන්නට පුළුවන්කම තිබෙන්නේ අනික් අමාත්‍යාංශවල ආධාරයත් අරගෙන රාජ්‍ය පරිපාලන අමාත්‍යාංශයටයි. ගරු අගමැතිතුමාගේ අමාත්‍යාංශ දෙකක හයදහසකට වැඩි පිරිසක් ඉන්නවා රක්ෂා නොලැබ. ඒ අමාත්‍යාංශය වරදක් කළා. හදිසි නීතිය දමල මේ සේවකයන් අස් කළාය කියා මේ ගරු සභාවට ඇවිත් තිබ්වා. එසේ ප්‍රකාශ කර සතියක් ගත වෙන්න ඉස්සෙල්ල පනතක් සම්මත කර ගත්තා අස් කළ සේවකයන් වෙනුවට නව සේවකයන් බඳවා ගත යුතුය කියලා. අගමැතිතුමා ඒ තීරණය සියයට සියයකින්ම ක්‍රියාත්මක කළා. එම නිසා අද අලුතෙන් ගත් සේවකයන් එහෙමම ඉන්නවා. අස් කළ සේවකයන් එහෙමම එළියෙ ඉන්නවා. දැන් එතැන විසඳා ගන්නට බැරි ලොකු පුශ්තියක් ඇති වී තිබෙනවා. බඳවා ගත් අය අස් කරන්නට රාජ්‍ය පරිපාලන අමාත්‍යාංශය ඉඩ දෙන්නෙත් නැහැ. ඒ අලු

තෝරා ගත් අය අස් කරන්නට බැරි විධියට නීතියෙන්ම ඒ අයගේ තත්ත්වය තහවුරු කර තිබෙනවා. එම නිසා අස් කළ අය ආපසු ගන්නත් බැහැ. හදිසිටලා එක පාරටම ගත් තීරණයක් නිසා එතැන කර තිබෙන්නේ ලොකු වරදක්. මේ ගන්නා පියවරෙහි ප්‍රතිඵලය මොකක් දැයි හිතුවේ නැහැ. දැන් ඒක විසඳා ගන්නට බැරි ප්‍රශ්නයක් වී තිබෙනවා. මම දන්නේ නැහැ මොන විධියට දැන් මේ ප්‍රශ්නය විසඳයිද කියලා.

වැඩ වර්ජනය කළ නොයෙකුත් අයගෙන් මට ලිපි ලැබී තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම පළාත් පාලන, නිවාස හා ඉදිකිරීම් අමාත්‍යාංශය යටතේ පවත්නා සංස්ථාවල උදවියගෙන් ලිපි ලැබී තිබෙනවා. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් වෘත්තීය සමිති සම්මේලනය වැඩ වර්ජනය කළ 10 දෙනෙකු ගැන ඉල්ලීමක් කර තිබෙනවා. එහි මෙහෙම සඳහන් වෙනවා :

" ඒකාබද්ධ සේවාවන්ට අයත් එම 10 දෙනා අතරින් මේ වන විට ආපසු සේවයට කැඳවා ඇත්තේ පත්වීම් ස්ථිර නොකළ එක් ලිපිපාඨයක් පමණි."

එක ලිපිකාරියෙහි අරගෙන තියෙන්නේ, වෙන කිසි කෙනෙකු ආපසු සේවයට කැඳවා නැහැ. ආපසු වැඩට නොගත් මේ උදවියගේ සංඛ්‍යා ලේඛන මගෙන් ඉල්ලී වොන් දෙන්නට පුළුවනි. මේවා ඔක්කොම කියවන්නට මම උත්සාහ කරන්නේ නැහැ. ඇමතිතුමාට හෝ නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමාට ප්‍රයෝජනයක් වෙනවා නම් ඒ වැඩට නොගත් අයට සේවයක් වීම සඳහා මේ ලිපි ඉදිරිපත් කරන්නට පුළුවනි.

තවත් එකක් කියවන්නට මම කැමතියි :

" 83. 02. 14
 ජේ. ඒ. ඇඩවින්,
 මැඩුල්ල,
 මිනුවන්ගොඩ

ගරු මහත්මයා වෙතයි,
 බලතුමා එවන ලද ලිපිය ලැබුණි. 1980 ජූලි වැඩ වර්ජනයට සහභාගී වූ ජේ. ඒ. ඇඩවින් මහතා දැනට ගෙදර නැත. තව මාස දෙකකින් පමණ ආපසු එයි. මම මේ එවන ලිපියට බලතුමා කරුණාකර විලිතුරක් එවන මෙන් ඉල්ලා සිටිමි. මට මේ ගැන නිසි පියවරක් ගැනීමට අවබෝධයක් නොමැති නිසා මේ ගැන ගතයුතු පියවර කුමක්ද කියා බලතුමා දන්වා එවන මෙන් කරුණාවෙන් ඉල්ලා සිටිමි.

මීට,
 ඇඩවින් ජයකොඩිගේ බිරිද,
 මදුරා ජයකොඩි."

තවත් එකක් :

" සහනය සඳහා අයදුම් පත්‍රය
 නම : අයි. ඩී. ජයවර්ධන, සී. 172
 ලිපිනය : නානේන, වග
 දෙපාර්තමේන්තුව : ලංකා තුනී ලැලි සංස්කෘති මණ්ඩලය
 තනතුර : යන්ත්‍ර ක්‍රියාකරු
 කාර්යාලයට නොපැමිණීමට හේතුව : වැඩ වර්ජනයට සහභාගී වීම
 තනතුර හැර ගිය දිනය : 1980. 07. 28 "

මෙන්ත තවත් එකක් :

" නම : එල්. ඒ. ප්‍රනාන්දු
 ලිපිනය : නො. 226, පරණ පාර, නාවික, මහරගම
 සේවක අංකය : 360
 දෙපාර්තමේන්තුව : සංස්ථාව ආයුර්වේද
 තනතුර : කම්කරු
 තනතුර අහසැර ගිය දිනය : 1980 ජූලි 25 වැනි දින
 කාර්යාලයට නොපැමිණීමට හේතුව : වැඩ වර්ජනයට සහභාගී වීම."

මෙන්ත මා වෙත එවා තිබෙන තවත් ලිපියක් :

" නො. 45,
 ජස්මින් වත්ත,
 කිරිඳිකුඹුර,
 1983 ජනවාරි 31.

ගරු ආනන්ද දසනායක මහතා,
 කොත්මලේ මහජන මන්ත්‍රීතුමා,
 කේන්ද්‍රිකුමනි,

1980 ජූලි වැඩ වර්ජනය නිසා රැකියාව අහිමි වීම

මෙම කරුණ සම්බන්ධයෙන් පසුගිය දෙසැම්බර් මස මහනුවර දී පවත්වන ලද ජනමත විචාරණ රැස්වීම් භූමියේදී බලතුමා සමඟ කරන ලද කෙටි සාකච්ඡාවෙන් පසු, බලතුමාගේ ඉල්ලීම අනුව මවිසින් අමාත්‍ය මණ්ඩල ලේකම්තුමා වෙත යොමු කරන ලද අභියාචනයේ පිටපතක් මේ සමඟ බලතුමා වෙත එවමි.

මන්ත්‍රීතුමනි,
 මේ සම්බන්ධව බලතුමාගේ කාරුණික සහයෝගය මා අපේක්ෂා කරන අතර, ඒ සඳහා මවිසින් ගත කියුතු ඉදිරි පියවර පිළිබඳව බලතුමාගේ අදහස් බලාපොරොත්තු වෙමි.

ස්තූතියි,
 මෙයට,
 අවංක වූ,
 එස්. කේ. රාජකරුණා,"

එ තැනැත්තා ඉල්ලුම් පත්‍රයේ පිටපතකුත් එවා තිබේ නවා :

" නම : සුනිල් කුමරා රාජකරුණා
 රැකියාව කළ ස්ථානය : ප්‍රාදේශී නේවාසික ඉංජිනේරු කාර්යාලය,
 උල්හිටියාව, රත්හිඳ
 ව්‍යාපාරය : මහවැලි සංවර්ධන මණ්ඩලය, මහියංගනය, ලිපිකරු,
 III වන ශ්‍රේණිය
 පත්වීම ලැබූ දිනය : 1980 මාර්තු 20 වෙනිදා."

මා අතින් එවා කියවන්නට යන්නේ නැහැ. මේ විදියේ ඉල්ලුම් පත්‍ර රාශියක් අප ලඟට එනවා. මා ඒවා ශින් කිපයක් තෝරා ගත්තේ. තවත් ඉල්ලුම් පත්‍ර තිබෙනවා.

මා අනෙකුත් අංශ ගැන කපා කරන්නට සූදනම් වන්නේ නැහැ. අනෙක් අංශ සම්බන්ධව තිබෙන විවේචන අනෙක් මන්ත්‍රීවරුන්ට භාර කරනවා. අපේ ගරු ඇමති තුමාටත් ගරු නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමාටත් මම වෙන ප්‍රශ්නයක් ඉදිරිපත් කරන්නේ නැහැ. ලබන අවුරුද්දේ අය වැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කරන්නට ඉස්සර, මේ රැකියා

[අනන්ද දසනායක මහතා]
 අතිම වූ සියලු දෙනාටම Public Administration
 Ministry එකෙන් රැකියා ලබා දීමට කලයුතු සෑම
 පරික්ෂණයක්ම ගරු නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා මගින්
 පවත්වා, ඒ අයගේ ලැයිස්තු ලබාගෙන, ඒ අයට සහන
 සැලසීමේ වැඩ පිළිවෙලක් ක්‍රියාත්මක කරන ලෙස මා
 ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

(interruption). I am happy that a Bill will come up soon so that what is obviously an anomaly in the pension scheme will be rectified.

The other matter I want to bring to the attention of the Hon. Minister is that the teachers were allowed to contribute to the Widows and Orphans Pension only somewhere in the 1940s, and it is only those widows of teachers who had contributed since 1940 who are entitled to a widows and orphans pension. There are few cases of teachers—I do not say many, Sir—who retired prior to 1940, who are not being paid the widows and orphans pension. I think the number is very small. I do not know whether the Hon. Minister will not evolve a scheme where such teachers also can benefit.

There is one other matter, Sir. We have a few teachers, who are pensioners, in India. At the present rate of exchange the pension that you are paying them is only half the value because as against the Indian rupee our rupee is only worth half, even less than that! But the Sterling pensioners are not affected because they have to be paid in Sterling and they would continue to get the same amount, or sometimes even more. But it is only those few, a handful of Indian teachers who had been here, if I may say, at a time when we needed Graduate teachers. There was a long felt need for them and they have now been penalised because they are only getting half their pension. Thus the Hon. Minister must think of some way in which the pension that is paid to the Indian teachers can be adjusted in relation to the Indian rupee.

The final matter Sir, is the matter which was raised by the Member of Kayts, and that is the question of the public servants and language proficiency.

After a long period, a Committee was appointed to go into this whole question and a number of measures were recommended by that Committee. But apparently, Sir, there was a number of loose ends left and since they are not tied up some people are suffering still.

Now, I tabled a question today. Unfortunately the Hon. Minister of Parliamentary Affairs, in the absence of the Deputy Minister, wanted a month's time. That is about hospital attendants.

The Circular now stipulates that hospital attendants working in the Tamil areas need not gain proficiency in the official language. Quite right. There is also a circular that you have issued, No. 199, of 1982, in respect of those officers who were not confirmed because of their non-proficiency in the official language should be confirmed before they retire, so that they can get their pension. Now,

එම. සිවසිතම්පරම් මහතා (නල්ලූර්)
 (திரு. எம். சிவசிதம்பரம்—நல்லூர்)
 (Mr. M. Sivasithamparam—Nallur)

The Government Agent, Sir, is the old colonial head of the district and we thought that, with the introduction of the Development Councils and the Government Agents being made the Secretaries of the Development Councils, there will be a change in the type of service that we had at the district level. We thought that the beginning of a District Service would be brought about soon after the Development Councils were established and that meaningful steps would be taken for decentralization of that work. But unfortunately we find that the Government Agent is also called the Secretary of the District Development Council and things go on as they went on before the District Development Councils were set up. Therefore, I do ask the Hon. Minister to give his mind to the question of starting a District Service, because there are lots of things that can be done at the district level if a District Service is started. Two years have elapsed since the District Development Councils were established, but apparently we are going on in the same old way as before, so far as the Public Service is concerned. So, I do ask the Hon. Minister to give his mind to the question of starting a District Service. As far as our Government Agent is concerned we have had no problems, but I think his hands are tied as a result of the other restrictions he is having and, therefore, I do ask the Hon. Minister to give his mind to this question of a District Service.

The other question is that a number of districts in our areas do not have permanent Assistant Government Agents as the old DROs. A number of people are acting. There are not enough people to be appointed to these Tamil districts. So, I do ask that the recruitment of Tamil officers or officers who can function in Tamil should be undertaken very early, so that a number of these posts which are today either vacant or filled by some acting men may be filled with the permanent heads.

Three years ago, I think, I took up the question of the non-government servant husbands of government servants' wives being paid a pension. I think the Hon. Minister agreed in principle that there is no reason why they should not be paid. I was told that the necessary legislation was drafted. I do not think it has been tabled yet.

Sir, what happens to those officers who retired due to non-proficiency prior to this Circular being issued? Apparently different departments have got different standards. That is why I said that there are loose ends which are not tied up yet. If the Hon. Minister will give directions to all the Departments that even in those cases, they should be confirmed and the pension paid on the basis that they had been confirmed, I think then these difficulties would not arise. As I said, Sir, different Departments have different standards. So I ask that the whole matter be reviewed so that wherever it is unfair, manifestly unfair, the matter could be rectified. There are a few instances like that. If the Hon. Minister wants us to write to him giving such instances, I shall certainly write to him wherever these difficulties have arisen.

ஏ. ஓ. 5.15

பு. அமிர்தலிங்கம் மஹா (கன்கேசன் துரை)

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்—காங்கேசன் துறை)

(Mr. A. Amirthalingam—Kankesanturai)

Mr. Deputy Chairman. I did not want to originally speak on these Votes but now that there is time I thought I may offer a few comments to the Hon. Minister who always takes our comments in good faith and tries to implement them.

The main point that I want to make, Sir, is regarding the Ministry of Public Administration, which is largely responsible for the recruitment of officers to the Administrative Service. We have now come to a stage when the number of officers capable of performing their duties in Tamil are steadily decreasing in the Administrative Service. I think, the Hon. Minister will remember that at the Conferences we have had with His Excellency, we took this matter up and His Excellency and the other Ministers all agreed that more Tamil speaking officers should be recruited. But I am sorry to find that in the recent merit promotions from the Supra Grade of the Clerical Service to the Administrative Service, a large number of capable Tamil speaking officers who had been functioning for several years as acting Assistant Government Agents have been completely overlooked.

In fact, it is not merely the Tamil speaking officers, but even some Sinhalese speaking officers have been overlooked. I spent a memorandum which they have submitted pressing the claim of those officers in the Supra Grade of the Clerical Service who are now functioning as Administrative Service Officers to be considered for confirmation in the Administrative Service. I think that will be a way of overcoming the present shortage of Administrative Service Officers who are capable of functioning in the Tamil language. We have been today reduced to anomalous position.

The Hon. Minister of Home Affairs in answering the question on the Floor of this House told us that there are no Tamil speaking officers to be appointed as AGAs. In fact in the Paddirippu electorate, which is represented by a Member from my party, three AGAs divisions are being looked after by one AGA. What is the point in having three AGAs divisions? You might as well have one AGAs division and allow these officers to look after them. The reason given is that they do not have enough officers.

Surely, Sir, there is so much of unemployment among graduates. Some of these officers have done quite well in the merit promotion as well as in the limited competitive promotion examination, and the claims of a large number of deserving Tamil officers were pressed. Apparently I do not blame the Hon. Minister; he does not do these things personally—the Selection Committee, whoever it may be, is going on certain prejudices which they may have, and I want the Hon. Minister to give a clear cut directive that the present imbalance in the Administrative Service should be rectified.

His Excellency the President has accepted the principle that at least numerical ratio to the population there should be recruitment to the public service. There was a time when it was said that Tamil officers were preponderant in the public service. In the '50s I think, one of the war cries of the late Mr. Bandaranaike and the SLFP at that time was that the Tamils were dominating the public service. Today it is the other way about. Today there are not even officers in proportion to the numbers. It may be said, "Look at the number of DIGs! Look at the number of people in the diplomatic service! and all that. As I said earlier in this House, those are carry overs from the past.

If you look at those who have been recruited into the public service, in every sector of the public service, you will find that they are far below the number. The Hon. Minister may say that we are adopting a communal attitude. We are not. It is not communalism for a man who is crushed and oppressed to ask that justice is done. It is a plea for justice. Besides, to implement your own language policy as is laid down in your Constitution in the Chapter on the use of the Tamil language, you must have enough officers who are proficient in the Tamil language. What steps have you taken to do that? Without having the necessary officers proficient in the Tamil language, how can you implement the provisions of the Constitution relating to the use of the Tamil language?

So that, Sir, if the Government is genuine, if the Government is serious about its professed desire to implement and to do justice to the Tamil speaking

[ඒ. අමරසිංහම මහතා]
 people in regard to their language rights, they should have a sufficient number of officers in the public service who are proficient in the Tamil language as well as capable of dealing with the Tamil people in the Tamil language, and capable of attending to correspondence in the Tamil language. If that is not made available, you are merely giving a paper right which you are not prepared to implement.

I want the Hon. Minister to give serious consideration to this problem. In fact, at the request of His Excellency I went and interviewed him and his Secretary only last year to rectify this anomalous position in the recruitment of officers to the Administrative Service. But I am sorry to say nothing seems to have been done in practice. It is not too late, and I would request the Hon. Minister to give earnest consideration to this.

There is one other point. Certain categories of officers who have professional qualifications are being paid a professional allowance. That is being paid in the case of engineers, lawyers who are in the Attorney General's Department and the doctors. But there are certain other scientifically qualified people, for instance, in the Government Analyst's Department; they are also technically qualified officers who are entitled to a professional allowance. They have been pressing their claim for that, but it appears to have fallen on deaf ears. I have a copy of the memorandum that the Officers in the Government Analyst's Department sent to the Minister of Public Administration and to His Excellency the President asking that they be treated on a par with the other professionally qualified officers and the professional allowance be paid to them as well.

Then, Sir, there are certain categories of officers like typists, stenographers and others. I have a memorandum here with me from the Tamil Typists' Union where they are not asking for any special rights for them as Tamil typists but for certain rights as the general category of typists. These typists join service as typists and till they retire they continue as typists. There should be some scheme of promotion so that they may not feel frustrated. They may become machines like the typewriters that they handle unless they are given some incentives to make them feel happy.

They are suggesting that typists who have come into Class 2 A Grade, after seven years, be automatically promoted to Class 1. I think now only a limited number is given promotion. There seems to be a feeling of dissatisfaction among the typists and stenographers over this. I would appeal to the Hon. Minister to consider this matter and enable these categories of

officers to feel that they are able to earn enough and to look after their families and not to be treated as automatons, as machines, like the typewriters they keep on hammering day in and day out, and that is the only sort of contact that they have with the world. I think we should take greater care of these officers who are a very necessary part of the Government's machinery. That is all that I want to say.

කළුබන්දා රත්නසක මහතා (පබුවස්තුවර)
 (திரு. கலுபண்டா ரத்நாயக்க—பண்டுவஸ்துவர)
 (Mr. Kalubanda Ratnayake—Panduvastuvara)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, රාජ්‍ය පරිපාලන අමාත්‍යාංශය ගැන වචන ස්වල්පයක් කථා කිරීමට අවස්ථාව සලසා දීම ගැන මා පළමුකොට තමුන්නාන්සේට ස්තූතිවන්ත වෙතවා. මේ අමාත්‍යාංශය අපේ ලංකාවේ තිබෙන ඉතා විශාල අමාත්‍යාංශ අතරින් එකක් හැටියට මා හිතනවා. මේ අමාත්‍යාංශය පාලනය කරන අපේ ගරු ඇමතිතුමාත්, නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමාත් ඉතාම දක්ෂ ලෙස කලබල, වැඩ වර්ජන ආදියෙන් නිදහස්ව ඉතාම හොඳින් අමාත්‍යාංශයේ කටයුතු කරගෙන යන බව මා මේ සභාවේදී මතක් කරනවා. ඒ වගේම ඇමතිතුමාගේ දිසාපති තුමන්ලා, උප දිසාපතිතුමන්ලා ආදී නිලධාරී පිරිස් අද ඉතා අවංකව, මහජනයාගේ හැඟීම් ගැන සැලකිල්ල දක්වමින් වැඩ කරන පිරිසක් බවට පත් වී සිටින නිසා අපේ ගරු ඇමතිතුමාගේ පරිපාලන දක්ෂතාව උසස් බව මහජනයා පිළිගෙන තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, අධිරාජ්‍යවාදී කාලයේ සිට "ගම් ආරච්චි පලාත්" කියා තිබුණු ඒවා 'ග්‍රාම සේවක කොට්ඨාශ' බවට පරිවර්තනය වුණා. දැනට අවුරුදු 30 ක කාලයක සිට, සමහර ග්‍රාම සේවක කොටස් නැත්නම් ගම් මුදාදානි කොටස් දෙකක් එකට යාකොට එකක් බවට පත් කලා. ඒ කාලයේදී තිබුණු කෝරළ වසම්ද එසේ කලා. සමහර විට ඒ කාලයේ එහෙම කළේ ජනගහණය අඩු නිසා වෙන්ත පුළුවන්; නිලධාරීන්ට රාජකාරි අඩු නිසා වෙන්ත පුළුවන්. නමුත් අද ඉන්න ජනගහණය අනුව ඒ ක්‍රමය වෙනස් කරන්න සිදු වී තිබෙනවා. අද ජන්ද ලැයිස්තු පරීක්ෂා කර බැලුවහොත් අපේ ගරු ඇමතිතුමාට පෙනේවි එදා ජනගහණය වගේ තුන් ගුණයකින් පමණ අද ජනගහණය වැඩි වී ඇති බව. එම නිසා ග්‍රාම සේවක වසම් දෙක තුනක් යා කර සාදා ඇති ග්‍රාම සේවක කොට්ඨාශවල ග්‍රාම සේවකයන්ට වැඩ කිරීමට ඉතා අසීරු තත්ත්වයක් ඇති වී තිබෙනවා. මගේ ආසනයේ පමණක් නොවෙයි, කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයේ හුඟක් ආසනවල මෙම තත්ත්වය ඇති වී තිබෙනවා. ඒ අතර ග්‍රාම සේවක මහත්වරුන්ට අද විශාල වැඩ කොටසක් කරන්නට සිදු වෙලා තිබෙනවා. ඒ නිසා ඉතාම හොඳින් වැඩ කරන ග්‍රාම සේවක මහත්වරුන්ගේ අදක්ෂතාවයක් පෙනෙන්නට වෙනවා. අපට කියන්නට වෙනවා ඒ අය දුර්වල තත්ත්වයේ අයයි කියලා. ඒ නිසා අවුරුදු 30 කට පසුව කරන මේ ඉල්ලීම ගැන විශේෂ අවධානය යොමු කරලා වසම් දෙක තුන එකට යා කර තිබෙන ප්‍රදේශවල ඒ හැම කොටසකටම ග්‍රාම සේවක මහත්මයකු බැගින් පත් කිරීම ඉතාමත් වැදගත් බව මා මතක් කරනවා. ඒ නිසා ඒ ගැන අවධානය යොමු කරන මෙන් කරුණාවෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

අ. භා. 5.30

අපි ලහදි පත් කලා, විශේෂ සේවා නිලධාරී මහත්වරු. ඒ අය හොඳට වැඩ කරන පිරිසක්. ඒ අයට පළාත් දෙකක වැඩ කරන්න දී තිබෙනවා. එය ඉතාම අමාරු වැඩක්. විශේෂ සේවා නිලධාරී මහත්වරුන්ට දැනට පවරා තිබෙන වැඩ කොටස් මදි බව මට පේනවා. මෙම නිලධාරීන් වශයෙන් පත් කර තිබෙන්නේ හොඳ උගත් තරුණ අය. එම නිසා මෙම විශේෂ සේවා නිලධාරී මහත්වරුන්ට තවත් වැඩ කොටසක් භාර දෙනවා නම් ඉතාමත් වැදගත්ය කියා මා මතක් කරනවා.

ඊළඟට, මගේ ආසනයේ හෙවිටිපොල උප දිසාපති තුමාගේ උප දිසාපති කොට්ඨාශයට කේරල පහක් සම්බන්ධ කර තිබෙනවා. එතුමාට ජීප් රථයක් දීල තිබෙනවා. ඒක පෙට්රල් ජීප් රථයක්. සතියේ දවස් පහෙන් හතරක්ම ඒක කැඩිලා. ඒක හැමදාම හදනවා. [බාධා කිරීමක්]

මොන්ටේගු ජයවික්‍රම මහතා (රාජ්‍ය පරිපාලන ඇමති තුමා සහ වැවිලි කර්මාන්ත ඇමතිතුමා)

(*திரு. மொண்டேகு ஜயவிக்ரம—பொது நிர்வாக அமைச்சரும் சரும் பெருந்தொட்டத் தொழில் அமைச்சரும்*)

(Mr. Montague Jayawickrema—Minister of Public Administration and Minister of Plantation Industries)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, පබ්ලික් නුවර ගරු මන්ත්‍රීතුමා ග්‍රාම සේවක නිලධාරීන්, විශේෂ සේවා නිලධාරීන්, උප දිසාපතිවරුන් ගැන දැන් ප්‍රකාශ කලා. ඒ සියලු දෙයක්ම රාජ්‍ය පරිපාලන අමාත්‍යාංශයට අදාළ දේවල් නොවෙයි. එමනිසා ස්වදේශ කටයුතු භාර ඇමති තුමාට ඒ කරුණු වික ඉදිරිපත් කළොත් ඒ ගැන කටයුතු කරයි.

කළුබන්දා රත්නායක මහතා

(*திரு. கலுபண்டா ரத்நாயக்க*)

(Mr. Kalubanda Ratnayake)

කෙසේ හෝ මට මේ අදහස් වික පළ කරන්නට අවස්ථාව ලබා දීම ගැන ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමාට මම ස්තූතිවන්ත වෙනවා. ගරු ඇමතිතුමා වයෝවෘද්ධ, තේරුමක් තිබෙන ඇමතිවරයෙක් නිසයි මම මේ කරුණු වික ඉදිරිපත් කළේ. ගරු ඇමතිතුමා ස්වදේශ කටයුතු භාර ඇමතිතුමාට ඒ කරුණු වික මතක් කර ඒවා ඉටු කර දෙන හැටියට මම කරුණාවෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ආචාර්ය නිලන් තිරුවෙල්වම් (වඩුකුක්කෝඩ්ඩෙයි)

(*கலாநிதி நீலன் திருச்செல்வம்—வட்டுக்கோட்டை*)

(Dr. Neelan Tiruchelvam—Vadukkodai)

Mr. Deputy Chairman, I had not originally intended to speak on the Votes of the Ministry of Public Administration, but in view of the importance of the subject may I have your indulgence to make a few general observations?

Firstly, I wish to echo the comments made by the hon. Member for Nallur (Mr. M. Sivasithamparam) in relation to the establishment of a District Service. I think, if any meaningful progress is to be made in enhancing the technical capability of the district development plan and in implementing them effectively, the concept of a District Service must receive the highest consideration of the Hon. Minister.

The District Service can be established in two ways—firstly, by the appointment of persons who will serve more or less as permanent members of the District Service or the Development Councils and, secondly, through a process of secondment. This process of secondment for a short-term period necessarily involves the consent of the public servant. I think the Hon. Minister and the Ministry can play a very important role in establishing the procedure by which public servants belonging to a unified Public Service may nonetheless be seconded to the District Service or Development Council and thereby become subject to disciplinary and supervisory control of the executive committee of the council.

Speaking on more general matters, the Ministry of Public Administration is clothed with the power and authority to recruit and retrench persons in the Public Service. In these times of economic difficulties and the general political environment in which public servants function, it is extremely different to draw into the Public Service the talent which was historically available in the recruitment to the traditional Ceylon Civil Service. In these circumstances, the Ministry of Public Administration has a responsibility to ensure that the conditions under which public servants work, their remuneration and their training opportunities for career mobility are such that they could build and develop a sense of professionalism and discharge their functions in the public interest.

In this respect I wish to emphasize the importance of having regular examinations for district recruitment to the higher levels of the Administrative Service. To examine this question from the point of view of a young university graduate seeking a career in the public service, the failure to have periodic examinations at well-defined intervals is a serious impediment to attracting the best talent that is available in the country for recruitment to the Public Service.

Secondly, with regard to developing a sense of professionalism and strengthening the facilities for training, I am aware that the Hon. Minister has established the Sri Lanka Institute of Development Administration with effect from 1st November 1979, and that the programmes of this institute have been considerably strengthened to provide training to public servants on questions like project formulation, project feasibility, valuation and other financial management skills which are vital for the effective performance of their functions in the context of our needs of development. But I think the Sri Lanka Institute of Development Administration and the Ministry must, apart from introducing new techniques, new methodologies and systems of analogy to public servants, also give serious consideration to the review of administrative procedure.

I think we have inherited a legacy of financial and administrative regulations which are no longer appropriate and no longer responsive to the needs of

[ආචාර්ය නිලන් කීරුවෙල්වම]

development administration within the decentralized framework. There is a need to delegate responsibility—financial responsibility and administrative responsibility—to officials at the district level and to evolve systems of accountability which are more real, more responsive, to the needs of the members of the public at the local level. So I would like to commend to the Hon. Minister a systematic review of administrative procedure and financial regulations which are applicable to public servants throughout the country.

In this regard one also has to take a look at the administrative tribunals which have been set up under a plethora of laws and regulations which have existed for many decades. We have a complex of administrative tribunals, some of which, of course, do not necessarily fall within the purview of the Minister. But I think the Hon. Minister of Public Administration must take a critical look at the systems by which you can appeal from the order of a public servant, whether it is in relation to acquisition of land, valuation or the whole complex of administrative decisions which are reviewable by administrative tribunals which have not properly been rationalized or systematized up to now.

Finally, Mr. Deputy Chairman, the obligation and the responsibility of an evolving technocracy, which is in one sense efficient and in another sense responsive and humane, rests in the Ministry of Public Administration. It is through proper recruitment procedure—equitable and reasonable as the hon. Leader of the Opposition pointed out—providing appropriate conditions for public servants to function, giving them the necessary autonomy, providing appropriate facilities for training and career mobility on the basis of fairness and justice, and finally through a systematic review of administrative procedure and Administrative Tribunals, that a humane and responsible administration can be evolved.

සභාපතිතුමා

(තலைவர்)

(The Chairman)

Yes. Hon. Deputy Minister.

හරින්ද්‍ර කොරියා මහතා (නියෝජ්‍ය රාජ්‍ය පරිපාලන ඇමතිතුමා)

(திரு. ஹரிந்திர கொறியா—பொது நிர்வாகப் பிரதி அமைச்சர்)

(Mr. Harindra Corea—Deputy Minister of Public Administration)

Mr. Chairman, it is with great pride that I rise to speak on this occasion because whatever we may have said in the last six years during the Committee stage of the Budget debates about the Public Service, facts are more sufficient more than more words. The fact that I speak about is that during the last two elections, particularly the Presidential Election, the postal ballot, when counted, revealed that more than sixty per

cent of the public servants—and it is basically the public servants who used the postal ballot—voted for His Excellency the President, and a similar number during the Referendum. So we can take pride that the Public Service has accepted that during the last six years this Government has not only given considerable thought to the problems affecting the Public Service; but has given concrete proof of this care and thought. We have provided remedies particularly where the remuneration of public servants is concerned; action has been taken. I would particularly emphasize the value of this postal vote because generally speaking the public servants, who used the postal ballot did not use it at the last moment; they made use of their vote before the campaign had ended, they made use of their vote not by going at certain hours of the day to the polling booth but after having given considerable thought. When you fill in a postal vote you give more thought, presumably, to where your vote should go and rather than deciding at the heat of the moment as it happens sometimes.

Mr. Chairman, much has been said on the Floor of this House with regard to the wages, salaries and so on received by the members of the Public Service. The Hon. Minister of Finance, in answer to the Member for Kalawana (Mr. Sarath Muttetuwegama), mentioned that the real wages index shows a considerable increase in the real wages, in the real income, accruing to the members of the Public Service. If you look at the Central Bank Bulletin of November 1982, you will see that, the real wages index of all Central Government employees—particularly if you take it in its historical prospective—in 1977, it stood at 118.3, when this Government took over. There were certain fluctuations during the years—inflation was particularly high a couple of years ago—but these were fluctuations which are normal during a six year period in the nation's economic life. But the index rose from 118.3 to 131.8 in October 1982. So there was an increase in the real wages, that is, taking into account the inflation, in the real income of the public servants.

As I said, there is a necessity to compare this historically with another period. If you look at the index of all the Central Government employees—I have mentioned that there is a rise of 118.3 to 231.8 in October, 1982—between 1970 and 1977 there was a decrease because the index which stood at 124.0 in 1970, went down to 118.3 in 1977. So this shows that for the first time, after a very long period, the real income received by members of the public service of all grades increased and this Government takes pride in this fact.

May I also give details of some of the wage increases received during our period. If you take Class I of the Administrative Service, which includes the

Engineering Service, the Scientific Service, the Agricultural Service, and the Accounts Service the salary as at 1.1.1977 stood at Rs. 1,960. The salary at 1.1.77 stood at Rs. 1,960 per month. That is in respect of the top grade—Class I. This has been increased to Rs. 3,126. Then, in Class I Grade II there is an increase from Rs. 1,810 to Rs. 3,126; in Class II Grade I from Rs. 1,510 to Rs. 2,676 and Class III Grade II from Rs. 770 to Rs. 1,626.

We have also increased the salaries of those who serve in the Combined Services, which include Clerks, Stenographers, Shoroffs, Typists et cetera of all grades. The salaries of Clerks Class I, Stenographers Class I et cetera, Shroffs Class I Grade I, have been increased to Rs. 1,106 per month from Rs. 660. With regard to Clerks in Class II 'A', Stenographers in class II et cetera, Typists in Class I, their salaries have been increased from Rs. 450 to Rs. 836; that is double the salary they drew. This had been possible because of annual increases in wages and salaries given by the Hon. Minister of Finance.

This is also a new feature of budgeting and financial policy of the Government. No other government has given annual increases in wages and salaries to those who work for it. The annual increases have been: on 1.12.77, Rs. 50 a month; on 1.1.79, 10 per cent of salaries or Rs. 50; 1.1.79, Rs. 55; as in the 1980 Budget an increase of Rs. 70 on 1.1.80 and on 1.11.81 an increase of Rs. 62. There was also indexing, so that as the cost of living index rose, the wages or salaries also increased according to the percentage increase.

Now, I must say that the public sector has been rewarded handsomely. As I emphasised, the real wages have increased, the real income has increased. But, I think the real credit for the economic growth that we have experienced in this country and the massive economic expenditure incurred in this country goes to the public sector. This could not have been achieved, this growth could not have taken place, if not for the work put in by the members of the public sector. It is the public sector spread out in all kinds of departments all over the country that has implemented the government's plans and utilized the expenditure made by the government, and I think we should all thank the public sector employees for the work they have done.

Sir, the last speaker spoke about the public service in terms of the lack of professional expertise as far as new recruits over the last few years are concerned. Perhaps, he was comparing the present day public servant with those who came in when there was the Civil Service. Perhaps, the same people do not come into the public service from universities as they did in the earlier times. But, I think, whatever it is, the quality of the public service has not deteriorated. Whoever comes in, the public service does its job because in every

electorate there is more work to be done. The AGA and the other officers are performing their functions, are finding new ways to do things and are working closely with the MP of the area. For instance, in my electorate there is one AGA for two AGA Divisions, but still I have had only two of them in the last six years. So, they have had some kind of permanency and they have been able to help us to do a good job. In respect of Sir, one of the departments under the Ministry of Public Administration it is my Hon. Minister who must take the credit. The Hon. Minister of Finance said that he does not like any 'bouquets and brickbats' and he treats them both just the same. So I have not particularly gone out of my way to give a bouquet to the Hon. Minister of Finance, and I think I will be embarrassing my Hon. Minister also by giving him a bouquet. But much of the improvement of the public service in this country has been due to the work of the Hon. Minister, particularly as far as the setting up of, and the tremendous attention that he has paid to, the Sri Lanka Institute of Development Administration is concerned. The hon. Member who spoke last was kind enough to mention the work done.

Now, Sir, the hon. Member did not realize that one of the departments looked into closely by the Sri Lanka Institute of Development Administration has been the Pensions Department. Very recently, the Hon. Minister asked me to look into the Pensions Department. I have a full report of the activities of the Pensions Department and I am very happy to state that some of the anomalies with regard to pensions quite apart from what the hon. Member for Nallur (Mr. M. Sivasithamparam) spoke about—have been cleared and some will be cleared in the future. There is a Bill pending. The Pensions Department has done a fine job over the last few years.

Sir, I might mention that when I was not in the House during the Budget Debate of November 1980—I was not in the country at that time—when the hon. Member for Nallur spoke about the Pensions Department, he had said that he had gone to the Pensions Department sometime after July 1980 and had seen a great many young ladies there and he was wondering whether the Pensions Department was peopled by Members of the female sex. I do not know whether he was a male chauvinist or whether he believes in equal rights for women, but these charming ladies who are in the Pensions Department, whom he saw for the first time when he went there in 1980, had done a very good job. There are 140,000 pensioners in this country and the work output of the Department as well as the income received by the pensioners have increased during the tenure of this Government. May I say, Sir, that the monthly raises that the Budget has given to the public servants have also been received by the pensioners. So I do not have to read those amounts out.

[හවිනිඳු පොරොසා මහතා]

By the 1981 Budget the cost of living index linked allowance, which was Rs. 62 in November 1981 and now stands at Rs. 140, was also paid to pensioners. By 1.1.82 they were also paid the compensatory allowance ranging from Rs. 32 to Rs. 60 in the case of those drawing below Rs. 1,000 and from Rs. 50 to Rs. 400 in the case of those drawing over Rs. 1,000. There is a considerably smaller percentage of pensioners in the latter category. On 1.1.82, pensioners who were entitled to the Widows' Pension on this date were paid Rs. 50 and by 1.3.83 Rs. 100 was paid to pensioners and widows whose gross pension excluding cost of living index linked allowance was less than Rs. 1,000 per month, giving marginal relief up to Rs. 1,099.

Here is a fact that I would like the Opposition particularly and the country generally to take note of. In most of the lower pension categories, pensions received by pensioners have increased three to four times from what they were receiving in 1977. The actual increase per month now is Rs. 500 gross on what they were receiving in 1977. So I think the pensioners must be grateful to this Government. I too have met large delegations of pensioners and their fight has been of avail, and we are very happy that this has been done.

Sir, with regard to work done by the Pensions Department I would like to say that in 1977, when we came into office, the number of applications received in the Pensions Department was only 5,162. In 1982 the number of applications received by the Pensions Department was 13,505. The total number of pension awards made was only 4,376 in 1977, in 1982 it was 14,995. So you can see, Mr. Chairman, the increase in the output of the Pensions Department. I do not think there has been that much of an increase in its cadre. The input of the Pensions Department vote had been heavy, and again I think I must pay tribute to the Pensions Department, particularly to the Director of Pensions, Mr. Donald Abeysinghe, who has taken a great deal of care and has worked hard in improving the performance of the Pensions Department.

Sir, finally with regard to the Pensions Department, as far as the pensioners are concerned I would like to read these figures.

In 1977, the Government allocated Rs. 412,900,000 only. In 1982, Rs. 1,445,000,000 has been awarded as pensions. The anticipated expenditure on pensions in 1983 is Rs. 1,800,000,000. So, this is a fourfold increase over the 1977 expenditure.

Finally, I would like to refer to the Sri Lanka Institute of Development Administration. As far as the Pensions Department is concerned they have taken a great deal of time to study the working of the this

Department. I cannot read the whole report. But they have given a report on the working of the Pensions Department with special reference to the arrangements for providing service to members of the public, and I believe that action has already been taken on some of these recommendations to provide a smooth service.

Talking about the Sri Lanka Institute of Development Administration and the remarks made by the previous speaker, I think public administration is going through a great deal of change, particularly where the burden of work is heavy. Therefore, in institute like the Sri Lanka Institute of Development Administration can play a great part. It has done service and I am sure, because of the attention that the Hon. Minister pays to it, it will do a greater service in the future.

Thank you, Mr. Chairman.

මොන්ටේගු ජයවික්‍රම මහතා
(ශ්‍රී. ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ)
(Mr. Montague Jayawickrema)

Mr. Chairman, there had been two speeches and therefore, I would like to reply to each one of the speakers and tell them what we have done and what we propose to do.

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
(ශ්‍රී. ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ)
(Mr. Deputy Chairman of Committees)

The District Minister for Kandy would like to speak a few words.

අ. ආ. 6

බඩ්ලිවි. පී. බී. දිසානායක මහතා (මහනුවර දිසා ඇමතිතුමා)
(ශ්‍රී. ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ)
(Mr. W. P. B. Dissanayake—District Minister, Kandy)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මට මේ අවස්ථාව දීම ගැන මම තවුන්තාන්සේට ස්තූතිවන්ත වෙතවා. මේ අමාත්‍යාංශය යටතේ තිබෙන විශ්‍රාම වැටුප් දෙපාර්තමේන්තුව ගැන වචනයක් මේ ගරු සභාවට ප්‍රකාශ කිරීම මගේ විශේෂ යුතුකමක් යයි මම කල්පනා කළා. ගරු නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා විශ්‍රාම වැටුප් අංශය ගැන කතා කරනවා මම අසාගෙන සිටියා. මම එතුමාගේ අදහස් සියයට සියයක්ම අනුමත කරනවා. මේ ගරු සභාවට පැමිණි දවසේ සිටම මම මේ රටේ සිටින විශ්‍රාම වැටුප් ලබන්නන් ගැන කරුණු ඉදිරිපත් කළා. එසේ කරුණු ඉදිරිපත් කිරීමේදී තවත් ගරු මන්ත්‍රීවරුන් රාශියක්ම ඒ ගැන කරුණු මතක් කළ බව මම දන්නවා. විශේෂයෙන්ම, විශ්‍රාම වැටුප් ලබන්නන්ට සිදු වී තිබුණු යම් යම් අසාධාරණ තත්ත්වයන් ගැන කරුණු ඉදිරිපත් වුණා. ඒ තත්ත්වය තරමක් දුරට හෝ මගහැරෙන විධියේ පියවරක් ගෙන තිබීම අප කාගේත් සතුවට කාරණයක් බව මම මතක් කරන්න ඕනෑ. විශ්‍රාම වැටුප්

ලබන්නන්ගේ දුක්ගැනවිලි ගැන ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු වී ඔවුන් වෙනුවෙන් සහනදායක වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කර තිබීම ගැන මම ගරු ඇමතිතුමාට විශේෂයෙන්ම ස්තූතිවන්ත වෙතවා.

ඒ සමගම, දී තිබෙන සහනවලින් විශ්‍රාම වැටුප් ලබන්නන් තවමත් සියයට සියයකම සන්තෝෂයට පත් වී නැති බව මම ගරු ඇමතිතුමාට මතක් කරන්න සතුටුයි. තමුත්තාත්සේ සහන දී තිබෙනවා. නමුත් පළාත් පාලන සේවයේ යෙදී සිටි අය පිළිබඳව ලැබුණු සහන ප්‍රමාණවත් නොවන බව ඒ ගැන කතා කරන විට මට අසන්නට දකින්නට ලැබී තිබෙනවා.

ඒ සමගම, පෙන්ෂන් අධ්‍යක්ෂ ඩොනල්ඩ් අබේසිංහ මහතාට මම මේ සභාවේදී මගේ ගෞරවය පිරිනමන්න කැමතියි. විශ්‍රාම වැටුප් අංශය දීර්ඝ කාලයක් තිස්සේම වැඩ හිඟ වෙමින් තිබුණු අංශයක්. පසුගිය කාලයේදී සමහර නිලධාරීන් සේවය අතහැර යාමේදී ඒ අංශයේ සිටි නිලධාරීන් විශාල වශයෙන් සේවය අතහැර ගියා. අලුත්ම නිලධාරී පිරිසක් සමගම අධ්‍යක්ෂතුමාට කටයුතු කරගෙන යාමට සිදු වුණේ. එහෙම වෙලාවේ, කවදවත්ම නොතිබුණු විධියේ ප්‍රගතියක් විශ්‍රාම වැටුප් දෙපාර්තමේන්තුවේ ලබා ගන්නට පුළුවන් වීම ගැන ඩොනල්ඩ් අබේසිංහ අධ්‍යක්ෂතුමාට අපේ ස්තූතිය හිමි කරන්නට කැමතියි.

ඊළඟට, ගිය වතාවේදීත් ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කළ කාරණයක් මතක් කරන්න කැමතියි. රජයේ සේවකයන්ට උසස්වීම් දීමේදී ලිඛිත පරීක්ෂණයක් තැබීම ගැන අපි සන්තෝෂයට පත් වෙතවා. රජයේ සේවයේ යෙදී සිටින නිලධාරීන්ගේ ලිඛිතවත්, රහස්‍ය වාර්තා ආදී හැමෙකක්ම ඒ ඒ දෙපාර්තමේන්තු සහ අමාත්‍යාංශවල තිබෙනවා. එසේ තිබියදීත් ලිඛිත විභාග සමත් වුණොත් පසු සම්මුඛ පරීක්ෂණවලට ඒ නිලධාරීන් භාජන කිරීමේදී සමහර තැන්වල අසාධාරණකම් සිදු වන බවට ඒ නිලධාරීන් තුළ සැහෙන ආන්දෝලනයක් තිබෙනවා. දෙපාර්තමේන්තුවක සිටින නිලධාරියකු පිළිබඳව ඇති ලිඛිතවත්, රහස්‍ය වාර්තා ආදී දේ බලා ඔහුට උසස්වීම් දෙන්න පුළුවන් කම තිබියදීත් නැවත ඔහුට සම්මුඛ පරීක්ෂණයක් පැවැත්වීම අවශ්‍ය යයි හිතන්න අමාරුයි. එසේ කිරීමේදී සමහර විට බලපෑම්, ඇඟිලි ගැසීම් කරණ කොටගෙන අසාධාරණකම් සිදු වන්නට පුළුවන්කම තිබෙන නිසා, ඒ ගැන ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරන්නට කැමතියි.

තවත් කාරණයක් සම්බන්ධයෙන් ගරු ඇමතිතුමාට ප්‍රශංසාව හිමි කිරීමට අපට යුතුකමක් තිබෙනවා. මේ රටේ ග්‍රාම සේවා නිලධාරී ක්‍රමය ඇති වුණොත් පසු කවදවත් ඔවුන් වෙනුවෙන් උසස් වීමේ ක්‍රමයක් තිබුණේ නැහැ. දැන් රජයේ සෑම නිලධාරියෙක්ම පරිපාලනයට භාජන වන්නේත් ඔවුන්ගේ උසස් වීම් සහ බඳවා ගැනීම් පිළිබඳ ක්‍රියාපටිපාටි ආදී දේ සකස් කෙරෙන්නේත් මේ අමාත්‍යාංශයෙනුයි. දැන් ග්‍රාම සේවා නිලධාරීන් සඳහාත් උසස් වීමේ වැඩ පිළිවෙලක් සකස් වී තිබෙනවා. දැන් ඒ උසස්වීම් දීම සඳහා සම්මුඛ පරීක්ෂණ පවත්වාගෙන යනවා. ඒ ගැනත් මම යම්කිසි ඇඟ වීමක් කරන්නට කැමතියි.

මේ ග්‍රාම සේවා නිලධාරීන් උසස් කිරීමේදී ඔවුන්ට ලකුණු දීමේ බලය උප දිසාපතිවරුන්ට දී තිබෙනවා. උප දිසාපතිවරුන් සිය ගණනක් ලංකාදේ විහිදී සිටිනවා. ඒ එක්-එක්කෙනා ලකුණු දෙන්නේ එක් එක් මට්ටමටයි. සමහර අය 'හොදයි' කියා ලකුණු දෙනවා. තවත් සමහර අය 'විශිෂ්ටයි' කියා ලකුණු දෙනවා. තවත් සමහර කම්පිය 'සාමාන්‍යයි' කියා ලකුණු දෙනවා. මේ ලකුණු දීමේ සම තත්ත්වයක් නැතිකම නිසා, ඉතාමත් දක්ෂ ග්‍රාම සේවා නිලධාරීන්ට අවාසිදායක තත්ත්වයක් ඇති වේදායි ඒ උදවියට බයක් තිබෙනවා. මේ සම්බන්ධයෙන් තමුත්තාත්සේගේ අවධානය යොමු කරන්නට කැමතියි.

තවත් එක් කරුණක් තමුත්තාත්සේගේ අවධානයට යොමු කරන්නට සිදු වී තිබෙනවා. විශේෂයෙන් ලිපිකරු සේවයේ යෙදී සිටින මහත්වරුන්ට උසස්වීම් ලබා දීම ගැනයි ඒ. ගරු කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපති තුමනි, අපේ දැනීමේ හැටියට ලිපිකරු සේවයේ සිට පරිපාලන සේවයට ඇතුළත් වුණු සෑම නිලධාරියෙක්ම, තමන්ගේ පළපුරුද්දකම පසුබිම් කරගෙන, ඉතාමත් ප්‍රයෝජනවත්, නිලධාරීන් බවට පත්වී තිබෙනවා. අළුතෙන් බඳවා ගන්නා උදවියට වඩා, සේවයෙන් උසස් වීම් ලබන උදවියගෙන් විශාල සේවාවක් ඒ උදවිය බැඳුණු දවසේ සිට ලබාගන්නට පුළුවන් වෙනවා. ඒ නිසා, පරිපාලන සේවයට බඳවා ගැනීමේ සීමිත තරග විභාග වලින් උසස් වීම් ලබාදීමේදී අනුපාතය වැඩි කරන්නටය කියා මා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලීමක් කරන්නට කැමතියි.

කාලවේලා ඉක්ම යන නිසා මා වැඩිදුර කතා කරන්නට යන්නේ නැහැ. යම් යම් අඩුපාඩුකම් පිළිබඳව, පසුගිය අවුරුද්දේදී ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කලා. ඒ සියල්ලකටම සැහෙන විධියේ විසඳුම් ගරු ඇමතිතුමා ලබා දී තිබෙනවා. එතුමාගේ අමාත්‍යාංශයේ ඉතාමත් දක්ෂ ලේකම් මහත්මයෙක් ඉන්නවා. ඒ මහත්මයාටත්, එතුමාගේ නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමාටත්, අපේ ප්‍රශංසාව හිමි කරමින් විශ්‍රාම වැටුප් ලබා දීමේදී යම්කිසි අඩුපාඩුවක් තිබෙනවා නම්, මේ අවුරුද්දේ එයත් අවසාන කර දෙන ලෙස කරුණාවෙන් ඉල්ලමින් මා නිහඬ වෙතවා. ඔබ හැමට ස්තූතියි.

මොන්ටේගු ජයවික්‍රම මහතා (රාජ්‍ය පරිපාලන ඇමති තුමා සහ වැවිලි කර්මාන්ත ඇමතිතුමා)

(*ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ*—*මොන්ටේගු ජයවික්‍රම මහතා*—*මොන්ටේගු ජයවික්‍රම මහතා*—*මොන්ටේගු ජයවික්‍රම මහතා*)

Mr. Montague Jayawickrema—Minister of Public Administration and Minister of Plantation Industries)

When I commenced replying, the Hon. District Minister for Kandy desired to say a few words and I gave way to him. I must thank him for the sentiments expressed.

Now, my good Friend the hon. Member for Nallur made some very valuable comments. He has done so not only on this occasion but on every Budget Debate on the Votes of the Ministry of Public Administration. He has always made many suggestions, and most of them we have implemented. What he said was that

[මෙන්ඩේගු ජයවික්‍රම මහතා]

those who were discontinued earlier for failure to acquire proficiency in terms of their appointment should be considered. Now, I anticipated this. I spoke to the Secretary, Mr. Siriwardene, and he is himself very sympathetic. We now like to collect the statistical data. There are a very few people now left who did not qualify on this requirement. I can assure the hon. Member that we will go into it and since it involves funding we will discuss this matter with the Hon. Minister of Finance and see what can be done.

I must also reply to my good Friend the hon. Leader of the Opposition who raised another important matter about the stenographers and typists. We have done something about that also. As far as the Government Stenographers' Service is concerned we have created a Supra Class and on the results of a competitive examination, on seniority and on merit, 30 officers were promoted to this class with effect from 1st January 1982. In other words, now they need not stagnate at a certain level and we have already promoted 30 officers to the Supra Class. With regard to the Typists Service also we have created a Supra Class and on the results of a competitive examination, on seniority and on merit we have promoted 56 officers to this class with effect from 1.1.82. By doing this we have removed the element of stagnation which, I think, my good Friend the hon. Leader of the Opposition brought out in the course of his speech.

The question of pensions my Deputy Minister (Mr. Harinda Corea) has already dealt with and my good Friend the District Minister for Kandy paid a tribute to the Department of Pensions and also to its Director. I would like to reiterate what this Government has done. An entirely new concept was introduced by this Government in the payment of pension to those have retired after valuable and loyal service to the Governments of the past and the present Government. That is, when the breadwinner, who happens to be a male, dies his wife gets two-thirds of his salary. For the purpose of making my point clear, supposing a person retires after completing 35 years' service under Government, he gets two-thirds of his salary as pension. Now, supposing he dies, his widow will get the same amount of money during her life time. But supposing she dies, the pension will be given to children up to 18 years, and supposing there is any one child who is infirm, right up to the end of her life. No other Government has thought of it and the credit for this must go to our Government. I think, as my Friend the Deputy Minister said, these are the factors that brought about the voting of the Government Servants in our favour, sixty per cent of the Government Servants voted with this Government. Also, Sir, another factor is the decision of the Finance Minister to exempt Government Servants from income tax.

Public Servants and Corporation employees who were paying income tax were exempted. So, all these factors aggregated to a healthy feeling among Government Servants. Normally, Government Servants may not necessarily vote with the Government, but on this occasion they voted with the Government.

අ. සා. 6.15

Now, Sir, take the entirety of the public administration. Though teachers come under the scope of my Ministry, virtually we do not do much about that. But, by and large 350 thousand Government Servants come under the purview of the Public Administration. Now, that is a large number of Government Servants. As far as the Ministry of Public Administration is concerned, I can assure the hon. Member for Nallur and my Friend, the Leader of the Opposition, we have never discriminated between races. This I can tell you. I see the hon. Leader of the Opposition is smiling; smiling; I think not of protest, but because he does not accept that view. But, I want to tell him now some results. You know it is true that there are not many gentlemen from the North who like to join the Administrative Service. I said this before too. We want them to join us, because it helps us, because we find that we need them very much. But, now take this question of engineers; I have got a report from the Director, Engineering Services. In 1978, 55 Sinhalese, 78 Tamils, 4 Muslims, 1 Burgher, 138 in all were appointed; in 1979, 79 Sinhalese, 40 Tamils, 4 Muslims, no Burghers, a total of 123 were appointed; in 1980, 99 Sinhalese, 36 Tamils, 2 Muslims, a total of 137; in 1981, 96 Sinhalese, 30 Tamils, 4 Muslims, a total of 130; 1982, 147 Sinhalese, 48 Tamils, 2 Muslims, a total of 197.

Now, these are the actual appointments made; because we all know that our friends from the North are very proficient in the science, in mathematics and that is true, because that is an inherent development of our friends in the North. So, you cannot say that administration has in the actual appointments done some jugglery and given weightage to the Sinhalese. It is so. Sir, I think I must tell the hon. Leader of the Opposition that 73 per cent of the Tamil speaking people of Sri Lanka are with this Government. I will tell you how it is. The hon. Member for Trincomalee (Mr. R. Sampanthan) thinks it is a matter to laugh at, but I will tell you how it is. Could you deny it? If you listen to me you will not laugh. Of the entire Indian population in the hills of this country, who are citizens of Sri Lanka, 99.9 per cent voted with this government. Are you going to deny it? What about the Tamil speaking Muslim population in this country? The hon. Leader of the Opposition and, I think, the hon. Member for Nallur (Mr. M. Sivasithamparam) were very upset and expressed their great sorrow that Dr. Jalaldeen was expelled from this House. He was

mentioned by both my friends as a Tamil speaking Member of Parliament. That is how you described him. So, you immediately differentiated between two groups – the Sinhala speaking and the Tamil speaking. We will leave alone the English speaking, because both groups speak English, the Tamils and the Sinhalese.

So you were saying the whole time, a Tamil speaking Member of Parliament was expelled from this House by this Government. Now, I want to emphasise that this very group of Tamil speaking Muslims are supporting this government at every point. You cannot deny that. In my electorate there are 5,600 Muslims and 90 per cent of them support me. They supported me for the twenty-fifth year that I have been a Member of this Parliament. I think the hon. Member for Nallur must have been here much longer.

பி. சிவசிவசாமிநாதன்

(திரு. எம். சிவசிவசாமிநாதன்)

(Mr. M. Sivasithamparam)

No, not that long.

மொன்டேகு ஜயவிக்ரம

(திரு. மொன்டேகு ஜயவிக்ரம)

(Mr. Montague Jayawickrema)

This is my twenty-fifth year in Parliament. Of course, the hon. Leader of the Opposition has been here much longer. Of that I am sure I have seen him so often. What I am trying to say is there is no difference between ourselves. We like our friends of the Peninsula – when they talk they talk of the Peninsula. Seventy-six per cent of the Tamil speaking people vote for us and are with us. So what is this? We are friends of the entire Island. I can assure you that.

ஏ. அமிர்தலிங்கம்

(திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்)

(Mr. A. Amirthalingam)

The Hon. Minister's arithmetic is all wrong!

மொன்டேகு ஜயவிக்ரம

(திரு. மொன்டேகு ஜயவிக்ரம)

(Mr. Montague Jayawickrema)

I will invite the Hon. Leader of the Opposition. I will get all the statistics I will be able to get and show how many there are in the hills of this country, under the leadership of Mr. Thondaman, and how many Muslims there are. Electorate by electorate I will prove to him that they are with the government. I invite the hon. Member and I will prove it to him. And, I am sure – as I said earlier, the Northerners are good mathematicians – they will be able to work it out to find out whether we are saying the truth or not.

Before I conclude I must mention that I was very happy when I saw my good friend the new Member for Vaddukkoddai (Dr. N. Thiruchelvam). I have always had the highest regard for him and his father too, and when the Leader of the Opposition and the TULF nominated him I was extremely happy that you have and we have in our midst a moderate and a reasonable Member from the North. There is not the slightest doubt about it.

Before I conclude, I must also pay a tribute to SLIDA. Sir, I must say that the Academy as it was called, guided by the Secretary to the Ministry of Public Administration. He has taken a keen interest and, along with the Director, Mr. Navaratnam, they are doing wonders. Today, we have a number of countries, foreign countries sending delegates here. Recently we had some delegates from Nigeria and Kenya. Various countries are sending groups of people here to be trained and the credit for this training must go to the Secretary Mr. Siriwardena and Mr. Navaratne and his able staff.

As the Deputy Minister said, we are very interested in this Academy and not only are we interested, we have made decisions that will bring amity between all groups in Sri Lanka. In other words, Sinhalese have to learn Tamil, Tamils have to learn Sinhalese, and both groups have to learn English. And for that I must thank the Secretary of Higher Education Dr. Kalpage who readily responded when the request was made to help in the progress of our Academy so that all those whether they be Sinhalese, Burghers or Tamils will have to learn the three languages. And they are learning the three languages. We are giving them three hundred hours of English. They have to pass an examination and once they pass the examination, they will be given an Academy Certificate. So Sir, you know we are doing everything possible and I would like to meet the Leader of the Opposition and show him, particularly the applications for the Open Competitive Examinations. Also the applicants from the University to be trained as Civil Servants. I also like to show these to hon. Member for Nallur, too, and have a discussion and if they point out to my Deputy Minister, myself or the Secretary what we can do to improve on what we are doing, we are certainly prepared to accept their advice.

Sir, the hon. Member for Kotmale (Mr. Ananda Dassanayake) has posed a difficult question for me to answer now. How can I answer it? He is a difficult man! Quite apart from that Sir, this involves not only my Ministry. He mentions the whole ambit of the Administration of this country; so this must go to a much higher authority than a humble Minister like me.

"84 வது திட்டத்தில் 1 வது வகுப்பு, பன்னாட்டுத் திட்டம் 2, மீண்டுவருஞ் செலவுக்கான ரூபாய் 30,72,000 ன் மீட்டர் பணியை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

84 வது திட்டத்தில் 1 வது வகுப்பு, பன்னாட்டுத் திட்டம் 2, மீண்டுவருஞ் செலவுக்கான ரூபாய் 30,72,000 ன் மீட்டர் பணியை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

தலைப்பு 84, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1, மீண்டுவருஞ் செலவுக்கான ரூபாய் 30,72,000 ன் மீட்டர் பணியை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

தலைப்பு 84, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1, மீண்டுவருஞ் செலவுக்கான ரூபாய் 30,72,000 ன் மீட்டர் பணியை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

Question, "That the sum of Rs. 3,072,000, for Head 84, Programme 1, Recurrent Expenditure, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 84 Programme 1, Recurrent Expenditure, ordered to stand part of the Schedule.

2 வது வகுப்பு—பொது நிர்வாகம், மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூபாய் 1,49,10,000

நிகழ்ச்சித்திட்டம் 2.—அரசாங்க நிர்வாகம்—மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூபாய் 1,49,10,000

Programme 2.—Public Administration—Recurrent Expenditure, Rs. 14,910,000

"84 வது திட்டத்தில் 2 வது வகுப்பு, பன்னாட்டுத் திட்டம் 2, மீண்டுவருஞ் செலவுக்கான ரூபாய் 1,49,10,000 ன் மீட்டர் பணியை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

84 வது திட்டத்தில் 2 வது வகுப்பு, பன்னாட்டுத் திட்டம் 2, மீண்டுவருஞ் செலவுக்கான ரூபாய் 1,49,10,000 ன் மீட்டர் பணியை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

தலைப்பு 84, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 2, மீண்டுவருஞ் செலவுக்கான ரூபாய் 1,49,10,000 ன் மீட்டர் பணியை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

தலைப்பு 84, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 2, மீண்டுவருஞ் செலவுக்கான ரூபாய் 1,49,10,000 ன் மீட்டர் பணியை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

Question, "That the sum of Rs. 14,910,000, for Head 84, Programme 2, Recurrent Expenditure, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 84, Programme 2, Recurrent Expenditure, ordered to stand part of the Schedule.

2 வது வகுப்பு—பொது நிர்வாகம், மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூபாய் 5,10,000

நிகழ்ச்சித்திட்டம் 2, — அரசாங்க நிர்வாகம் - ஆக்கப்பொருட் செலவு, ரூபாய் 5,10,000

Programme 2.—Public Administration—Capital Expenditure Rs. 510,000

"84 வது திட்டத்தில் 2 வது வகுப்பு, மீண்டுவருஞ் செலவுக்கான ரூபாய் 5,10,000 ன் மீட்டர் பணியை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

84 வது திட்டத்தில் 2 வது வகுப்பு, மீண்டுவருஞ் செலவுக்கான ரூபாய் 5,10,000 ன் மீட்டர் பணியை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

தலைப்பு 84, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 2, ஆக்கப்பொருட் செலவுக்கான ரூபாய் 5,10,000 ன் மீட்டர் பணியை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

தலைப்பு 84, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 2, ஆக்கப்பொருட் செலவுக்கான ரூபாய் 5,10,000 ன் மீட்டர் பணியை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

Question, "That the sum of Rs. 510,000, for Head 84, Programme 2, Capital Expenditure be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 84, Programme 2, Capital Expenditure, ordered to stand part of the Schedule.

3 வது வகுப்பு—பொது நிர்வாகம், மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூபாய் 10,92,000

நிகழ்ச்சித்திட்டம் 3.—அரசாங்க மொழிக் கொள்கையை செயல்படுத்துதல்—மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூபாய் 10,92,000

Programme 3.—Implementation of the Official Language Policy—Recurrent Expenditure, Rs. 1,092,000

"84 வது திட்டத்தில் 3 வது வகுப்பு, பன்னாட்டுத் திட்டம் 3, மீண்டுவருஞ் செலவுக்கான ரூபாய் 10,92,000 ன் மீட்டர் பணியை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

84 வது திட்டத்தில் 3 வது வகுப்பு, பன்னாட்டுத் திட்டம் 3, மீண்டுவருஞ் செலவுக்கான ரூபாய் 10,92,000 ன் மீட்டர் பணியை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

தலைப்பு 84, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 3, மீண்டுவருஞ் செலவுக்கான ரூபாய் 10,92,000 ன் மீட்டர் பணியை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

தலைப்பு 84, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 3, மீண்டுவருஞ் செலவுக்கான ரூபாய் 10,92,000 ன் மீட்டர் பணியை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

Question, "That the sum of Rs. 1,092,000, for Head 84, Programme 3, Recurrent Expenditure, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 84, Programme 3, Recurrent Expenditure, ordered to stand part of the Schedule.

85 வது திட்டம்—மீண்டுவருஞ் செலவுக்கான

1 வது வகுப்பு—மீண்டுவருஞ் செலவு, மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூபாய் 1,61,99,12,000

தலைப்பு 85.—ஓய்வூதியங்கள், திட்டமிடல்

நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1.—ஓய்வூதியங்கள், திட்டமிடல், நலன்கள், பணிக்கொடைகள் — மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூபாய் 1,61,99,12,000

HEAD 85.—DEPARTMENT OF PENSIONS

Programme 1.—Pensions, Retirement Benefits and Gratuities—Recurrent Expenditure, Rs. 1,619,912,000

"85 வது திட்டத்தில் 1 வது வகுப்பு, பன்னாட்டுத் திட்டம் 1, மீண்டுவருஞ் செலவுக்கான ரூபாய் 1,61,99,12,000 ன் மீட்டர் பணியை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

85 வது திட்டத்தில் 1 வது வகுப்பு, பன்னாட்டுத் திட்டம் 1, மீண்டுவருஞ் செலவுக்கான ரூபாய் 1,61,99,12,000 ன் மீட்டர் பணியை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

தலைப்பு 85, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1, மீண்டுவருஞ் செலவுக்கான ரூபாய் 1,61,99,12,000 ன் மீட்டர் பணியை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

தலைப்பு 85, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1, மீண்டுவருஞ் செலவுக்கான ரூபாய் 1,61,99,12,000 ன் மீட்டர் பணியை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

Question, "That the sum of Rs. 1,619,912,000, for Head 85, Programme 1, Recurrent Expenditure be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 85, Programme 1, Recurrent Expenditure, ordered to stand part of the Schedule.

86 வன ஸ்தம்பம்—கடன் வழங்கு சபைகள் நினைவுகளுக்காக

1 வன விலை வசூலி—கடன் வசூலி வசூலி பணியை பரிசீலனை, புகார்வசூலி
விலை, ரூ. 30,11,000

தலைப்பு 86.—கடன் வழங்கு சபைகள் நினைவுகளுக்காக

நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1.—கடன் வழங்கு சபைச் சட்டத்தின் நிருவாகம்—மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூபா 30,11,000

HEAD 86.—DEPARTMENT OF CREDIT COUNCILS

Programme 1.—Administration of Credit Councils Law—
Recurrent Expenditure, Rs. 3,011,000

“86 வன ஸ்தம்பம் 1 வன விலை வசூலி, புகார்வசூலி விலை வசூலி ரூ. 30,11,000 க் மூலக் குறைவாகவும் ஏதுமே கிடையாது” என புகார் வசூலி வசூலி, வசூலி வசூலி.

86 வன ஸ்தம்பம் 1 வன விலை வசூலி, புகார்வசூலி விலை வசூலி குறைவாகவும் ஏதுமே கிடையாது என புகார் வசூலி வசூலி, வசூலி வசூலி.

“தலைப்பு 86, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1, மீண்டுவருஞ் செலவுக்கான ரூபா 30,11,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமா” என்று வினா விடப்பட்டது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தலைப்பு 86, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1, மீண்டுவருஞ் செலவு அட்டவணியின் பகுதியாக இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 3,011,000, for Head 86, Programme 1, Recurrent Expenditure, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 86, Programme 1, Recurrent Expenditure, ordered to stand part of the Schedule.

81 வன ஸ்தம்பம்—கலைஞர் சமூகப்பணிகள்

1 வன விலை வசூலி—கலைஞர் சமூகப்பணிகள் வசூலி வசூலி வசூலி
விலை, ரூ. 18,43,000

தலைப்பு 81.—தொழில் அமைச்சர்

நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1.—பொது நிருவாகமும் பதவியினர் சேவைகளும்—மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூபா 18,43,000

HEAD 81.—MINISTER OF LABOUR

Programme 1.—General Administration and Staff Services—Recurrent Expenditure, Rs. 1,843,000

பி. எஸ். சூசையாசன் மனார் (மன்னார்)

(திரு. பி. சோ. சூசையாசன்—மன்னார்)

(Mr. P. S. Soosaihasan—Mannar)

I move,

That the Programme (Recurrent Expenditure and Capital Expenditure) be reduced by Rs. 10.

I originally wanted to move a cut of Rs. 20, Sir, and since the Hon. Minister of Labour is not there, and I saw the hon. Deputy Minister I thought I should reduce it by Rs. 10.

We all know, Sir, that labour is the backbone of the economy of this country. Or, for that matter, it is the backbone, or the real moving force, of any country in

the world. Whether it is an agricultural country or an industrial country, whatever it may be, labour is the real force.

Sir, labour could be classified under three main heads as far as our country is concerned. First the agricultural labour; secondly, fisheries, and thirdly, industries.

Agriculture could be divided further into four sub-divisions: tea, rubber and coconut, the major crops. Our main export industries, come under the first category. Cinnamon, cardamoms and such export crops come under the second category. Chillies and onions, the subsidiary food crops, fall into the third category, and the fourth category is paddy cultivation.

For tea, rubber and coconut, we have about three ministries; the State plantation Corporation, the J.E.D.B. and an other ministry also looks after their interests. Whatever it may be, since a large labour force is involved, it becomes the responsibility of the Ministry of Labour to look after their interests also.

Hon. Members of this House have argued practically year after year about the conditions under which the labourers are living on the estates—their housing problems, their health problems, water facilities, schooling and various other problems that they have. Therefore, I need not emphasize those matters. There are so many others who are present in this House to speak on their behalf.

Although the Government is trying hard to give them better housing, still it remains a big problem. There are so many lines without proper roofs, without proper walls. There are so many lines without water facilities. The schools are not properly equipped, not properly staffed. We want the Ministry of labour to look into those matters. The welfare division of the Ministry of Labour should look into these problems.

Sir, today what I am going to argue is about their salaries. Although we say that they are paid the highest daily wages, that their wages have been increased, the number of working days has been reduced. Under some excuse like the drought or floods, instead of 20 to 25 days a month, they are given work for only 15 to 16 days which leaves them with a small amount as their monthly income. They have agitated for monthly wages for very long time. I think this must be looked into. This is of paramount importance for them because with the rising cost of living, it is very difficult to live. Things have become very hard for them to exist. They cannot buy their provisions like rice and flour. The shop-keepers are making it very difficult for them.

[**පී. එස්. සුසයිදසන් මහතා**]

Therefore, Sir, I think they must be given more days of work which is very difficult, it is said because of the existing drought, because of the changing whether conditions, or they must be put on a monthly salary. This is very important.

Speaking about the Labourers who are employed on export crops like cardamoms, cinnamon and cloves, I think they are a little better off, but labourers working on subsidiary crops like chillies and onions, do not have any guarantee at all. They are also affected by the drought. They are entirely dependent on the crops, and when rain fails, they are very badly affected. If the rains fail or if they do not get water from underground, from tube wells, or if the market falls, all their efforts go for a six. That is why we have been arguing in this very House that there should be a guaranteed price. That price should be high enough to attract the chilli and onion cultivators.

I now come to paddy. The paddy cultivator is the one who suffers most. This again is a problem of labour. The labour Minister has not just to look after salaries and wages. He has to look after the interests of the labourers too. All the farmers are not paddy land owners. There are labourers also on these lands. Their interests must be protected. Who are labourers? That must be classified. Why I say this is because when drought relief was paid last year, only the farmers were paid; the fishermen were not paid. Fishing is also a seasonal affair and the fishermen too were not getting a very good income. They refused to pay the fisheries labourers. They are also part of your labour force. They must be taken care of. So as to who labourers are must be clearly understood. That is the point I am trying to make. All are not mudalalies. Only those who are working in shops, factories and estates have been described as labourers for all purposes. Those who are working in the fields and those who are working in the fisheries sector are not classified as labourers. Why? That is the question I am asking.

Now I come to a very important point, and that is regarding jobs. The Middle East countries have been solving our unemployment problem recently. Our men and women, especially young men and women, over 100,000 in number, have found employment there. Of this 100,000, I think only about 200 were sent by the Labour Department. The balance were sent by various agencies, some of them mushroom agencies. Now, I would like to pose this question. If the Government of Pakistan could have sent over 200,000 employees to the Middle East and the Government of India could have sent over 100,000, why is it that the Government of Sri Lanka, with embassies in all these countries, was able to send only 200 employees?

මන්ත්‍රීවරයෙක්

(*அங்கத்தவர் ஒருவர்*)

(A Member)

I beg your pardon. That was long before 1977.

පී. එස්. සුසයිදසන් මහතා

(*திரு. பி. சோ. சூசைதாசன்*)

(Mr. P. S. Soosaitasan)

What happened after 1977? How many thousands were sent by the Governments of India and Pakistan after 1977? And what efforts were made by the Government of Sri Lanka to send persons to the Middle East? Why do we not make efforts through our embassies? What are we doing really? Have we sent our special officers? If not why? What efforts did we make to find employment opportunities in the Middle East? If private agencies can find 99,800 jobs or even more out of the 100,000, why is it that the Government was able to send only 200?

Before the last Budget the Hon. Minister gave us forms and said, "I will give 15 jobs to each Member of Parliament." What happened to the 15 jobs? Not one person was taken from Mannar. I am sure the same thing happened to many hon. Members. The hon. Member for Mullaitivu said the same thing, the hon. Member for Vavuniya said the same thing, and the hon. Member for Jaffna said the same thing. Other members also said the same thing. Why is that? What happened to these jobs—the 15 jobs promised to each Member?

There are so many mushroom agencies which appear and disappear after collecting Rs. 10,000 per job. heavy vehicle drivers are paying Rs. 20,000 per head. Electricians, clerks and electronic people are paying Rs. 17,500 to Rs. 20,000. Housemaids, who were not paying earlier, are paying Rs. 5,000 per person. And finally they do not even get the jobs! Some of them are still here, waiting three, four months. From the outstations people come and staying in Colombo. Why is that? And those agencies are not there any more. How many such firms have made, not a few thousands or hundred thousand but millions? All these instances must be probed, and it is the responsibility of the Government. They must do something about it. What did the department do about the complaints made by the people who were taken for a ride, the people who were deceived? What action was taken on those complaints I would like to know.

I would also like to tell the hon. Deputy Minister that there are people who have gone on leave for two years. By any chance if they are delayed beyond two years, will you give them a little extension—not in all cases but at least some of them?

There are also cases of government servants who have to leave all of a sudden. Of course, that is their right, but there is red tape here. Sometimes they have to go without notice. If they come back after two or three years and if there be vacancies and, if you need such experts here, we want you to kindly re-employ them. This must be considered.

There is also a big disparity in the salaries paid to the Sri Lankan workers and the Pakistani and Indian workers. Our people are no less qualified and they work much harder than other people when they go abroad. If that is the case, why are the housemaids paid only Rs. 3,000 or the equivalent of that whereas a Pakistani woman is paid Rs. 5,000? That is very unfair. Our drivers are paid only about Rs. 6,000 or Rs. 7,000 whereas another driver driving the same type of vehicle is paid double—Rs. 15,000 or Rs. 12,000. There must be something. Is any other person receiving this balance salary or the difference in the salary? This must be probed. Why should our people go for lower salaries? Can the Government not negotiate and see that such things are sorted out so that there may not be any difference in the salary paid to the same category of workers, whatever countries they come from? This disparity should not be there.

Sir, you have established training institutes in various districts. You are training electricians, carpenters, masons, welders and other workers in various districts and electorates, but I have not seen any such thing in Mannar, Vavuniya, Mullaitivu, Jaffna, Trincomalee and Batticaloa. All these are places from where you have not sent anybody abroad. In many districts there are such centres, and they provide six months' or one year's training. It is not that you are sending them abroad, but if you give them this type of training they can on their own get jobs and go abroad. Then they can command better salaries. The job opportunities are there, because these are vacancies that occur in countries in the Middle East such as Saudi Arabia, Kuwait and so on. So such training institutes should be opened in the North and the East. This is a general complaint. I want you to kindly look into this and open one such institute anywhere there.

நிணைப்பைக் கமிட்டி சபைத் தலைவர்

(சுழு உப தலைவர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Chairman of Committees)

Order, please! The Hon. Speaker will now take the Chair.

உறுப்பினர் நிணைப்பைக் கமிட்டி சபைத் தலைவர் இலாபகரமாகக் குறிப்பிட்டு உறுப்பினர் சபைத் தலைவர் இலாபகரமாகக் குறிப்பிட்டு

அதன் பிறகு, பிரதிக் குழுத் தலைவர் அவர்கள் அக்கிராசனத்தி வின்று அகலவே, சபாநாயகர் அவர்கள் தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereupon MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES left the Chair, and MR. SPEAKER took the Chair.

பி. பி. சூசைதாசன் இரை

(திரு. பி. சோ. சூசைதாசன்)

(Mr. P. S. Soosaithasan)

Mr. Chairman, there are a large number of cases awaiting trial. The delay is causing much inconvenience and expense to the poor workers who are anxiously waiting for relief. So action must be taken to dispose of their cases and give them relief. Delay means money, and the poor workers cannot afford it. We want you to kindly look into this matter.

According to the Medical Wants Ordinance an estate worker has to pay Rs. 3 when he wants to enter hospital and he has also to get a letter from the estate superintendent, but the local man need not produce such a letter when he wants to enter hospital. Why this disparity? It is not fair. Let there be no discrimination between the estate workers and the local people of the area. They must be treated equally. So get rid of this system. Kindly consider this. It will also be a great help if the MOH or the PHI visits these various estates and treats the workers at least once a week, or schedule it in such a way that they can go from estate to estate and treat the workers.

டி. ஓ. 6.45

Sir, there is a wage anomaly in respect of certain categories of workers coming under the Wages Boards Ordinance and the Co-operative Employees Commission. Drivers, cleaners and bakery workers under the Wages Boards Ordinance are paid a higher salary than their counterparts in the co-operative sector. Kindly look into this and see that the anomaly is removed.

According to the Shop and Office Employees Act, all shops must close at 6 p.m., but I do not think this happens. They are working not eight hours a day but much more. Shops are open even on Saturdays and Sundays. The employees are paid poor salaries, but it will be a different matter if they are paid overtime, but they are not. We want you to kindly look into their case. The employees are paid poor salaries but have longer hours of work. The Shop and Office Employees Act must be enforced.

With regard to the Employees Provident Fund, there are so many small shops and work-places where they are not paying the Provident Fund, especially in the eating houses and small restaurants. They are making a lot of money but are not paying their staff the EPF. Investigations and detections must be made by the Department of Labour and action taken to bring them to book.

It would appear that the Hon. Minister of State has promised to set up a Wages Board for professional journalists. They are doing a good job but they are paid poor salaries and unless they are paid good salaries, their news can be biased—and we know that. They must therefore be paid well. It is the job of the Ministry of Labour to set up a board and give them a higher salary.

[පී. එස්. සුසංදානන් මහතා]

In his Budget Speech, the Hon. Minister of Finance said that he was giving an increase of Rs. 100 a month to all Government servants who draw less than Rs. 1,000 a month. This must be extended to the workers in the private sector, the estate sector and also the corporations, but especially to the estate sector. These workers are not getting a good salary and it took them, not months but years to get an increase of Rs. 70 a month. After much agitation they got this Rs. 70. You should start straightaway to see that they get this Rs. 100 because by the time they do get that money, it would have taken not months but years of hard fighting.

Lastly, I think the Ministry of Labour should make an effort through our embassies in the Middle East to register all Sri Lankans working there. It is not an easy job but they must register the names and addresses of all people who go and work abroad or live abroad. They can get the assistance of our embassies abroad, and this information will be useful for various purposes. Thank you.

ආර් .එම්. අප්පුහාමි මහතා (බදුල්ල දිසා ඇමතිතුමා)

(*කි.රු. ආර්. ගැම. අප්පුහාමි—பதுகா மாவட்ட அமைச்சர்*)

(Mr. R. M. Appuhamy—District Minister, Badulla)

ගරු සභාපතිතුමනි, කම්කරු අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීර්ෂය යටතේ සාකච්ඡා කරන මේ අවස්ථාවේදී වචන ස්වල්පයක් කතා කරන්නට ලැබීම ගැන මම ඉතාම සන්තෝෂ වෙතවා. බදුල්ල දිස්ත්‍රික්කයේ ආසනයක් නියෝජනය කරන අපේ කම්කරු අමාත්‍යතුමා මෙම ගරු සභාවේ අද නොසිටියත්, එතුමා මේ අමාත්‍යාංශය භාර ගන්නාට පස්සේ විශාල වැඩ කොටසක් අපේ කම්කරු ජනතාව වෙනුවෙන් කර තිබෙන බව මේ උතුම් සභාව පමණක් නොවෙයි මුළු රටම පිළිගෙන තිබෙනවා. ඒ කාරණය මේ අවස්ථාවේදී මම ප්‍රකාශ කරන්න ඕනෑ. එතුමා කම්කරු ඇමති ධුරය භාර ගන්නාට පස්සේ කම්කරු ජනතාවට ලැබිය යුතු වරප්‍රසාද රාශියක්ම ලබා දී තිබෙනවා. මම භීතන හැටියට භතර වතාවක්ම කම්කරුවන්ගේ පඩිය වැඩි කර තිබෙනවා; ඒ වාගේම නොයෙකුත් පහසුකම් ලබා දී තිබෙනවා. එපමණක් නොවෙයි, එතුමාගේ අමාත්‍යාංශය මාර්ගයෙන් ලංකාව පුරාම වාගේ වඩුවත් සහ මේසන්වරුන් පුහුණු කිරීමේ මධ්‍යස්ථාන ඇති කර, ඒ ඒ කොට්ඨාශවල තරුණයන්ට අවුරුද් දක පමණ පුහුණුවක් ලබා දීමේ වැඩ පිළිවෙලක් ආරම්භ කළා. එසේ පුහුණුව ලැබූ අය දන් සැහෙන රැකියාවල යෙදෙමින් සැහෙන ආදායම් ලබනවා.

එසේ පුහුණු වූ තරුණයන් විශාල පිරිසක් අද පිරිටට වල රැකියාවලට ගිහින් ඉන්නවා. ඒ අය අද විශාල ආදායම් ලබනවා. මේ ආදී වශයෙන් බැලූවම මේ රටේ මෙතෙක් කල් ගිටපු කම්කරු නායකයන්, ඒ කම්කරු වත් වෙනුවෙන් පාලන බලය ලබාගෙන සිටියත්, නොයෙක් නොයෙක් වෘත්තීය සමිතිවල සිටියත්, අපේ ඇමතිතුමා—කම්කරු ජනතාව යම්බන්ධයෙන් එතුමාට සැහෙන පළපුරුද්දක් නැතත්—ඒ අයටත් වඩා කම්කරු ජනතාව ගැන හැඟීමකින් කරන ලද සේවය, කම්කරු

ජනතාව කවදාවත් අමතක කරන්නේ නැහැ. ඒ තරම් විශාල වැඩ කොටසක් කම්කරු ජනතාව වෙනුවෙන් එතුමා කර තිබෙනවා.

කාලයක් තිස්සේ සේවය කර සේවයෙන් ඉවත්ව යන කොට එම සේවකයන්ට මෙතෙක් කලක් කිසිම මුදලක් ලැබුණේ නැහැ. එම ජනතාවට කිසියම් පාලනෝඡ්ඡික මුදලක්ලබාදීම සඳහා පත්තක් ඉදිරිපත් කර සකච්ඡා කර දැන් එය සම්මත වී තිබෙනවා. මේ විධියට බලන කොට අපේ ඇමතිතුමා විශාල වැඩ කොටසක් කම්කරු ජනතාව වෙනුවෙන් කර ඇති බව පැහැදිලියි. ඇත්ත වශයෙන්ම අපේ ඇමතිතුමාත්, නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා වාගේම කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරී මහත් වරුන් අපේ කම්කරු ජනතාව වෙනුවෙන් විශාල උනන්දු වකින්, ඕනෑකමකින් වැඩ කිරීම ගැන අප සන්තෝෂ වෙන්න ඕනෑ.

බදුල්ල දිස්ත්‍රික්කය ගැන බැලූවම එතුමාගේ වැඩ පිළිවෙල තුළින් විශාල සේවයක් සිදු වී තිබෙනවා. බදුල්ලේ සේනාධිපති නමින් කම්කරු උප කොමසාරිස්වරයෙක් ඉන්නවා. එතුමාත් කොට්ඨාශයේ කම්කරු ජනතාව සම්බන්ධයෙන් බොහොම උනන්දුවෙන් ක්‍රියා කරනවා. විශේෂයෙන්ම වඩු පුහුණු මධ්‍යස්ථාන රාශියක් ආරම්භ කර සැහෙන සේවාවක් ලබා දී තිබෙනවා. එම නිසා විශේෂයෙන්ම එම කම්කරු උප කොමසාරිස්තුමාටත්, කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුවේ අනිකුත් නිලධාරී මහතුන්ටත් බදුල්ල දිස්ත්‍රික්කය නියෝජනය කරන අපේ ඇමතිතුමාටත්, නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමාටත් ප්‍රශංසා කරන්න ඕනෑ.

අපේ එක් මන්ත්‍රීවරයෙක් කිව්වා වාගේ මේ කාලය තුළ ලැබෙන පඩිය ටිකක් මදිසි, ජීවන වියදමේ හැටියට. මේ ගැනත් ඇමතිතුමා කල්පනා කර බලා, රුපියල් සියයක්ම දෙන න බැරි වුණත්, වතු කම්කරු ජනතාවටත්, එදිනෙදා පඩි ලබන අනිකුත් කම්කරු ජනතාවටත් කිසියම් සහනයක් සලසා දුන්නොත් එය ඉතා හොඳය කියා මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරන්න ඕනෑ.

ගරු සභාපතිතුමනි, කාලවේලාව නොමැති නිසා මෙයට වඩා කතා කරන්නට මම බලාපොරොත්තු වෙන්නේ නැහැ. විශේෂයෙන්ම අපේ ජනාධිපතිතුමාණන්ගේ රජයෙන් කම්කරු ජනතාවට නොයෙකුත් සහන ලබා දී තිබෙනවාය කියා කියන්න පුළුවනි. ඒ වාගේම මෙයට වඩා කාලයක් කම්කරු ජනතාවට සේවය කිරීමට අපේ කම්කරු ඇමතිතුමාට අවස්ථාව ලැබේවායි මම පූර්වනා කරනවා.

ආනන්ද දසනායක මහතා (කොත්මලේ)

(*කි.රු. ආනන්ද දසනායක—கொத்தமீ*)

(Mr. Ananda Dassanayake)

ගරු සභාපතිතුමනි, අපේ අනුකම්පාව, දයාව, ගිම් විය යුතුයි අපේ කම්කරු ඇමතිතුමාට. එතුමා දැන් අසනීප තත්ත්වයෙන් ඉන්නේ. එම නිසාම තමයි, මමත් එතුමාට කිව්වේ, නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා ගිටියාම ඇති, තමුන් නාත්සේ ඉන්න ඕනෑ නැහැයි කියලා බොහොම අමාරු තත්ත්වයෙන් අද ඉන්නේ. ඒ වුණත් කම්කරු අමාත්‍යාංශය ගැන කියන කොට, අපිට කිසිසේත් කියන්න බැහැ.

එය වැඩක් නොකළ අමාත්‍යාංශයක් ය කියලා විටින් විට වැඩ රාශියක්ම කෙරුණා. ඒ ගැන අපේ ස්තුතිය හිමි වෙනවා. ඒ වුණත් අපට ප්‍රශ්න කීපයක් ඉදිරිපත් කරන්නට තිබෙනවා. පළමුවැනි ප්‍රශ්නය තිබෙන්නේ පඩි වැඩි කිරීමේ සම්බන්ධවයි. ශ්‍රමය වෙහෙසා වැඩ කරන, දහඩිය මහන්සියෙන් වැඩ කරන කම්කරුවන්ට මේ අන්දමට පඩි වැඩි කිරීමෙන් සෞඛ්‍යය වෙන් වෙන් නැහැයි කියා මුළු ලංකාවේම ආන්දෝලනයක් තිබෙනවා. බදුල්ල දිසා අමතිතුමාත් (ආර්. එම්. අප්පුහාමි මහතා) එය පැහැදිලි කළා.

ඇත්ත වශයෙන්ම මේක ඉල්ලිය යුතු දෙයක් නොවෙයි, රජය විසින්ම සලකා බලා දිය යුතු දෙයක්. මේ අය තමයි, අපේ ආර්ථික තත්ත්වය නගා සිටුවන්නට දොරටුවේ දෙන්නේ. මේ අය තමයි, රටේ ආර්ථිකය දියුණු කිරීම සඳහා රජයේ අනිකුත් සේවකයන්ට වඩා කැප වීමකින් වැඩ කරන්නේ. රටේ ආදායම සකස් කරන මේ පුද්ගලයන්ට ආණ්ඩුව විශේෂ සලකිල්ලක් දැක්විය යුතුයි. දැන් වැඩ කර තිබෙන රුපියල් සියය පමණක් නොවෙයි, 1980 දී වැඩි කළ රුපියල් හැත්තාවත් මේ උදවියට ලබා දෙන්නය කියා අපි විටින් විට කියා සිටියා. වතු කම්කරු ජනතාවට අද වන තුරු ඒ රුපියල් හැත්තාවේ වැඩි වීම දුන්නේ නැහැ. ඊට කලින් රජයේ සේවකයන්ට හා අනිකුත් සේවා කණ්ඩායම්වලට රුපියල් හතළිස් පහක් වැඩි කළා. වතු කම්කරුවන්ට හා සාමාන්‍ය පෙළේ කම්කරුවන්ට ඒ රුපියල් හතළිස් පහ ලැබුණෙත් නැහැ. මෙයින් පෙනෙන්නේ ජීවන වියදම් වැඩි වීමේ ප්‍රශ්නය තිබෙන්නේ රජයේ සේවකයන්ටත්, රජයේ වරප්‍රසාද ලැබී තිබෙන වෙනත් සමහර සේවකයන්ටත් පමණක් ය කියන එකයි. වතු කම්කරුවන්ට සහ සමුපකාර සේවකයන්ගෙන් වැඩි දෙනෙකුට ඒ පඩි වැඩිවීම දී නැහැ. ඒ වාගේම පළාත් පාලන ආයතනවල සමහර සේවක කොටස්වලටත් ඒ පඩි වැඩිවීම දී නැහැ. තාවකාලිකව වැඩ කරන කම්කරුවන්ටත් දී නැහැ. ඒ විධියට බැලුවාම කම්කරු ශ්‍රේණිවලින් සියයට පහළොවකට විස්සකට වඩා පිරිසකට මේ පඩි වැඩිවීමවලින් සේවයක් වන්නේ නැහැ.

මේ විතරවෙන් ගරු මුදල් ඇමතිතුමා පඩි වැඩි කරන ආකාරය පැහැදිලිව කිව්වේ නැහැ. රුපියල් දාහට අඩු මාසික වැටුප් ලබන රජයේ සේවකයන්ට රුපියල් සියයක පඩි වැඩිවීමක් ලැබෙන බව නම් එතුමා පැහැදිලි කිව්වා. එතකොට ආණ්ඩුවට සම්බන්ධ, “සෙම් ගවන් මන්චි එම්ප්ලොයිස්ලා” ගැන වචනයක්වත් සඳහන් කරලා නැහැ. ඒක ඉබේම “ඔටෝමැටිකලි” වෙයි කියා කිව්වා. ඒක සාමාන්‍යයෙන් සිද්ධ වෙන දෙයක් හැටියට සඳහන් කළා මිස ඒ ගැන බල කිරීමක් කළේ නැහැ. රජයේ සේවකයන් සම්බන්ධයෙන් දෙපාර්තමේන්තුවලට බල කිරීමක් කළා. කෙලින්ම පඩි වැඩිවීම් ලබා දෙන්න කිව්වා. මෙයින් පෙනෙන්නේ එක් කොටසක් ගැන සැලකෙන සැලකිල්ලක් දක්වන අතර අනික් කොටස ගැන නොසලකා හරින තත්ත්වයක් තිබෙන බවයි. මොහොතකට කලින් ගරු කම්කරු ඇමතිතුමා සමඟ සාකච්ඡා කළ අවස්ථාවේදී එතුමා මට කීවා, ඒ සම්බන්ධයෙන් සාකච්චාවක් පැවැත්වීම සඳහා ඒ අය කැඳවා තිබෙනවාය කියා. ඒ සාකච්චාවේ ප්‍රතිඵලයක්

වශයෙන්, මේ වතාවේ වැඩි කළ රුපියල් සියය පසුගිය වතාවේ වැඩි කළ රුපියල් හැත්තාවත් යන දෙකම ඒ සේවක පිරිස්වලට ලබා දීමට කම්කරු අමාත්‍යාංශයට පුළුවන් වේය කියා අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා. ඒ සම්බන්ධයෙන් පුළුල් වැඩ පිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා, ප්‍රශස්ත පියවරක් කම්කරු අමාත්‍යාංශය ගනිවිය කියා අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ඇත්ත වශයෙන්ම ඒ සේවක පිරිස්වලට තමයි, අද මේ අහේනිය, අසහනය වැඩියක්ම තිබෙන්නේ. මන්තාර මේ ගරු මන්ත්‍රිතුමා (පී. එස්. සුසංදාසන් මහතා) කීවා වාගේ අද වතු කම්කරුවකුට ලැබෙන්නේ ‘ලිම්ටඩ් ඉන්කම්’ එකක් නැත්නම් සීමිත අදායමක් පමණයි. මහුට ජීවත් වීමට සිදු වී තිබෙන්නේ වත්තෙන් ලැබෙන ඒ පඩියෙන් පමණයි. ඊට අමතර ආදායමක් මහුට ලැබෙන්නේ නැහැ.

වැඩි කළ රුපියල් සියය නොලැබෙන අනෙකුත් සේවක කොටස්වල තත්ත්වයත් ඒකයි. ‘ලෝකල් ගවන් මන්චි එම්ප්ලොයිස්’ හෙවත් පළාත් පාලන සේවකයන්ටත්, සමුපකාර සේවකයන්ටත්, රජයට පවරා ගත් ඇතැම් ආයතනවල සේවකයන්ටත්, වතු කම්කරු වන්ට වගේම ඒ වැඩි කළ රුපියල් සියය ලැබෙන්නේ නැහැ. එම ආයතනවල සේවකයන් රජයේ සේවකයන් හැටියට වර්ග කර නොතිබීම ඒ සේවකයන්ගේ—ඒ වැඩ කරන ජනතාවගේ—වරදක් නොවෙයි. ඒ වරද කර තිබෙන්නේ රජයයි. තවමත් රජයේ සේවකයන් හැටියට ගණන් නොගන්නා ඒ සේවකයන්ට එක විධියකටත්, රජයේ සේවකයන්ට තවත් විධියකටත් සැලකීම වැරදියි. ඇත්ත වශයෙන්ම එය අයථා විධියේ සැලකීමක් හැටියට හඳුන්වන්න පුළුවනි. මේ දෙවිධියක සැලකීම නිසා තමයි, රජයේ සංවර්ධන ව්‍යාපාර නියම විධියට, ක්‍රමානුකූලව ගෙනයන්න බැරි වී තිබෙන්නේ. රජයේ මේ දෙයාකාර සැලකිල්ල නිසා කොටසක් දොරටුව මත්ව වැඩ කරන අතර, තවත් කොටසක් අදොරටුව මත්ව වැඩ අතපසු කරන්න පෙළඹෙනවා. ‘යා දෙක තොරතරන’ වගේ මේ කොටස් දෙක එකතු වන්නේ නැහැ. රජයේ සංවර්ධන ව්‍යාපාර, වැඩ පිළිවෙළ කරන්නයට ඊපමා කළොත් අර සේවක කොටස් දෙක එනි රෝද දෙක හැටියට සලකන්න පුළුවනි. රජයේ සැලකීම අනුව ඒ එක රෝදයක් වේගයෙන් කැරකෙනවා, අනෙක් රෝදය කැරකෙන්නේ නැතිව එක තැන තිබෙනවා. මෙවැනි තත්ත්වයක් යටතේ මේ රටේ අර්ථික සංවර්ධනයක් ඇති කරන්න පුළුවන්කමක් ලැබෙන්නේ නැහැ.

මේ විසමතාව නැති කරන්න ඒ තරම් විශාල වියදමක් යන්නේ නැහැ. අද මේ රටේ ආර්ථිකයෙන් 47% ක් හම්බ කරන්නේ වතු කම්කරුවෝයි. තේ, පොල්, රබර්, කොකෝ, ගම්මිරිස්, කුරුඳු, කරාඹු ආදී වගා සම්බන්ධයෙන් වැඩ කරන්නේ ඒ අයයි. නමුත් ඒ අයම තමයි, හැම ළවලාවේම රජයෙන් නොසලකා හැරෙන්නේ; පහර වදින්නේත් ඒ අයටමයි. එදා අධිරාජ්‍ය වාදි කාලයේ පටන් ගත් ඒ සිරිත එක්තරා ප්‍රමාණයකට තවමත් ක්‍රියාත්මක වන බව අපට පෙනෙනවා. අධිරාජ්‍යවාදි කාලයේ විශේෂ සැලකීමක් ලැබුණේ, ආණ්ඩුවට ‘රෙවනියු’ එක හෙවත් ආදායම එකතු කර

[ආනන්ද දසනායක මහතා]

දුන් 'කලාක' මහත්වරුන් ඇතුළු නිලධාරී කොටස් වලටයි. ඒ මිස ආර්ථිකය දියුණු කරන ගොවියන් ගැන කම්කරුවන් ගැන එදා සැලකීමක් කළේ නැහැ. ඒ තත්ත්වය අද සැහෙන දුරට වෙනස් වී තිබුණත් තව මත් එහි නටබුන් පෙනෙන්න තිබෙනවා මේ තත්ත්වය සම්බන්ධයෙන් මම සැම රජයකටම දොස් කියනවා. ඒ කාලයේ—'කොලෝනියල්' හෙවත් යටත්විජිත සමයේ—තිබුණු ඒ සම්ප්‍රදායය, පුරුද්ද ගතානුගතිකව අද දක්වන්න ගෙන යෑම ගැන ඒ හැම රජයක්ම දොස් ලැබිය යුතුයි.

අ. හා. 7

මේ රටේ සංවර්ධනය සඳහා දාඩිය මහත්සියෙන් වැඩ කරන ගොවීන්ට, කම්කරුවන්ට විශේෂ වරප්‍රසාද දෙන්න ඕනැ. ඔවුන්ට තමයි, 'ඉන්සෙන්ට්ට්' හෙවත් දිරිගැන්වීම් ලැබිය යුත්තේ. ඒ උදවිය නොසලකා හැරලා නම් කටදාවන් අපේ රට දියුණු කරන්න ලැබෙන්නේ නැහැ.

මේ රටේ වැඩ කරන ජනතාව කෙරෙහි නියෝජ්‍ය කම්කරු ඇමතිතුමාගේ විශේෂ අනුකම්පාවක් තිබෙන බව මට පෙනී ගොස් තිබෙනවා. එතුමාගේ කථාවලින් හා සාකච්චාවලින්. එම නිසා මේ අවස්ථාවේදී කම්කරු ඇමතිතුමා, මෙතැන නොහිටියත්, ශ්‍රී රූපියල් සියය වතු කම්කරුවන්ට අනිවාර්යයෙන්ම ලබා දීමේ වගකීම නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා හාර ගන්නවා ඇතැයි මම විශ්වාස කරනවා. ඒ වගේම සමුපකාර සේවකයන්ටත්, 'ලෝකල් ගවන්මන්ට් එම්ප්ලොයිස්' හෙවත් පළාත් පාලන සේවකයන්ටත්—ඔවුන් අතුරෙන් කොටසකට නම් එය ගෙවනවා—මේ රූපියල් සියය ලැබිය යුතුයි.

මේ රූපියල් සියය නොලැබෙන තවත් කොටසක් ඉන්නවා. රජයට පවරා ගත් සමහර ආයතනවල සේවක කොටස්වලටත් ශ්‍රී රූපියල් සියය ලැබෙන්නේ නැහැ. 'යුනයිටඩ් මෝටර්ස්', 'ගැස් කම්පැණි', 'කම්ප්ලේ කම්පැණි' ආදී ආයතන රජයට පවරාගෙන තිබෙනවා. ඒ විධියට රජයට පවරා ගත් 'ටයිම්ස් ඔෆ් සිලෝන්', 'ලේක් හවුස්' ආදී ආයතනවලත් සේවක පිරිස් ඉන්නවා. ඔය විධියට ආයතන තිබෙනවා පවරාගත්තු. ඒවා හරියට කෙළින් රජයේය කියන්නේ නැහැ. රජයට පවරාගත් තාය කියනවා. පවරාගන්නා නම් ඒක රජයේ තමයි. නමුත් ඒ සේවකයන්ට වෙනම සැලකිලි තිබෙන්නේ. මේ රූපියල් සියයේ වැඩි වීමේ වාසිය ඒ ගොල්ලන්ට එන්නේ නැහැ. එහෙම නම් ඒ ගොල්ලන්ට මිල අඩුවෙන් බඩු ගන්න තිබෙනවාද? හාල් සේරුවේ මිල අඩුවෙන් ඒ ගොල්ලන්ට ගන්න තිබෙනවාද? පොල් ගෙඩියක් මිල අඩුවෙන් ඒ ගොල්ලන්ට ගන්න තිබෙනවාද? අනික් රජයේ සේවකයන්ට යන ජීවන වියදම නොවේද ඒ ගොල්ලන්ටත් තිබෙන්නේ? ඒ නිසා කවිටියකට විශේෂ සැලකිලිලක් ඇයි? ජීවන වියදම පිරිමසා ගැනීම පිණිස අනික් අය වෙනුවෙනුත් සාධාරණ පියවරක් ගන්නා බැව් ඇයි? ඒ ගැන ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරනවා ඇතැයි මම විශ්වාස කරනවා.

ඊළඟට පත්‍ර කලාවේදීන් ගැන. මන්නාරම් ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පී. එස්. සුසෙසිනාසන් මහතා) ඒ අය ගැන සැහෙන්න කිව්වා. ඒ වාගේම අපේ රාජ්‍ය ඇමතිතුමාත්

යම් ඉඟියක් කලා, පත්‍ර කලාවේදීන්ට විශේෂ සහනයක් සලසන්න සූදනම් වෙනවාය කියා. පත්‍ර කලාවේදීන් සඳහා මෙතෙක් පඩි පාලක සභාවක් ඇති කර නැහැ. ඒ අය සඳහා පඩි පාලක සභාවක් අවශ්‍යයි. පත්‍රකලාවේදීන් සමහර විට අපවම පහර ගහන්න පුළුවන්. රජයකට පහර ගහන්න පුළුවන්. සමහර විට අපි කරන වැරද්දකදී පෞද්ගලිකවත් පහර ගහන්න පුළුවන්. නමුත් ඒකට කරන්න දෙයක් නැහැ.

පත්‍ර කලාවේදීන් ඇත්ත වශයෙන් රටක සිටිය යුතු පිරිසක්. ඒ මොකද? විවේචනය අවශ්‍යයි. පැන තබුවට වඩා බලවත්. ඉතින් පැන හරි හැටි ක්‍රියාත්මක කරන්න ඒ ගොල්ලන්ට සිද්ධ වෙනවා. ඒ ගොල්ලන් තුළ ඇති අසහනය නිසා තමයි සමහර විට ඕනෑ නැති අනම් මනම් ලියන්නේ. ඔවුන්ට සලකන්න කෙනෙක් නැහැ. ඉතින් තමන්ට අර තිබෙන බැරිකම නිසා යම්කිසි අනවශ්‍ය දෙයක් හෝ ලියා පුසිද්ධියක් ලබා ගෙන ඒකෙන් පත්‍රය විකුණාගන්න නැත්නම් සඟරාව විකුණාගන්න උත්සාහ කරනවා ජීවත් වෙන්න.

රජයට පවරාගත් ආයතනයක් වන "ටයිම්ස්" ආයතනයේ සිටින පත්‍ර කලාවේදීන් ගැන ඒ ආයතනය ඒ තරම් සැලකිලිලක් දක්වන්නේ නැහැ. ඒ වාගේමයි "ලේක් හවුස්" එකත්. පත්‍ර කලාවේදීන් නොහොත් Journalists කියන පිරිස රජයේ ආවරණයකින් අවරණය වී සිටින පිරිසක් නොවෙයි. ඒ ගොල්ලන්ට කිසියම් ආරක්ෂාවක් නැහැ. ඒ නිසා යම්කිසි පඩි පාලක සභාවක් මගින්—මම නම් කැමති නැහැ පඩි පාලක සභා ක්‍රමයට—මූලික පිළිය මක් වශයෙන් ඒ ගොල්ලන්ට ආරක්ෂාවක් ඇති කරන්න ඕනැ. ඒ ගොල්ලන් යම්කිසි නීතියකින් ආවරණය කරන්න ඕනැ. ස්වාමි පක්ෂයෙන් වෙන් කර ඒ අය ආරක්ෂා වන පිළිවෙළකට ඔවුන්ට නියමිත පඩි ක්‍රමයක් සකස් කරන්න ඕනැ. ඔවුන්ට වැඩ කරන පැය ගණනක් නීතියෙන් නියම කරන්න ඕනැ. ඊළඟට "නෝම්" එකක් තිබෙන්න ඕනැ, මෙන්න මේ කාලයට මේ විධියට වැඩ කරන්න ඕනැය කියා. ඒ ආකාරයෙන් ඒ ගොල්ලන්ට සහන සැලසීමක් කළ යුතුයි.

ඒ වාගේම ඒ ගොල්ලන්ට මේ රූපියල් සියයේ දීම නාව ලැබෙන විධියට ගරු කම්කරු ඇමතිතුමා මුදල් ඇමතිතුමාත් සමග සාකච්චාව කර පියවරක් ගත යුතුය කියා මම විශේෂයෙන් මතක් කරන්න කැමතියි.

ඊළඟට මම කියන්න කැමතියි 1980 වැඩ වර්ජනයෙන් එළියට දැමූ පෞද්ගලික අංශයේත්, සමුපකාර අංශයේත්, පළාත් පාලන අංශයේත් ඒ වාගේම අනිකුත් පෞද්ගලික ආයතනවලත් කොමිෂනරිවලත් සැහෙන පිරිසක් තවමත් එළියේ සිටින බව, අපට ලැබී තිබෙන සංඛ්‍යා ලේඛන අනුව පෙනී යනවා. ඒ ප්‍රශ්නයත් විසදිය යුතුය කියා මම ගරු කම්කරු ඇමතිතුමාට මතක් කරන්න කැමතියි. මේක දිගින් දිගට අදගෙන යනවා නම් එයින් සාධාරණය ඉස්ස වෙන්නේ නැහැ.

අද විශ්ව විද්‍යාල ශිෂ්‍යයෝ රජයට විරුද්ධව සටනක් කරනවා. ශිෂ්‍යයන් විශ්ව විද්‍යාලයට බැඳෙන විට සාමාන්‍ය පුළුල් මට්ටමින් ගණයේ කොටසක්. පාසල් සිසුන්ගේ තත්ත්වයෙයි ඔවුන් ඉන්නේ. අපි ඒ ශිෂ්‍ය කාලයේ කළ සමහර දේවල් ගැන අද අපි ලැජ්ජා වෙනවා, ඒවා වැරදිය

කියා ඒ වයස් කාලයේ කවුරුත් වාගේ ඔය විධියේ සිද්ධීන්ට මුහුණ පා තිබෙනවා. ඒ කාලය අපි කවුරුත් ගත කර තිබෙනවා. එම නිසා අපි ඕවා ගැන කේන්ති ගත්ත ඕනෑ නැහැ. අපි අපේ දරුවන් බලාගන්නා තත්ත්වයෙන් ඔවුන්ට සලකන්න ඕනෑ.

ඒ වාගේම කම්කරුවෝ තමන්ගේ අයිතිවාසිකම් දිනාගන්න සමූහයක් වශයෙන් එකතු වුණාම යම්කිසි සටනක් කෙරෙනවා. ඒ සටන සමහර විට රජයට විරුද්ධව වෙන්ක පුළුවන්, රජයට පක්ෂපාත කොටසකුත් සිටින්න පුළුවන්. මොනවා වුණත් ඒ සටනින් බලාපොරොත්තු වන ඉල්ලීම් සාධාරණ නම් ඒවා දිය ගැකි නම් ඒ ගැන කටයුතු කිරීමයි, ඒවා සංකප්ත මාර්ගයෙන් බේරාගැනීමයි, රජයක පරම යුතුකම. ඒ නිසා මා කියන්න කැමතියි, දැන් මේ අයට දෙන්න ඕනෑ දඩුවම දුන්නා. අවුරුදු තුනකට කිට්ටු කාලයක් ඒ අය දඩුවම් නිත් දා. ඒ නිසා පෞද්ගලික අංශයේ සේවයේ යෙදී සිටින පිරිසත් හිඟ වැටුප් සහිතව, සම්පූර්ණ වැටුප් සහිතව, නැවත සේවයට බඳවා ගැනීමට කටයුතු කරන හැටියට මම ගරු නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. මා මීට වඩා දීර්ඝ කතාවක් කරන්න බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. ගරු සභාපතිතුමාට ස්තූතිවන්ත වෙමින් මගේ කතාව අවසන් කරනවා.

ආර්. එම්. අබේකෝන් මහතා (මොණරාගල දිසා ඇමති තුමා)

(කි.ප්‍ර. මු. අ. ග. අ. ප. කොන්—ගොනුකල මාගාලා අගමාත්‍යාංශය)

(Mr. R. M. Abeykoon—District Minister, Monaragala)

ගරු සභාපතිතුමනි, මට වචන ස්වල්පයක් කතා කරන්නට අවස්ථාව සලසාදීම ගැන තමුන් නාත්සේව ස්තූති වන්න වෙනවා. දැන් අපි සංකප්ත කරන්නේ කම්කරු අමාත්‍යාංශයේ වාය ශීර්ෂය පිළිබඳවයි. මම ජ්‍යෙෂ්ඨ හැටියට 1977 දී එක්සත් ජාතික පක්ෂ රජය බලයට පත්වූ දා සිටම අපේ ජනාධිපති උතුමාණන්ගේ පවිත්‍ර අදහස වූයේ සාමාන්‍ය ජනතාවගේ ආර්ථික තත්ත්වය නගාසිටුවීමයි. එතුමාණන්ගේ උපදෙස් අනුව කම්කරු අමාත්‍යාංශය භාරව සිටි කම්කරු ඇමතිතුමන්, නියෝජ්‍ය ඇමති තුමන් අදාළ නිලධාරී පිරිසත් එතුමාණන්ගේ නියෝගය ක්‍රියාත්මක කරන්නට කටයුතු කළා. 1977 න් පසුව තරම්, ඊට පෙර යුගයේදී කම්කරු ජනතාවගේ, සාමාන්‍ය ජනතාවගේ ආර්ථික පරිසරයේ දියුණුවක් ඇති වුණාය කියා මා හිතන්නේ නැහැ. එය අපි කවුරුත් පිළිගත යුතු කාරණයක්. කම්කරුවා කියන පුද්ගලයා ගැන 1977 ට පෙර කවුරුත් සිතුවේ නැහැ. ඔහුගෙන් වැඩ ගන්නා පමණයි. කම්කරු ජනතාව මේ රටේ ආර්ථිකය ගොඩ නැංවීමේ පුරෝගමිනි හැටියට ඔවුන් හෙලන හැම දහසිය බිත්දුවකටම නියම වටිනාකමක් දීම මැනවැයි සලකා ඒ ආදර්ශ පාඨය පිළිපුරගෙන, වැඩ කළ ඇමති වරයෙක් ඉන්නවා නම් ඒ අපේ කම්කරු ඇමතිතුමා බවත්, නියෝජ්‍ය ඇමතිවරයෙක් ඉන්නවා නම් ඒ අපේ නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා බවත් මේ අවස්ථාවේදී අවධාරණයෙන් මතක් කරන්න ඕනෑ.

වැඩ කරන ජනතාව මොන තරම් හිරිහැර විදිනවාද කියා අපි දන්නවා. හාලිඇල ආසනය වතු වලින් වටවුණ ආසනයක්. ඒ වතු වල වැඩ කරන ජනතාව අද කොයි

තරම් සැහැල්ලුවෙන් ජීවත්වෙනවාද කියා අපට පෙනෙනවා. විශේෂයෙන්ම කොත්මලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට (ආනන්ද දසනායක මහතා) මා ඒ බව මතක් කරන්න ඕනෑ. ඒ කම්කරු ජනතාව අද ලබන සහන අපේ ගරු කම්කරු ඇමතිතුමාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් කෙරෙන වැඩ කටයුතුවල ප්‍රතිඵල හැටියට සැලකිය හැකි බව මේ අවස්ථාවේදී ස්තූති පූර්වකව මතක් කරන්න ඕනෑ. අද එදා වගේ වැඩ වර්ජන නැහැ. හේතුව වන්නේ අද කම්කරු ජනතාව ඔවුන්ට ලැබෙන වේතනයෙන්, ඒ (වගේම වෙනත් දීමනා ඇදියෙන් සන්තෝෂයට පත්ව සිටින නිසයි. අපේ කම්කරු ඇමතිතුමා සාමාන්‍ය ජනතාවගේ දුක දන්නා පුද්ගලයෙක් හැටියට හඳුන්වන්න පුළුවන්. නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමාත් එසේමයි. අපි ඒ ගැන ඇත්ත වශයෙන්ම සන්තෝෂ වෙනවා. ඒ දෙපොළගේ විශේෂ උනන්දුව උඩ කම්කරු ජනතාවට මෙතෙක් ලබා දී තිබෙන සහන මොනවාද කියා අපි දන්නවා. මේ ලෙසදී පාරිතෝෂික ගෙවීමේ පනත සම්මත වුණා. මෙම පනත නිසා කම්කරු ජනතාවට විශාල සහනයක් අත්වෙනවාය කියා අපි විශ්වාස කරනවා.

ඒ වගේම සමූපකාර සේවකයන් පිළිබඳව බොහෝම දෙනෙක් කතා කළා. ඒ සේවක පිරිස සම්බන්ධයෙන් පඩි පාලක සහ නැතිනම්, ඒ අන්දමේ සේවක පිරිසක් ඉන්න අවස්ථාවලදී ඒ සේවක පිරිසට සහනයක් සලසා දීම පිණිස කම්කරු අමාත්‍යාංශයෙන් ඉටු විය යුතු යුතු කම, ලබා දිය යුතු සහනය ඒ අනුවම ඉටු කරන්නාය කියා අපි ඉල්ලීමක් වශයෙන් මේ අවස්ථාවේදී ඉදිරිපත් කරන්න කැමතියි. විශේෂයෙන් වතු කම්කරු ජනතාව මේ රටේ ආර්ථිකය ගොඩනැංවීමේ ලා පුරෝගමිනි කටයුතු කරන පිරිසක්. ඒ පිරිසට මෙතෙක් සැහෙන සහන සලසා දී තිබෙනවා. තව දුරටත් අපි මතක් කරන්න කැමතියි, ඉල්ලීමක් කරන්න කැමතියි. අර රුපියල් හැත්තෑවේ දීමනාව පිළිබඳව. එම දීමනාව ලබා දීමෙන් ඒ අයට සහනයක් සලසා දෙන්නාය කියා ගරු ඇමති තුමාගෙනුත් නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමාගෙනුත් ඉල්ලමින් මා නිහඩ වෙනවා.

ආචාර්ය නීලන් තිරුචෙල්වම් (වඩුකුකුඩිය)
(කලාතිඨි තීරණ කි.ප්‍ර.ප.කොන්—වැටුප් කොටස)
(Dr. Neelan Tiruchelvam—Vadukkoddai)

Sir, the Ministry of Labour in 1978 issued a White Paper on employment relations. The White Paper envisaged the establishment of three institutions; firstly, the Employees Councils, secondly the Employees Trust Fund, and thridly the system of co-determination by which employees would find representation, in the boards of management of public corporations, State institutions and limited liability companies that may be specified by the Ministry. Sir, although steps have been taken to implement the proposals in relation to the White Paper in regard to Employees Councils and the Employees Trust Fund, no meaningful steps have yet been taken with regard to the representation of workers in the boards of management in public sector institutions or in private limited liability companies.

[ආචාර්ය නිරන් කිරිවෙල්ල]

I would like the hon. Deputy Minister to clarify whether the Government intends to implement this undertaking which was given almost five years ago ; to provide for some meaningful representation, participation of workers, decision making at the Board level of public and private sector enterprises. Now we thought that some provision would be made in this regard in the recent Company Law which was introduced by the Hon. Minister of Trade, but there is no reference to this concept in that legislation.

Secondly, with regard to the Employees Council, we find that these Councils have been established in almost 47 major public sector institutions. I believe that there are about 283 Employees Councils but one has very little field for the quality of participation of the members of this Employees Council in the shaping of management decisions that affect workers in this public sector undertaking. In other words, I ask the hon. Deputy Minister, " You have presented to us through a number of your publications, quantitative data about the number of Councils, but how effective are these Councils, how meaningful have these Councils been, in enlarging the scope of worker participation ? " It appears that only those Employees Councils, whose representatives are members of trade unions which are affiliated with the Government, are able to have effective access to information and to participate meaningfully in decisions relating to these enterprises.

අ. ං. 7.15

The third point which I wish to make relates to the problem of migrant labour. Sir, we have the extraordinary phenomenon that the remittances from migrant labour to the Middle East from 1970 to 1981 has grown from Rs. 18 million to Rs. 4,402 million ; from about 1 million U.S. dollars to almost 200 Million U.S. Dollars. But there remains substantial concern about the conditions relating to this migrant labour. I realize that the Ministry of Labour has instituted a procedure to examine complaints from migrant labour relating to wages, gratuity payments etc. But, it is my respectful view that it is possible for the Ministry to take much more meaningful steps through consultations and negotiations with employers in Middle-East countries, through more careful regulation of the employment agencies to ensure these migrant workers who make such an important contribution to our economy are dealt with fairly and equitably in these countries.

Another problem which relates to the migrant labour is that from 1982, it is envisaged that about 5,000 to 10,000 migrant workers would be returning to this country. What measures are in fact being taken to help them adjust to employment conditions back in this country ? We need I think, to take some measures to

ensure that the funds that they have remitted are meaningfully re-invested so that they could be gainfully self-employed in this country. We also have to take some measures to ensure that they develop new skills. Sir, many of these workers were employed in the construction sector. You would realize that Middle-East countries are also going through an 'economic crunch', the construction sector is being squeezed. So, they would have great difficulty to re-adjust to employment conditions in this country, unless the Ministry of Labour develops a skills development fund so that the percentage of those remittances that come back from these workers would be utilized to train them, to give them some financial support to enable them to re-adjust to working conditions in this country. Sir, the Ministry has certain programmes for manpower development. They are district vocational training centres and special-need base centres. I regret to state that none of these vocational training centres has been established up to date, in any of these districts in the Northern and Eastern Provinces, and I hope the Ministry will take appropriate measures to do so.

Finally, I wish to make a much more general statement in relation to the nature of industrial democracy in this country. Sir, the concept of industrial democracy envisages that independent sources of power like capital and labour are given the fullest opportunity for outlet, for expression in a democratic framework. It envisages a certain balance, a certain equilibrium between labour and capital in an industrial society. This equilibrium is maintained through concepts such as collective bargaining from freedom of association, the right to strike, etc. But it is disturbing that over the last years we see a shift in this equilibrium. A tilt towards capital and a movement away from labour. We see this in the concept of enterprise-oriented dispute settlement, where workers are encouraged to confine themselves to the issues which relate to the work place. We see this in the failure of the Government to implement the concept of co-determination and worker participation in management. We see this on the limitations on the freedom of strike and the freedom of association that has taken place. An important pillar of industrial democracy is its concept of equilibrium between labour and capital, and therefore I appeal to the hon. Deputy Minister that he should take appropriate steps to restore that equilibrium.

විලිපි. පී. බී. දිසානායක මහතා (මහනුවර දිසා ඇමති තුමා)

(திரு. டபிள்யூ. பி. பி திஸாநாயக்க—கண்டி மாவட்ட அமைச்சர்)

(Mr. W. P. B. Dissanayake—District Minister, Kandy) ගැ සභාපතිතුමනි, මම බලාපොරොත්තු වන්නේ ඉතාමත්ම කෙටි කාලයක් ගන්න. මම කණගාටු වෙනවා අද කමිකරු ඇමතිතුමා ළේ සභාවේ නැති එක ගැන. අපේ

සුතුකමක් තිබෙනවා, මේ අවස්ථාවේ එතුමාට අපේ ප්‍රශංසාව සහ ස්තූතිය හිමි කරන්න, 1977 සිට අද වෙනතුරු මේ රටේ වැඩ කරන ජනතාව වෙනුවෙන් කම්කරු අමාත්‍යාංශයෙන් ඉටු කර තිබෙන සේවය ගැන

මා දන්නා තරම්නුත්, අප වෙත සපයා තිබෙන ලේඛන අනුවත් මා දන්නා මේ සභාවේ අනුමැතිය ඇතිව ව්‍යවස්ථාවන් පමණක් 22 ක් පනවා තිබෙනවා. වෙනත් කිසිම රජයකින්, කිසිම කලෙක, වැඩ කරන ජනතාවගේ යහපතට ඉදිරිපත් නොකළ තරමේ නීති රාශියක් මේ සභාවෙන් අනුමත කර තිබෙනවා, 1977 සිට අද වෙනතුරු එසේම ලංකා ඉතිහාසයේ පළමු වැනි වරට සේවක භාරකාර අරමුදලක්—එම්ප්ලොයිස් ට්‍රස්ට් ට්‍රස්ට්—සේවක නමින් අරමුදලක් පිහිටුවීමෙන් ප්‍රධාන වශයෙන් මැතිතුමාගේ රජය ඉතිහාසයෙන් වෙනවා.

වැඩ කරන ජනතාව වෙනුවෙන් බොහෝ දිසුණු රටවල පවා නැති විධියේ වැඩ මේ රටේ කර තිබෙනවා. සේවක භාරකාර අරමුදල නිසා, වැඩි කල් යන්නට මත්තෙන් අද සේවකයන්ගේ කියා ගැනීමට ගහලා පැත්තකට දමා සිටින පිරිස භාණ්ඩයක් වෙනවාය කියන එක මම මේ සභාවට ගතකින් කර දෙන්න කැමතියි. මේ භාරකාර අරමුදල අද වන විට එකතු කර තිබෙන මුදල් රාශිය දින බැලුවාමත් ඒ මුදල්වලින් රජයේ ආයතනවල මෙන්ම පෞද්ගලික කාර්මික ආයතනවලත් ලබාගෙන තිබෙන කොටස් ප්‍රමාණය දින බැලුවාමත් යම්කිසි දවසක මේ රජයේ ආයතන හා මේ පුද්ගලික අංශයේ කාර්මික ආයතන මේ රටේ වැඩ කරන ජනතාව සත්කයට පත් වෙනවාය කියන එක අපි ආඩම්බරයෙන් මතක් කරන්නට බිනා.

එපමණක් නොවෙයි, වතු වල වැඩ කරන කම්කරු ජනතාවගේ පඩි වැඩි කිරීම ගැනත්, අපේ වතු වල තිබෙන අඩුපාඩු ගැනත්, සේවක පිරිසට තිබෙන හිටිහැර ගැනත් මන්ත්‍රීතුන් ලා කිහිප පොළක්ම මතක් කලා. මම කියන්න කැමතියි ගරු සභාපතිතුමනි, වර්තමාන රජයේ ප්‍රතිපත්තිය, ඒක කම්කරුවන්ගේ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කරන්නට පමණක් නොවෙයි, කම්කරුවා කියන වචනය අහක් කරලා මේ රටේ හැම කෙනෙක්ම භාණ්ඩයක් කරන්නට දරන උත්සාහයක්.

මුදරට ප්‍රදේශයේ මහනුවර දිස්ත්‍රික්කය, කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කය කියන දිස්ත්‍රික්ක දෙකේ අක්කර 36,000 ක් නේ වතු සහ රබර් වතු අක්කර දෙකගමාදේ කැලි වලට කඩාගෙන යනවා. ගෙයක් හදලා, හෝග විවිධාංගී කරණයක් කරලා, ඒ ගෙයි කම්කරු සභෝදරයා පදිංචි කරවලා, කම්කරුවා කියන වචනය සම්පූර්ණයෙන්ම අහක් කරලා ඔහු භාණ්ඩයක් බවට, ස්වයං රැකියාවක් කරන අයිතිකාරයෙක් බවට පත් කරන්න මේ රජය දැනටමත් කටයුතු කර තිබෙනවා. ඒවායේ වැඩ කළ මිනිසුන් 1,500 කට වැඩිය පදිංචි කරවීම නිසා ඔවුන් දැන් ඉඩම් අයිතිකාරයන් හැටියට ඉන්නවාය කියන එක මම තමන් නාන්සේගේ දැනගැනීම සඳහා මතක් කරන්නට බිනා.

ලෝක බැංකුවේ ආධාර ඇතිව මේ රජය අද උඹරට ගත්වතු වල විශාල පරිමාණයේ අළුත් වැඩපිළිවෙලවල් ඇති කරගෙන යනවා. ලයින් කාමර වෙනුවට නිවාස යෝජනා ක්‍රම ආරම්භකර තිබෙනවා. නළ මාර්ගයෙන්

ප්‍රිය සැපයීමට කටයුතු කරගෙන යනවා. දාරකාභිවාසී මධ්‍යස්ථාන ඇතිකර දරුවන්ගේ ශාස්ත්‍රීය සහ සෞඛ්‍ය වර්ධනය සඳහා කටයුතු කර තිබෙනවා. මේ අනුව බලන විට වතු වල වැඩ කරන ජනතාවගේ නියමිත පඩිය වැඩි වුණේ නැතුවා වෙනත් පුළුන්, බලාපොරොත්තු වුණු පරිදි, ඒ පඩිය තවත් වැඩි කරන්න පුළුන් නම්, මමත් සියයට සියයක් ඒකට කැමතියි. නමුත් මම කියන්න ඕනෑ—ගරු නොගන්නවත් ඇමතිතුමා මෙතැන සිටියා නම් කියයි—වැඩ කරන ජනතාවගේ ආර්ථික තත්ත්වය වැඩි දියුණු කිරීමට ඒ කම්කරු පිරිසට අද මේ අමාත්‍යාංශයෙන් විශාල වශයෙන් ආධාර ලබා දිගෙන යන බව. ඒ නිසා යම් කිසි කෙනෙක් කියනවා නම් වතු කම්කරු ජනතාව වෙනුවෙන් මේ ආණ්ඩුවෙන් කිසිම පියවරක් අරගෙන නැත කියා එහි ඇති සත්‍යතාව ගැන අපි කරුණු සොයා බැලිය යුතුව තිබෙනවා.

ඒවාගේම මම කියන්නට ඕනෑ, මේ ආණ්ඩුව බලයට පත් වූ අවස්ථාවේදී මේ රටේ තිබුණු වෘත්තීය පුහුණු මධ්‍යස්ථානවල ගණන 145 කට සීමා වී තිබුණු බව. වඩු කර්මාන්තය, මේසන් වැඩ, බාබර් වෘත්තීය වැනි ඒ තරම් ඉල්ලුමක් නැති රැකියාවන් සඳහා පුහුණු කිරීමේ මධ්‍යස්ථාන 145 ක් තිබුණා. අද මේ ආණ්ඩුව බලයට පත් වුණට පසු ඒ මධ්‍යස්ථාන ගණන 347 ක් දක්වා වැඩි කර තිබෙනවා. බාබර්වරුන්, වඩුවන්, මේසන් වරුන් පමණක් නොවෙයි අපි අද පුහුණු කරන්නේ. අද අපි දක්ෂ කාර්මිකයන් පුහුණු කරනවා. අද අපේ තරුණ තරුණියන්ට ලෝකයේ ඕනෑම රටකට ගිහින් ඒ රටවල තිබෙන ඉල්ලුම අනුව රක්ෂාවක් ලබා ගන්නට පුළුවන් වන විධියට තාක්ෂණික දැනුමක් ලබාදීමට අපේ ආණ්ඩුව කටයුතු කර තිබෙනවා. යන්ත්‍රෝපකරණ පිළිබඳව, ඉලෙක්ට්‍රොනික් කර්මාන්තය පිළිබඳව යන්ත්‍ර මාර්ගයෙන් කරන වෙනත් කර්මාන්ත පිළිබඳව පුහුණු වක් ලබා දීම සඳහා අපි විදේශ ආධාරත් ලබා ගෙන මහා පරිමාණයේ කර්මාන්ත ආයතන හයක් දැනට මත් ආරම්භ කර තිබෙනවා. ඒ එක් ඒකකයකින් සියයක් පුහුණු කරන අතර ඒ අනුව මධ්‍යස්ථාන හයෙන් වරකට හයසියයක් පුහුණුව ලබනවා. සමහර විට මත් නාරමේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඉල්ලුවේ එවැනි මධ්‍යස්ථාන යක් වෙන්න ඇති. එතුමාගේ කොට්ඨාශයටත් එහෙම එකක් ලබා දෙන්නට පුළුවන් නම් අපි කැමතියි. මෙම මධ්‍යස්ථාන ආරම්භ කරන්නේ යාපනේ වෙන්න පුළුවනි. මත්තාරමේ වෙන්න පුළුවනි. මහනුවර වෙන්න පුළුවනි. දකුණු පළාතේ වෙන්න පුළුවනි. මේවා කොහේ තිබුණත් අපි බලාපොරොත්තු වෙන්නේ අපට අවශ්‍ය කරන්නේ මේ රටේ පාසල් හැර යන සෑම තරුණ තරුණියකටම—රක්ෂාවක් බලාපොරොත්තුවෙන් සමාජයට පිවිසෙන සෑම තරුණ තරුණියකටම—තමන්ගේ සමාජයටත් රටටත් ප්‍රයෝජනයක් වන විධියට රක්ෂාවක් ලබා ගැනීම සඳහා මේ මධ්‍යස්ථාන වලින් පුහුණුවක් ලබා දෙන්නටයි. ඒ අනුව බලන විට මේ ආණ්ඩුව විශාල මුදලක් වැය කර තාක්ෂණික දැනුම සහ වෘත්තීය පුහුණුව ලබා දීමට මධ්‍යස්ථාන විශාල සංඛ්‍යාවක් විවෘත කලා පමණක් නොවෙයි විදේශීය ආධාරත් ලබා ගෙන මහා පරිමාණයේ කර්මාන්තශාලා නැත්නම් වැඩ පොළ වල් හයකුත් අද ආරම්භ කර තිබෙන බව මා නැවතත් මතක් කරන්නට සතුටුයි.

[අඹලිපි, පී. ඩී. දිසානායක මහතා]

අ. හා. 7.30

කොත්මලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් මා සිතන හැටියට මන්තාරමේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර ලේඛක මහත්වරුන් ගැන මතක් කලා. ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර ලේඛකයන්ගේ ස්වෛරීභාවය ආරක්ෂා වන විධියට ඒ උදවියට ආණ්ඩුවේ මැදහත්වීමෙන් යම් සහනයක් ලබා දිය හැකි නම් මමත් එය අගය කොට සලකනවා. නමුත් මම කියන්නට කැමති කවුරු උත්සාහ කලත් ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවලට සහ ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර ලේඛකයන්ගේ නිදහසට හිරිහැරයක් නොවන විධියට ඒ වැඩේ කළ යුතුව තිබෙන බව. පඩි පාලක සභාවක් පත් කිරීමේ යෝජනාවක් ගැන මට ඇහුණා. පඩි පාලක සභාවක් පිහිටුවන්නේ පක්ෂ තුනක් එකතු වෙලයි. පඩි පාලක සභාවකට සේවය කරන පිරිස වෙනුවෙන් කණ්ඩායමකුත්, භාමිපුතුන් වෙනුවෙන් කණ්ඩායමකුත්, ඒ දෙපක්ෂයටම නැති තවත් කණ්ඩායමකුත් එකතු වෙනවා. පඩි පාලක සභාවකදී තීරණ ගන්නේ පඩිය ගැන පමණක් නොවෙයි. නීත්‍යානුකූලව සේවා කොන්දේසි ගැනත් පඩි පාලක සභාවකදී තීරණ ගත යුතුයි. එසේ නීත්‍යානුකූලව පඩි පාලක සභාවක් පිහිටුවා සේවා කොන්දේසි තීරණය කරන්නට යැමේදී ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර ලේඛකයන්ගේ නිදහසට යම් විධියක බලපෑමක් ඇති වෙයිද කියා සැකයක් මා තුළ ඇති වෙනවා.

වැඩි වෙලාවක් ගන්නට මම අදහස් කරන්නේ නැහැ. මන්තාරමේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රකාශ කළ අදහස මම පිළි ගන්නවා. නමුත් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය නියෝජනය කරන කොත්මලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවල සහ ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර ලේඛකයන්ගේ නිදහස් ගැන කථා කරන්නට මොන අයිතිවාසිකමක් තිබෙනවාදැයි මම දැනගන්නට කැමතියි. පසුගිය ආණ්ඩුව කාලයේ ඒ අය 'දවස' පත්‍රය අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ වසා දමා තිබුණු බව තමුන්නාන්සේට මතක ඇති. රුකියාව අහිමිව ගිය ඒ ආයතනයේ වැඩ කළ සේවකයන් සමහර විට බේරුවලටත් එන්න ඇති. ඒ අය පදික වේදිකා ගාණේ ගිය හැටි අපට අදත් මතකයි. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය එදා ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර නිදහස සහ ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර ලේඛකයන්ගේ නිදහස සහ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කළේ එහෙමයි. ඒ පක්ෂය නියෝජනය කරන මන්ත්‍රී වරයෙක් අද මොහුට ඇවිත් ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර ලේඛකයන්ගේ නිදහස ගැන කිබුල් කළ එ හෙළනවා. ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර ලේඛකයන්ගේ අයිතිවාසිකම් ගැන මන්තාරමේ මන්ත්‍රීතුමා කථා කරන එක හරි. එතුමන්ලාට කවදා හරි මෙම කාරණය ගැන ක්‍රියා කරන්නට අවස්ථාවක් ලැබුණොත් කොහොම සලකයිද කියලා මම දන්නේ නැහැ. නමුත්, මේ රජයේ පාලන කාලය යටතේ නම්, ප්‍රවෘත්ති පත්‍ර නිදහස පිළිබඳ සීමා බන්ධන සහ සිල් තැබීම් ඇති කර නැති බව කියන්නට කැමතියි.

ගරු සභාපතිතුමනි, තව එක් කරුණක් සම්බන්ධව කියන්නට තමුන්නාන්සේගේ අවසරය ඉල්ලා සිටිනවා. විදේශ රුකියා පිළිබඳව අද සෑම ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්ම කරුණු ඉදිරිපත් කලා. මා ඒ අදහස් සියයට සියයක්ම

අනුමත කරනවා. විදේශීය රුකියා පිළිබඳ දෙපාර්තමේන්තුවට කවදාවත් මේ තීරීතී යටතේ කටයුතු කරන්නට බැරි බව මා කීප වතාවක්ම මෙම ගරු සභාවේදී, ගරු ඇමතිතුමාට මතක් කලා. පාකිස්තාන් රජයේ මෙහෙයවීම යටතේ එහි සංස්ථාවක් පිහිටුවා තිබෙනවා. ඒ සංස්ථාව ක්‍රියා කරන්නේ ආණ්ඩුවේ නීති ඊනි අනුව දෙපාර්තමේන්තුවක් හැටියට නොවෙයි. ඒ නිසයි, ඒ රටෙන් විශාල පිරිසක් පිටරටවලට යවන්නට පුළුවන් වී තිබෙන්නේ. ඒ වාගේ මේ විදේශීය රුකියා කටයුතු කරන්නට සංස්ථා මට්ටමෙන්, රජයේ ආයතනයක් පිහිටුවන ලෙස ගරු ඇමතිතුමාගෙන් මා මේ ගරු සභාවේදී ඉල්ලීමක් කලා. එවැනි ආයතනයක් පිහිටුවන්නේ නැතිව, දෙපාර්තමේන්තු මට්ටමෙන් මේ වැඩය කවදාවත් කරන්නට බැහැ. ඒ නිසයි කීවේ "15 ක් අපෙන් ගත්තා; කොසේද තව එක් කෙනෙක් වත් ගියේ නැහැ" කියලා.

ඊළඟට ඒ මැද පෙරදිග රටවලට හෝ වේවා, වෙනත් විදේශීය රටකට හෝ වේවා, අප මෙහෙන් සේවය සඳහා ශ්‍රමය පිටරට පටවා තිබෙන්නේ ආණ්ඩුවේ සේවය සඳහා නොවෙයි; ඒ රටවල තිබෙන පෞද්ගලික අංශයටයි. "පඩිය මෙපමණ ගෙවිය යුතුය; වෛද්‍ය ආධාර දිය යුතුය" කියා මේ රටේ දී අපට ඕනෑ විදියේ නීති පනවන්නට පුළුවන්. නීති සංශෝධනය කරන්නට පුළුවන්. නමුත් ඒ නීති ඊනි එකක්වත් එහාට ගියාම බලපාන්නේ නැහැ. ලංකාවේ වෙරළෙන් හැතැප්ම 4 ක් එහාට ගියායින් පස්සේ අපේ රටේ තිබෙන නීතිඊනි එකක්වත් මැදපෙරදිග රටකට එහෙම නැත්නම් තවත් රටකට බලපවත් වන්නේ නැහැ. ඒවා ගැන කටයුතු කරන්නට රජයේ දෙපාර්තමේන්තුවකට පුළුවන් කමක් නැහැ. ඒ ගැන කටයුතු කරන්නට පුළුවන් පෞද්ගලික අංශයටයි. පෞද්ගලික අංශයෙන් මේ කටයුත්ත කරගෙන යාමේදී අඩුපාඩුකම් සිදු වෙනවා ඇති. නමුත් පෞද්ගලික අංශයට පින් සිදු වන්නටයි, මේ තරම් විශාල පිරිසක් සල්ලි දීලා හෝ පිටරට ගොස් තිබෙන්නේ. සල්ලි දී පිටරට යැවීම හොඳ නැති බව මා පිළිගන්නවා. එහෙත් අද ටික දෙනෙක් හෝ පිටරට ගොස් සිටිනවා නම් එසේ යන්නට අවස්ථාවේ ලැබී තිබෙන්නේ පෞද්ගලික අංශයේ මැදිහත් වීම නිසයි යන්න මතක් කළ යුතුයි.

ගරු සභාපතිතුමනි, මැද පෙරදිග රටවල රුකියාවල ගැනයි අපට විශේෂයෙන් කථා කරන්නට තිබෙන්නේ. අරාබිකරයේ ජීවත්වන ඒ සහෝදරයින්ට පින් සිද්ධ වෙන්නට ලක්ෂයක් පමණ මේ රටේ රුකියා විරහිත පිරිසට අද රුකියා ලබාගන්නට අවස්ථාවක් දී තිබෙනවා. ඒ නිසා දෙවියන්ගේ පිහිටෙන් ඒ උදවිය හොඳට කාලා බිලා, ගෙවල් දොරවල් හදාගෙන අපේ රටේ ජීවත් වෙනවා. මේ උදවියට කොහොමද අපේ රටෙන් යන්නට ලැබුණේ? ඉන්දියාවෙන්, පාකිස්ථානයෙන් සෙනගාලියා ගන්නට බැරි වුණු තැන අහම්බෙනුයි, මෙහාට හොයාගෙන ආවේ. එසේ නැතිව කෙළින්ම හොයාගෙන ආවා නොවෙයි. ඊට සුව, එදා පිටරට යාමට තිබුණු සීමා බන්ධන ඉවත් කර දැමීම. එදා අහස් යාත්‍රාවට නැගිලා, බෙහෙත් විකක් ගන්නට ඉන්දියාවට ගොහින් එන්නට ඕනෑකම තිබුණත්, පිටවීමට බලපත්‍රයක් ගන්නට ඕනෑය කියන නීතියක් මේ රටේ ඇති කර තිබුණා. මේ ආණ්ඩුව ආවාට පසුව එවැනි සීමා බන්ධන සියල්ලම ඉවත් කර

මාර්ගය පාදා දුන් නිසා, පෞද්ගලික අංශයෙන් හෝ මේ මිනිසුන් වික දෙනෙකුට පිරවට යවන්නට පුළුවන් වුණා. එසේ යැවීමේදී අඩුපාඩු ඇති වී තිබෙන බව අප කවුරුන් පිළිගත යුතුයි. නමුත් මා යෝජනා කරන විදියේ සංඝා, මට්ටමෙන් යම්කිසි අංශයක් ඇති කරනවා නම්, මේ ගරු ඇමතිතුමාගේ අමාත්‍යාංශයට මීට වැඩිය සාර්ථක අන්දමින් එම කටයුතු කරන්නට පුළුවන් වේයයි මා විශ්වාස කරනවා.

කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව සිගු ප්‍රගතියක් ලබා තිබෙන දෙපාර්තමේන්තුවක්. ගරු ඇමතිතුමා, ගරු නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා, ලේකම් තුමා සහ කොමසාරිස් තුමා ආදී කොට සිටින මේ හැම කෙනෙක්ම වෙහෙස මගන්සි වී වැඩ කර තිබෙනවා. සංඛ්‍යාලේඛන ගෙන බලන විට, අද වැඩ වර්ජන සංඛ්‍යාව සිගුයෙන් පහත බැස තිබෙන බව පෙනෙනවා. වැඩ වර්ජන පිළිබඳව යම් සීමා වන් ඇති වී තිබෙන බව වඩිඩුක්කෝඩෙයි ගරු මන්ත්‍රී තුමා (නිලත් තීරුවෙල්වම් මහතා) මතක් කළා. එහෙත් මේ ගැන ඉතාමත්ම අවදියෙන් සිටින කෙනෙක් හැටියට, නීති මට්ටමෙන් හෝ, නීති ක්‍රියාත්මක කිරීමේ මට්ටමෙන් හෝ වෘත්තීය සමිති වලට බලපාන මට්ටමෙන් හෝ කිසිම සීමාවක් ඇතිවෙලා නැති වග මට තරුණම ප්‍රකාශ කරන්නට පුළුවනි. මන්ත්‍රීවරයකු වෙන්නට ඉස්සර පෞද්ගලික ජීවිතයේදී වෘත්තීය සමිති ව්‍යාපාරයකට කෙළින්ම සම්බන්ධ වී වැඩ කළ කෙනෙක් හැටියටත්, වෘත්තීය සමිති ක්‍රියා මාර්ගයක් අරගෙන රක්ෂාව අහිමි වුණු කෙනෙක් හැටියටත් අදත් මම වෘත්තීය සමිති ව්‍යාපාරයෙහි වැඩ කටයුතු දෙස ඉතාම උනන්දුවෙන් බලා ගෙන ඉන්නවා. එම නිසා වෘත්තීය සමිති ව්‍යාපාරයේ වැඩ වර්ජන ඇති වුණු අවස්ථාවල රජය අයුතු බලපෑම් කළේ නැහැයි කියා මට ස්ථිර වශයෙන් මතක් කරන්න පුළුවනි. සමහර විට මේ පෙන්නන්න උත්සාහ කරන්නේ වැඩ වර්ජනයක් පිළිබඳව නොවෙයි. සේවය පැහැර යාමක් පිළිබඳව වෙන්න පුළුවනි. එවැනි අවස්ථාවකදී මොන රජයක් බලයේ සිටියත් යම්කිසි සෘජු ක්‍රියා මාර්ගයක් ගත යුතුයි. රටේ පාලනය ගෙන යන්නට. ජනතාවට අවශ්‍ය කරන අත්‍යවශ්‍ය සේවාවන් සලස්වා දීම රජයක වගකීමක් නිසා, ඒ වෙනුවෙන් රජය නීතියෙන් බැඳී සිටින නිසා, ජන ජීවිතයට බලපාන අවස්ථාවන්හි දී අවශ්‍ය පියවර ගෙන කටයුතු කර ජන ජීවිතය ආරක්ෂා කරන්නට, ජනතාවට පැමිණ තිබුණු යම්කිසි කරදර හිරිහැර නවත්වන්නට රජය ක්‍රියා මාර්ගයක් ගන්නා නම් මම හිතන හැටියට ඒක වෘත්තීය සමිති ව්‍යාපාරයට විරුද්ධව ගෙන ගිය පියවරක් හැටියට කටවත් කියන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. ගරු සභාපතිතුමනි, ඒ ගැන මෙයට වඩා යමක් මම කියන්න යන්නෙ නැහැ.

වෛද්‍ය ආධාර ගැන මතක් කළා. අවසාන වශයෙන් ඒ සම්බන්ධයෙන් කියන්න තිබෙන්නේ මේකයි :

The Medical Wants Ordinance is what, I think, you mentioned. The Medical Wants Ordinance is one of the oldest forms of legislation that we have in this country. I am reliably informed that it is not being implemented by the Ministry of Labour. It is part and parcel of the Ministry of Health. It is concerning the health of the workers. This piece of legislation was enacted during the time of the British to encourage

people from India to come here for work. The question has now taken an entirely different position. We do not encourage anybody to come any more into this country for employment because the problem we have is that we have an excess of people and we are trying to send some of our people to other places for employment. So the question of implementing the Medical Wants Ordinance does not arise and it does not apply now. In any case, it is not being implemented by the Ministry of Health.

Thank you, Sir.

එම්. ජෝශප් මයිකල් පෙරේරා (කම්කරු නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා)

(කි.රු. எம். ஜோசப் கைக்கல் பெரேரா—தொழில் பிரதி அமைச்சர்)

(Mr. M. Joseph Michael Perera—Deputy Minister of Labour)

ගරු සභාපතිතුමනි, කම්කරු අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීර්ෂය යටතේ සාකච්ඡා කරන මේ අවස්ථාවෙදී මගේ ගරු ඇමතිතුමාට, එතුමා අසනීපයෙන් සිටින නිසා මෙයට සහභාගි වෙන්න අවස්ථාවක් ලැබුණේ නැති බව පළමු වෙන්ම මතක් කරන්න ඕනෑ. ගරු සභාපතිතුමනි, කම්කරු අමාත්‍යාංශය සම්බන්ධයෙන් හැම මන්ත්‍රීවරයකුම බොහොම අඩුවෙනුයි, විවේචනය කළේ. මෙයට හේතුවක් තිබෙනවා. ඇත්තවශයෙන්ම තමුන්නන්සේ දන්නවා, අපේ ඇමතිතුමා හැම මන්ත්‍රීවරයකු සමගම විශේෂ සම්බන්ධතාවක් ඇති කර ගෙන තිබෙන බව.

ඒ වාගේම එතුමාගේ අසනීපය නිසා කීප වතාවක්ම යම් යම් කටයුතු ප්‍රමාද කරන්න සිද්ධ වුණත්, අපේ අමාත්‍යාංශයට අදාළ උපදේශක කාරක සභාව හැම අවස්ථාවකදීම නියම ආකාරයට අප පවත්වා තිබෙනවා. ඒ අවස්ථාවලදී ආණ්ඩු පක්ෂයේ හෝ විපක්ෂයේ හෝ මන්ත්‍රීවරුන් ගෙන ආ අදහස් අපි හොඳින් සලකා බලා ඒවා පිළිබඳව තීරණ අරගෙන, විසඳුම් රාශියක් ලබා දී තිබෙනවා. එම නිසා අපට පුළුවන් වුණා, කම්කරු ජනතාවගේ සුභ සිද්ධිය සඳහා කම්කරු අමාත්‍යාංශය මගින් පනත් රාශියක් මේ රටේ ක්‍රියාත්මක කරන්න. ඒ සම්බන්ධයෙන් දීර්ඝ වශයෙන් කතා කරන්න මම අදහස් කරන්නෙ නැහැ.

මෙම අමාත්‍යාංශය සම්බන්ධයෙන් අපේ ගරු මන්ත්‍රී වරුන් වැදගත් කතා කීපයක්ම කළා. අපේ විශේෂ අවධානය යොමු කරන්න කැමතියි, අපේ මන්තාරමේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා, (පී. එස් සුසයිදාසන් මහතා) ඉදිරිපත් කළ අදහසක් පිළිබඳව. සමස්තයක් වශයෙන් ගත්තොත් එය ඉතාම වැදගත් අදහසක් ; කම්කරුවා කියන්නේ කවුද කියා හඳුන්වාදීමක්. අද පමණක් නොවෙයි, මේ රටේ කම්කරු අමාත්‍යාංශය ආරම්භ කළ දවසේ සිට “කම්කරුවා” කියන වචනයේ හැදින්වීම ගැන දැනගෙන සිටියත්, විශේෂ අවධානය යොමු කර තිබෙන්නේ සංවිධානය වූ කම්කරු පිරිස ගැනයි. පඩි වැඩි කිරීමිවලදී වෙන්නට පුළුවන්, අර්ථ භාගික වැනි සුභ භාගික කටයුතුවලදී වෙන්නට පුළුවන්, එහෙමත් නැත්නම් වැඩ වර්ජනවලදී වෙන්නට පුළුවන්, මේ හ ම දෙයකදීම විශේෂ අවධානය යොමු වී තිබෙන්නේ

[එම්. ජෝශ් මයිකල් පෙරේරා මහතා]

සංවිධානය වූ කම්කරු පිරිස වෙතයි. මන්තාරමේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පී. එස්. සුසයිදාසන් මහතා) පළ කළ අදහස් පිළිබඳව යමක් කිව යුතුයි. බිවරයන්, ගොවීන් වැනි මේ අන්දමට සංවිධානය නොවූ කම්කරු පිරිස් මේ රටේ විශාල වශයෙන් ඉන්නවා. ඒ පිරිස් සංවිධානය වූ කම්කරු පිරිස්වලට වඩා වැඩි බව අපි පිලිගන්නවා. නමුත් මේ රජය බලයට පත්වූවාට පසු විශේෂ අවධානයක් ඒ අය පිළිබඳව යොමු කර තිබෙනවා. එදා සංවිධානය වූ කම්කරුවන් පිළිබඳව පමණක් ඇති කර තිබුණු පුහුණු පාඨමාලා අද ගම්බද ප්‍රදේශවල සංවිධානය නොවූ කම්කරුවන් අතරට ගොස් තිබෙන බව තමුන් තාන්සේ දන්නවා ඇති. මේ පිළිබඳව අපි විශාල වශයෙන් වැඩ පිළිවෙළක් ආරම්භ කර ක්‍රියාත්මක කර තිබෙනවා.

ඒ වාගේම, අපේ ගම්පොල ගරු මන්ත්‍රීවර මහනුවර දීසා ඇමතිතුමා කීවවා වාගේ, වතුකරයේ කම්කරු පිරිස සංවිධානය වී සිටියත් ඒ පිරිස විශාල වශයෙන් අත්හැර තිබුණු කම්කරු පිරිසක්. නමුත් අද ඒ ප්‍රදේශවල පාසල් රජයේ පාසල් හැටියට සලකා වැඩ කටයුතු කර ගෙන යනවා. එපමණක් නොවෙයි. ඒ අයගේ සෞඛ්‍යය පිළිබඳ කටයුතු, ඒ අයගේ නිවාස පිළිබඳ කටයුතු ආදිය අද අළුත් මුහුණුවරක් ගෙන තිබෙනවා. තමුන් තාන්සේලා කවුරුත් එයට එකඟ වෙන්නට ඕනෑ. ඒ ප්‍රදේශවල සෑම දෙයක්ම සම්පූර්ණ කර නැති වූවත්, ඒ වැඩ පිළිවෙළවල් අද සාර්ථකව ආරම්භ කර, සාර්ථකව ක්‍රියාත්මක කරගෙන යනවා. මෙපමණ කාලයක් මේ රටේ දෙවැනි පන්තියේ පිරිසක් හැටියට හැදින්වූ මේ පිරිස, අද එවැනි කිසිම වෙනසක් නැතිව හැදින්වෙන පිරිසක් හැටියට සලකා, ඒ අයගේ දරුවොත් අපේම රටට අයිති දරුවන් හැටියට සලකා, අධ්‍යාපන කටයුතු ආදිය කෙරෙන වැඩ පිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක කර ගෙන යන බව තමුන්තාන්සේත් පිලිගන්නවා, ඇති.

ඒ වාගේම අපට තිබෙන මේ සීමාසහිත කාලයේදී මන්තාරමේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට තවත් කාරණයක් මතක් කරන්න ඕනෑ. සමහරවිට අපි විස්තර දෙන්න ප්‍රමාද වීම නිසා චෝදනාට පුළුවන්. දෙමළ ජනතාව ජීවත් වන ප්‍රදේශවල අපි වෘත්තීය මධ්‍යස්ථාන ආරම්භ කර නැගැසී කියා, තමුන්තාන්සේ වැරදි හැඟීමක් ඇති කර ගත්තා. විශේෂයෙන්ම යාපනය දිස්ත්‍රික්කයේ ජංගම මධ්‍යස්ථාන— Mobile Centres— 14 ක් ආරම්භ කර තිබෙන බව තමුන්තාන්සේ දන්නවා. එමෙන්ම වවුනියාවේ මධ්‍යස්ථාන 3 ක් ද, මඩකල පුවේ මධ්‍යස්ථාන 4 ක් ද, ත්‍රිකුණාමලයේ මධ්‍යස්ථාන 6 ක් ද අපි ආරම්භ කර තිබෙනවා. ඒවාගේම, දැනට පවත්වාගෙන යන ස්ඵීර් මධ්‍යස්ථාන —Permanent Vocational Training Centres— පිළිබඳව තමුන්තාන්සේ අවධානය යොමු කළා. අපේ ලංකාවේ තිබෙන සිංහල ජනයා වෙසෙන සෑම දිස්ත්‍රික්කයකම තවම මෙම මධ්‍යස්ථාන ආරම්භ කර නැහැ. දැනට ආරම්භ කර තිබෙන්නේ මධ්‍යස්ථාන 6 යි. මඩකලපුවේ මධ්‍යස්ථානයක් ආරම්භ කිරීමට කටයුතු කර තිබෙනවා. තව මාස කිහිපයකින්—මාස 2 කින් පමණ—ඒ මධ්‍යස්ථානයේ වැඩ පටන් ගන්නවා. ඒ සම්බන්ධව තමුන්තාන්සේ දන්නේ

නැතිවද කියන්න බැහැ. අපි එය අමතක කර නැහැ. ඒ අනුව අපි වැඩ කටයුතු කරගෙන යනවා. මෙම මධ්‍යස්ථාන ආරම්භ කිරීමට අපට විශාල මුදලක් අවශ්‍ය වෙනවා. කාටත් මේවා ප්‍රයෝජනයි. අපේ අනික් දිස්ත්‍රික්කවල මන්ත්‍රීවරුන් මේ පිළිබඳව අවධානය යොමු කරනවා. අපි බල පොරොත්තු වෙන්නේ, දිස්ත්‍රික්කයක නොවෙයි, පුළුවන් නම් සෑම ආසනයකම මේ මධ්‍යස්ථාන ඇති කරන්නයි. විමධ්‍යගත අයවැයෙන් ඒ සඳහා අපට උදව් දෙන්න කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා. එසේ කළ විට මෙය රැකියා බැංකුවක් බවට පත්වෙයි කියා මා හිතනවා. අපි පිලිගන්නවා, එහි පුහුණු වන අය අපේ උදව් නොමැතිව—

අ. හා. 7.45

පී. එස්. සුසයිදාසන් මහතා
(කි.ල. පී. ජො. ජුසායතාසන්)
(Mr. P. S. Soosaithasan)

Does this law provide for permanent centres for Mannar and Mullaitivu?

එම්. ජෝශ් මයිකල් පෙරේරා මහතා
(කි.ල. ආම්. ජොසප් මයිකල් පෙරේරා)
(Mr. M. Joseph Michael Perera)

I will get those particulars. If you have not started such centres in your electorate I will take every possible step to set up some mobile centres—not only in your electorate but in all the other electorates where we have not started it. I think you will agree that already we have started a centre at Batticaloa—a district centre. Within two months we will open that centre.

ගරු සභාපතිතුමනි, ජේ අනුව මා හිතනවා දෙමළ කපා කරන ජනතාව සිටින ප්‍රදේශවලට කිසි අසාධාරණයක් සිදු වී නැහැ කියා. අඩුපාඩුකම් ඇති. ඒ අඩුපාඩුකම් දෙමළ ජනතාව සිටින ප්‍රදේශවලට පමණක් නොවෙයි සිංහල ජනතාව සිටින ප්‍රදේශවලටත් සිදු වී තිබෙනවා, මුදල් අවශ්‍යතාවය අනුව. හුඟක් ගරු මන්ත්‍රීවරු විමධ්‍යගත අයවැයෙන් අපට මුදල් දී තිබෙනවා මේ මධ්‍යස්ථාන ආරම්භ කරන්නට. විශේෂයෙන්ම කර්මාන්ත හා විද්‍යා කටයුතු නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා අපට මුදල් දුන්නා, වෙනම මධ්‍යස්ථානයක් ආරම්භ කරන්නට. ඒ අනුව අපි එය ආරම්භ කර තිබෙනවා. ඒ වගේ තමුන්තාන්සේත් මුදල් දෙනවා නම් මන්තාරමේත් මධ්‍යස්ථානයක් ආරම්භ කරන්නට අපට පුළුවන්.

විශේෂයෙන්ම අපි ස්තූතිවන්ත වෙනවා වඩුක්කොඩේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට (ආචාර්ය නිලන් තිරුවෙල්වම්). ධවල පත්‍රිකාවේ අංග කීපයක් අපි පටන්ගෙන තිබෙනවා. සේවක භාරකාර අරමුදල—වුස්ට් ෆන්ඩ්—ආරම්භ කර තිබෙනවා. කවුරුත් පිලිගන්නවා එය ඉතාම සාර්ථකව ක්‍රියාත්මක වෙනවාය කියා. අපි මේ රටේ කම්කරු ජනතාව වෙනුවෙන් එකතු කර තිබෙන මුදල් ආයෝජනය කර ඇති පිළිවෙල පිළිබඳව මම ගණන් හිලවී කියන්න යන්නේ නැහැ, සැලෙන වේලාවක් ගත වන නිසා. නමුත් අපි මතක් කරන්න ඕනෑ සේවක සභා පිළිබඳව. එතුමා එය මතක් කළා. අපි සේවක සභා ආරම්භ කර තිබෙනවා. අපි පිලිගන්නවා තවම එවා හරියාකාර ක්‍රියාත්මක වෙන්නේ නැහැ කියන එක. නමුත් අපි

සෑම උත්සාහයක්ම දරනවා ඒ සේවක සභා හරියාකාර ක්‍රියාත්මක කරන්නට. අපට සිටින්නේ සීමිත සේවක පිරිසක්. ඒ නිලධාරීන්ට මෙය අලුත්ම දෙයක්. මේ රටේ ජනතාවට සේවක සභා අලුත්ම දෙයක්. අපි පුළුන් තරම් උත්සාහ දරනවා ඒ සේවක සභා සාර්ථකව ක්‍රියාත්මක කරන්නට

වඩුක්කොඩේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඉදිරිපත් කළ අදහස කට අපේ මහනුවර දිසා ඇමතිතුමා පිළිරතුක් දුන්නා. වැඩ වර්ජන පිළිබඳව යම් යම් සීමා බන්ධන අපි ඇති කර තිබෙනවා යයි කීවිවා. අපේ උපදේශක සභාවේ සිටින මන්ත්‍රීතුමෙක් ගැටියට මන්තාරමේ ගරු මන්ත්‍රී තුමා (පී. එස්. සුසෙයිදසන් මහතා) දන්නවා එවැනි කිසිම සීමා බන්ධනයක් ඇති කර නැති බව. සෑම අවස්ථාවකදීම ඒවා සමථයකට පත් කරන්නට අපි උත්සාහ කර තිබෙනවා. සේවකයින්ගේ අයිතිවාසිකම් නැති කරන්නට අපි කටයුතු කර නැහැ. ඒ කාරණයත් අපි මේ අවස්ථාවේ මතක් කරන්න ඕනි.

කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව මගින් පිරිවට යවන අයගේ සංඛ්‍යාව මදි නිසා ඒ පිළිබඳව විශේෂ අවධානය යොමු කරන්නාය කියා මන්තාරමේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කීවිවා. අපි එය පිළිගන්නවා. අද මැද පෙරදිග යන කම්කරු ජනතාව දෙස බලන විට, වෙනත් රටවලින් යන ප්‍රමාණයත් අපේ රටින් යන ප්‍රමාණයත් එමෙන්ම අපේ රටේ පෞද්ගලික අංශයෙන් යන ප්‍රමාණයත් කම් කරු දෙපාර්තමේන්තුවෙන් යන ප්‍රමාණයත් සංසන්දනය කර බලන විට අපේ රටින් යන ප්‍රමාණය අඩුයි; කම්කරු දොපර්තමේන්තුව මගින් යවන ප්‍රමාණයත් අඩුයි. මෙයට එක හේතුවක් වන්නට ඇති මහනුවර දිසා ඇමතිතුමා ඉදිරිපත් කළ අදහස. පෞද්ගලික ආයතන මගින් තමයි දුනුණු කම්කරුවන් වැඩි ප්‍රමාණයක් පිරිවට යවන්නේ. අපේ දෙපාර්තමේන්තුව මගින් යවනු ලබන්නේ ඉතාම අඩු සංඛ්‍යාවක් බව කවුරුත් දන්නවා. නමුත් එතුමා සඳහන් කළ පරිදි එය ගැරසිය ගණනක් නම් නොවෙයි. එය වැරදියි. කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව මගින් විශාල ප්‍රමාණයක් විදේශ රැකියා සඳහා යවා තිබෙනවා. 1977 සිට 1982 වන තුරු 6700 ක් පමණ කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව මගින් පිරිවට යවා තිබෙනවා. එතුමා ඒ ගණන් හිලව් සමහර විට වැරදීමකින් ප්‍රකාශ කළා වෙනතට ඇති. නමුත් මෙහිදී අපි මතක් කළ යුතු තවත් දෙයක් තිබෙනවා. ඒ, පෞද්ගලික ආයතන මගින් පිරිවට යවන විට මුදල් අය කීප මයි. එය අපි කොහෙන්ම අනුමත කරන්නේ නැහැ. නමුත් ඔවුන් මුදල් අය කරනවා. අපි එය ප්‍රසිද්ධියේ කියනවා. අසාධාරණ පිළිවෙලට මුදල් අය කරනවා. මෙය නතර කිරීමට අපි හැම දෙනාගේම අවධානය යොමු වෙන්නට ඕනි, සහයෝගය ලැබෙන්නට ඕනි. මේ පිළිබඳව ගරු ඇමතිතුමා මේ ගරු සභාවේදී කීප විටක්ම ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා.

පිරිවටක සිට විදේශීය රැකියා ආයතනයක කෙනෙක් මේ රටට ආවාම ඔහු වැඩියෙන් සැප පහසුකම් තිබෙන තැන් සොයා යන බව අපි දන්නවා. අපේ දෙපාර්තමේන්තුවට ආවාට සැප පහසුකම් දෙන්නට අපට බැහැ; අපිට මුදලුත් නැහැ; නිත්‍යානුකූලව පුළුන්කම තුක් නැහැ. ඒ නිසා ඒ සැප පහසුකම් තිබෙන තැන් වලට ඒ අය යනවා. සමහර විට මේ ගන්න මුදල්

වලින් කොටසකුත් ඒ අයට යනවාද කියන්නට අපි දන්නේ නැහැ. ඒ නෝටල්වල ඒ අයට සැප පහසුකම් දෙන්න මුදල් වියදම් කරන්නට අපේ දෙපාර්තමේන්තුවට පුළුන්කමක් නැහැ. මහනුවර දිසා ඇමතිතුමා කියන පිළිවෙලට වෙනම ආයතනයක්, වෙනම මණ්ඩලයක් ඇති කළොත් අපට ඒ කටයුත්ත සාරන්නට ඉඩ තිබෙන්නට පුළුවන්. කොහොම වුණත්, කම්කරු වන්නගේ මේ විධියට මුදල් ගැනීම අපි අනුමත කරන්නේ නැහැ. ඒ විධියට මුදල් ලබාගෙන තිබෙන බවට දැනටමත් විශාල ප්‍රමාණයක් පැමිණිලි අපට ලැබී තිබෙනවා. තමන්නාත්සේලා පුවත්පත් මගින් දකින්නටත් ඇති අපි සමහර ඒවා අදාළ නිලධාරීන්ට යොමු කර තිනි මගින් කටයුතු කර තිබෙන බව. සමහර අවස්ථාවලදී ඒ ලබා ගත් මුදල් ආපසු ලබා දී තිබෙනවා. මේ අනුව අපි හරියාකාරව කටයුතු කර තිබෙනවා.

විදේශ රටවලට ගිය අපේ අය පිළිබඳවත් අපි විශේෂ විශේෂ අවධානයකින් ඉන්නේ. එහෙත් අනිත් රටවල් සමඟ සම්බන්ධ වී කටයුතු කරන්නට පුළුවන් නිලධාරීන් අපට සිටින්නේ ඉතාමත් සළ සංඛ්‍යාවක් බව තමුත්නාත්සේ දන්නවා ඇති. මම දැන් තමුත්නාත්සේගේ දැනගැනීම පිණිස ඉතාම කෙපි විස්තරයක් ඉදිරිපත් කරන්නම්. පැමිණිලිකරුවන්ගේ ඉල්ලීම පරිදි ආපසු ලංකාවට ගෙන්වාගෙන ඇති සංඛ්‍යාව 192 යි. විදේශ රැකියා සඳහා දුද්ගලයන් තෝරාගෙන සිටි නමුත් රැකියා නොදුන් බවට පැමිණිලි ලැබී ඒ පිළිබඳව කටයුතු කර රැකියා ලබා දී ඇති සංඛ්‍යාව 30 යි. පිරිවටවලට ගොස් නොයෙකුත් ආපදාවලට ලක් වී ඇති, මරණයට ලක් වී ඇති අය වෙනුවෙන් රු. 27,14,794.44 ක මුදලක් මේ සුළු කාලය තුළදී කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව මගින් වන්දි වශයෙන් ලබා දී තිබෙනවා. අමාරුකම් තිබුණත් අපි වැඩිපුර නිලධාරීන් බඳවා ගන්නෙත් නැහැ. ඒ ඉන්න නිලධාරීන්ගෙන්ම මේ කටයුත්ත කළා. ඒ අනුව අපි විශාල ප්‍රමාණයක් සහන ලබා දී තිබෙන බව තමුත්නාත්සේ පිළිගන්නවා ඇති. සමහර විට බැරවිණු ඒවත් තිබෙනවා. ඒවා පිළිබඳවත් අපි අවධානය යොමු කර කටයුතු කර ගෙන යනවා. ඉතාමත්ම ශ්‍රේවයෙන් කියනවා නම් අපට ලැබුණු පැමිණිලි අනුව සහන සලසා දී ඇති පැමිණිලි සංඛ්‍යාව 1175 ක් පමණ වෙනවා. අපට තිබෙන සම්පත් අනුව කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව මගින් ඉතා ඵත්ම හොඳ වැඩ කොටසක් ඉෂ්ට කර තිබෙන බව මේ අනුව තමුත්නාත්සේ පිළිගන්නවා ඇති.

මන්තාරමේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පී. එස්. සුසෙයිදසන් මහතා) ඉතාම වැදගත් ප්‍රශ්නයක් මතු කළා ඒ. අර්ථසාධක අරමුදල් පිළිබඳවයි. අපි දන්නවා, බොහෝ ම පොඩි තැන්වල, කඩසාප්පු වැනි තැන්වල, සේවකයන් හය-හත් දෙනෙක් ඉන්න තැන්වල අර්ථසාධක අරමුදල් ගෙවීම බොහෝම අඩුයි. නියම වශයෙන් අපට අර්ථසාධක අරමුදල් ලැබිය යුතු සංඛ්‍යාව ලක්ෂ 26 ක් පමණ වෙනවා. නමුත් දැනට ස්ථිර වශයෙන් මාස්පතා අර්ථසාධක අරමුදල් වශයෙන් අපට ලැබෙන්නේ ලක්ෂ 14 ක් පමණයි. එතකොට තමුත්නාත්සේට පෙනෙනවා ඇති හරි අඩක්, එහෙම තැන් නම් අඩකට ස්වල්පයක් අඩු ප්‍රමාණයක් අර්ථ

[உத. சேர்மன் மெகல் பேசேன் மொழி]

ஊமின அரமூட்டல் தியம அகாரயென் லெவந்நெ தூநி லிவ. එහෙම නම් මේ ස්ථාන හැම එකකටම—පණස් දෙදහසක් පමණ වන ආයතන හැම එකකටම—අපේ කමිකරු නිලධාරීන් යන්තට ඕනෑ ගිනින් මේ පිලිබදව පරීක්ෂණ පවත්වන්නට ඕනෑ. නමුත් ඒ හා සමාන නිලධාරීන් සංඛ්‍යාවක් අපට නැති බව තමුත්තාන්සේට තේරුම් යනවා ඇති. අපි මේ සදහා වෙනත් ක්‍රමයක් උපයෝගී කරගෙන තිබෙනවා.

මෙතෙක් කල් මේ රටේ අර්ථසාධක අරමුදල් ගෙවන බොහෝ දෙනෙක් තමන් වෙනුවෙන් අර්ථසාධක අර මුදල් ගෙවනවාද, අවුරුද්දකට වරක් තමන් වෙනුවෙන් කොපමණ ප්‍රමාණයක් මහා බැංකුවේ තැන්පත් වෙලා තිබෙනවාද යන කරුණු දැනගෙන සිටියේ නැහැ. මේ නිසා පසුගිය වර්ෂයේදීත් මා සදහන් කළ පරිදි ඒ හැම කෙනෙකුටම වාර්ෂිකව තමන්ට තිබෙන මුදල් ප්‍රමාණය හා ඒ මුදල්වලට ලැබිය යුතු පොලී ප්‍රමාණය සදහන් කර පාස පොතක් වගේ පොතක් දෙන්නට අපි කල්පනා කළා. ඒ පොත කෙළින්ම ලැබෙන්නේ ඒ අර්ථසාධක මුදල් ගිම් පුද්ගලයාටයි, ස්වාමියාට නොවෙයි. යම්කිසි අඩුපාඩුවක් තිබෙනවා නම් කෙළින්ම ඒ පොත ප්‍රදේශයේ කමිකරු නිලධාරීන්ට ඉදිරිපත් කොට ඒ පිලිබදව පරීක්ෂණයක් කරවා ගන්න දැන් ඒ සේවක යන්ට අවස්ථාව ලැබී තිබෙනවා. එම නිසා දැන් අපේ වැඩත් ඉක්මන්. ඒ ඒ ප්‍රශ්න සම්බන්ධයෙන් අපේ නිලධාරීන් ඒ අය හොයාගෙන යනවා වෙනුවට, මේ අලුත් තත්ත්වය නිසා ඒ අයට පුළුවන් කෙළින්ම අපේ නිලධාරීන් ලඟට එන්න. ඒ විධියේ විශාල වැඩ කොටසක් අපි ඉෂ්ට කර තිබෙනවා.

ඒ අතර පසුගිය කාල සීමාව තුළ මේ රටේ වැඩ කරන ජනතාවට විශාල මුදල් ප්‍රමාණයක් ලබා දීමටත් අපි කටයුතු කර තිබෙනවා. නමුත් මා ලඟ ඇති ඒ සියලුම විස්තර මේ අවස්ථාවේදී ඉදිරිපත් කරන්න මම බලා පොරොත්තු වන්නේ නැහැ. කොහොම වුණත් වැඩ කරන ජනතාවගේ, කමිකරු ජනතාවගේ ශුභසාධනය සදහා අති විශාල වැඩ කොටසක් මේ කාලය තුළ අපේ අමාත්‍යාංශයෙන් ඉටු වී තිබෙන බව කියන්න කැමතියි.

ප්‍රථම කොටම, එම සේවක කොටස්වලට ඔවුන්ගේ මුදල් වෙනුවෙන් ලැබුණු පොලී ප්‍රමාණය අපි වැඩි කර තිබෙනවා. ඒ අතරම ඔවුන්ගේ අනාගතය සදහා ඉතිරි කරන මුදල් ප්‍රමාණයත් වැඩි කර තිබෙනවා. අද සෑම කමිකරුවෙක් වෙනුවෙන්ම, ඔහු උපයන සෑම රු. 100 කටම අඩු ගණනේ රු. 20 ක්—සේවක භාරකාර අරමුදල්වලට අමතරව—අර්ථසාධක අරමුදල් සදහා පමණක් එකතු වෙනවා. එහෙම නම් මාසයකට රු. 300 ක් පඩි ගන්නා කෙනෙක් හැම මාසයකම රු. 60 ක් ඉතිරි කර ගන්නවා, අර්ථසාධක අරමුදල් වලින් පමණක්. ඊට අමතරව සේවක භාරකාර අරමුදලේ 3% ක් ඉතුරු වෙනවා. එවිට ඔහුගේ පඩියෙන් 23% කට සමාන මුදලක් ඉතුරු වෙනවා, සෑම මාසයකම.

ඊටත් අමතරව, මෑතකදී ඉදිරිපත් කළ පාරිතෝෂික මුදල් ලබා දීමේ පනත තව දින කීපයකින් ක්‍රියාත්මක වන විට ඒ පනත අනුව, අවුරුදු 5 කට වැඩි කාලයක් සේවය කර ඇති සෑම සේවකයකුටම ඔහු වැඩ කළ සෑම වර්ෂයක් වෙනුවෙන්ම සති 2 ක පාරිතෝෂික මුදලක් ලැබෙනවා. එහෙම නම් කථානායකතුමනි, ජේ. ආර්. ජයවර්ධන ශ්‍රීමතාණන්ගේ රජය බලයට පන වුණට පසුව කමිකරුවන්ට කොයි තරම් මුදලක් ලබා දී තිබෙනවාද කියා ඔබතුමාට පෙනෙනවා ඇති. ඒ කමිකරුවන්ට, ඉස්සර වගේ පෙරකදෝරුවන් අල්ලාගෙන, උසාවි ගානේ රස්තියාදු වන්න වුවමනා නැහැ, තමන්ට ගිම් මුදල් ලබා ගැනීම සදහා. ඒ විධියට රස්තියාදු වන්නේ නැතිව ඒ මුදල් ලබා ගන්න පුළුවන් තත්ත්වයකුත් අපි ඇති කර තිබෙනවා.

ඇතැම් ගරු මන්ත්‍රීවරුන් මතක් කළා, මේ රටේ විශ්‍රාම වැටුප් ලබන්නන් වෙනුවෙන් පාරිතෝෂික ක්‍රමයක් ආරම්භ කරන්න කියා. ඒ පිලිබදව දැනටමත් රජයේ අවධානය යොමු වී එහි මූලික කටයුතුන් අරඹා තිබෙනවා. ඒ සම්බන්ධයෙන් වෘත්තීය සමිති සමඟ සාකච්ඡා පවත්වාගෙන යනවා. ඒ ක්‍රමය සතුටුදායක නම්, ඒ වැඩ පිළිවෙලට කමිකරු ජනතාව කැමති නම් එයත් ක්‍රියාත් මක කරන්න රජය පසුබට නොවන බවත් මේ අවස්ථා වේදී මතක් කරන්න කැමතියි.

මීට වඩා කථා කරන්න මම බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. අපේ අමාත්‍යාංශයේ අඩුපාඩු පෙන්නා දුන් සියලු දෙනාටම ඒ පිලිබදව ස්තූතිවන්ත වෙනවා. ඒ වාගේම, ඒ අඩුපාඩුත් සැලකිල්ලට ගෙන ඉදිරියේදී කටයුතු කරන්න අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා. අවසාන වශයෙන්, තමුත්තාන්සේලාගේ සහයෝගය ඉදිරියේ දීත් අපට ලැබී ඒ වැඩ කටයුතු වඩාත් හොදින් කරන්න මගේ ගරු ඇමතිතුමාට ශ්‍රීර් සෞඛ්‍යය ලැබේවායි ප්‍රාර්ථනා කරන අතර, තමුත්තාන්සේලා සියලු දෙනාට නැවතත් ස්තූති කරමින් මම නිහඩ වෙනවා.

“81 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන වැඩ සටහන, පුනරාවර්තන වියදම සදහා රු. 18,43,000 ක මුදල උපලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහ සම්මත විය.

81 වන ශීර්ෂයෙහි 1 වන වැඩ සටහන, පුනරාවර්තන වියදම උප ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට නීතිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

“தலைப்பு 81, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1, மீண்டுமருள் செலவுக்கான ரூபாய் 18,43,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமா” எனும் வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தலைப்பு 81, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1, மீண்டுமருள் செலவு அட்டவணியின் பகுதியாக இடுக்கக் கட்டவேண்டியிருக்கிறது.

Question, “That the sum of Rs. 1,843,000, for Head 81, Programme 1, Recurrent Expenditure, be inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 81, Programme 1, Recurrent Expenditure, ordered to stand part of the Schedule.

2 வது வகை பணம்.—புது கட்டிடங்கள், பராமேசுவரன் கல்வழி
கட்டுமானம்—புதுகட்டிடங்கள் விடவும், ரூ. 4,67,000

நிகழ்ச்சித்திட்டம் 2.—திட்டமிடல், ஆராய்ச்சி அபிவிருத்தி—மீண்டு
வருஞ் செலவு ரூபா 4,67,000

Programme 2.—Planning Reserch and Development—
Recurrent Expenditure, Rs. 467,000

“81 வது கீழ்க்கண்ட 2 வது வகை பணம், புதுகட்டிடங்கள் விடவும்
செலவு ரூ. 4,67,000 க்கு இடம் உடனடியாகக் கொடுக்கப்படுமா” எனும் வினா
யின் பதிலாக பின்வருமாறு, பதிலளித்தல்.

81 வது கீழ்க்கண்ட 2 வது வகை பணம், புதுகட்டிடங்கள் விடவும் உட
னடியாகக் கொடுக்கப்படுமா என்று வினாக்கள் கேட்கப்பட்டன.

“தலைப்பு 81, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 2, மீண்டுவருஞ் செலவுக்கான
ரூபா 4,67,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமா” எனும் வினா
விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தலைப்பு 81, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 2, மீண்டுவருஞ் செலவு அட்ட
வணியின் பகுதியாக இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 467,000, for Head 81,
Programme 2, Recurrent Expenditure, be inserted
in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 81, Programme 2, Recurrent Expenditure,
ordered to stand part of the Schedule.

82 வது கீழ்க்கண்ட—கைத்தொழில் உதவிகள்

1 வது வகை பணம்.—சமூகப் பரிசீலனை—புதுகட்டிடங்கள் விடவும்,
ரூ. 48,94,000

தலைப்பு 82.—தொழில் துறைக்களம்

நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1.—பொது நிருவாகம் — மீண்டுவருஞ் செலவு,
ரூபா 48,94,000

HEAD 82.—DEPARTMENT OF LABOUR

Programme 1.—General Administration— Recurrent
Expenditure, Rs. 4,894,000

“82 வது கீழ்க்கண்ட 1 வது வகை பணம், புதுகட்டிடங்கள் விடவும்
செலவு ரூ. 48,94,000 க்கு இடம் உடனடியாகக் கொடுக்கப்படுமா” எனும் வினா
யின் பதிலாக பின்வருமாறு, பதிலளித்தல்.

82 வது கீழ்க்கண்ட 1 வது வகை பணம், புதுகட்டிடங்கள் விடவும் உட
னடியாகக் கொடுக்கப்படுமா என்று வினாக்கள் கேட்கப்பட்டன.

“தலைப்பு 82, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1, மீண்டுவருஞ் செலவுக்கான
ரூபா 48,94,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமா” எனும் வினா
விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தலைப்பு 82, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1, மீண்டுவருஞ் செலவு அட்ட
வணியின் பகுதியாக இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 4,894,000, for Head
82, Programme 1, Recurrent Expenditure, be inserted
in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 82, Programme 1, Recurrent Expenditure
ordered to stand part of the Schedule.

1 வது வகை பணம்.—சமூகப் பரிசீலனை—இலாபம் விடவும்,
ரூ. 16,000

நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1.—பொது நிருவாகம்—ஆக்கப்பொருட் செலவு,
ரூபா 16,000

Programme 1.—General Administration—Capital
Expenditure Rs. 16,000

“82 வது கீழ்க்கண்ட 1 வது வகை பணம், இலாபம் விடவும் செலவு
ரூ. 16,000 க்கு இடம் உடனடியாகக் கொடுக்கப்படுமா” எனும் வினா
யின் பதிலாக பின்வருமாறு, பதிலளித்தல்.

82 வது கீழ்க்கண்ட 1 வது வகை பணம், இலாபம் விடவும் உட
னடியாகக் கொடுக்கப்படுமா என்று வினாக்கள் கேட்கப்பட்டன.

* தலைப்பு 82, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1, ஆக்கப்பொருட் செலவுக்கான
ரூபா, 16,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமா” எனும் வினா
விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தலைப்பு 82, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 1, ஆக்கப்பொருட் செலவு அட்ட
வணியின் பகுதியாக இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 16,000, for Head 82,
Programme 1, Capital Expenditure be inserted in the
Schedule”, put, and agreed to.

Head 82, Programme 1, Capital Expenditure, ordered
to stand part of the Schedule.

2 வது வகை பணம்.—கைத்தொழில் உதவிகள்—கைத்தொழில்
விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

நிகழ்ச்சித்திட்டம் 2.—கைத்தொழில் தொழிலாளர், தொழிலாளர்
சட்டங்களை விளக்கப்படுத்தலும்— மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூபா
1,55,66,000

Programme 2.—Industrial Relations and Enforcement
of Labour Laws—Recurrent Expenditure,
Rs. 15,566,000

“82 வது கீழ்க்கண்ட 2 வது வகை பணம், புதுகட்டிடங்கள் விடவும்
செலவு ரூ. 1,55,66,000 க்கு இடம் உடனடியாகக் கொடுக்கப்படுமா” எனும் வினா
யின் பதிலாக பின்வருமாறு, பதிலளித்தல்.

82 வது கீழ்க்கண்ட 2 வது வகை பணம், புதுகட்டிடங்கள் விடவும் உட
னடியாகக் கொடுக்கப்படுமா என்று வினாக்கள் கேட்கப்பட்டன.

“தலைப்பு 82, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 2, மீண்டுவருஞ் செலவுக்கான
ரூபா 1,55,66,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமா” எனும் வினா
விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தலைப்பு 82, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 2, மீண்டுவருஞ் செலவு அட்ட
வணியின் பகுதியாக இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 15,566,000, for Head
82, Programme 2, Recurrent Expenditure, be inserted
in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 82, Programme 2, Recurrent Expenditure,
ordered to stand part of the Schedule.

2 வது வகை பணம்.—கைத்தொழில் உதவிகள்—கைத்தொழில்
விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

நிகழ்ச்சித்திட்டம் 2.—கைத்தொழில் தொழிலாளர், தொழிலாளர்
சட்டங்களை விளக்கப்படுத்தலும்—ஆக்கப்பொருட் செலவு ரூபா
90,000

Programme 2.—Industrial Relations and Enforcement
of Labour Laws—Capital Expenditure Rs. 90,000

“82 வது கீழ்க்கண்ட 2 வது வகை பணம், இலாபம் விடவும் செலவு
ரூ. 90,000 க்கு இடம் உடனடியாகக் கொடுக்கப்படுமா” எனும் வினா
யின் பதிலாக பின்வருமாறு, பதிலளித்தல்.

82 வது கீழ்க்கண்ட 2 வது வகை பணம், இலாபம் விடவும் உட
னடியாகக் கொடுக்கப்படுமா என்று வினாக்கள் கேட்கப்பட்டன.

“தலைப்பு 82, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 2, ஆக்கப்பொருட் செலவுக்கான
ரூபா 90,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமா” எனும் வினா
விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தலைப்பு 82, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 2, ஆக்கப்பொருட் செலவு அட்ட
வணியின் பகுதியாக இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 90,000, for Head 82,
Programme 2, Capital Expenditure be inserted in the
Schedule”, put, and agreed to.

Head 82, Programme 2, Capital Expenditure, ordered
to stand part of the Schedule.

3 வது வகை பணம்.—கொண்டுவன் ஏர் லைட்ஸ், ஹெல்த் அன்ட் ஹைஜன், பிளாஸ்டிக் ஹெல்த் அன்ட் ஹைஜன்—புனரமைப்பு பணம், ரூ. 24,26,000

நிகழ்ச்சித்திட்டம் 3.—வேலையாட்கள் உடனடம், சுகாதாரம், பாதுகாப்பு, தொழில்துறை சுகாதாரம், நலன்புரி—மின்வெருள் செலவு, ரூபா 24,26, 000

Programme 3.—Safety, Health, Welfare and Occupational Health and Hygiene of Workers—Recurrent Expenditure, Rs. 2,426,000

"82 வது தலைப்பு 3 வது வகை பணம், புனரமைப்பு பணம், ரூ. 24,26,000 ன் இடம் பிளாஸ்டிக் ஹெல்த் அன்ட் ஹைஜன்" என பிளாஸ்டிக் ஹெல்த் அன்ட் ஹைஜன் திட்டம், பணம் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

82 வது தலைப்பு 3 வது வகை பணம், புனரமைப்பு பணம், ரூ. 24,26,000 ன் இடம் பிளாஸ்டிக் ஹெல்த் அன்ட் ஹைஜன் திட்டம், பணம் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

"தலைப்பு 82, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 3, மின்வெருள் செலவுக்கான ரூபா 24,26,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமா" என்று வினா கேட்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தலைப்பு 82, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 3, மின்வெருள் செலவு அட்டவணியின் பகுதியாக இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 2,426,000, for Head 82, Programme 3, Recurrent Expenditure, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 82, Programme 3, Recurrent Expenditure, ordered to stand part of the Schedule.

3 வது வகை பணம்.—கொண்டுவன் ஏர் லைட்ஸ், ஹெல்த் அன்ட் ஹைஜன், பிளாஸ்டிக் ஹெல்த் அன்ட் ஹைஜன்—புனரமைப்பு பணம், ரூ. 5,57,000

நிகழ்ச்சித்திட்டம் 3.—வேலையாட்கள் உடனடம், சுகாதாரம், பாதுகாப்பு, தொழில்துறை சுகாதாரம், நலன்புரி—ஆக்கப்பொருள் செலவு, ரூபா 5,57,000

Programme 3.—Safety, Health, Welfare and Occupational Health and Hygiene of Workers—Capital Expenditure Rs. 557,000

"82 வது தலைப்பு 3 வது வகை பணம், புனரமைப்பு பணம், ரூ. 5,57,000 ன் இடம் பிளாஸ்டிக் ஹெல்த் அன்ட் ஹைஜன்" என பிளாஸ்டிக் ஹெல்த் அன்ட் ஹைஜன் திட்டம், பணம் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

82 வது தலைப்பு 3 வது வகை பணம், புனரமைப்பு பணம், ரூ. 5,57,000 ன் இடம் பிளாஸ்டிக் ஹெல்த் அன்ட் ஹைஜன் திட்டம், பணம் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

"தலைப்பு 82, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 3, ஆக்கப்பொருள் செலவுக்கான ரூபா 5,57,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமா" என்று வினா கேட்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தலைப்பு 82, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 3, ஆக்கப்பொருள் செலவு அட்டவணியின் பகுதியாக இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 557,000, for Head 82, Programme 3, Capital Expenditure be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 82, Programme 3, Capital Expenditure, ordered to stand part of the Schedule.

4 வது வகை பணம்.—சேவகர் அபிவிருத்தி திட்டம்—புனரமைப்பு பணம், ரூ. 57,86,000

நிகழ்ச்சித்திட்டம் 4.—தொழிலாளர் சேமலாப நிதியம்—மின்வெருள் செலவு, ரூபா 57,86,000

Programme 4.—Employee Provident Fund Act—Recurrent Expenditure, Rs. 5,786,000

"82 வது தலைப்பு 4 வது வகை பணம், புனரமைப்பு பணம், ரூ. 57,86,000 ன் இடம் பிளாஸ்டிக் ஹெல்த் அன்ட் ஹைஜன்" என பிளாஸ்டிக் ஹெல்த் அன்ட் ஹைஜன் திட்டம், பணம் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

82 வது தலைப்பு 4 வது வகை பணம், புனரமைப்பு பணம், ரூ. 57,86,000 ன் இடம் பிளாஸ்டிக் ஹெல்த் அன்ட் ஹைஜன் திட்டம், பணம் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

"தலைப்பு 82, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 4, மின்வெருள் செலவுக்கான ரூபா 57,86,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமா" என்று வினா கேட்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தலைப்பு 82, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 4, மின்வெருள் செலவு அட்டவணியின் பகுதியாக இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 5,786,000, for Head 82, Programme 4, Recurrent Expenditure, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 82, Programme 4, Recurrent Expenditure, ordered to stand part of the Schedule.

4 வது வகை பணம்.—சேவகர் அபிவிருத்தி திட்டம்—புனரமைப்பு பணம், ரூ. 36,000

நிகழ்ச்சித்திட்டம் 4.—தொழிலாளர் சேமலாப நிதியம்—ஆக்கப்பொருள் செலவு, ரூபா 36,000

Programme 4.—Employee Provident Fund Act—Capital Expenditure Rs. 36,000

"82 வது தலைப்பு 4 வது வகை பணம், புனரமைப்பு பணம், ரூ. 36,000 ன் இடம் பிளாஸ்டிக் ஹெல்த் அன்ட் ஹைஜன்" என பிளாஸ்டிக் ஹெல்த் அன்ட் ஹைஜன் திட்டம், பணம் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

82 வது தலைப்பு 4 வது வகை பணம், புனரமைப்பு பணம், ரூ. 36,000 ன் இடம் பிளாஸ்டிக் ஹெல்த் அன்ட் ஹைஜன் திட்டம், பணம் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

"தலைப்பு 82, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 4, ஆக்கப்பொருள் செலவுக்கான ரூபா 36,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமா" என்று வினா கேட்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தலைப்பு 82, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 4, ஆக்கப்பொருள் செலவு அட்டவணியின் பகுதியாக இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 36,000, for Head 82, Programme 4, Capital Expenditure be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 82, Programme 4, Capital Expenditure, ordered to stand part of the Schedule.

5 வது வகை பணம்.—சேவகர் அபிவிருத்தி திட்டம்—புனரமைப்பு பணம், ரூ. 2,41,20,000

நிகழ்ச்சித்திட்டம் 5.—தொழில் வசதிச் சேவை—மின்வெருள் செலவு, ரூபா 2,41,20,000

Programme 5.—Employment Services—Recurrent Expenditure, Rs. 24,120,000

"82 வது தலைப்பு 5 வது வகை பணம், புனரமைப்பு பணம், ரூ. 2,41,20,000 ன் இடம் பிளாஸ்டிக் ஹெல்த் அன்ட் ஹைஜன்" என பிளாஸ்டிக் ஹெல்த் அன்ட் ஹைஜன் திட்டம், பணம் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

82 வது தலைப்பு 5 வது வகை பணம், புனரமைப்பு பணம், ரூ. 2,41,20,000 ன் இடம் பிளாஸ்டிக் ஹெல்த் அன்ட் ஹைஜன் திட்டம், பணம் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

"தலைப்பு 82, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 5, மின்வெருள் செலவுக்கான ரூபா 2,41,20,000 அட்டவணியிற் சேர்க்கப்படுமா" என்று வினா கேட்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தலைப்பு 82, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 5, மின்வெருள் செலவு அட்டவணியின் பகுதியாக இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.

Question, "That the sum of Rs. 24,120,000, for Head 82, Programme 5, Recurrent Expenditure, be inserted in the Schedule", put, and agreed to.

Head 82, Programme 5, Recurrent Expenditure, ordered to stand part of the Schedule.

5 வது உடல் பகுதி.—**உயர்நீதிமன்றம்**—**உடல் பகுதி**
ரூ. 1,02,50,000

நிகழ்ச்சித்திட்டம் 5.—தொழில் வசதிச் சேவை—ஆக்கப்பொருட்
செலவு, ரூபா 1,02,50,000

Programme 5.—Employment Services—Capital Expen-
diture Rs. 10,250,000

“82 வது தலைப்பில் 5 வது உடல் பகுதி, இலாப விநியோக
ரூ. 1,02,50,000 க்கு உடல் பகுதி சேவை—ஆக்கப்பொருட்
செலவு” என
பிரச்சனை விவாதம் செய்து
செய்தது.

82 வது தலைப்பில் 5 வது உடல் பகுதி, இலாப விநியோக
செலவுகளைக் கையாள்வதற்காக நிதியை
பிரச்சனை செய்து
செய்தது.

“தலைப்பு 82, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 5, ஆக்கப்பொருட்
செலவுகளைக் கையாள்வதற்காக நிதியை
பிரச்சனை செய்து
செய்தது.” எனும் வினா
விடைக்கப்பட்டு
ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

தலைப்பு 82, நிகழ்ச்சித்திட்டம் 5, ஆக்கப்பொருட்
செலவு அட்ட
வணியின் பகுதியாக
இருக்கக்
கட்டளையிடப்பட்டது.

Question, “That the sum of Rs. 10,250,000, for
Head 82, Programme 5, Capital Expenditure be
inserted in the Schedule”, put, and agreed to.

Head 82, Programme 5, Capital Expenditure,
ordered to stand part of the Schedule.

உடல் பகுதி சேவை ரூ. 10.25 லட்சம், உடல் பகுதி
சேவை
பிரச்சனை செய்து
செய்தது.

காரண சபைப் பகுதி சேவை பிரச்சனை செய்து;
22 மார்ச் 1983 மார்ச்
22 வது நேரம்.

நேரம் 12. ப. 8 மணிக்கு விடை
சேவை
பிரச்சனை செய்து
செய்தது.

சபை
பிரச்சனை செய்து
செய்தது; 23 மார்ச் 1983
மார்ச் 23, புதன் கிழமை.

*It being 8 p.m., the Chairman left the Chair to report
Progress.*

*Committee report Progress; to sit again on Wednesday,
23rd March 1983.*

கட்டுரை

ஒத்திப்போடல்

ADJOURNMENT

பி. பி. விஜேதுங்கா (தலைவர்) ஸ்ரீ ஸ்ரீ சபை
சபை

(திரு. டி. பி. விஜேதுங்கா—தலைவர், தந்திப் போக்குவரத்து
அமைச்சர்)

(Mr. D. B. Wijetunga—Minister of Posts and Tele-
communications)

I move,

“That the Parliament do now adjourn.”

சபை
சபை செய்து
செய்தது.

வினா விடைக்கப்பெற்று
ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

சபை
சபை செய்து
செய்தது 8.01 மார்ச் 1983
மார்ச் 17 வது சபை
சபை செய்து
செய்தது 23 மார்ச் 1983
மார்ச் 23 வது சபை
சபை செய்து
செய்தது.

அதன்படி, பி. பி. 8.01 மணிக்கு
பாராளுமன்றம்,
அதனது 1983 மார்ச் 17 ஆம்
நேரம் தீர்மானம்
செய்தது 1983 மார்ச் 23, புதன்
கிழமை மு. ப.
10 மணிவரை
ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

*Adjourned accordingly at 8.01 p.m. until 10 a.m.
on Wednesday, 23rd March 1983, pursuant to the
Resolution of Parliament of 17th March 1983.*

නුවරඑළිය දිසා ඇමතිවරයා වෙත සහතිකය සහතික කළ වැඩ සටහන.

நுவரெலிய மாவட்ட அமைச்சர் திருமதி ரேணுகா ஹேரத் சபாபீடத்து எவத்த நிதிக்ச்சித்திட்டம்.

Programme tabled by Mrs. Renuka Herath, District Minister, Nuwara Eliya.

					1983-84 වර්ෂයට යෝජනා	
අනු	දිස්ත්‍රික්කය	මැතිවරණ කොට්ඨාශය	වි. ඉ. කොට්ඨාශය	වැඩ විස්තරය	දළ අයවැය මුදල රු.	
01	...	නුවරඑළිය	...	වලපනේ ... වලපනේ ... කන්දේයා...දිගරදියවෙල මාර්ගය නිර්මාණය කිරීම (යැ. 4.0)	...	15,00,000
02	...	නුවරඑළිය	...	එම ... බිංගන්තලාව—මහ උව මාර්ගය නිර්මාණය කිරීම (යැ. 4.0)	...	16,00,000
03	...	නුවරඑළිය	...	එම ... සුරියගහ පහන—ගල්කඩ පහන මාර්ගය නිර්මාණය කිරීම (යැ. 41.5)	...	10,00,000
04	...	නුවරඑළිය	...	එම ... මුල්ගල්කැලේ රෝහලට පිරිසෙන මාර්ගය පලල් කිරීම හා මහනුවර—පිකිල්ල ගස් කඩ—රාගල මාර්ගයට සම්බන්ධ කිරීම (යැ. 1.0)	8,00,000	
05	...	නුවරඑළිය	...	එම ... නිල්දන්ඩාහින්න රඹුණේ මාර්ගය පලල් කිරීම හා වැඩි දියුණු කිරීම (යැ. 1.0)	8,00,000	
06	...	නුවරඑළිය	...	එම ... මතුරට උකුකුලේ නාපතලාව මාර්ගය ඉදිකිරීම හා අඹගස්පිටිය කහටදන්ඩ ඇල්ම මාර්ගයට සම්බන්ධ කිරීම	40,00,000	
07	...	නුවරඑළිය	...	එම ... පරගහආරාව මඩුල්ලගම සම්බන්ධකිරීම සඳහා මඩුලුඔය හරහා ඉදිකරන නව පාලම	35,00,000	

කර ඇති වැඩ

මෙහි වැඩ ඉක්මන් කිරීමට හේතු

වෙනත් කරුණු

මෙම මාර්ගය තැනීමෙන් පවුල් 300 කට පමණ සෙත සැලසේ. වාරිමාර්ග යෝජනා ක්‍රම කීපයක් සහ පොල් සංවර්ධන ව්‍යාපාරයක් හා ආදර්ශ ගම්මානයක් ඉදිරි වර්ෂය තුළදී ඇති විය හැක

වර්තමානයේ දළ බැඳුම් සහිත අධිකාරක් පමණක් ඇත

මෙම මාර්ගය ඉදිකිරීමෙන් පවුල් 500 කට පමණ සෙත සැලසේ. මෙම මාර්ගය ඉදිකිරීමෙන් බිංගන්තලාව ගම්මානයට මාර්ග පහසුකම් ඇතිවේ. මේ නිසා මෙහි වගාකරන තේ සහ එළවළු පහසුවෙන් නගරයට ප්‍රවාහනය කිරීමට හැකිවේ

මාර්ග පර්ය සැ. 1/4 ක් පමණ ඉමදන මගින් කපා ඇත. මෙහි පලල අඩි 6-8 අතර වේ. වතු හරහා දිවෙන කොටස් පමණක් ගල් අතුරා තාර දමා ඇත

මෙම මාර්ගය ඉදිකිරීමෙන් පවුල් 200 කට පමණ සෙත සැලසේ. මෙම ප්‍රදේශය කෘෂිකාර්මික ප්‍රදේශයකි. මෙම මාර්ගය ඉදිකිරීමෙන් තේ සහ එළවළු නගරයට ප්‍රවාහනය කිරීමට හැකිවේ

මෙය දනට අඩි පාරකි

මේ නිසා කුඹල්ගමුව-වතුළුල්ල ප්‍රදේශ වාසීන්ට සෙත සැලසේ. මෙම මාර්ගය වැඩි දියුණු කිරීමෙන් පවුල් 500 කට පමණ සෙත සැලසේ. දනට මෙම මාර්ගයේ සැ. 1/4 ඉතාමත් පවුය. මෙහිසා රෝහලට වාහන ගෙන යාම අපහසුය

සැ. 1/4 පමණ කොටසක අඩි 8 ක් පමණ පලලට ගල් අතුරා තාර දමා ඇත

මෙම මාර්ගය වැඩිදියුණු කිරීමෙන් පවුල් 500 කට පමණ සෙත සැලසේ. මෙම මාර්ග දෙපස දනට නිවාස යෝජනා ක්‍රමයක් ඇත. මෙම මාර්ගය වැඩිදියුණු කිරීමෙන් ප්‍රදේශ වාසීන්ට හොඳ ප්‍රවාහණ පහසුකම් ඇතිවේ

දනට මාර්ගය අඩි 8-10 දක්වා පළල් වන අතර මෙය වැලි පාරකි.

මෙම මාර්ගය ඉදිකිරීමෙන් එම ප්‍රදේශයේ ගොවීන්ට සෙත සැලසේ. ගොවීන් ගේ ගොවි නිෂ්පාදන මෙහි මාර්ග පහසු කම් නොහැකි නිසා ප්‍රවාහණය කිරීමට නොහැකි වී ඇත. මේ මාර්ගය කැපීමෙන් පවුල් 500 පමණ සෙත සැලසේ

අඩි 6 සිට 8 දක්වා පලල සැ. 1 1/4 පමණ දිග මාර්ගයේ පස් වැඩි පමණක් ඉමදන මගින් කර ඇත. 1983 වර්ෂයේ රු. 1,00,000 විමධාගත අය වැය යටතේ මේ සඳහා ලැබී ඇත

මෙම පාලම ඉදිකිරීමෙන් පවුල් 400 පමණ සෙත සැලසේ. මෙම ප්‍රදේශය කෘෂිකාර්මික ප්‍රදේශයක් වන අතර, විශාල වාරිමාර්ග ක්‍රම මෙහි ඇත. මෙම පාලම ඉදිකිරීමෙන්, වී එළවලු හා දුම්කොළ නගරයට ප්‍රවාහණය කිරීමට පහසුවන අතර, මහනුවර සිට මඩුල්ල දක්වා ඇති දුර ප්‍රමාණය සැ. 16 කින් පමණ අඩුවේ

අංක 10, 11, 12

ප්‍රධාන කොටස

විවිධ වර්ගයේ කොටස්

විවිධ වර්ගයේ කොටස්

විවිධ වර්ගයේ කොටස්

විවිධ වර්ගයේ කොටස්

විවිධ වර්ගයේ කොටස්

විවිධ වර්ගයේ කොටස්

විවිධ වර්ගයේ කොටස්

විවිධ වර්ගයේ කොටස්

විවිධ වර්ගයේ කොටස්

විවිධ වර්ගයේ කොටස්

විවිධ වර්ගයේ කොටස්

විවිධ වර්ගයේ කොටස්

විවිධ වර්ගයේ කොටස්

විවිධ වර්ගයේ කොටස්

ஆ. சூ.

மேலே உரையினை அலசுதல் மூலமாக அமைந்த கட்டுரை விவரம் கீழே உள்ளது. அதன் மூலம் மேலே உள்ள கட்டுரை மீது உத்தரவுகள் பின்பற்றி உறுதி செய்தல் வேண்டும்.

1983 ஏப்ரல் 5 உறுதி செய்தல்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களின் உத்தரவு.

குறிப்பு

அங்கத்தினர்கள் இறுதிப் பதிப்பிற்கு செய்யவிரும்பும் பிழை திருத்தங்களை அறிக்கையிற்றொழிவாகக் குறித்து பிழை திருத்தங்களைக் கொண்ட பிரதியை ஹன்சார்ட் பதிப்பாளியருக்கு

1983 ஏப்ரல் 5, செவ்வாய்க்கிழமைக்குப் பிந்தாமல்

பிழைக்கக்கூடியதாக அனுப்புவதில் வேண்டும்.

NOTE

Corrections which Members suggest for the Final Print should be clearly marked in this Report and the copy containing the corrections must reach the Editor of HANSARD,

not later than

Tuesday, 5th April 1983

